

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ กับ การจัดแบ่งภารกิจหน้าที่ความ รับผิดชอบของหน่วยงานรัฐบาล

6.1 แนวคิดรัฐเชิงยุทธศาสตร์ กับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทย

6.1.1 รัฐเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic state) ¹

สังคมโลก ซึ่งมีสังคมของประเทศไทยเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งด้วยนั้น ในสมัยปัจจุบันนี้รวมทั้งในอนาคตอันใกล้เป็นสังคมที่มีการพัฒนาไปสู่ความทันสมัยอย่างขนานใหญ่ (Megatrends) โดยมีทั้งความรวดเร็ว หนักหน่วง เป็นไปในเกือบทุกด้านหรือในเกือบทุกมิติ อีกทั้งมีความกระชั้นคือดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง การเปลี่ยนแปลงในลักษณะดังกล่าว หรือที่พอจะมีความคล้ายคลึงกับลักษณะดังกล่าวแม้ว่าในอดีตของมนุษยชาติจะปรากฏขึ้นบ้างแล้วเป็นระยะๆ แต่ก็คงไม่อาจจะเปรียบเทียบกับเปลี่ยนแปลงอย่างขนานใหญ่ในห้วงสมัยปัจจุบันนี้ได้ ซึ่งเรานิยมเรียกกันอย่างแพร่หลายในเวลานี้ว่าเป็นยุคสมัยใหม่ของกระบวนการโลกาภิวัตน์

การเปลี่ยนแปลงให้มีความทันสมัยอย่างขนานใหญ่ดังกล่าว มีผลกระทบโดยตรงต่อชีวิตของมนุษย์ แบบแผนทางอารยธรรม และระบบค่านิยมของสังคม นักวิชาการบางท่านได้มีการวิเคราะห์สถานการณ์ (Situational Analysis) ไว้ว่า ระบบเศรษฐกิจสังคมของโลกจะกลายเป็นหนึ่งเดียวกัน มนุษย์ในทุกสังคมย่อยๆ จะกลายเป็นพลเมืองของโลก (Global Citizens) ค่านิยมในระบบประชาธิปไตย สิทธิเสรีภาพ สิทธิมนุษยชน ปัจเจกชนนิยม ฯลฯ จะกลายเป็นค่านิยมสากล ในสถานการณ์เช่นนี้ การต่อสู้ในเชิงอุดมการณ์ในแบบเดิมๆ จะหมดสิ้น

¹ ผู้วิจัยได้รับประโยชน์เป็นอย่างยิ่งจากข้อเสนอของชาติชาย ณ เชียงใหม่ ขอให้ดูชาติชาย ณ เชียงใหม่ และสมบัติ กุสุมาวลี, “รัฐไทยในอนาคต” เอกสารประกอบการประชุมเรื่องการปรับโครงสร้างการบริหารราชการส่วนภูมิภาค จัดโดย อ.ก.พ.ร. การพัฒนาราชการบริหารส่วนภูมิภาคเพื่อการบริหารประชาชน 14 สิงหาคม 2546 และดู ชาติชาย ณ เชียงใหม่, “การบริหารภาครัฐที่ประชาชนเป็นศูนย์กลาง” บทความเสนอในที่ประชุมวิชาการเรื่องการเมืองฐานประชาชน ความยั่งยืนของประชาธิปไตย จัดโดยสถาบันพระปกเกล้าฯ 4-6 พฤศจิกายน 2548.

ไป เนื่องด้วยคำตอบที่ว่าด้วยระบบเสรีภาพและการปกครองแบบเสรีประชาธิปไตยได้พัฒนา
กลายมาเป็นเป้าประสงค์สุดท้ายที่มนุษย์ทั้งโลกร่วมกันแสวงหา

ระบบเศรษฐกิจและการผลิตของมนุษย์จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมาก โดยมี
พลังผลักดันอย่างสำคัญมาจากการปฏิวัติและผลของการเปลี่ยนแปลงในระบบเทคโนโลยีของ
การผลิต เทคโนโลยีการสื่อสาร ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์บางสาขา และระบบการบริหาร
การจัดการที่มีทั้งการปรับลดขนาดองค์กรในบางส่วน มีการผนวกหรือควมรวมองค์กรใน
บางส่วน และมีการถ่ายโอนภารกิจที่องค์กรตนไม่มีความถนัดให้คนอื่นดำเนินการแทน ใน
สภาพการณ์เช่นนี้ นักวิชาการบางท่านเรียกว่าเป็นปรากฏการณ์ของ “ทฤษฎีคลื่น” (Wave
Theory) บ้างเรียกว่าเป็นพัฒนาการทางสังคมอีกขั้นหนึ่งภายหลังก่ออุตสาหกรรม (Post-
industrial Society) บ้างเรียกว่าเป็นสังคมยุคหลังสมัยใหม่ (Post Modernism) และบ้างเรียกว่า
เป็นการถือกำเนิดขึ้นของสังคมเครือข่าย (Network Society) ซึ่งกล่าวโดยรวมแล้ว การ
เปลี่ยนแปลงในทางเศรษฐกิจสังคมดังกล่าวมีผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อการดำรงอยู่ของกาล
(Time) เทวะ (Space) ตัวตน (Self) และกระทบโดยตรงต่อกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ใหม่
(Identity Building Process) ของปัจเจกชนและของพลเมืองในทุกสังคม

ในกระบวนการทางสังคมการเมือง พบว่า ระบบคุณค่า ความสำคัญ และการดำรงอยู่
ของรัฐ รวมทั้งภารกิจหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนจนถึงระบบความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับระบบ
สังคมเศรษฐกิจภายใน หรือตลาดภายใน และรัฐกับระบบเศรษฐกิจสังคมภายนอก หรือระบบ
ตลาดโลก กล่าวได้ว่า เกิดมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก และอาจจะกล่าวได้ว่าอย่างสิ้นเชิง
เนื่องด้วยระบบการบริหารภาครัฐจะถูกระบบการบริหารงานแบบตลาดทำลาย เกิดมีการแข่งขัน
มีการเรียกร้องให้มีการปฏิรูป และมีการเปลี่ยนแปลง บ้างเรียกร้องให้รัฐลดบทบาทให้น้อยลง
เพื่อจะได้กลายเป็นรัฐที่มีบทบาทน้อย (Minimal State) บ้างเรียกร้องให้รัฐทำหน้าที่และมี
บทบาทตามกลไกตลาดทั้งสิ้น หรือเปลี่ยนเป็นรัฐตลาด (Market State) บ้างเรียกร้องให้รัฐเข้า
แทรกแซงในกิจการบางประเภท (Interventionist State) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคส่วนของ
กิจกรรมที่ประชาชนบางส่วนมีความยากจน ไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ รวมทั้งในการป้องกัน
ประเทศโดยรวมให้พ้นจากภัยก่อการร้ายและการก่อความรุนแรง

การเปลี่ยนแปลงอย่างขนานใหญ่ไปสู่ความทันสมัยตามกระแสโลกาภิวัตน์ จึงเป็น
ปรากฏการณ์ที่เห็นได้ชัดว่าไม่ได้เป็นกระบวนการที่ดำเนินการไปอย่างราบรื่นและเรียบร้อย
ในทางตรงข้าม ความมีเอกภาพและความเป็นหนึ่งเดียว (Oneness) ของชาติ จะเสื่อมคลายลง
และอาจจะถึงขั้นหมดสิ้นลงไปได้ สังคมมวลชน และโครงสร้างทางชนชั้นแบบเดิมๆ จะถูกแยก
ย่อยสลาย การอพยพเคลื่อนย้ายของทุน ผู้ประกอบการ รวมทั้งแรงงานจะเป็นไปอย่างคึกคัก
บทบาทของตัวละครที่ไม่ใช่รัฐ (Non State Actor) ทั้งในระดับภายในประเทศ และในระดับ
ต่างประเทศ จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น ในสภาพการณ์เช่นนี้ นักวิชาการบางท่านกล่าวสรุปว่า
กระแสโลกาภิวัตน์เป็นกระบวนการที่สร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในตัวเอง (Global Paradox)

บ้างถึงกับกล่าวว่าเป็นกระบวนการที่จะก่อให้เกิดการปะทะกันอย่างรุนแรงระหว่างอารยธรรมที่มีความหลากหลายในโลก (Class of Civilization) ฉะนั้น ความสำเร็จทางด้านการเมืองและการบริหารปกครอง จึงเป็นสิ่งที่เราไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้ทั้งในสมัยปัจจุบันและในอนาคตอันใกล้

ในการศึกษาการปรับตัวของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของประเทศไทยตามกระแสโลกวิวัฒน์ตามแนวทางดังกล่าวข้างต้น ชัยอนันต์ สมุทวณิช² ได้วิเคราะห์ว่าสังคมไทยมีชั้นของฐานสังคมอยู่ 4 ฐานซ้อนทับกันอยู่ ได้แก่ สังคมการแข่งขันเพื่อทำกำไร สังคมฐานานุภาพ สังคมของความพอเพียง และสังคมของความด้อยโอกาส ซึ่งในแต่ละสังคมต่างมีรูปแบบของการผลิตความสัมพันธ์ทางอำนาจ และวิถีการใช้อำนาจของผู้คนในแต่ละฐานดำรงอยู่อย่างหลากหลาย และทับซ้อนปนเป ในระบบดังกล่าวนี้ ประเทศไทยคงต้องรักษาความสมดุล เพื่อไม่ให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้เปรียบและเสียเปรียบ ประเทศไทย ซึ่งต้องเผชิญหน้ากับการท้าทายใหม่ๆ จึงต้องปรับตัวและปรับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศเพื่อรับมือกับแรงกดดันทั้งจากภายในและภายนอกและเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความตึงเครียด และเกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรงภายในสังคม

ในเรื่องเดียวกันนี้ ชชาติชาย ณ เชียงใหม่ ได้นำเสนอแนวคิดและตัวแบบ รัฐเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic State)³ เขากล่าวว่า แนวคิดนี้รัฐจะมีบทบาทอย่างสำคัญใน 2 ด้าน ได้แก่

หนึ่ง ด้านของการรวมศูนย์การบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมภายนอก (External Adaptation) ทั้งในเชิงของการเปิดรับ ผ่อนปรน หรือปิดกั้นให้เกิดการสนองตอบต่อแรงกดดันจากภายนอก (External Threats) ได้อย่างเหมาะสม

สอง ด้านของการบูรณาการภายในประเทศ (Internal Integration) โดยการระดมสรรพกำลังและผนึกชนชั้นต่างๆ กลุ่มคนต่างๆ ที่หลากหลายให้ดำรงอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข รวมทั้งการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นดำเนินการต่างๆ แทนรัฐ

ในระยะเวลาต่อมา ชชาติชาย ณ เชียงใหม่ ได้ขยายความแนวความคิดดังกล่าวเพิ่มเติม โดยการเน้นให้เห็นว่า รัฐเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศไทย ควร (1) จะต้องเป็นรัฐที่มีพันธกิจในการดำเนินนโยบายเชิงยุทธศาสตร์ และดำเนินการตามพันธสัญญาที่ได้ให้ไว้แก่ประชาชน (2) จะต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทจากการมีบทบาทนำในทุกเรื่อง มาเป็นบทบาทที่เลือกทำเองในบางเรื่อง (3) จะต้องเลือกนโยบายกระจายความรับผิดชอบ และแบ่งปันความผิดชอบกับภาคต่างๆ ในสังคม (4) จะต้องให้ความสำคัญแก่องค์กรนอกภาครัฐ รวมทั้ง

² ชัยอนันต์ สมุทวณิช, “แนวคิดการวิเคราะห์โครงสร้างและเครือข่ายที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ของกลุ่มภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด” เอกสารประกอบการประชุมระดมความคิด โครงการจัดการการพัฒนาระบบราชการเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างเป็นองค์รวม จัดโดยมูลนิธิส่งเสริมนโยบายศึกษา 21 กันยายน 2546.

³ อ้างแล้ว. แนวคิดดังกล่าวได้มีการเรียบเรียงและนำเสนออย่างเป็นรูปธรรมในปี พ.ศ. 2546 และมีการขยายความเพิ่มเติมในปี พ.ศ. 2548

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ (5) จะต้องใช้วิธีการประชาธิปไตยในการบริหารประเทศ ไม่ใช่เน้นแต่เรื่องของยุทธศาสตร์ และเน้นประสิทธิภาพการทำงานเพียงด้านเดียว

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ จะพิจารณาให้ในแง่มุมใดล้วนมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับแนวคิดและมโนทัศน์ที่ว่าด้วยลักษณะของรัฐไทยทั้งสิ้น หากเราใช้แนวคิดหนึ่ง ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศก็จะดำเนินการไปอย่างหนึ่ง และหากเราเปลี่ยนแนวคิดไปเป็นอีกอย่างหนึ่ง ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศก็ควรจะเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ตัวอย่างเช่น แนวคิดรัฐราชการ (Bureaucratic State) รัฐราชูปถัมภ์ (Patrimonial State) รัฐชาติ (Nation State) และรัฐตลาด (Market State) ฯลฯ ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่า ต่างมีแนวทางในการวางยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามหลักของตนเอง

ในที่นี้ คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า แนวความคิดรัฐเชิงยุทธศาสตร์ ((Strategic State) เป็นแนวคิดที่มีความเหมาะสม เนื่องด้วยเป็นแนวความคิดที่ตระหนักถึงกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก และของสังคมไทยอย่างขนานใหญ่ในเวลานี้ แนวคิดดังกล่าวสามารถแยกแยะได้ว่า รัฐเชิงยุทธศาสตร์ของไทยในเวลานี้เผชิญหน้ากับการท้าทายทั้งที่มาจากภายนอก และแรงกดดัน รวมทั้งขอเรียกร้องจากสังคมภายใน⁴ นอกจากนี้ รัฐเชิงยุทธศาสตร์ยังเน้นความสำคัญของการปรับตัว (Adaptation) ในลักษณะที่มุ่งให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าเพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ ในขณะเดียวกัน ก็มุ่งบริหารจัดการภายในประเทศแบบประชาธิปไตย มีพันธกิจที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน มุ่งแก้ไขปัญหาของประชาชนกลุ่มต่างๆ มีการสร้างผู้ประกอบการใหม่ ไปพร้อมๆ กับการแก้ไขปัญหาความยากจน มีการแบ่งปันความรับผิดชอบ และกระจายความรับผิดชอบให้แก่องค์กรต่างๆ ภายในสังคม

จะเห็นได้ว่า ตามแนวคิดรัฐเชิงยุทธศาสตร์ดังกล่าว รัฐไทยในปัจจุบันมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องวางยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศทั้งในระยะสั้น และในระยะยาว อีกทั้งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดแบ่งหน้าที่ในระหว่างหน่วยงานราชการเสียใหม่ ทั้งนี้ เพื่อให้หน่วยงานราชการต่างๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและยืดหยุ่น มีความรับผิดชอบต่อผลงาน และรับผิดชอบต่อประชาชน และในประการสำคัญคือ การทำงานในภารกิจหน้าที่ที่ควรทำ และควรเลือกที่จะไม่ทำในหน้าที่ที่ไม่ควรทำ ทั้งนี้เพื่อให้องค์กรอื่นๆ ทำการแทนบ้างเพื่อให้เกิดความร่วมมือและมีการแข่งขันกันบ้างอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศในทุกภาคและทุกส่วน

⁴ แรงกดดันจากภายนอกที่สำคัญๆ ได้แก่ (1) ระบบการเมือง การค้า การทหารและการระหว่างประเทศแบบใหม่ (2) ระบบทุนนิยมสารสนเทศ (3) โรคระบาดและการก่อการร้าย (4) การอพยพของคนต่างด้าว ส่วนแรงกดดันจากภายในที่สำคัญๆ ได้แก่ (1) พลังผลักดันของระบบทุนภายในประเทศ (2) พลังของชุมชนท้องถิ่น และความต้องการของผู้คนที่มีความหลากหลาย (3) แรงผลักดันจากกฎกติกาตามรัฐธรรมนูญ 2540 และ (4) แรงผลักดันจากยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ และการปฏิรูประบบราชการ

6.1.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะสั้น

เนื่องด้วย รัฐเชิงยุทธศาสตร์มีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ เพื่อการปรับตัว เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน และเพื่อแก้ไขปัญหาภายในของของประเทศ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆ ไปตามสภาพแวดล้อมใหม่ของโลกยุคปัจจุบัน ฉะนั้น รัฐเชิงยุทธศาสตร์ไทย จึงจำเป็นต้องมีแผนยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ได้แก่ การปรับตัว และการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับภายนอก ประการหนึ่ง กับ การแก้ไขปัญหาและการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของรัฐจากภายในของสังคมไทยเองเป็นสำคัญ ในอีกประการหนึ่ง

การเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของรัฐจากภายในสังคม ก็คือ การสร้างระบบหรือกลไกการบริหารจัดการภายในที่ดี มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส มีระบบที่มีคุณธรรม มีความคุ้มค่า เปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งเพื่อให้เกิดมีรากฐานการแข่งขันที่มั่นคงและสามารถรู้จุดดีและจุดด้อยของตนในแต่ละส่วนต่างๆ ของรัฐ ดังตัวอย่างเช่น การสร้างระบบจังหวัดและกลุ่มจังหวัดขึ้นในประเทศไทย ที่ผู้วิจัยมองว่า การสร้างระบบดังกล่าวเป็นการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภายในประเทศได้เป็นอย่างดี เพราะทำให้เราได้รู้ว่าในแต่ละกลุ่มจังหวัด/จังหวัด มีจุดเด่นและจุดด้อยในด้านใด อีกทั้งทำให้ทราบว่า ศักยภาพในแต่ละกลุ่มจังหวัด/จังหวัดของไทย มีมากน้อยเพียงใด จังหวัดใดควรส่งเสริมด้านใดเป็นการเฉพาะ และจังหวัดใดไม่ควรสนับสนุนด้านใด เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ประเทศโดยรวม ดังนั้น การทำให้กลุ่มจังหวัด/จังหวัดมีแผนยุทธศาสตร์ของตนเองที่ชัดเจน จึงทำให้จังหวัดทำหน้าที่เปรียบเสมือน “หน่วยผลิต” ที่สนองตอบต่อความต้องการของประชาชน สามารถป้องกันความต้องการให้แก่ประเทศตามความถนัดของตน และเพิ่มขีดความสามารถของประเทศโดยรวม

การแก้ไขปัญหาความยากจน นับเป็นปัญหาภายในที่มีความเร่งด่วนอย่างมาก ปัญหาหนึ่ง ทั้งนี้ เนื่องจากประเทศไทยยังคงมีคนยากจนอยู่กลุ่มก้อนหนึ่งอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้ ได้แก่ ระดับคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ดีมีสุข (Well-being) ของประชาชนโดยส่วนรวม ซึ่งสามารถชีวิตได้จากการมีสุขภาพอนามัยที่ดี การมีงานทำ การมีการศึกษาที่พอเพียงและมีคุณภาพ รวมทั้งการมีครอบครัวที่อบอุ่น ซึ่งเป็นประเด็นทางยุทธศาสตร์ที่มีความเร่งด่วนเพื่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันจากสังคมภายในของประเทศไทย

สำหรับ การเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของรัฐภายนอก หมายถึง การรักษาระดับของความเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยอาศัยนโยบายคู่ขนาน (Dual Track) กล่าวคือ มุ่งส่งเสริมทั้งภาคเมืองและเศรษฐกิจในภาคที่พัฒนาแล้ว กับส่งเสริมภาคสังคมชนบทและเศรษฐกิจในภาคของกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสทั้งปวง ในประการสำคัญคือการสร้างข้อได้เปรียบใหม่ๆ ในแก่ทั้งสองภาคเศรษฐกิจ เพื่อการแข่งขันกับประเทศอื่นๆ โดยอาศัยทรัพยากรพื้นฐานรวมถึงภูมิปัญญาที่มีอยู่ภายในประเทศ เช่น การสร้างจุดขายใหม่ๆ ให้กับประเทศ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการขายสินค้า OTOP ที่มีอยู่ในประเทศอยู่แล้วแต่ไม่เคยนำมาเป็นจุดขายของประเทศ หรือ การส่งเสริมการ

ท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และให้มีความยั่งยืน ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวของไทยได้รับการยอมรับว่ามีศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศได้ตั้งอยู่แล้ว เป็นต้น

นอกจากสาระในเรื่องของ การเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศโดยรวมแล้ว “ความสามารถในการปรับตัวของรัฐ” ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จำเป็นต้องมีในรัฐเชิงยุทธศาสตร์ กล่าวคือ เราจะกำหนดแต่เพียงยุทธศาสตร์อย่างเดียวไม่ได้ หากกลไกหรือองค์การของรัฐไม่สามารถปรับตัวได้ตามยุทธศาสตร์ที่ตั้งเป้าหมายไว้ แผนยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ก็จะล้มเหลว ซึ่งปัญหาในข้อนี้ นับเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดของรัฐเชิงยุทธศาสตร์ เพราะการจะเอาชนะโครงสร้างของรัฐแบบดั้งเดิมและสร้างโครงสร้างรัฐแบบมีพลวัตเป็นสิ่งที่ยากและต้องอาศัยระยะเวลา เพราะการปรับตัวของรัฐเชิงยุทธศาสตร์ดังกล่าวมิได้หมายถึงแต่เฉพาะการปรับเพียงแต่โครงสร้างหรือองค์กรของภาครัฐเท่านั้น หากคณะผู้วิจัยยังหมายถึงการปรับทัศนคติวิธีคิด วัฒนธรรมองค์กรและระบบการทำงานที่จะต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ที่ร่วมกันกำหนดขึ้น

สำหรับในประเทศไทยปัจจุบัน ถือว่าเป็นยุคเริ่มต้นของการปรับปรุงโครงสร้างของภาครัฐ ตามยุทธศาสตร์ที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ นับตั้งแต่มีการปฏิรูประบอบราชการในปี พ.ศ. 2546 เป็นต้นมา เห็นได้จากการจัดตั้งให้มี สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) การกำหนดให้มีระบบการบริหารราชการส่วนภูมิภาคแบบบูรณาการ การจัดทำข้อเสนอเพื่อการเปลี่ยนแปลง (Blueprint for Change) ฯลฯ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ยังเป็นเพียงแค่จุดเริ่มต้นของรัฐเชิงยุทธศาสตร์เท่านั้น เนื่องด้วย รัฐเชิงยุทธศาสตร์ไทยจะประสบความสำเร็จหรือไม่ทั้งในระยะปานกลางและในระยะยาว ก็ขึ้นอยู่กับความสามารถในการปรับตัวของระบบราชการและระบบภาครัฐของประเทศไทยทั้งระบบด้วยเช่นกัน

6.1.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะปานกลาง (5 ปี)

หลังจากที่เราได้ทราบแล้วว่า ปัจจุบันประเทศไทยกำลังขับเคลื่อนเข้าสู่รัฐสมัยใหม่ที่มีความทันสมัยและก้าวหน้ามากกว่าเดิมอีกขั้นหนึ่งตามแนวความคิดว่าด้วยรัฐเชิงยุทธศาสตร์แล้ว ในอนาคตระยะปานกลางของไทย (5 ปี) ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศควรเป็นไปในลักษณะใด คณะผู้วิจัยขอสรุปความเห็นว่ายุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะปานกลางควรมุ่งเน้นในเรื่องที่สำคัญๆ 9 ประการดังต่อไปนี้⁵

(1) การจัดความยากจน

การจัดความยากจนนับเป็นยุทธศาสตร์สำคัญของประเทศในระยะปานกลาง ซึ่งจะมีการดำเนินการโดยการสร้างระบบบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ที่ดิน พัฒนากลไกการจัดการเศรษฐกิจและบริการด้านสังคมที่จำเป็นต่อการสร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ให้แก่คนยากจน

⁵ แนวความคิดส่วนหนึ่งได้มาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 และในอีกส่วนหนึ่งได้จากการประมวลแนวความคิดรวบยอดจากเอกสารยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547, 2548 และ 2549

เสริมสร้างขบวนการชุมชนเข้มแข็งและเชื่อมโยงประโยชน์จากปัจจัยแวดล้อม พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อแก้ไขปัญหาของชุมชน รวมทั้งสนับสนุนให้ประชาชนที่ยากจนได้รับโอกาสในการเข้าสู่ทุนที่ทำกินและได้รับการพัฒนาความรู้เพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ

(2) การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพจะมีการดำเนินการโดยสร้างคนให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เป็นคนดีมีคุณภาพ มีความสามารถในการแข่งขัน มีคุณธรรม และจริยธรรม ส่งเสริมฐานความรู้ พัฒนาให้คนไทยมีภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรม มีการเชิดชูคุณค่าความเป็นไทยและวัฒนธรรมไทยบนความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรม เพื่อให้ชุมชน สังคม มีความสมานฉันท์และสันติสุขเสริมสร้างให้ประชาชนมีสุขภาพที่สมบูรณ์ในทุกมิติ และได้รับการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพ สร้างสังคมไทยให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดี สงบสุข ปลอดภัยจากอบายมุขและสิ่งเสพติด ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมและมีหลักประกันด้านรายได้ รวมทั้งพัฒนาเมืองให้มีคุณภาพและสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมีโครงสร้างพื้นฐานที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมเมือง

(3) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้

วัตถุประสงค์สำคัญของการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจก็เพื่อให้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนสังคมไทยให้ก้าวสู่เศรษฐกิจที่มีสมรรถนะสูง สมดุล และเอื้อต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตคนไทยทั้งในมิติความเข้มแข็งและความยั่งยืนควบคู่กันโดยให้ความสำคัญต่อการพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรม สนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจทั้งภาคการเกษตร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การบริการและการค้า การสร้างฐานความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมที่เข้มแข็ง การพัฒนาระบบบริหารจัดการขนส่งสินค้า โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการพัฒนาระบบข้อมูลและการวิเคราะห์สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจและสังคม

(4) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จะมีความสำคัญเพราะเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการใช้ประโยชน์กับการอนุรักษ์และทดแทนอย่างเหมาะสม มีฐานทรัพยากรเพื่อการผลิตและสร้างรายได้ให้กับประชาชนควบคู่ไปกับการคุ้มครองและใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ พื้นฟูทรัพยากรดินและใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ บริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำขาดแคลน น้ำท่วมและคุณภาพน้ำ รวมทั้งการควบคุมมลพิษจากขยะ น้ำเสีย ฝุ่นละออง ก๊าซ กลิ่น และเสียง เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเอกชนและชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือและเป็นพลังในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศสู่ความยั่งยืน

(5) การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

การดำเนินนโยบายต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศภายใต้การเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกในปัจจุบัน จะมีจุดเน้นอย่างสำคัญเพื่อให้ประเทศไทยมีบทบาทและเป็นที่ยอมรับในเวทีโลก ส่งเสริมความสัมพันธ์ในมิติต่างๆ ทั้งในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน อนุภาคในเอเชีย อาเซียนและเอเชีย ตลอดจนหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์กับประเทศและกลุ่มประเทศที่มีบทบาทสำคัญของโลก ตลอดจนยึดมั่นต่อพันธกรณีและข้อผูกพันต่างๆ ที่ได้ทำไว้ในเวทีระหว่างประเทศ รวมทั้งมุ่งสานต่อการเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีต่างๆ เพื่อให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีบทบาทนำในการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาค และมียุทธศาสตร์เชิงรุกด้านการค้าระหว่างประเทศ

(6) การพัฒนากฎหมายและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

การพัฒนากฎหมายและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จะมีเป้าหมายเพื่อให้กฎหมายมีความสมบูรณ์ครบถ้วนตามนโยบายของรัฐและบุคลากรทางกฎหมายภาครัฐมีขีดความสามารถเพิ่มขึ้น ประชาชนมีความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมและพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ ตลอดจนเชื่อถือในกลไกการปฏิบัติงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ เสริมสร้างให้ภาคเอกชนมีระบบการบริหารจัดการที่ดี มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรม และการคุ้มครองสิทธิอย่างทั่วถึง รวมทั้งสังคมประชาชนมีความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของหลักธรรมาภิบาล

(7) การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม

การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม จะมีเป้าหมายยกระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกภาคส่วน สร้างหลักประกันและความเป็นธรรมตามหลักการของสิทธิมนุษยชนสากล เสริมสร้างท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง สามารถตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาและสามารถบริหารจัดการในท้องถิ่นได้ด้วยตนเอง ตลอดจนหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญได้รับการสนับสนุนการทำงานอย่างต่อเนื่อง

(8) การรักษาความมั่นคงของรัฐ

การรักษาความมั่นคงของรัฐ นับเป็นยุทธศาสตร์สำคัญที่มีเป้าหมายในการพิทักษ์รักษาและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ ปกป้องประเทศให้มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยคุกคาม สามารถควบคุมสถานการณ์ความไม่สงบในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งมีระบบข่าวกรอง ระบบการเตือนภัย และระบบบริหารวิกฤตการณ์ที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีระบบการบริหารจัดการสถานะบุคคล ระบบการป้องกันการลักลอบเข้าเมืองและการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวที่มีประสิทธิภาพ

(9) การรองรับการเปลี่ยนแปลงและพลวัตโลก

ในประการสุดท้าย ได้แก่การรองรับการเปลี่ยนแปลงและพลวัตโลก ซึ่งจะมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายรัฐบาล ให้รัฐมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาและบริหารเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอย่างเป็นระบบ และ

ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบที่รุนแรงต่อเศรษฐกิจและวิถีชีวิตสังคมไทยภายใต้สถานการณ์ที่ไม่สามารถจะคาดการณ์ล่วงหน้าอันเกิดจากภัยธรรมชาติ การระบาดของโรคอุบัติใหม่ การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก และความมั่นคงระหว่างประเทศ โดยบูรณาการทุกส่วนราชการที่เกี่ยวข้องให้สามารถดำเนินการในกรณีฉุกเฉิน จำเป็น หรือเร่งด่วนได้อย่างทันเหตุการณ์และมีประสิทธิภาพ

6.1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว (10 ปี)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว (10 ปี) ของประเทศไทยเป็นที่ยอมรับกันดีว่าจะมีลักษณะสำคัญ ได้แก่ การมุ่งยกฐานะประเทศโดยรวมไปสู่สถานภาพของประเทศที่พัฒนาแล้ว (Developed Countries) ซึ่งในทางหนึ่งประเทศไทย อาจจะเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วในทางเศรษฐกิจ (OECD) หรืออาจจะเข้าร่วมกับประเทศที่พัฒนาแล้วในกลุ่มอื่นๆ แล้วแต่กรณี ซึ่งในกระบวนการนี้ ยุทธศาสตร์สำคัญเพื่อการพัฒนาประเทศ คงจะได้มุ่งเน้น เรื่องดังต่อไปนี้

1) มุ่งเน้นการเสริมสร้างระบบการบริหารจัดการให้เป็นระบบที่ดี มีทั้งความทันสมัย และความยั่งยืน ทั้งในภาคราชการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งระบบการบริหารจัดการที่ดีนั้น ต้องวางอยู่บนพื้นฐานของควมมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ มีความโปร่งใส มีความรับผิดชอบต่อประชาชน มีความคุ้มค่าในการใช้จ่าย สามารถตรวจสอบได้ และเปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน

การจัดแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยราชการ นับเป็นเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ที่สำคัญส่วนหนึ่ง ซึ่งควรจะได้เริ่มต้นมาตั้งแต่ในระยะแรกหรือในสมัยปัจจุบันแล้ว แต่จะทวีความเข้มข้นมากขึ้นตามลำดับและในทุกระดับ รวมทั้งในเป้าหมายระยะ 10 ปีต่อไปนี้ด้วย

โครงสร้างของระบบราชการ และการบริหารงานภาครัฐคงจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิงจากระบบที่เป็นอยู่ในเวลานี้ การศึกษาวิจัยของศุภชัย ยาวะประภาษ และคณะ⁶ ได้เสนอไว้ว่า ในระยะเวลา 10 ปี การบริหารราชการส่วนภูมิภาคแม้ว่าจะยังคงมีความสำคัญ แต่ก็ควรมีอยู่เฉพาะในระดับจังหวัดเท่านั้น โดยควรจะมีการแปรสภาพองค์กรของราชการบริหารส่วนภูมิภาคในระดับอำเภอ ตำบล และหมู่บ้านให้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

⁶ ศุภชัย ยาวะประภาษและ คณะ, “การปฏิรูปการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน,” (เอกสารประกอบการสัมมนาของ ก.พ., 2540).

การศึกษาวิจัยของสมคิด เลิศไพฑูรย์ และคณะ⁷ ได้เสนอไว้ว่า ในระยะเวลา 10 ปี นับจากนี้ไป ผู้ว่าราชการจังหวัดควรมีอำนาจในการบริหารอย่างเบ็ดเสร็จในระดับจังหวัด แต่ทั้งนี้ ทั้งนี้ อำนาจของผู้ว่าราชการในการจัดทำบริการ “สาธารณะ” ควรจะลดน้อยลง เนื่องจากมีองค์กรปกครองท้องถิ่นทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ดำเนินการไปแล้ว ในการนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมีบทบาทในด้านความมั่นคง การต่างประเทศ การเงิน การคลัง และจะมีบทบาทในการกำกับการจัดบริการสาธารณะต่างๆ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำ (Minimum Standard) ของการจัดบริการสาธารณะในเรื่องนั้นๆ

นอกจากการจัดแบ่งบริการสาธารณะในระหว่างหน่วยงานของรัฐดังกล่าวแล้ว ระบบการยุติธรรม ระบบกฎหมายเอกชน-มหาชน การรับรองสิทธิพลเมืองต่างๆ ระบบความสัมพันธ์รัฐกับสังคมและปัจเจกชน ฯลฯ ควรจะเป็นเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ที่สำคัญในอีกส่วนหนึ่ง เนื่องจากสิ่งต่างๆ ที่กล่าวมาเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การบริหารจัดการของรัฐมีความทันสมัย อีกทั้งมีความเป็นประชาธิปไตย เป็นระบบการบริหารจัดบ้านเมืองที่ดี พร้อมด้วยหลักธรรมาภิบาล และมีความยั่งยืน

2) มุ่งเน้นเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ระบบสังคม และการมีคุณภาพชีวิตที่ดีและเป็นเลิศ เรื่องดังกล่าวนี้เป็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคน ครอบครัว และชุมชน โดยให้ความสำคัญกับ การพัฒนาคนให้มีคุณภาพและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมให้คนมีงานทำในทุกโอกาส การปรับปรุงระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งเน้นการสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาเมืองน่าอยู่ การกระจายอำนาจ การกระจายความเจริญ และที่มีความสำคัญในประการต่อมาได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์และฟื้นฟูธรรมชาติให้มีความสมบูรณ์ การรักษาสุขภาพแวดล้อมชุมชน ศิลปวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการปัญหามลพิษอย่างมีประสิทธิภาพ

การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน จะมีขอบข่ายที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงทางสังคมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งการคุ้มครองในสิทธิขั้นพื้นฐาน เป้าหมายทางยุทธศาสตร์ดังกล่าวจำเป็นต้องมีการวางรากฐานระบบประกันสุขภาพให้มีความมั่นคงและมีประสิทธิภาพ ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม มีการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานควบคู่กับการสร้างงานรองรับ ขณะเดียวกันต้องมีการขยายขอบเขตการคุ้มครองแรงงานให้ครอบคลุมทั้งในและนอกระบบ และให้ความสำคัญกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ ทั้งในภาครัฐ ภาคการเมือง และภาคเอกชนอย่างจริงจัง

ระบบชุมชนทั้งในเขตเมือง เขตชนบท และเครือข่ายภาคประชาชนจะได้รับการเพิ่มอำนาจและศักยภาพ (Empowerment) ซึ่งจะมีการจัดทำระบบฐานข้อมูล ระบบสาธิตปฏิบัติ

⁷ สมคิด เลิศไพฑูรย์, วุฒิสภา ดันไชย และนครินทร์ เมฆไตรรัตน์, สถานภาพและบทบาทของราชการบริหารส่วนภูมิภาคในอนาคต (รายงานวิจัย เสนอต่อบ้านดำรงราชานุภาพ กระทรวงมหาดไทย, 2544).

และระบบสาธารณสุขใหม่ มีระบบที่อยู่อาศัยที่มั่นคงและมีการจัดสรรระบบที่ดินใหม่ รวมทั้ง การพัฒนาระบบการศึกษาและการพัฒนาระบบฝีมือแรงงานเพื่อตัดวงจรของความยากจน (Poverty Cycle) ให้เสื่อมสลายไป

3) สร้างความเข้มแข็งให้แก่ประเทศโดยรวมเมื่อเปรียบเทียบกับนานา ประเทศ แนวคิดทางยุทธศาสตร์ในข้อนี้ หมายถึงการสร้างระบบเศรษฐกิจที่สามารถพึ่งตนเอง ได้ ประเทศมีภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจเป็นอย่างดี และมีการกระจายการพัฒนาอย่างเป็นธรรม ซึ่ง ในทางหนึ่งจะหมายถึง การเน้นการพัฒนาธุรกิจชุมชน การสร้างผลิตภัณฑ์และบริการที่มีการ พัฒนารูปแบบและคุณภาพได้มาตรฐาน มีเอกลักษณ์เฉพาะ รวมทั้งพัฒนาข้อมูลข่าวสารให้ เข้าถึงชุมชนเพื่อการแปรรูปผลผลิต ตลอดจนเสริมสร้างประสิทธิภาพด้านการตลาดและการ กระจายผลผลิตที่เชื่อมโยงระหว่างตลาดท้องถิ่นสู่ตลาดระดับภูมิภาค ระดับประเทศ และ ต่างประเทศ

ในทางอีกทางหนึ่ง จะหมายถึงการกำหนดและสร้างตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของ ประเทศไทย รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งและความเป็นเลิศทางวัฒนธรรมในบางกลุ่มของสินค้า ของไทยในตลาดโลก (World Leader in Niche Market) ตัวอย่างเช่น ในสินค้าสิ่งทอ เครื่องประดับ ชิ้นส่วนยานยนต์ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว อาหารและผลิตอาหาร ศูนย์บริการทาง การแพทย์ เป็นต้น ในกระบวนการดังกล่าวนี้ การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ทั้งกับประเทศที่ใกล้ชิด ติดต่อกัน และกับประเทศที่มีการเอื้อกันในทางยุทธศาสตร์จะเป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

4) มุ่งเน้นการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขึ้นภายในสังคมไทยเอง โดย ให้ความสำคัญกับการประยุกต์เทคโนโลยีมาใช้ในการพาณิชย์ การพัฒนาเทคโนโลยีการ สื่อสารการพัฒนากำลังคนและทรัพยากรมนุษย์ทางด้านวิทยาศาสตร์ รวมทั้งมีการพัฒนา อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทหาร

การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากภายในสังคมจะมีส่วนอย่างสำคัญในการ ช่วยให้การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความยั่งยืนจากฐานของประชาชน และจะช่วยให้เกิดระบบ ภายในที่พึ่งพาตนเอง ช่วยให้เกิดการพัฒนาของประเทศอย่างมีสมดุลและยั่งยืน อีกทั้งมีการใช้ ทรัพยากรของประเทศอย่างระมัดระวัง ตลอดจนมีคุณค่าและได้ประโยชน์สูงสุด

ระบบโครงสร้างพื้นฐานซึ่งมีอยู่แล้วจำเป็นต้องมีการบำรุงรักษา และจัดทำเครือข่าย คอมมูนิตี้และโทรคมนาคมเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด อีกทั้งควรมีการจัดทำ โครงสร้างพื้นฐานเพิ่มเติมขึ้นด้วยในอีกบางส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบ การขนส่งสินค้า ระบบขนส่งมวลชน และระบบโทรคมนาคมของประเทศ

ผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจใหม่ๆ รวมทั้งนวัตกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมใหม่ๆ จำเป็นต้องมีการสร้างสรรค์ขึ้น ผ่านการสร้างสังคมการเรียนรู้ และการเพาะบ่มผู้ประกอบการ ใหม่ให้มีความเข้มแข็งในระดับที่สามารถแข่งขันกับการท้าทายทางเศรษฐกิจใหม่ๆ ได้

ระบบกองทัพและการป้องกันประเทศ จะมีการปรับปรุงใหม่ ให้มีความทันสมัย พร้อมรบ และมีการวิจัยทางการทหาร ตลอดจนทั้งมีการสร้างระบบอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันประเทศเพื่อให้ประเทศสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างมีนัยยะสำคัญ

จะเห็นได้ว่ายุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยในระยะยาวจะมีความแตกต่างจากในระยะปานกลางอยู่มาก เนื่องจากยุทธศาสตร์ในระยะยาวส่วนใหญ่ จะเป็นการพัฒนารากฐานความจำเป็นของประเทศให้ครอบคลุมทุกด้าน ในขณะที่ระยะกลางเน้นการแก้ไขปัญหาเฉพาะ ซึ่งสังคมไทยเผชิญหน้าอยู่ อีกทั้งยุทธศาสตร์ในระยะยาวจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการปฏิบัติค่อนข้างยาวนานและมีเงื่อนไขรองรับก่อนในหลายประการจึงจะเห็นผล ดังนั้นจึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจไปกับยุทธศาสตร์ในระยะกลาง อีกทั้งยุทธศาสตร์ในระยะยาวจะเน้นการสร้างพื้นฐานที่ดี และมั่นคงให้แก่ประเทศมากกว่าการสร้างความสำเร็จเติบโตอย่างฉับพลัน

6.2 การกิจหน้าที่ของรัฐบาลและราชการส่วนกลางในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

เมื่อได้พิจารณายุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศทั้งในระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาวพอเป็นสังเขปแล้ว จะเห็นได้ว่า รัฐเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศไทยมีความสำคัญอย่างยิ่งในฐานะที่เป็นกลไกและเป็นพลังขับเคลื่อนอย่างสำคัญให้องคาพยพของรัฐและส่วนประกอบต่างๆ ของสังคมให้พัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปสู่รัฐสมัยใหม่ที่พัฒนาแล้ว (Developed State)

รัฐสมัยที่พัฒนาแล้วดังกล่าวข้างต้น มีภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบที่แตกต่างจากรัฐกำลังพัฒนา (Developing State) โดยทั่วไปเป็นอันมาก ความแตกต่างดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่อง

การจัดการกิจหน้าที่ ของรัฐแบบเดิม (Bureaucratic and Traditional State)	การจัดการกิจหน้าที่ ของรัฐสมัยใหม่เพื่อ การพัฒนาประเทศ (Developing State)	การจัดการกิจหน้าที่ ของรัฐสมัยใหม่เชิง ยุทธศาสตร์ (Strategic State)	การจัดการกิจหน้าที่ของ รัฐสมัยใหม่ที่พัฒนาแล้ว (Developed State)
บริหารประเทศโดย ข้าราชการ/ทหาร และ จัดแบ่งหน้าที่โดยกรม และกระทรวง	บริหารประเทศโดย รัฐบาล ตาม ข้อกำหนดของกรม และกระทรวง	บริหารประเทศโดย รัฐบาล ซึ่งมีการจัดแบ่ง หน้าที่เป็นกระทรวงและ กลุ่มภารกิจ	บริหารประเทศโดยรัฐบาล ซึ่งมีการจัดแบ่งหน้าที่เป็น กลุ่มภารกิจ และกระทรวง
กรมและกระทรวงเป็น กลไกสำคัญของปกครอง ประเทศ	รัฐบาล ร่วมกับกรม และกระทรวงทำ หน้าที่ร่วมกันในการ บริหารประเทศ	รัฐบาลบริหารประเทศ ผ่านกลไกการทำงาน ของกระทรวง และกลุ่ม ภารกิจ	รัฐบาลบริหารประเทศผ่าน กลไกของกลุ่มภารกิจ และ กระทรวง

การจัดการกิจหน้าที่ ของรัฐแบบเดิม (Bureaucratic and Traditional State)	การจัดการกิจหน้าที่ ของรัฐสมัยใหม่เพื่อ การพัฒนาประเทศ (Developing State)	การจัดการกิจหน้าที่ ของรัฐสมัยใหม่เชิง ยุทธศาสตร์ (Strategic State)	การจัดการกิจหน้าที่ของรัฐ สมัยใหม่ที่พัฒนาแล้ว (Developed State)
หน้าที่สำคัญคือ การ รักษากฎหมายและความ สงบเรียบร้อย	มีหน้าที่ด้านการ พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน การเกษตร และการศึกษาเพิ่มขึ้น	มีภารกิจหน้าที่ตามแผน ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประเทศ	มีภารกิจหน้าที่ตามการจัด กลุ่มภารกิจงานภาครัฐที่มี ความทันสมัย
งบประมาณฐานกรม	งบประมาณฐานกรม และกระทรวง	งบประมาณตามแผน ยุทธศาสตร์	งบประมาณตามภารกิจ หน้าที่
บุคลากรเป็นของกรม	บุคลากรเป็นของ กรมและกระทรวง	บุคลากรเป็นของ กระทรวงและของรัฐ	บุคลากรเป็นของรัฐ

มาจากแนวคิดพื้นฐานว่าด้วยรัฐคืออะไร รัฐและรัฐบาลบริหารประเทศด้วยกลไกและเครื่องมือใด มีการจัดแบ่งภารกิจหน้าที่ในระหว่างหน่วยงานของรัฐและรัฐบาลลักษณะใด ภารกิจหน้าที่หลักของรัฐและรัฐบาลมุ่งไปสู่วัตถุประสงค์ใด เรียงลำดับของวัตถุประสงค์อย่างไร งบประมาณและบุคลากรถูกจัดหมวดหมู่และจัดระบบกันอย่างไร ฯลฯ (ดู ตารางประกอบ)

ประเด็นของการวิเคราะห์ในเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า ระบบการจัดแบ่งกลุ่มภารกิจหน้าที่ของรัฐ ซึ่งองค์การสหประชาชาติได้จัดวางระบบไว้แล้ว (UN COFOG-UN Classification of Functions of Government)⁸ น่าจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของคิดและการประเมินว่าภารกิจหน้าที่ของการบริหารราชการส่วนกลาง และของรัฐบาลไทยโดยรวมควรจะเป็นไปในลักษณะใดต่อไปในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงของการเปลี่ยนผ่าน (Transformation) จากรัฐกำลังพัฒนาไปสู่รัฐยุทธศาสตร์ เพื่อไปสู่การเป็นรัฐหรือเป็นประเทศพัฒนาต่อไปในอนาคต

ควรกล่าวด้วยว่า รัฐบาลของประเทศสหราชอาณาจักร ก็ได้มีการวิเคราะห์ภารกิจหน้าที่ของรัฐบาลตามแนวทางของ UN COFOG โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระทรวงการคลัง ซึ่งมีบทบาทและหน้าที่โดยตรงในการคิดและจัดวางระบบรวมทั้งมีการจัดแบ่งภารกิจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐใหม่นั้น กระทรวงการคลังของประเทศสหราชอาณาจักรมีความเห็นว่า การจัดระบบงานของ UN COFOG ซึ่งจัดระบบงานของภาครัฐออกเป็น 10 กลุ่มนั้น มีความกระชับมากเกินไป ฉะนั้น กระทรวงการคลังของประเทศสหราชอาณาจักร จึงได้มีการจัดแบ่งระบบงานของภาครัฐของประเทศตนเองเสียใหม่ออกเป็น 18 กลุ่ม⁹

⁸ <http://unstats.un.org/unsd/cr/registry>

⁹ Guide to HM Treasury Functional Analysis

ในที่นี้ คณะผู้วิจัย จะใช้กรอบความคิด แนวทาง และข้อเสนอตามแนวทางของ UN COFOG และของกระทรวงการคลัง ของประเทศสหราชอาณาจักร เป็นฐานของการคิดพิจารณาภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งของการบริหารราชการส่วนกลางของประเทศเป็นประการเบื้องต้น โดยขอวิเคราะห์ภารกิจหน้าที่ของรัฐและราชการบริหารส่วนกลางเปรียบเทียบกับของประเทศไทยในปัจจุบัน ซึ่งสามารถวิเคราะห์แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

6.2.1 การบริหารราชการส่วนกลางในฐานะที่เป็นกลไกในการบริหารประเทศ ซึ่งควรมีการพัฒนาให้มีความทันสมัยและก้าวหน้ายิ่งไปกว่าเดิม

(1) กลุ่มบริหารงานทั่วไปของภาครัฐ (General Public Services) การบริหารในกลุ่มนี้ หมายถึงการบริหารองค์กรที่เป็นกลไกของฝ่ายบริหารและส่วนสนับสนุนของฝ่ายนิติบัญญัติ รวมทั้งส่วนสนับสนุนขององค์กรด้านตุลาการและกึ่งตุลาการ เช่น องค์กรอิสระ และ คณะกรรมการอิสระต่างๆ เป็นต้น การบริหารงานทางการคลัง การบริหารงานบุคคล การบริหารงานสถิติ งานทะเบียน การวางแผน และการวิจัยขั้นพื้นฐานที่เอื้อต่อการบริหารงานทั่วไปของภาครัฐ

(2) กลุ่มงานระหว่างประเทศ หรือวิเทศสัมพันธ์ ซึ่งหมายรวมถึงภารกิจด้านการติดต่อกับต่างประเทศ กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับองค์กรระหว่างประเทศ ความสัมพันธ์ที่เป็นพิเศษต่อประเทศเพื่อนบ้าน เช่น การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจการค้าและการลงทุน และการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศในด้านต่างๆ

(3) กลุ่มงานด้านการป้องกันประเทศ ซึ่งหมายรวมทั้งการป้องกันโดยกองทัพ การให้ความช่วยเหลือทางทหารแก่ประเทศเพื่อนบ้าน การวิจัยเพื่อความก้าวหน้าทางการทหาร และการป้องกันของฝ่ายพลเรือน (Civil Defense) ซึ่งจะมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นในสภาวะการณ์ที่ระเบียบโลกได้เปลี่ยนแปลงไป และองค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐ (Non-State Actor) มีบทบาทกระทบโดยตรงต่อความมั่นคงของรัฐ

(4) กลุ่มงานด้านการรักษาความสงบความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความปลอดภัยของสาธารณะ งานกลุ่มนี้จะครอบคลุมงานตำรวจ ราชทัณฑ์ กระบวนการยุติธรรม และการบรรเทาสาธารณภัยทุกประเภท

(5) กลุ่มงานทางด้านเศรษฐกิจ จะมีความหมายกว้างขวางครอบคลุมภารกิจหน้าที่ด้านการพาณิชย์ การอุตสาหกรรมในทุกประเภท การพลังงาน รวมทั้งพลังงานนิวเคลียร์ การก่อสร้าง การสื่อสาร การพัฒนาโครงการต่างๆ การท่องเที่ยว การโรงแรมภัตตาคาร รวมทั้งการเก็บรักษาสินค้าและการกระจายสินค้าประเภทต่างๆ

(6) กลุ่มงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งรัฐสมัยใหม่มีภารกิจหน้าที่โดยตรงที่จะต้องทำให้โครงสร้างพื้นฐานของประเทศมีความทันสมัย มีความคงทนและครอบคลุมกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมชนิดใหม่ๆ ตามการเปลี่ยนแปลงของชุมชนและการเคลื่อนย้ายของประชากร

(7) กลุ่มงานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จะเน้นการวิจัยเพื่อการพัฒนาเรื่องต่าง ๆ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในสังคมหลังยุคสมัยใหม่และหลังยุคอุตสาหกรรม เนื่องด้วยพัฒนาการของการเรียนรู้และความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว อีกทั้งจะกระทบต่อการดำรงอยู่ของสังคมและกระทบต่อการปรับตัวของระบบเศรษฐกิจสังคมโดยตรง

(8) กลุ่มงานที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงานและระบบแรงงานสัมพันธ์ การกิจหน้าที่นี้มีความสำคัญทั้งในส่วนที่เป็นการดูแลการจ้างงานของประชากรของรัฐที่อยู่ในวัยทำงาน ซึ่งจะมีการว่างงานอยู่ด้วยเป็นระยะๆ นอกจากนี้ ระบบแรงงานสัมพันธ์จะมีความสำคัญทั้งในส่วนที่จะช่วยให้การพัฒนาระบบการผลิต การบริการ การขนส่ง ฯลฯ มีเสถียรภาพและมีประสิทธิภาพในการทำงานที่สูงมากขึ้น อีกทั้งจะช่วยให้เกิดความเป็นธรรมและมีการปกป้องสิทธิประโยชน์ของลูกจ้างแรงงานอีกด้วย

(9) กลุ่มงานด้านการเกษตร การป่าไม้ และการประมง การกิจหน้าที่ของรัฐในกลุ่มนี้แม้ว่าจะมีมาแต่โบราณ แต่ก็นับว่าเป็นหน้าที่ที่มีความสำคัญของรัฐสมัยใหม่ที่พัฒนาแล้วทุกประเทศ ซึ่งควรจะต้องทำให้มีความทันสมัยและสามารถใช้ประโยชน์ได้ตลอดเวลา เนื่องด้วยเป็นกิจกรรมและเป็นภาระงานที่มีผลกระทบต่อสถานะของรัฐและประชาชนในทุกระดับ

(10) กลุ่มงานด้านการขนส่ง ทั้งทางถนน รถไฟ การขนส่งทางน้ำ ทางอากาศ และการขนส่งทางระบบท่อ สังคมสมัยใหม่และประเทศที่พัฒนาแล้วจำเป็นต้องมีการขนส่งทุกประเภทที่ทันสมัยรวดเร็ว มีความคล่องตัว อีกทั้งควรจะต้องมีความประหยัด และมีความปลอดภัยเป็นอย่างยิ่งอีกด้วย

(11) กลุ่มงานด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม นับเป็นการกิจหน้าที่สำคัญของรัฐสมัยใหม่ที่พัฒนาแล้วทุกประเทศ (ในขณะที่รัฐสมัยโบราณไม่มีหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวนี้เลย) พึ่งกระทำโดยการบริหารจัดการและการสร้างกฎกติกาที่เหมาะสมต่อสังคมของตนเอง และสามารถปฏิบัติจริงได้เพื่อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ดีและมีความยั่งยืน

(12) กลุ่มงานด้านการแคะและการพัฒนาของชุมชน นับเป็นกลุ่มการกิจหน้าที่ที่สำคัญอีกประการหนึ่งของรัฐสมัยใหม่ เพื่อให้เกิดประเทศมีมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดีคือประชากรมีที่พักอาศัยอย่างทั่วถึง อีกทั้งมีพัฒนาการที่มุ่งสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนในด้านต่างๆ

(13) กลุ่มงานด้านสุขภาพอนามัยและการสาธารณสุข จะมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าเป็นภาระงานของรัฐที่มุ่งดูแลร่างกายของประชากรโดยตรง รวมทั้งการบริหารจัดการเพื่อป้องกัน การรักษา การเยียวยาหรือการฟื้นฟู อีกทั้งจะมีการศึกษาวิจัยทางการแพทย์ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงและก้าวหน้าอย่างมากในสมัยปัจจุบันนี้

(14) กลุ่มงานด้านศาสนา วัฒนธรรม และสันตนาการ เป็นภาระงานของรัฐที่แม้ว่าจะมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ แต่ก็จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการที่ทันสมัย และมีการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องด้วยระบบสังคมเศรษฐกิจของสังคมอุตสาหกรรม สังคมหลังยุค

อุตสาหกรรมและสังคมที่เน้นการบริโภค ได้ส่งผลกระทบโดยตรงต่อระบบความคิดความเชื่อแบบแผนทางวัฒนธรรม และระบบสันตนาการของประชาชน

(15) กลุ่มงานด้านการศึกษาและการฝึกอบรม นับเป็นหน้าที่ของรัฐบาลสมัยใหม่ที่จะต้องทำอย่างต่อเนื่องและให้มีความทันสมัย เพื่อให้เกิดพัฒนาการที่ก้าวหน้า มีความเป็นธรรม เสมอภาค ให้โอกาส และสร้างสรรค์ประสบการณ์และความรู้ใหม่ๆ ให้แก่ประชากร ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีค่ามากที่สุดของรัฐ

(16) กลุ่มงานด้านความมั่นคงของมนุษย์และการคุ้มครองสังคม (Social Protection) ซึ่งจะครอบคลุมภารกิจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ คนชรา ครอบครัว เยาวชน คนว่างงาน และกลุ่มคนที่สังคมตั้งข้อรังเกียจในทุกประเภท รวมทั้งคนอพยพ และคนผสม (Mixed Blood) ซึ่งจะต้องมีวิถีชีวิตอย่างเป็นปกติสุข และได้รับการยอมรับรวมทั้งได้รับโอกาสจากสังคม และรัฐเสมอเหมือนกับประชาชนโดยทั่วไป

ภารกิจหน้าที่ของภาครัฐทั้ง 16 กลุ่มดังกล่าวข้างต้นนี้ มีรายละเอียดอยู่พอสมควร ซึ่งในกรณีของประเทศไทยเองก็ได้มีกรอบของการพัฒนาไปตามแนวทางดังกล่าวข้างต้น เพียงแต่ว่ามีรายละเอียดที่แตกต่างกันอย่างมากระหว่างขณะนี้ และในหลายกรณีไม่ได้มีขอบข่ายของภารกิจหน้าที่ครอบคลุมอย่างกว้างขวางเหมือนกับ หรือมากกว่าที่ UN COFOG ได้กำหนดไว้ นอกจากนี้ ยังไม่มีความทันสมัยทั้งในลักษณะเนื้อหาของภารกิจหน้าที่การงาน ในเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของการงาน และในวิธีการจัดส่งมอบงานบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน

อย่างไรก็ดี จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ภารกิจหน้าที่ของรัฐและรัฐบาลสมัยใหม่นั้น ไม่ได้มีลดน้อยลง แม้ว่าจะมีการแบ่งภารกิจหน้าที่และมอบหมายภาระงานจำนวนมากให้แก่ราชการส่วนภูมิภาค รวมทั้งบางส่วนได้ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปแล้วก็ตาม รัฐและรัฐบาลสมัยใหม่ทั้งหลาย ที่มุ่งจะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ก็จำเป็นต้องมีภารกิจหน้าที่เพิ่มขึ้นใน 16 ลักษณะดังกล่าวอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

6.2.2 ภารกิจหน้าที่ของราชการส่วนกลางซึ่งจำเป็นต้องมีเพิ่มเติมขึ้นในขนาดตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก

หากพิจารณาจากลักษณะของภารกิจหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐของไทยในปัจจุบันเปรียบเทียบกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทย พร้อมกับการเปรียบเทียบกับการจัดกลุ่มภารกิจหน้าที่ของรัฐบาลตามกรอบ UN COFOG รวมทั้งของกรอบของกระทรวงการคลังของประเทศสหราชอาณาจักร หรือ HMT COFOG ด้วยในอีกทางหนึ่งนั้น เราสามารถกล่าวได้ว่าภารกิจหน้าที่ของรัฐเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในของของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาค ควรจะมีภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบเพิ่มเติมขึ้นอีกในบางด้าน ในแต่ละกลุ่มภารกิจดังมีตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

(1) กลุ่มภารกิจการบริหารงานภาครัฐทั่วไป ได้แก่ งานบริหารและบริการด้านสถิติงานทะเบียนภาครัฐ และการวางแผนงานบริการภาครัฐทั้งระบบ ซึ่งสามารถจัดระบบบริหาร

จัดการและจัดวิธีการให้บริการได้ในรูปแบบของรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) รวมทั้งจัดทำในรูปแบบศูนย์บริการร่วม (Center Link หรือ Joint-up Government) ขึ้นในอนาคตอันใกล้

(2) กลุ่มงานระหว่างประเทศ หรือวิเทศสัมพันธ์ ได้แก่ การกิจหน้าที่ด้านการให้เงิน และการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยจะพัฒนาเป็นประเทศผู้ให้ เพิ่มเติมจากการเป็นประเทศผู้รับเงินความช่วยเหลือเหมือนกับที่เป็นมาในอดีต

(3) กลุ่มงานด้านการป้องกันประเทศ ได้แก่ การกิจหน้าที่ด้านการวิจัยทางการทหาร และการกิจหน้าที่ด้านการป้องกันของฝ่ายพลเรือน (Civil Defense) ซึ่งจำเป็นต้องจัดทำให้ทันสมัย และสามารถพึ่งพาตนเองได้ทางการทหาร และที่สำคัญคือการบริหารจัดการระบบการป้องกันภัยของฝ่ายพลเรือน ซึ่งในโลกสมัยปัจจุบันและในอนาคตจะมีภัยก่อการร้ายและความรุนแรงในลักษณะต่างๆ เพิ่มมากขึ้น

(4) กลุ่มงานด้านการรักษาระเบียบและความปลอดภัยของสาธารณะ ได้แก่ การกิจหน้าที่ด้านความปลอดภัยของสาธารณะ (Public Safety) ในสังคมเมือง ซึ่งแม้ว่าจะเป็นงานที่มีอยู่เดิม แต่จำเป็นต้องทำงานเชิงรุก และขยายให้ครอบคลุมความปลอดภัยของสาธารณะในรูปแบบใหม่ๆ ที่มีเพิ่มเติมขึ้นด้วย อาทิเช่น ความปลอดภัยจากการขนส่งมวลชนขนาดใหญ่ รถไฟฟ้าใต้ดิน ความปลอดภัยจากคลื่นยักษ์จากทะเล หรือสึนามิ และภัยจากแผ่นดินไหว เป็นต้น

(5) กลุ่มงานทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การกิจหน้าที่ด้านการบริหารหนี้สาธารณะ การกิจหน้าที่ด้านการวิจัยพลังงานทุกประเภท การกิจหน้าที่ด้านการกระจายสินค้า และการจัดระบบคลังสินค้า และการกิจหน้าที่ด้านโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ (Mega Project) ของภาครัฐในทุกประเภท

(6) กลุ่มงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน ควรจะมีงานใหม่ๆ เพิ่มขึ้นมากขึ้้น อาทิเช่น โครงสร้างพื้นฐานที่เป็นถนนซูเปอร์ไฮเวย์ ถนนมอเตอร์เวย์ โครงสร้างพื้นฐานทางน้ำ และโครงสร้างทางอากาศ เป็นต้น

(7) กลุ่มงานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ การกิจหน้าที่ด้านการวิจัย และการพัฒนาในเกือบทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มระดับการแข่งขันและสร้างความเข้มแข็งให้แก่ประเทศ

(8) กลุ่มงานที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงานและระบบแรงงานสัมพันธ์ ได้แก่ การกิจหน้าที่ด้านแรงงานสัมพันธ์ในอุตสาหกรรมและการผลิตเฉพาะทาง การกิจหน้าที่ด้านการแลกเปลี่ยนแรงงาน การกิจหน้าที่ด้านการขจัดความเหลื่อมล้ำในการทำงานเนื่องด้วยเรื่องเพศ อายุ ศาสนา และการจัดสวัสดิการในการทำงาน

(9) กลุ่มงานด้านการเกษตร การป่าไม้ และการประมง ได้แก่ การกิจหน้าที่ด้านการจัดระบบน้ำเพื่อการเกษตรอย่างมีความยั่งยืน การกิจหน้าที่ด้านการจัดระบบน้ำเพื่อป้องกันน้ำ

ท่วมอย่างครบวงจร การกิจหน้าที่ด้านการควบคุมและประสานระบบประมงชายฝั่งและประมงน้ำลึก การกิจหน้าที่ด้านการบริหารและรักษาป่าธรรมชาติและอุทยาน

(10) กลุ่มงานด้านการขนส่ง ได้แก่ การกิจหน้าที่ด้านการขนส่งระบบท่อ การกิจหน้าที่ด้านระบบการขนส่งสินค้า ระบบการขนส่งมวลชนทุกประเภท การกิจหน้าที่ด้านการขนส่งด้วยถนนประเภทต่างๆ

(11) กลุ่มงานด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การกิจหน้าที่ด้านการบริหารและจัดการของเสียและขยะทุกประเภท การกิจหน้าที่ด้านการรณรงค์และฟื้นฟูสภาพแวดล้อมที่สูญเสียไปเพราะการพัฒนาประเทศในช่วง 2-3 ทศวรรษที่ผ่านมา

(12) กลุ่มงานด้านการแคะและความมั่นคงของชุมชน ได้แก่ การกิจหน้าที่ด้านการกำหนดมาตรฐาน การควบคุมและบำรุงรักษาเคหสถาน และการกิจหน้าที่ด้านสภาวะแวดล้อมของชุมชน การจัดองค์กรชุมชน การเพิ่มอำนาจให้องค์กรชุมชน

(13) กลุ่มงานด้านสุขภาพอนามัย ได้แก่ การกิจหน้าที่ด้านการบริหารสุขอนามัยและสุขภาพพลานามัยทางเลือก การกิจหน้าที่ด้านการวิจัยเพื่อป้องกันโรคติดต่อร้ายแรงในลักษณะใหม่ทุกประเภท การกิจหน้าที่ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของคนเฉพาะกลุ่ม และการส่งเสริมสภาวะแวดล้อมทางการอนามัย

(14) กลุ่มงานด้านศาสนา วัฒนธรรม และสันตนาการ ได้แก่ การกิจหน้าที่ด้านการบริหารมรดกทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม การกิจหน้าที่ด้านส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้ การกิจหน้าที่ด้านส่งเสริมการภาพยนตร์ การกิจหน้าที่ส่งเสริมห้องสมุดและเครื่องมือการเรียนรู้สมัยใหม่ และการกิจหน้าที่การบริหารและส่งเสริมวิทยาศาสตร์การกีฬา

(15) กลุ่มงานด้านการศึกษาและการฝึกอบรม ได้แก่ การกิจหน้าที่ด้านการจัดการศึกษาขั้นสูงเฉพาะทาง การกิจหน้าที่ด้านการบริหารทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาของพลเมือง และการกิจหน้าที่ด้านการฝึกอบรมศักยภาพแรงงานที่มีความก้าวหน้าและสอดคล้องกับตลาดแรงงาน

(16) กลุ่มงานด้านความมั่นคงของมนุษย์และการคุ้มครองสังคม (Social Protection) ได้แก่ การกิจหน้าที่การบริหารจัดการกับกลุ่มคนที่ถูกกีดกันจากสังคม การกิจหน้าที่บริหารเงินกองทุนสวัสดิการสังคมรวมทั้งสวัสดิการคนว่างงาน

นอกจากนี้ ยังอาจพิจารณาการกิจหน้าที่ที่รัฐเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic State) พึงกระทำเพิ่มเติมได้อีก ดังต่อไปนี้

(17) การกิจหน้าที่ด้านการบริหารเขตพื้นที่พิเศษ รวมทั้งการบริหารพื้นที่กลุ่มจังหวัดและนโยบายการจัดตั้งภาคต่างๆ (Territorial Management and Regional Affairs)

(18) การกิจหน้าที่ด้านการประชาสัมพันธ์ภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การบริหารองค์กรวิทยุและโทรทัศน์ทางการศึกษาเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประชาชน

(19) การกิจหน้าที่การบริหารแรงงานอพยพและการดูแลสิทธิทางการเมืองของพลเมืองที่เป็นคนกลุ่มน้อย

(20) การกิจหน้าที่ด้านการส่งเสริมธุรกิจเฉพาะประเภทอย่างครบวงจร ซึ่งมีศักยภาพสูงในการจะเป็นสินค้าและเป็นศูนย์กลางการบริการชั้นเลิศของประเทศไทย

จะเห็นได้ว่า ราชการส่วนกลางสามารถมีภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบเพิ่มเติมได้อีกในหลายลักษณะ ซึ่งบางลักษณะเป็นหน้าที่ที่บางหน่วยงานราชการอาจจัดอยู่แล้วในเวลา นี้ แต่วิธีการทำงานและวิธีให้บริการ (Service Delivery) จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงไป และงานบางลักษณะเป็นงานใหม่ที่หน่วยงานภาครัฐควรจะต้องจัดทำเพิ่มเติมขึ้นต่อไปในอนาคต

6.2.3 การกิจหน้าที่ของราชการส่วนกลางซึ่งควรจะยกเลิก หรือควรจะมีการมอบหมายหรือถ่ายโอนให้องค์กรสาธารณะอื่น ๆ ดำเนินการแทน และข้อพิจารณาเรื่องการทำงานร่วมกันระหว่างราชการส่วนกลางกับราชการส่วนภูมิภาค

ภารกิจหน้าที่ของหน่วยราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับกรมของไทยในเวลานี้ มีลักษณะของการให้บริการตนเองเป็นอันมาก เสียยิ่งกว่าจะเป็นการให้บริการประชาชน จากการสำรวจคณะผู้วิจัยพบว่าส่วนราชการที่มีลักษณะการทำงานเช่นนี้ ส่วนมากแล้วจะได้แก่หน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวข้องกับงานด้านความมั่นคง อย่างเช่นสำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ หน่วยงานที่ทำงานสนับสนุนด้านวิชาการแก่รัฐบาล อย่างสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานปรมาณู หน่วยงานอำนวยการของส่วนราชการต่างๆ อย่างเช่น สำนักงานปลัดกระทรวงของแต่ละกระทรวง เป็นต้น ซึ่งหน่วยงานที่มีรูปแบบการทำงานเช่นนี้ มีจำนวนมากกว่าตัวแบบอื่นๆ โดยมีส่วนราชการที่มีลักษณะงานตามตัวแบบนี้เป็นจำนวนทั้งสิ้น 46 หน่วยงาน ซึ่งคิดเป็น 1 ใน 3 ของหน่วยงานในระดับกรมของประเทศไทย (ดูรายละเอียดได้จาก บทที่ 3)

คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า หน่วยงานที่ให้บริการแก่หน่วยราชการด้วยตนเอง มีความสำคัญอย่างไม่ต้องสงสัย หากแต่การจัดรูปแบบของหน่วยงานไว้ในลักษณะของกรม (Department) นั้น นอกจากจะทำให้ระบบราชการส่วนกลางมีความใหญ่โต สิ้นเปลือง และไม่มี ความทันสมัยแล้ว ยังจะมีผลต่อการจัดระบบความสัมพันธ์และการบริหารระหว่างหน่วยงานของ รัฐ (Intergovernmental Management) ด้วยกันเองอย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้

ฉะนั้น หน่วยงานในลักษณะดังกล่าวจึงอาจพิจารณาได้ว่า บางส่วนควรจะมีการยุบรวมกันโดยการจัดตั้งระบบการบริหารฝ่ายสนับสนุน (Back Office) ที่มีความทันสมัย และใน บางส่วนควรจะมีการเปลี่ยนสภาพจากสถานะของกรม (Department) ในปัจจุบันไปเป็นสำนักงานบริหารในรูปแบบของคณะกรรมการ (Board/ Commission/ Committee/ Bureau) หรือจัดดำเนินการในรูปแบบขององค์กรอิสระ (Independent Body/ Agency) ก็จะช่วยให้

หน่วยงานของรัฐบาลมีความทันสมัย อีกทั้งมีความคล่องตัวในทางบริหาร และมีความคุ้มค่าของการใช้งบประมาณมากกว่าการจัดรูปองค์กรในแบบกรม (Department) ดังที่เป็นอยู่ในเวลานี้

จากการสำรวจพบอีกด้วยว่า ในปัจจุบันนี้ มีหน่วยราชการจำนวนมากถึง 57 หน่วย หรือเกือบครึ่งหนึ่งของหน่วยงานระดับกรมของประเทศไทย (ดูรายละเอียดจาก บทที่ 3) ที่ได้จัดตั้งสำนักงานของตนในเขตพื้นที่ของจังหวัด และจัดทำบริการสาธารณะตามกรอบอำนาจหน้าที่ของตนเอง กล่าวคือมีการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่ต่าง ๆ โดยตรงในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

หน่วยงานดังกล่าวข้างต้น บางส่วนมีการจัดตั้งสำนักของตนในรูปแบบภูมิภาคอยู่ด้วยแล้ว และบางส่วนไม่มีการจัดตั้ง หรือบางหน่วยมีการจัดตั้งมาก่อนแต่ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพหน่วยงานของตนจากระดับราชการส่วนภูมิภาคขึ้นมาเป็นหน่วยราชการส่วนกลาง อย่างไรก็ดี หน่วยงาน 57 หน่วยเหล่านี้ ซึ่งจัดทำบริการสาธารณะโดยตรงต่อประชาชนในรูปแบบหนึ่งรูปแบบใดในเขตพื้นที่ต่าง ๆ จึงเป็นหน่วยที่ควรแก่การพิจารณาอย่างจริงจังว่าสมควรจะจัดบริการสาธารณะโดยตรงต่อไปให้แก่ประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัด หรือไม่ข้อเสนอในที่นี้ คือ ควรจะมีการตัดสินใจในทางหนึ่งทางใด ดังต่อไปนี้

- (1) ควรที่จะมีการมอบหมายให้หน่วยงานในระดับราชการส่วนภูมิภาคดำเนินการแทน (Delegated Functions) การทำหน้าที่ของหน่วยงานของตนในระดับเขตพื้นที่ที่เป็นอยู่ในเวลานี้
- (2) ควรที่จะมอบหมายให้องค์กรปกครองท้องถิ่นดำเนินการแทน ทั้งนี้ จำเป็นจะต้องพิจารณาพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองท้องถิ่นประกอบด้วย
- (3) ควรจะมีการจัดทำภารกิจร่วมกัน (Sharing Functions) ในระหว่างการบริหารราชการส่วนภูมิภาคกับหน่วยราชการส่วนกลาง ทั้งนี้ จะต้องคำนึงถึงหลักประสิทธิภาพ ความคล่องตัว และหลักความสะดวกสบายของประชาชนเป็นสำคัญ
- (4) ควรจะยกเลิกภารกิจหน้าที่ดังกล่าว หรือยุบรวมภารกิจหน้าที่ดังกล่าวเข้ากับภารกิจหน้าที่อื่นๆ เนื่องด้วยภารกิจหน้าที่ดังกล่าวทันสมัยและหมดสิ้นความจำเป็นไปแล้ว

หากจะกล่าวเฉพาะภารกิจหน้าที่ที่ควรทำงานร่วมกันระหว่างราชการบริหารส่วนกลางกับราชการบริหารส่วนภูมิภาคแล้ว พบได้ว่า การทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานเป็นหลักแนวคิดของการบริหารจัดการสมัยใหม่ (New Public Management-NPM) ในลักษณะหนึ่ง ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญคือ เป็นการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน เน้นหลักการหยุดหรือความคุ้มค่าของงบประมาณ เน้นหลักความพึงพอใจและเน้นหลักประโยชน์สุขของประชาชน

แน่นอนว่า การบริหารราชการส่วนภูมินาณั้น โดยหลักการแล้วถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของราชการส่วนกลาง เนื่องด้วยทั้งสองส่วนต่างจัดเป็นองค์กรของรัฐเสมอเหมือนกัน และใน

ประการสำคัญคือ อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ ตลอดจนจนถึงงบประมาณและบุคลากรของราชการบริหารส่วนภูมิภาคล้วนเป็นสิ่งที่ราชการส่วนกลางจัดหาไปให้ทั้งสิ้น ฉะนั้น ราชการบริหารส่วนภูมิภาคจึงไม่มีความเป็นอิสระที่แยกออกจากราชการบริหารส่วนกลางออกไปได้โดยเด็ดขาด

อย่างไรก็ตาม การบริหารภาครัฐสมัยใหม่นั้น ได้เน้นหลักสำคัญคือ ความรับผิดชอบในการกิจหน้าที่ที่รัฐพึงมีต่อประชาชน มีพิกกล่าวถึงการเน้นการให้บริการโดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และการจัดให้บริการนั้นก็ควรจะต้องมีความประหยัดและคุ้มค่าของงบประมาณเป็นส่วนประกอบอีกด้วย ในกรณีนี้ จึงถือได้ว่ามีความสำคัญและมีความจำเป็นที่จะต้องมีการจัดแบ่งภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยของรัฐบาลให้มีความชัดเจนว่าราชการบริหารส่วนกลางทำหน้าที่งานใด และราชการบริหารส่วนภูมิภาคจัดทำภารกิจใดให้มีความชัดเจนและเรียบร้อย

การจัดแบ่งภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานของรัฐบาลดังกล่าว หากจัดทำให้มีความชัดเจน ก็จะมีส่วนก่อให้เกิดความรับผิดชอบ ติดตามงาน ประเมินผลของงาน และก่อให้เกิดการสนองตอบต่อการบริการประชาชนได้เป็นอันมาก เนื่องด้วยประชาชนควรจะรับรู้และทราบโดยทั่วไปว่าภารกิจหน้าที่ของราชการส่วนใด องค์กรในระดับใดหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง กระนั้นก็ตาม ในส่วนของวิธีการให้บริการ (Service Delivery Mode) ก็ไม่ได้ถือหลักว่า จะต้องมีความชัดเจน ถึงขั้นที่แยกออกจากกันอย่างเด็ดขาด หรือตายตัว โดยไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน

ฉะนั้น ในแง่ของวิธีการทำงาน และการให้บริการ ราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาคสามารถทำงานร่วมกัน (Shared Service/ Shared Responsibility) ได้ในหลายกรณี โดยไม่มีความจำเป็นต้องจัดตั้งองค์กรอย่างเป็นทางการขึ้นมาใหม่แต่ประการใด¹⁰ การทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานรัฐบาลในระดับส่วนกลางด้วยกันเอง หรือในระหว่างหน่วยงานส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค จึงมุ่งเน้นไปที่ความสะดวกและความพึงพอใจของประชาชน เน้นการประหยัดงบประมาณ และการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ ตัวอย่างของการทำงานร่วมกันได้แก่

- (ก) การจัดทำ Counter Service ร่วมกัน ซึ่งหน่วยงานในระดับเดียวกัน และในต่างระดับสามารถทำข้อตกลงที่จะให้บริการประชาชนในสถานที่เดียวกันได้

¹⁰ เรื่องดังกล่าวจะมีความแตกต่างจากการทำงานร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีหลักความเป็นอิสระ (Autonomy) ตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ อีกทั้งสามารถมีจำนวนเป็นอันมากได้หลายพันและหลายหมื่นองค์กร ฉะนั้น หลักการทำงานร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมีทั้งในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ และในรูปแบบที่เป็นทางการ กล่าวคือ มีการจัดตั้งองค์กรนิติบุคคลขึ้นมาได้เป็นองค์กรหนึ่งต่างหาก เรียกว่า “สหการ” (Syndicate)

- (ข) การจัดทำ Call Center ซึ่งสามารถรับเรื่องราวทั้งในเรื่องที่อาจจะเป็นการร้องเรียน ร้องทุกข์ หรือขอให้องค์กรราชการจัดส่งหน่วยบริการเคลื่อนที่ (Mobile Unit) ออกไปเพื่อให้บริการประชาชนต่อไป
- (ค) การจัดทำ Off-house Service คือการจัดทำบริการนอกสถานที่ หรือนอกสำนักงาน ร่วมกัน เนื่องด้วย ราชการส่วนกลางเองมีข้อจำกัดในด้านบุคลากร อีกทั้งจะมีความรู้ความเข้าใจในสถานที่และภูมิประเทศต่างๆ น้อยกว่าเจ้าหน้าที่และพนักงานของราชการส่วนภูมิภาคเป็นอันมาก
- (ง) มีการจัดทำงานบริการแบบผสมผสาน (Mixed Services) ทั้งอาจจะให้ราชการส่วนกลางเป็นเจ้าภาพหลักตามนโยบายของรัฐบาลในเรื่องหนึ่งเรื่องใด (หากรัฐบาลไม่ได้มอบหมายให้ราชการส่วนภูมิภาคมีหน้าที่หลักในเรื่องดังกล่าว) และหรือให้ราชการส่วนภูมิภาคเป็นผู้รับผิดชอบหลักและให้ราชการส่วนกลางมีหน้าที่ช่วยเหลือสนับสนุน อาทิเช่น การแก้ไขภัยพิบัติต่างๆ การแก้ไขปัญหาโรคระบาด และการแก้ไขปัญหาการก่อการร้าย ซึ่งเกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ เป็นต้น

6.3 การกิจหน้าที่ของหน่วยราชการส่วนกลางในพื้นที่จังหวัด

6.3.1 ความสำคัญของการบริหารราชการส่วนกลางในพื้นที่จังหวัด

หน่วยงานของราชการส่วนกลาง มีความสำคัญอย่างยิ่งในฐานะที่เป็นกลไกของรัฐบาลในทุกประเทศ ฉะนั้น โครงสร้างของหน่วยงานราชการส่วนกลางของประเทศหนึ่งๆ จะมีลักษณะเป็นอย่างไร มีขนาดเท่าใด มีภารกิจหน้าที่ครอบคลุมกิจกรรมในด้านใดบ้าง และมีวิธีการให้บริการแก่ประชาชนด้วยวิธีใด ฯลฯ คำถามสำคัญๆ ดังกล่าวข้างต้น มีความสัมพันธ์ทั้งในเชิงที่เป็นสาเหตุและเป็นผลลัพธ์กับลักษณะของรัฐบาลของประเทศนั้นๆ โดยตรง

กล่าวเฉพาะในกรณีของประเทศไทย พบได้ว่ารัฐบาลมีลักษณะเป็นองค์กรทางการเมืองที่มีความหมายในทางบวก (มีความแตกต่างจากบางประเทศในยุโรป ซึ่งรัฐบาลมีความหมายทางลบได้ในหลายกรณี) ฉะนั้น รัฐบาลของประเทศไทยจึงมีความชอบธรรมหากพิจารณาจากมุมมองของผู้ให้บริการ และถูกเรียกร้องให้ตั้งสำนักงาน และเรียกร้องให้ดำเนินกิจกรรมในการให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่ต่างๆ อยู่เสมอ (จากมุมมองของผู้รับบริการ) ไม่ว่าในแต่ละยุคสมัยจะมีการตั้งกฎเกณฑ์และมีแนวนโยบายในเรื่องดังกล่าวอย่างใดก็ตาม

ที่กล่าวมาเป็นฐานของการทำความเข้าใจปรากฏการณ์ในประเทศไทยว่า หน่วยงานของราชการส่วนกลาง ไม่ได้เป็นหน่วยงานที่ตั้งสำนักงานเฉพาะในเขตเมืองหลวง ในทางตรงข้าม หน่วยงานราชการส่วนกลาง เป็นหน่วยงานที่มีพลวัตร และมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากที่สุดในการจัดตั้งสำนักงาน จัดเขตบริการ และมีกิจกรรมในการให้บริการทั้งให้บริการแก่หน่วย

ราชการด้วยตนเอง และให้บริการแก่ประชาชนโดยตรงหรือโดยอ้อมในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง นอกเขตเมืองหลวง (ดู บทที่ 4)

การจัดตั้งสำนักงานของหน่วยราชการดังกล่าว พบได้ว่าเกิดขึ้นอย่างหลากหลาย รูปแบบมากที่สุด แยกออกได้เป็น (1) เขตพื้นที่ที่ได้มอบหมายจากกระทรวง กรม และกอง 22 ลักษณะ (2) การบริหารพื้นที่ทางภูมิศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ 5 ลักษณะ (3) การบริหารพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นด่าน 4 ลักษณะ (4) การบริหารพื้นที่ที่ทางด้านสุขอนามัย 5 ลักษณะ (5) การพื้นที่ทางเศรษฐกิจและการลงทุน 2 ลักษณะ (6) เขตตรวจราชการที่มีลักษณะเฉพาะ 6 ลักษณะและ (7) เขตให้บริการส่วนกลางที่ตรงกับหน่วยจังหวัด 75 หน่วยของ 9 กรม และ 5 กระทรวง (14 ลักษณะ) รวมแล้วในประเทศไทยมีเขตพื้นที่ของราชการส่วนกลางอยู่นอกเขตเมืองหลวงทั้งสิ้น 58 ลักษณะ

การจัดตั้งเขตพื้นที่ที่มีลักษณะหลากหลายรวม 58 ลักษณะดังกล่าว แสดงให้เห็นชัดว่าหน่วยราชการส่วนกลางของประเทศล้วนมีวัตถุประสงค์สำคัญคือต้องการขยายแขนขาขององค์กรออกไปในพื้นที่ต่างๆ ด้วยตนเองทั้งสิ้น (Bureaucratization) โดยที่การตัดสินใจขยายสาขาและสำนักงานต่างๆ ดังกล่าวเป็นดุลพินิจของหน่วยงานของตนเป็นสำคัญ มากกว่าจะเป็นนโยบายของรัฐบาล หรือขององค์กรกลางที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาเรื่องดังกล่าว

การจัดตั้งสำนักงานสาขา และเขตพื้นที่นอกเขตเมืองหลวงของหน่วยงานอย่างหลากหลายและแตกต่างกัน 58 ลักษณะข้างต้น ควรได้รับการพิจารณาและวิพากษ์วิจารณ์ใน 3 ลักษณะได้ แก่

- (ก) เป็นการการจัดตั้งเขตพื้นที่ที่มีลักษณะยุ่งยากและซับซ้อน (Complexity) ต่อความเข้าใจของประชาชน รวมทั้งต่อความเข้าใจของหน่วยงานของราชการด้วยตนเอง ดังจะเห็นได้ว่าประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งข้าราชการ เช่น สำนักงานจังหวัด เป็นต้น ก็ไม่สามารถจะรับทราบและรับรู้ได้ว่ามีหน่วยงานของราชการส่วนกลางตั้งสำนักอยู่ในอาณาบริเวณพื้นที่ของตนเป็นจำนวนเท่าใด และทำหน้าที่ใดบ้าง
- (ข) เป็นการการจัดตั้งสำนักงานที่ไม่ให้ความสำคัญต่อการประสานงาน (Coordination) ในระหว่างหน่วยงานราชการด้วยตนเองแต่ประการ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าทุกหน่วยถูกจัดตั้งขึ้นโดยนโยบายของหน่วยงานราชการในส่วนกลาง ซึ่งมุ่งขยายกิจกรรมของตนเป็นหลัก ฉะนั้นการประสานงานจึงเน้นเฉพาะที่มีกับราชการส่วนกลางมากกว่าจะประสานระหว่างหน่วยงานในเขตพื้นที่ด้วยตนเอง
- (ค) เป็นการการจัดตั้งสำนักงานและเขตพื้นที่โดยไม่คำนึงถึงหลักความคุ้มค่าของงบประมาณ (Best Value) เนื่องจากมีสำนักงานที่กระจัดกระจายกันอย่างมาก เขตพื้นที่ที่ไม่มีความสอดคล้องกัน ไม่มีแนวความคิดที่จะใช้สำนักงาน ฐานข้อมูล ระบบสนับสนุน รวมทั้งบุคลากร และเครื่องใช้สำนักงานร่วมกันแต่ประการใด

คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า การจัดตั้งเขตพื้นที่และสำนักงานของราชการส่วนกลาง นอกเขตเมืองหลวงทั่วทั้งประเทศไทย ควรจะต้องดำเนินการเสียใหม่อย่างเป็นระบบ โดย

คำนึงถึงหลักการรับรู้และความเข้าใจอย่างง่าย (Simplicity) ของประชาชนรวมทั้งของหน่วยงาน ผู้รับบริการจากหน่วยงานราชการด้วยตนเอง คำนึงถึงหลักการประสานงานระหว่างหน่วยงาน รวมทั้งหลักความคุ้มค่าของงบประมาณของภาครัฐ เป็นสำคัญ

คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า ลักษณะของการจัดตั้งเขตพื้นที่ของหน่วยงานราชการ ส่วนกลางนอกเขตเมืองหลวง ควรที่จะมีการปรับปรุงครั้งใหญ่ และควรที่จะมีเพียง 3 ลักษณะ (ไม่ใช่ 58 ลักษณะดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน) ดังต่อไปนี้ ได้แก่ (1) เขตพื้นที่ทางวิชาการและการวิจัยชั้นสูงของหน่วยราชการ (2) เขตพื้นที่กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความหมายกว้างทั้งในการบริหาร การปกครอง การบริหารทางเศรษฐกิจสังคม การตรวจราชการ และการให้บริการที่มี ลักษณะเฉพาะบางลักษณะ และ (3) เขตบริหารทรัพยากรธรรมชาติและ การก่อสร้างขนาดใหญ่

6.3.2 ภารกิจหน้าที่ทางด้านวิชาการ

ภารกิจทางด้านวิชาการ นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญประการเบื้องต้นที่รัฐบาล และองค์กร ที่รับผิดชอบ ควรพิจารณาว่าจะให้มีการจัดตั้งสำนักงานของราชการส่วนกลางขึ้นในพื้นที่นอก เขตเมืองหลวง หรือไม่ และการพิจารณานี้ ควรทำอย่างเข้มงวดและเคร่งครัดเพื่อให้การจัดตั้ง สำนักงานของราชการส่วนกลางมีวัตถุประสงค์เพื่อการดังกล่าวอย่างแท้จริง

การค้นคว้าวิจัยทางวิชาการของหน่วยราชการส่วนกลาง สามารถพิจารณาได้ ออกเป็น 2 ลักษณะด้วยกัน ได้แก่

(ก) เป็นการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Basic Research) ซึ่งมีเป้าหมายเป็นการค้นคว้าและศึกษา สิ่งใหม่ๆ ในทุกด้าน ทั้งทางด้านการเกษตร การแพทย์ วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ การ ป้องกันภัย ฯลฯ ซึ่งเป็นงานที่ภาครัฐจำเป็นต้องรับผิดชอบ เพื่อความเจริญก้าวหน้า ของประเทศ อีกทั้งเป็นสิ่งที่ภาคเอกชนมักจะไม่นิยมลงทุนเนื่องด้วยมีลักษณะไม่ สามารถแสวงหากำไรได้

(ข) เป็นการวิจัยประยุกต์ขั้นสูง (Applied Research) เป็นการวิจัยเพื่อการนำองค์ ความรู้ใหม่ในทุกด้านไปปรับใช้กับสภาพของพื้นที่ และเป็นการวิจัยเพื่อการบริหาร จัดการในทางเศรษฐกิจ สังคม การศึกษาของชุมชน และเพื่อการพัฒนาในแง่มุม ต่างๆ ซึ่งจะได้ต้นแบบ หรือได้ตัวอย่างที่จะนำไปใช้ในทางปฏิบัติได้ต่อไป

การจัดตั้งหน่วยงานทางด้านวิชาการ ควรที่จะพิจารณาลักษณะขององค์กรผู้จัดตั้ง อย่างจริงจังและเข้มงวดว่าจะสามารถดำเนินการวิจัยใน 2 ลักษณะดังกล่าวได้ หรือไม่ องค์กรผู้ จัดตั้งมีบุคลากร เงินทุน หรืองบประมาณ เครื่องมือ เทคโนโลยี และความสามารถขององค์กร โดยรวมที่จะกระทำการวิจัย ไม่ว่าจะเป็นการวิจัยพื้นฐาน และการวิจัยประยุกต์ในชั้นสูงได้ ตลอดไป หรือไม่

หากการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ดำเนินการอย่างหละหลวม คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า หน่วยงานราชการส่วนกลาง คงจะมีพยายามจัดตั้งสำนักงานทางวิชาการของตนในเขตพื้นที่

ต่างๆ ต่อไป โดยที่ในสภาพความเป็นจริง สำนักงานเหล่านั้น ไม่ได้ทำงานทางวิชาการแต่ประการใด เนื่องด้วยงานภาคสนาม และการให้บริการแก่ประชาชนจะมีความสำคัญมากกว่าเมื่อได้มีการจัดตั้งสำนักงานในเขตพื้นที่ขึ้นแล้ว กล่าวในอีกนัยหนึ่งคือ สำนักงานที่มีชื่อว่าเป็นสำนักงานวิชาการนั้น จะพัฒนากลายเป็นสำนักงานวิชาการเทียม และทำหน้าที่ให้บริการแก่ประชาชนในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเป็นหลักในท้ายที่สุด

6.3.3 การกำหนดทิศทางการประสานยุทธศาสตร์ และการบริหารการปกครอง

การจัดตั้งเขตพื้นที่ในลักษณะที่สอง ที่นับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเช่นกัน ได้แก่ การจัดตั้งสำนักงานเขตพื้นที่เพื่อการประสานยุทธศาสตร์ (Strategic Coordination) และการบริหารการปกครอง (Governance) ซึ่งมีความหมายอย่างกว้างครอบคลุมกิจกรรมการให้บริการของรัฐในทางด้านเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน การแพทย์อนามัย การบริหารสิ่งแวดล้อม งานสวัสดิการทางสังคม และการให้บริการเพื่อความปลอดภัยของสาธารณะ เป็นต้น

การจัดตั้งเขตพื้นที่ในส่วนนี้ คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า “กลุ่มจังหวัด” เป็นเขตพื้นที่ที่มีความเหมาะสมมากที่สุดที่จะเป็นแนวคิดและเป็นแนวทางของการปรับปรุงเขตพื้นที่อื่นๆ ซึ่งมีความหลากหลายมากถึง 58 ลักษณะให้เข้าประสานเป็นเขตพื้นที่เดียวกัน แน่แน่นอนว่า เขตพื้นที่ของ 19 กลุ่มจังหวัด คงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงและจัดเขตเสียใหม่ให้มีความสอดคล้อง และสามารถประสานพลังความหลากหลายของพื้นที่ให้เข้าหากันมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ แต่ในขณะเดียวกันเขตพื้นที่อื่นๆ ก็คงจำเป็นต้องคิดจัดรูปให้สอดคล้องกับเขตพื้นที่ดังกล่าวมากกว่าจะยืนยันหลักการแบ่งเขตพื้นที่ของตนโดยอิสระ เนื่องด้วยการบริหารประเทศโดยรวมเป็นการบริหารของภาครัฐ ซึ่งมีหลักเอกภาพขององค์กรของรัฐเป็นฐานรองรับ และไม่ใช่ว่าเป็นการบริหารประเทศโดยฐานของกรม ซึ่งมีความแตกต่างของกรม และมีความแตกแขนงออกเป็นกองต่างๆ ของหน่วยราชการด้วยกันเองเป็นเด็ดขาด

แนวคิดและหลักการ “กลุ่มจังหวัด” จะเป็นรากฐานของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของประเทศจากรากฐานของกลุ่มพื้นที่ซึ่งมีความหลากหลายอยู่แล้วตามธรรมชาติ อีกทั้งยังจะมีความร่วมมือระหว่างกลุ่มจังหวัดและมีการแข่งขันกันเองระหว่างกลุ่มจังหวัดเกิดขึ้นด้วยในบางลักษณะ โดยที่ความร่วมมือและการแข่งขันกันเองนั้น จะมีลักษณะของการบริหารพื้นที่ (Territorial Management) ร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพ มากกว่าจะเป็นการบริหารการปกครอง และการให้บริการในแนวดิ่ง (Vertical Administration) ดังเช่นที่หน่วยราชการของประเทศไทยมีความนิยมกระทำกันอยู่ในเวลานี้

กล่าวเฉพาะเขตพื้นที่ที่เป็น “กลุ่มจังหวัด” ซึ่งจะเป็นหน่วยกลางและมีการจัดตั้งหน่วยราชการส่วนกลางจากกระทรวงต่างๆ ขึ้นจำนวนหนึ่งนั้น คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรที่จะต้องมีการทำงานประสานกันเป็นอย่างดีในระดับแนวราบ ฉะนั้น การจัดตั้งคณะทำงานเพื่อ

การประชุม ปรึกษาหารือ และเพื่อการทำงานยุทธศาสตร์ร่วมกัน จึงนับว่าเป็นเรื่องสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้

นอกจากนี้ ได้การทำงานแบบประสานและอยู่ภายใต้การกำกับและติดตามประเมินการทำงานจากศูนย์ประสานงานคณะกรรมการติดตามการปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาค (Regional Coordinating Unit-RCU) ซึ่งควรจะมีสำนักงานสังกัดกับสำนักนายกรัฐมนตรี โดยขึ้นกับรองนายกรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่ง หรือขึ้นกับคณะรองนายกรัฐมนตรีทั้งคณะที่ทำหน้าที่ในการกำกับและติดตามการปฏิบัติงานของจังหวัดอยู่แล้ว ซึ่งควรจะหมายรวมถึงเขตการทำงานของกลุ่มจังหวัดเข้าไว้ด้วย

6.3.4 การกิจหน้าที่ด้านการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและ การก่อสร้างขนาดใหญ่

การจัดตั้งเขตพื้นที่ของราชการส่วนกลางนอกเขตเมืองหลวงในรูปแบบที่สาม ซึ่งคณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า ยังควรที่จะคงไว้ และดำรงอยู่ต่อไป ได้แก่ เขตบริหารทรัพยากรธรรมชาติและเขตการก่อสร้างขนาดใหญ่ ซึ่งนับเป็นภารกิจสำคัญของรัฐโดยภาพรวม และยังไม่ควรตัดโอนภารกิจดังกล่าวลงไปให้จังหวัดและราชการส่วนภูมิภาคโดยตรงในห้วงระยะเวลา

เขตบริหารทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญๆ ซึ่งรัฐและราชการส่วนกลางยังควรมีหน้าในการบริหารจัดการโดยตรง ได้แก่ (1) เขตอุทยาน (2) เขตลุ่มแม่น้ำ (3) เขตชายฝั่งทะเล และธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับชายฝั่งทะเล เหตุผลสำคัญเนื่องมาจากเขตเหล่านี้ ไม่สามารถจะจัดทำให้อดีหรือเข้ากับเขตทางด้านวิชาการ และไม่สามารถจะมีพื้นที่ตรงเหมาะสมพอดีกับเขตกลุ่มจังหวัดได้

นอกจากนี้ ได้แก่ เขตการก่อสร้างขนาดใหญ่ทุกประเภท ได้แก่ เขตก่อสร้างเขื่อนขนาดใหญ่ เขตก่อสร้างทางหลวงขนาดใหญ่ เขตก่อสร้างทางพิเศษขนาดใหญ่ เขตเส้นทางรถไฟ และเขตสนามบินสุวรรณภูมิ เป็นต้น เขตเหล่านี้ จะเห็นได้ว่าในการดำเนินการก่อสร้างที่ดี และการบริหารจัดการที่ดี เป็นสิ่งที่รัฐและราชการส่วนกลางควรมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง การมอบหมายงานให้แก่จังหวัดหนึ่งใดบริหารจัดการ หรือมอบให้เขตกลุ่มจังหวัดหนึ่งใดบริหารจัดการ อาจจะก่อให้เกิดผลเสีย ทั้งในประเด็นที่จังหวัดไม่ได้มีพื้นที่ครอบคลุมเขตดังกล่าวได้ทั้งหมดประการหนึ่ง และเป็นประเด็นปัญหาการประสานความร่วมมือ ซึ่งการก่อสร้างขนาดใหญ่ดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีขั้นสูง และอาจจะต้องอาศัยความชำนาญเป็นการพิเศษ ซึ่งเกินกว่าที่ข้าราชการในระดับจังหวัดตามลำพังจะบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การที่คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า เขตบริหารทรัพยากรธรรมชาติและ การก่อสร้างขนาดใหญ่ ควรที่จะมีเขตพื้นที่เป็นของตนเองตามความจำเป็นและความเหมาะสม มิได้หมายความว่า จะทำให้ระบบกลุ่มจังหวัดและจังหวัดมีความอ่อนแอ หรือหย่อนประสิทธิภาพลง เพราะในว่าในอันที่จริง คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า การลดทอนระบบพื้นที่ของราชการบริหารส่วนกลางนอกเขต

เมืองหลวงจาก 58 ลักษณะ ให้เหลือเพียง 1 ลักษณะนั้น นอกจากจะเป็นระบบที่แข็งแกร่งจนเกินไปแล้ว ยังอาจจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดขึ้นได้ว่า ประเทศไทยกำลังวิวัฒนาการพ้นไปจากการปกครองในระบบรัฐเดี่ยว

ในทางตรงข้าม การลดทอนการแบ่งและจัดตั้งพื้นที่ของราชการบริหารส่วนกลาง นอกเขตเมืองหลวงจาก 58 ลักษณะที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ให้ลดจำนวนเหลือเพียง 3 ลักษณะ ก็คงจะมีส่วนช่วยให้กลุ่มจังหวัดมีความเข้มแข็ง อีกทั้งคงจะมีการประสานงาน และมีการทำงานร่วมกันได้เป็นอันมาก ทั้งนี้ทั้งนั้น ราชการบริหารส่วนกลาง ก็ยังคงมีเหตุผลอื่นๆ อีก 2 ลักษณะ ในการจัดตั้งสำนักงานที่เป็นเขตพื้นที่ของตนเองขึ้นได้ เพื่อการทำงานทางวิชาการในลักษณะของการวิจัย และการบริหารเขตทรัพยากรธรรมชาติและ การก่อสร้างขนาดใหญ่ดังกล่าวข้างต้น

6.3.5 การกำหนดหน้าที่ที่ควรจัดทำร่วมกันกับราชการบริหารส่วนภูมิภาค

การจัดระบบความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยราชการบริหารส่วนกลางกับหน่วยราชการบริหารส่วนภูมิภาค (Intergovernmental Relations) ในประเทศไทย และในรัฐเดี่ยวที่มีความทันสมัยอื่นๆ กล่าวได้ว่า มีความสัมพันธ์แบ่งออกได้เป็น 2 ช่องทาง ได้แก่

(ก) ระบบความสัมพันธ์โดยตรง ซึ่งราชการบริหารส่วนกลางจะมอบหมายอำนาจ และกำกับดูแลรวมทั้งการติดตามประเมิน และตรวจสอบให้ราชการบริหารส่วนภูมิภาคทำงานอย่างเข้มแข็ง มีความโปร่งใส และรับผิดชอบต่อข้อตกลงที่ราชการบริหารส่วนภูมิภาคได้กระทำไว้กับรัฐบาล เพื่อการบริการประชาชน

(ข) ระบบความสัมพันธ์โดยอ้อม ซึ่งราชการบริหารส่วนกลางจะมีการจัดตั้งเขตพื้นที่ และเขตบริหารพื้นที่ตรงกลาง หรือคั่นกลาง (Intermediate Level) ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง กับราชการบริหารส่วนภูมิภาคในอีกชั้นหนึ่ง

เขตพื้นที่ และองค์กรตรงกลางระหว่างราชการบริหารส่วนกลางกับราชการบริหารส่วนภูมิดังกล่าวข้างต้น อาจจัดให้เป็นองค์กรที่มีลักษณะบังคับบัญชาซึ่งกันและกันได้ ซึ่งในกรณีนี้ องค์กรตรงกลาง คือ เขตพื้นที่ กลุ่มจังหวัด และเขตวิชาการ จำเป็นต้องมีฐานะในทางกฎหมาย รวมทั้งจำเป็นต้องมีฐานะเป็นองค์กรที่มีสายการบังคับบัญชากันอย่างชัดเจน

อย่างไรก็ดี คณะผู้วิจัย มีความเห็นว่า องค์กรและเขตพื้นที่ตรงกลาง ในกรณีของประเทศไทยไม่ควรจะมีฐานะเป็นองค์กรในสายการบังคับบัญชาโดยตรงที่อยู่ “เหนือ” ราชการส่วนภูมิภาค¹¹ ฉะนั้น จึงไม่ควรจะมีสายงานการบังคับบัญชาที่แทรกเข้ามาชั้นกลางระหว่างส่วนกลาง กับส่วนภูมิภาคในระดับของพื้นที่และระดับของกลุ่มจังหวัด

การทำงานร่วมกัน (Shared Responsibility) ระหว่างเขตพื้นที่และกลุ่มจังหวัด กับ ราชการส่วนภูมิภาค จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่ง ซึ่งเขตพื้นที่ และกลุ่มจังหวัด ควรดำเนินการร่วมกัน กับราชการส่วนภูมิภาค ตัวอย่างของการทำงานร่วมกัน ได้แก่ งานบริหารยุทธศาสตร์ งานพัฒนาบุคลากร ระบบสารสนเทศ งานให้บริการทางวิชาการ ซึ่งมีลักษณะเป็นการประยุกต์ใช้ผลการวิจัยเข้ากับการทำงานสนามบางประเภท และงานป้องกัน หรือบรรเทาสาธารณภัยขนาดใหญ่ รวมทั้งงานป้องกันโรคระบาด ซึ่งมีลักษณะคาบเกี่ยวระหว่างเขตพื้นที่ทางวิชาการ กับจังหวัด เป็นต้น

เป้าประสงค์สำคัญของการทำงานร่วมกัน ได้แก่ การมุ่งทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ให้เกิดความประหยัดของงบประมาณ และมุ่งให้เกิดความสะดวกสบาย และเกิดความพึงพอใจขึ้น ในใจของประชาชน ซึ่งประชาชนผู้รับบริการไม่ควรจะต้องมีการติดต่อดับทางราชการ ไม่ควรจะต้องทำความเข้าใจว่าภารกิจใดเป็นขององค์กรใด เนื่องด้วยทุกส่วนล้วนเป็นองค์กรของรัฐเสมอๆ กัน จึงควรมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการให้บริการประชาชนด้วยกันทั้งสิ้น

6.4 ข้อเสนอว่าด้วยการจัดแบ่งภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานรัฐบาล : พิจารณาจากฐานกรมในปัจจุบัน

6.4.1 เกณฑ์พิจารณาในการจัดแบ่งภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานรัฐบาล : หน่วยงานราชการบริหารส่วนกลาง กับหน่วยงานราชการบริหารส่วนภูมิภาค

รัฐบาลเป็นองค์กรทางการเมืองและการบริหารที่มีอำนาจสูงสุดของประเทศ ซึ่งได้รับมอบอำนาจมาจากประชาชนผ่านกระบวนการการเลือกตั้ง และโดยความเห็นชอบของรัฐธรรมนูญตามวิถีทางของระบอบประชาธิปไตย นอกจากนี้ ในกรณีของประเทศไทยในปัจจุบัน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ยังได้กำหนดให้ประเทศไทยในสมัยปัจจุบันทำการปกครองแบบนิติรัฐ (Rule of Law) กล่าวคือ ได้กำหนดให้มีองค์กรอิสระขึ้นอีกหลายองค์กร

¹¹ นครินทร์ เมฆไตรรัตน์, “ข้อเสนอการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารราชการส่วนภูมิภาคในระดับภาคและจังหวัด” เอกสารประกอบการประชุมเรื่องการปรับโครงสร้างการบริหารราชการส่วนภูมิภาค 20 สิงหาคม 2546 และดู ชัยอนันต์ สมุทวณิช, “มิติที่ควรพิจารณาในระบบความสัมพันธ์ระหว่างส่วนกลาง-ส่วนภูมิภาค-ส่วนท้องถิ่น” เอกสารคำบรรยายในการสัมมนาโครงสร้างระบบราชการส่วนภูมิภาคที่สัมพันธ์กับส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นตามรูปแบบราชการยุคใหม่ 29 เมษายน 2546.

ทำหน้าที่ควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐบาลให้เป็นไปตามที่กฎหมายและที่รัฐธรรมนูญมีบทบัญญัติไว้ ตัวอย่างขององค์กรอิสระที่กำหนดขึ้นโดยรัฐธรรมนูญในปัจจุบัน ได้แก่ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นต้น

รัฐบาลมีหน้าที่สำคัญในการบริหารประเทศให้เป็นไปตามที่ได้แถลงนโยบายไว้ต่อรัฐสภา อีกทั้งต้องทำหน้าที่ให้บริการประชาชนให้เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายต่างๆ ได้กำหนดไว้ ฉะนั้น รัฐบาลจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์และกลไกสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างถูกต้อง มีความชอบธรรม มีความเสมอภาค เป็นการทั่วไป และที่สำคัญคือต้องเป็นไปตามหลักของการบริหารบ้านเมืองที่ดีอีกส่วนหนึ่งด้วย

ในการดำเนินการดังกล่าว ปรากฏว่า ประเทศไทยได้ก่อรูปและวิวัฒนาการเป็นรัฐเดี่ยว (Unitary State) โดยมีการจัดชั้นของการบริหารราชการออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ การบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งทั้ง 3 ระดับดังกล่าวได้มีวิวัฒนาการอย่างไม่สม่ำเสมอและไม่เท่าเทียมกัน กล่าวคือ มีการดำเนินการอย่างไม่พร้อมกัน ทั้งนี้เนื่องจาก ราชการส่วนกลางมีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่อง โดยเปลี่ยนแปลงรูปร่างไปตามลักษณะของอำนาจทางการเมือง จากสมัยแรกเริ่ม ซึ่งราชการส่วนกลางเป็นเครื่องมือในการปกครองประเทศของเจ้านาย ต่อมาภายหลังปี พ.ศ. 2475 เป็นต้นมา ราชการส่วนกลางก็ได้ตกเป็นเครื่องมือของชนชั้นนำใหม่ คือ กลุ่มคณะราษฎร และต่อมาได้พัฒนาการกลายมาเป็นเครื่องมือของกลุ่มผู้นำในระบบราชการรวมทั้งผู้นำจากกองทัพ ซึ่งนักวิชาการนิยมเรียกการปกครองของประเทศไทยในลักษณะดังกล่าวนี้ว่า เป็นการปกครองระบอบอำมาตยาธิปไตย (Bureaucratic Polity) ซึ่งแปลความหมายอย่างกระชับว่าเป็นการบริหารและการปกครองประเทศโดยมีกลุ่มข้าราชการและนายทหารเป็นใหญ่

การบริหารราชการส่วนกลางและอำนาจทางการเมืองของข้าราชการและนายทหารได้ถูกท้าทายและจำต้องปรับตัวภายหลังการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองครั้งใหญ่ 3 ครั้ง ต่อเนื่องกัน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2516 การเปลี่ยนแปลงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2535 และภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ. 2540 การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นระยะๆ ดังกล่าวข้างต้น ส่งผลให้การบริหารราชการส่วนกลางของประเทศจำเป็นต้องปรับตัวไปโดยปริยายจากแต่เดิม ซึ่งการบริหารราชการส่วนกลางจัดทำบริการสาธารณะด้วยตนเอง ตัดสินใจทางนโยบายและประเมินผลงานด้วยตนเอง (Bureaucratic-led Departments) ก็จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนองค์กรของตนเองให้เป็นกลไกและเป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการบริหารประเทศมากยิ่งขึ้นตามลำดับ (Government-led Departments)

การบริหารราชการส่วนกลางของประเทศได้มีพัฒนาการและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญจากการแต่เดิม ซึ่งบริหารราชการกันในแบบกรมอาณัติไทย กล่าวคือ บริหารจากฐานของ

กรม (Departmental Base) เป็นหลักก็ได้ถูกขับเคลื่อนให้เปลี่ยนมาเป็นการบริหารโดยฐานของกระทรวงและโดยฐานของกลุ่มภารกิจ (Ministerial and Functional Base) ดังเช่นที่เป็นอยู่ในสมัยปัจจุบัน และจะมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องโดยแนวคิดรัฐเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งมุ่งเป้าหมายให้ประเทศก้าวขึ้นเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยมีการบริหารจากฐานของรัฐบาล และจากฐานของภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบโดยรวมของภาครัฐ (Government and Whole Government's Functional Base) ต่อไปในอนาคต (ดูรายละเอียดในบทที่ 3 และดูตัวอย่างการจัดแบ่งภารกิจหน้าที่ของรัฐโดยภาพรวมของประเทศที่พัฒนาแล้วได้จาก UN COFOG, 2000)

ในกรณีของการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ปรากฏว่า มีการพัฒนาในลักษณะที่แตกกระจาย มีการเพิ่มขนาด เพิ่มจำนวนองค์กร จัดตั้งเขตพื้นที่บริหารของตนเองขึ้นโดยกฎกระทรวงบ้าง และโดยการแบ่งงานภายในระดับกรมและในระดับกองบ้าง ก็มีตัวอย่างปรากฏผลของการขยายตัวอย่างไร้ทิศทางดังกล่าว สรุปได้ว่า การบริหารประเทศจากฐานของกรม (Departmental Base) ยังคงมีพลวัตรและมีการเปลี่ยนแปลงสูงมากภายในเขตพื้นที่ต่างๆ ของประเทศไทย ซึ่งคณะผู้วิจัย ได้นำเสนอแนวทางการจัดตั้งเขตการบริหารพื้นที่ (Territorial Management) ไว้เพียง 3 แนวทางเท่านั้น (ดูบทที่ 4) ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดเอกภาพของการประสานงาน เกิดความคุ้มค่าหรือประหยัดของงบประมาณ เกิดประสิทธิภาพในการให้บริการ และทำให้ประชาชนผู้รับบริการมีความพึงพอใจและเข้าใจได้ระบบการให้บริการของภาครัฐได้ง่าย

อย่างไรก็ตาม โครงสร้างของการบริหารงานภาครัฐของประเทศไทยโดยรวมก็ยังคงแบ่งออกเป็น 3 ระดับ (Three Tiers-System) ได้แก่ การบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และการบริหารราชส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นที่เข้าใจและยอมรับกันว่าจะดำรงต่อเนื่องต่อไปอีกเป็นเวลานาน ในลักษณะที่คล้ายคลึงกับพัฒนาการของประเทศฝรั่งเศส และคล้ายคลึงกับประเทศสหราชอาณาจักรในสมัยปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้ การจัดแบ่งภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานของรัฐบาลในประเด็นที่ว่าภารกิจใดหน่วยงานราชการส่วนกลางควรทำ ภารกิจใดราชการส่วนภูมิภาคควรทำ และภารกิจใดราชการส่วนกลางควรทำร่วมกับหน่วยราชการส่วนภูมิภาค จึงนับว่าเป็นข้อพิจารณาสำคัญที่การศึกษานี้ไม่อาจจะละข้ามได้

ในที่นี่ ขอเสนอว่า แนวทางการจัดแบ่งภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค มีกรอบการวิเคราะห์ 3 กรอบใหญ่ๆ ได้แก่

- (1) กรอบที่หนึ่ง ได้แก่ การพิจารณาว่า การใช้อำนาจของรัฐและรัฐบาลว่าเป็นการใช้ อำนาจที่มีลักษณะเป็นงานทางบริหารและเป็นการให้บริการประชาชน หรือไม่ ในลักษณะใด
- (2) กรอบที่สอง ได้แก่ การพิจารณา เนื้อหาสาระของงานบริหารและการให้บริการ ประชาชนดังกล่าว ว่าเนื้อที่เป็นสาระของงานมีลักษณะอย่างไร ครอบคลุม

ประชาชนในเขตพื้นที่ใด ในลักษณะใด และผู้รับบริการ คือใคร และเข้ามาขอรับบริการเพราะเหตุใด

- (3) กรอบที่สาม เป็นกรอบของวิธีการให้บริการ ซึ่งถูกกำหนดโดยเทคโนโลยีของประเทศนั้นๆ ประการหนึ่ง และโดยนโยบายของฝ่ายบริหารประเทศ คือ รัฐบาล ในอีกประการหนึ่งว่าจะมีการส่งมอบบริการให้ประชาชนในลักษณะใด

กรอบที่หนึ่ง

ภายในกรอบการพิจารณาประการแรกนี้ การใช้อำนาจของรัฐและรัฐบาลจะมีความสำคัญเป็นประการเบื้องต้น กล่าวคือ

(1) หากการตัดสินใจเป็นการใช้อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ และเป็นการใช้อำนาจของฝ่ายตุลาการ การกิจหน้าที่ซึ่งเกิดขึ้นจากการตัดสินใจดังกล่าว คงต้องนับว่าเป็นหน้าที่การงานของรัฐและหน่วยงานส่วนกลางโดยตรง

(2) หากการใช้อำนาจของรัฐและรัฐบาล มีลักษณะที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในเชิงพาณิชย์ (Commercial Activities) ซึ่งการผลิตสินค้าและการให้บริการดังกล่าวสามารถทำการซื้อขายและแลกเปลี่ยน (Exchange) ได้ตามกลไกของระบบตลาด รวมทั้งเปิดให้มีการแข่งขันกันได้ระหว่างหน่วยงานต่างๆ

การใช้อำนาจของรัฐและรัฐบาลในส่วนนี้ โดยปกติแล้ว รัฐบาลควรจัดตั้งองค์กรนิติบุคคล (Juristic Body) ขึ้นรองรับภารกิจหน้าที่ หากทำหน้าที่ในเชิงพาณิชย์อย่างมาก เราก็เรียกว่าเป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ หรือหากเป็นหน่วยงานเชิงพาณิชย์ แต่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์แสวงหากำไร หรือว่ามีวัตถุประสงค์ในเชิงของการสร้างมาตรฐานและเร่งรัดการพัฒนาแบบใหม่ๆ ขึ้น เราก็มักเรียกกว่าเป็นองค์กรมหาชน เป็นต้น

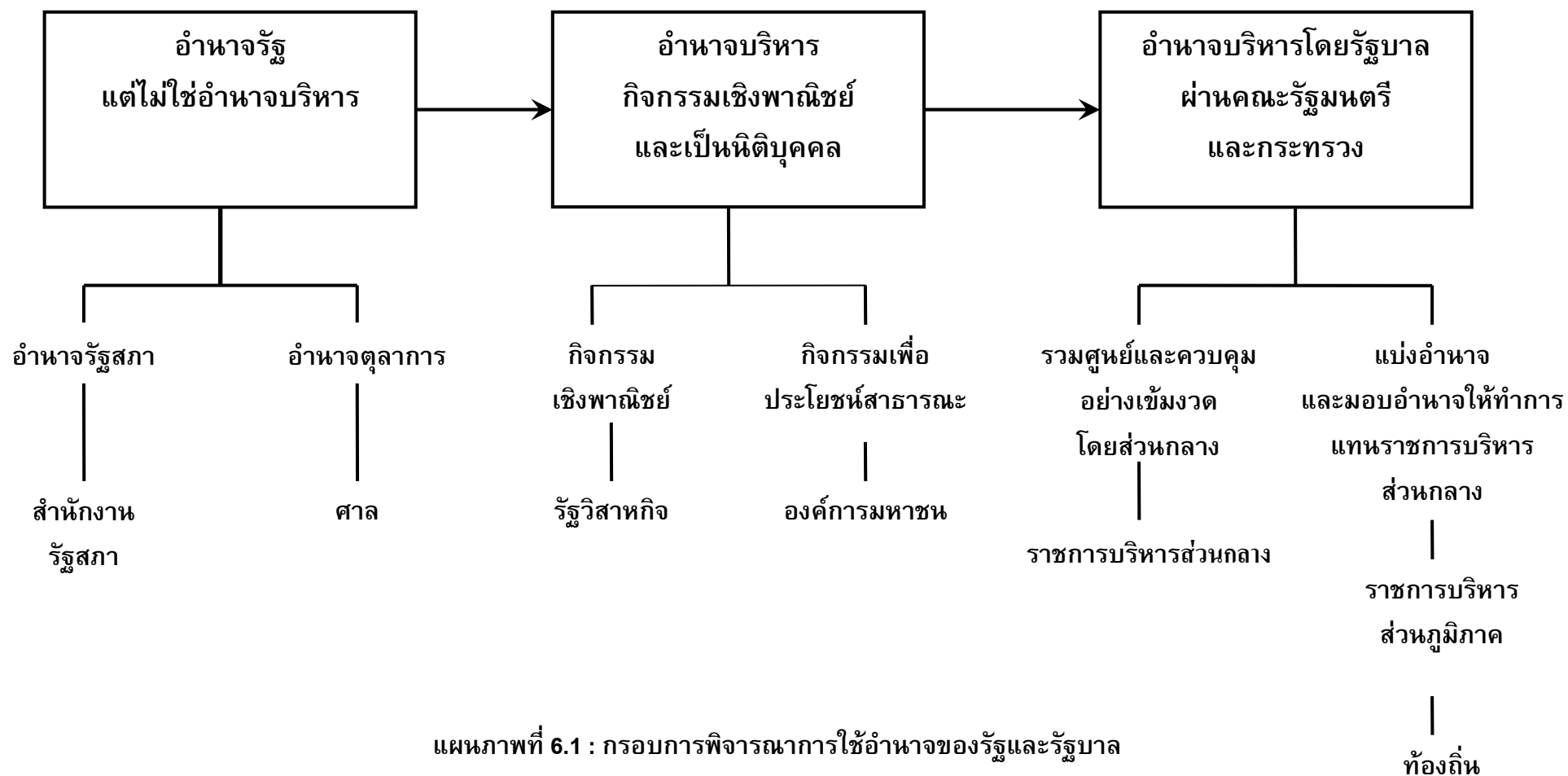
ภารกิจหน้าที่ขององค์กรภาครัฐ ซึ่งเกิดจากการใช้อำนาจของรัฐและรัฐบาลในลักษณะดังกล่าวข้างต้น เป็นที่น่าสังเกตว่า เป็นการทำงานโดยหน่วยงานที่ฐานะเป็นนิติบุคคล และทำหน้าที่การงานแทนรัฐ โดยจัดระดับไว้ให้เป็นราชการส่วนกลาง แม้ว่าจะออกไปปฏิบัติหน้าที่ในเขตพื้นที่ห่างไกลจากเขตเมืองหลวงก็ตาม

(3) เป็นการใช้อำนาจรัฐเพื่อการให้บริการ ควบคุม และหรือกำกับพฤติกรรมของประชาชนในลักษณะที่ไม่ได้เป็นกิจกรรมเชิงพาณิชย์ (Non-Commercial Activities) หากมุ่งก่อให้เกิดระเบียบ ความปลอดภัย ความเรียบร้อย และเกิดความมีเสถียรภาพประการหนึ่ง และมุ่งก่อให้เกิดโอกาสในระบบเศรษฐกิจสังคมเพื่อการพัฒนาศักยภาพในหมู่ประชาชนขึ้นอีกประการหนึ่ง

ภารกิจหน้าที่ของรัฐและรัฐบาลในส่วนที่สามนี้ สามารถจัดแบ่งระดับออกได้ตามโครงสร้างการบริหารงานภาครัฐของประเทศ ซึ่งได้กรณีของประเทศไทยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ

ได้แก่ การบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

เป็นที่น่าสังเกตเพิ่มเติมอีกด้วยว่า ภารกิจของรัฐและรัฐบาลในส่วนนี้ รัฐบาลจะไม่จัดตั้งองค์กรที่มีลักษณะเป็นนิติบุคคล ขึ้นรองรับการทำหน้าที่ขององค์กรรัฐบาล ทั้งโดยเหตุผลที่ว่า การจัดทำภารกิจหน้าที่ขององค์กรรัฐบาลในส่วนนี้ ไม่ใช่กิจกรรมเชิงพาณิชย์ จึงไม่จำเป็นต้องมีระบบงบประมาณ และการบริหารบุคคลที่แยกเป็นอิสระออกจากรัฐบาล นอกจากนี้ อำนาจหน้าที่ที่หน่วยงานของรัฐบาลจะได้มีและได้บังคับใช้นั้น เป็นอำนาจหน้าที่ที่รัฐและรัฐบาลได้มอบหมายไปให้ทั้งสิ้น ทั้งนี้ เป็นไปตามกฎหมายที่รัฐบาลโดยความเป็นชอบของรัฐสภา จะเป็นผู้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐบาลปฏิบัติตาม

กรอบที่สอง

กรอบที่สองนี้ จะเป็นการพิจารณาเนื้อหาสาระ (Substance) ของงานภาครัฐในส่วนที่สามของกรอบที่หนึ่ง ซึ่งโดยพื้นฐานแล้วจะต้องไม่มีลักษณะเป็นกิจกรรมในทางการพาณิชย์ หรือมีลักษณะเป็นการทำการค้าโดยรัฐ การกิจหน้าที่ของรัฐในส่วนนี้ มีวัตถุประสงค์หลักแบ่งออกได้เป็น 2 ประการ ได้แก่ หนึ่ง การรักษาระเบียบความเรียบร้อย รวมทั้งเสถียรภาพต่างๆ (Law, Order and Stability) ทั้งในทางสังคมเศรษฐกิจและในการบริหารประเทศ กับประการที่สอง ได้แก่ การสร้างโอกาสขึ้นในระบบเศรษฐกิจสังคม เช่น ให้ประชาชนมีการศึกษา มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ ฯลฯ เพื่อให้เกิดการพัฒนา (Opportunities and Development) ขึ้นในระบบสังคมเศรษฐกิจในระดับต่างๆ ของประเทศชาติ

ฉะนั้น ในกรอบที่สองนี้ คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า มีความจำเป็นต้องพิจารณาในรายละเอียดของภารกิจหน้าที่การงานของภาครัฐ โดยแบ่งประเด็นการพิจารณาออกเป็น 4 ประการ ได้แก่

1. ลักษณะของงานที่ให้บริการ

ในประการแรกนี้ คือ การพิจารณาว่าลักษณะของงานที่ให้บริการนั้น

- (ก) มีลักษณะเป็นงานสนับสนุน หรือว่าเป็นงานในภาคสนาม (Support or Field Services) โดยที่งานสนับสนุนดังกล่าวนี้ มีความหมายกว้างครอบคลุมทั้งในแง่ของงานทางวิชาการ และงานการให้การสนับสนุนด้านการจัดทำงบประมาณ และการพัฒนาบุคลากร
- (ข) ลักษณะของหน้าที่การงานสามารถแบ่งออกเป็นขั้นตอนต่างๆ ได้ หรือไม่ ตัวอย่างเช่น แบ่งออกได้ระหว่างขั้นตอนการก่อสร้างกับขั้นตอนบำรุงรักษาหรือซ่อมแซม และแบ่งออกได้ระหว่างขั้นตอนการให้อนุญาตกับขั้นตอนการจับกุมและปราบปราม ฯลฯ
- (ค) ภารกิจหน้าที่ดังกล่าวจำเป็นต้องถูกควบคุมอย่างเข้มงวดโดยสำนักงานที่ศูนย์กลาง หรือไม่ มากน้อยเพียงใด และด้วยกลไกของการกำกับดูแลอะไร
- (ง) ผลของการปฏิบัติการกิจหน้าที่ดังกล่าวมีความแข็งและคงทนหรือไม่ มากน้อยเพียงใด กล่าวคือ จำเป็นต้องจัดทำสม่ำเสมอตลอดเวลาหรือไม่ หรือว่ามีกรอบของเวลาอย่างชัดเจนในการจัดทำภารกิจหน้าที่ดังกล่าว ซึ่งเมื่อจัดทำสำเร็จแล้ว ก็คงต้องใช้เวลาอีกระยะหนึ่งในการจัดทำภารกิจหน้าที่ครั้งต่อไป

2. ลักษณะของประชาชนผู้รับบริการ

การให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งการควบคุม หรือกำกับพฤติกรรมของประชาชนโดยภาครัฐ มีจุดเน้นสำคัญคือ ประชาชนผู้รับบริการ และหรือประชาชนผู้เป็นเป้าหมายของการให้บริการ อย่างไรก็ตาม ประชาชนดังกล่าวมีลักษณะทั้งที่เป็นหนึ่งเดียวและเป็นการทั่วไป (Oneness) ประการหนึ่ง กับประชาชนที่มีลักษณะเฉพาะ (Particular) กล่าวคือ ประชาชน

สามารถแยกออกได้เป็นคนกลุ่มต่าง ๆ สถานะต่าง ๆ วิชาชีพต่าง ๆ และตั้งบ้านเรือนในพื้นที่ต่าง ๆ อีกประการหนึ่ง

หากลักษณะของประชาชนผู้รับบริการมีความหมายในประการแรก กล่าวคือ ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด วิชาชีพใด และพื้นที่ใด จำเป็นต้องได้รับการและการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานเสมอกันโดยตรง (Direct Standardization) จากรัฐ ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบดังกล่าว ก็ควรตกเป็นขององค์กรรัฐบาลส่วนกลางเป็นสำคัญ

หากประชาชนผู้รับบริการมีลักษณะเป็นกลุ่ม ๆ แยกออกได้ตามพื้นที่ ตามสถานะตามวิชาชีพ ฯลฯ ภารกิจหน้าที่ดังกล่าว ก็ควรดำเนินการโดยองค์กรรัฐบาลในระดับของราชการส่วนภูมิภาค ซึ่งได้รับการแบ่งอำนาจ หรือมอบอำนาจจากรัฐบาลอีกชั้นหนึ่ง แน่แน่นอนว่า การให้บริการของรัฐโดยราชการส่วนภูมิภาคนี้ ในทางหนึ่ง สามารถดำเนินการให้มีมาตรฐานได้ตามที่หน่วยราชการส่วนกลางกำหนด และในอีกทางหนึ่ง ราชการส่วนภูมิภาคสามารถจัดทำมาตรฐานการให้บริการ ของตนเองขึ้นได้ เช่น การให้บริการของราชการส่วนภูมิภาคในเขตภาคเหนือ สามารถมีมาตรฐานที่แตกต่างจากมาตรฐานของราชการส่วนภูมิภาคในเขตภาคใต้ ซึ่งความแตกต่างนี้จะก่อให้เกิดพลังของการพัฒนาที่เหมาะสมกับเขตพื้นที่ และกลุ่มคนที่มีความแตกต่างกัน

3. งบประมาณหรือต้นทุนของการให้บริการ

งบประมาณ หรือต้นทุนของการให้บริการ นับเป็นเหตุผลอีกประการหนึ่งของการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นในเขตพื้นที่ต่าง ๆ รวมทั้งในประการสำคัญ เป็นเกณฑ์การพิจารณาว่า การจัดตั้งหน่วยงานดังกล่าวควรจัดขึ้นอยู่ในระดับของราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาค ซึ่งเราสามารถแยกพิจารณาได้จากระบบงบประมาณของหน่วยงานนั้น ๆ เอง ส่วนหนึ่ง และต้นทุนของประชาชนผู้รับบริการจากภาครัฐเองด้วยในอีกทางหนึ่ง

กล่าวคือ ทุกหน่วยงานที่จัดตั้งสำนักงานขึ้นในเขตพื้นที่ต่าง ๆ จำเป็นต้องมีการึกหน้าทีและความรับผิดชอบจำนวนหนึ่ง ซึ่งรัฐและรัฐบาลมอบหมายให้กระทำ และในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นเป้าหมายของรัฐบาล หน่วยงานดังกล่าวก็คงจำเป็นต้องมี “ค่าใช้จ่าย” จำนวนหนึ่ง แยกออกได้เป็นค่าใช้จ่ายประจำ และค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุนของสำนักงาน

ค่าใช้จ่ายดังกล่าว หากพิจารณาเปรียบเทียบกับกิจกรรมที่หน่วยงานดังกล่าวได้ดำเนินการในแต่ละปี และหรือในแต่ละไตรมาส เราก็คงจะพอเห็น “ต้นทุน” ของการให้บริการว่า หน่วยราชการดังกล่าวมีการดำเนินการเป็นไปในลักษณะใด และมีความสมเหตุสมผลของการเปิดสำนักงานขึ้นในเขตพื้นที่ดังกล่าว หรือไม่ อย่างไร

ในกรณีที่ประชาชนผู้รับบริการมีจำนวนที่ค่อนข้างชัดเจนแน่นอน เนื่องด้วยลักษณะของการให้บริการนั้น ๆ เป็นบริการที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น การทำบัตรประชาชน การเกณฑ์ทหาร ฯลฯ หรือเป็นเพราะว่าจำนวนของสัตว์ อาวุธปืน รถยนต์ ฯลฯ มีอัตราเพิ่มในแต่ละปีที่

สามารถคาดคะเนได้ เราจะพบว่า ความถี่ของประชาชนผู้ขอรับบริการจากรัฐ จะเป็นปัจจัยในการพิจารณาอีกประการหนึ่งว่า การจัดตั้งสำนักงานดังกล่าวมีความสมเหตุสมผลในทางเศรษฐกิจ (Economic Rationality) หรือไม่ เช่น มีความสะดวกต่อประชาชน หรือขอรับบริการหรือไม่ ประชาชนต้องเดินทางไกล และใช้เวลาเดินทางไปกลับหลายวัน หรือไม่ ฯลฯ เป็นข้อพิจารณาในอีกทางหนึ่งด้วยว่าสำนักงานดังกล่าวควรอยู่ในระดับชั้นของราชการส่วนกลาง หรือว่าควรอยู่ในระดับของราชการส่วนภูมิภาค ส่วนใดจะก่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วและก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ประชาชนมากกว่ากัน

4. ขอบเขตของพื้นที่ให้บริการ

พื้นที่ของการให้บริการ (Service Area) นับเป็นเขตของความรับผิดชอบของหน่วยงานราชการโดยตรง ในทางหนึ่งถือว่าเป็นภาระหน้าที่ของหน่วยราชการว่าจะสามารถให้บริการแก่ประชาชนในเขตพื้นที่ดังกล่าวได้อย่างครอบคลุมหรือไม่ ระดับใด และมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

อย่างไรก็ดี เขตการให้บริการในอีกด้านหนึ่ง ถือเป็น “สิทธิ” ซึ่งพลเมืองควรจะได้รับบริการต่างๆ จากภาครัฐอีกด้วย สิทธิดังกล่าวนี้ ถือว่ามีความสำคัญ ซึ่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารบ้านเมืองที่ดีได้วางหลักไว้ว่า ประชาชนจะต้องได้รับบริการจากภาครัฐอย่างสม่ำเสมอ เป็นธรรม ไม่ล่าช้า และมีความรวดเร็วพอสมควร

ฉะนั้น การตั้งเขตการให้บริการของภาครัฐ จึงถือเป็นเกณฑ์ที่องค์กรภาครัฐทุกภาคส่วนจำเป็นต้องพิจารณาร่วมกันพอสมควร เนื่องด้วยเขต หรือพื้นที่ของการให้บริการดังกล่าวควรจะเป็นเขตที่มีความประหยัด มีระบบการสื่อสาร มีฐานข้อมูล มีระบบรายงาน มีระบบตรวจสอบหรือระบบรายงานภายใน และมีระบบติดตามประเมินผล รวมทั้งมีระบบตรวจราชการสมัยใหม่ที่เอื้ออำนวยให้หน่วยราชการย่อยๆ ในเขตพื้นที่ดังกล่าว สามารถทำหน้าที่การทำงานได้อย่างรวดเร็ว มีความรับผิดชอบ และมีประสิทธิภาพ

หากระบบต่างๆ ที่ดำเนินการควบคุมและทั้บซ้อนอยู่กับเขตพื้นที่มีลักษณะแตกกระจาย แยกเป็นส่วนๆ ต่างคนต่างทำ ทุกหน่วยมีระบบรายงานของตนเอง ฯลฯ ก็คงเป็นที่ยอมรับได้ว่า การทำงานขององค์กรภาครัฐในเขตพื้นที่นั้นๆ คงจะมีประสิทธิภาพต่ำ มีความสิ้นเปลือง และสร้างความสับสนให้แก่ประชาชนผู้รับบริการเป็นอันมากกว่าภารกิจใดอยู่กับหน่วยงานใด และเชื่อมโยงต่อกันได้อย่างไร

กรอบที่สาม

กรอบที่สาม จะเป็นการพิจารณาถึงวิธีการให้บริการ หรือวิธีส่งมอบการให้บริการ (Mode of Service Delivery) ซึ่งในปัจจุบันนี้ มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยสามารถจัดออกได้เป็น 2 แบบกว้างๆ ดังต่อไปนี้ (ก) การให้บริการแก่ประชาชนทางอ้อม (Indirect Service) (ข) การให้บริการแก่ประชาชนทางตรง (Direct Service)

การให้บริการแก่ประชาชนโดยหน่วยรัฐบาลส่วนกลาง ควรจะเป็นการให้บริการแก่ประชาชนในทางอ้อมเกือบทั้งสิ้น ยกเว้นการให้บริการบางประเภท ซึ่งอาจจัดได้ในรูปของ In-House Service และทำเป็น Mobile Service ได้ตามนโยบายพิเศษของรัฐบาล

ส่วนการให้บริการของราชการส่วนภูมิภาค จะเป็นการให้บริการแก่ประชาชนโดยตรงเกือบทั้งสิ้น โดยลักษณะของการให้บริการจะเป็นไปได้ทั้งในรูปของ Government Counters Service, In-House Service, Off-House Service และ Mobile Service

รูปแบบของการให้บริการและการส่งมอบบริการของหน่วยงานภาครัฐสมัยปัจจุบันสรุปได้ดังต่อไปนี้

- (1) Government Counters Service เป็นวิธีการให้บริการรับจ่าย ซึ่งประชาชนผู้รับบริการสามารถยื่นเรื่อง คำร้อง หรือหนังสือให้แก่เจ้าหน้าที่ และสามารถรอรับบริการ หรือรอรับคำตอบได้ในช่วงเวลาที่เหมาะสม
- (2) In-House Service เป็นวิธีการให้บริการ ซึ่งประชาชนจำเป็นต้องนำตนเอง หรือนาสัตว์ สิ่งของ อาวุธ รถยนต์ ฯลฯ มาให้เจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบ หรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งฝ่ายเจ้าหน้าที่จะมีขั้นตอนของการให้บริการ และมีการควบคุมผลของการให้บริการตามมาตรฐานที่รัฐบาลเป็นผู้จัดทำประกาศไว้
- (3) Off-House Service เป็นวิธีการให้บริการนอกสถานที่โดยหน่วยงานของรัฐบาล ซึ่งเกิดขึ้นตามคำร้องขอของประชาชน และตามแผนกิจกรรมของหน่วยงานเป็นสำคัญ
 - Mobile Service เป็นวิธีการให้บริการเคลื่อนที่ โดยฝ่ายเคลื่อนที่เร็วขององค์กรภาครัฐ ซึ่งอาจจะจัดเป็นการให้บริการเฉพาะอย่าง หรือให้บริการหลายๆ อย่างในคราวเดียวกันก็ได้
- (4) Contracting Out Service เป็นวิธีการให้บริการแบบทำสัญญา หรือจ้างเหมาซึ่งหน่วยงานภาครัฐ สามารถจ้าง หรือมอบหมายให้องค์กรอื่นๆ เช่น องค์กรเอกชน ภาคประชาสังคม องค์กรท้องถิ่น องค์กรอาสาสมัคร ฯลฯ ทำหน้าที่แทนองค์กรภาครัฐ โดยที่ภาครัฐจะจัดให้มีคำตอบแทนให้แก่องค์กรนั้นๆ ตามที่จะได้ทำข้อตกลงกัน
- (5) Mixed Service เป็นวิธีการให้บริการแบบผสม โดยอาจจะใช้วิธีการหลายๆ อย่างผสมผสานกัน และอาจจะมีการประชุมประชาชน มีการรับเรื่องร้องทุกข์ มีการประชาสัมพันธ์ ฯลฯ ไปพร้อมๆ กันได้อีกด้วย

จะเห็นได้ว่า การจัดแบ่งภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานของรัฐบาลในสมัยปัจจุบันนี้ เรามีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาเฉพาะภารกิจหน้าที่ที่เป็นงาน

ให้บริการของภาครัฐโดยทั่วไป ที่ไม่ใช่กิจกรรมเชิงพาณิชย์ และไม่ใช่กิจกรรมในทางนิติบัญญัติ รวมทั้งไม่ใช่กิจกรรมในทางตุลาการของรัฐและรัฐบาล

ภารกิจหน้าที่ใด หากถือเกณฑ์ว่าเป็นภารกิจหน้าที่ที่ให้บริการประชาชนอย่างเป็นองค์รวม โดยไม่สามารถแบ่งแยกเป็นขั้นตอนต่างๆ ได้ อีกทั้งเป็นงานวิชาการ เป็นงานสายสนับสนุน และหากรวมงบประมาณไว้ที่ศูนย์กลางจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดมากกว่าจะแบ่งทรัพยากรออกเป็นส่วนๆ วิธีการให้บริการไม่ควรจะมีประชาชนเดินเข้ามาขอรับบริการทุกวัน แต่ควรรับบริการเฉพาะในกรอบเวลาหนึ่งเวลาใดเท่านั้น

ในทางตรงข้าม หากการให้บริการแก่ประชาชน มีลักษณะเป็นการให้บริการเฉพาะกลุ่ม เฉพาะพื้นที่ มีลักษณะเป็นงานสนาม มีประชาชนติดต่อขอรับบริการอย่างเป็นกลุ่มเป็นก้อน รวมทั้งรูปแบบของการให้บริการจัดทำทั้งในรูปแบบของ Counter Service และเป็น In-House Service และหรือจัดทำในรูปแบบ Off-House Service ก็ดี ภารกิจหน้าที่เหล่านี้ ควรจัดทำในระดับภาครัฐในส่วนของการส่วนภูมิภาค

อนึ่ง ในการจัดทำภารกิจหน้าที่และการแบ่งความรับผิดชอบในหน้าที่การงานร่วมกัน (Sharing Responsibility) ระหว่างราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค นับเป็นวิธีการในอีกประการหนึ่ง ซึ่งองค์กรภาครัฐสมัยใหม่จำเป็นต้องพิจารณาด้วยอย่างจริงจังโดยคำนึงถึงความสำเร็จของงาน ความมีประสิทธิภาพ ความประหยัด ความสะดวกสบายและความพึงพอใจของประชาชนเป็นสำคัญ เกณฑ์ของการพิจารณาในที่นี้ จะพิจารณาเฉพาะการให้บริการในเขตพื้นที่ที่อยู่ตรงกลาง (Intermediate Level) ระหว่างรัฐกับภูมิภาค กล่าวคือ เป็นเขตการให้บริการที่ควรครอบคลุมทั้งเขตภูมิภาคหนึ่งๆ และหรือเกินกว่าที่เขตภูมิภาคหนึ่งจะจัดทำบริการอย่างมีประสิทธิภาพได้ ประชาชนผู้รับบริการควรมีลักษณะเฉพาะกลุ่ม ซึ่งมีขนาดที่กว้างใหญ่และหรือมีจำนวนไม่แน่นอน (กว้างขวางมากกว่าประชากรในเขตพื้นที่จังหวัด) ลักษณะของงานควรจะต้องมีความคาบเกี่ยวระหว่างงานภาคสนามกับงานเทคนิค หรืองานวิชาการชั้นสูง รวมทั้งวิธีการให้บริการควรจะเป็นแบบ Mobile Service และ เป็น Mixed Service เป็นสำคัญมากกว่าจะเป็นการให้บริการประชาชนโดยตรงในพื้นที่

ภารกิจหน้าที่ของราชการ ส่วนกลาง	ทำงานร่วมกันระหว่าง ส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค	ภารกิจของราชการส่วน ภูมิภาค
ให้บริการประชาชนเป็นการ ทั่วไป และเป็นการบริการ ทางอ้อม	ผสมผสาน	ให้บริการประชาชนเป็นการ เฉพาะกลุ่ม และเป็นการ บริการทางตรง
เน้นการให้บริการแก่ หน่วยงานมากกว่าประชาชน	เน้นการให้บริการแก่ หน่วยงานมากกว่าประชาชน	เน้นการให้บริการประชาชน มากกว่าหน่วยงานราชการ
ลักษณะของงานไม่สามารถ แบ่งออกเป็นส่วนๆ ได้	ลักษณะของงานมีลักษณะ เป็นงานสนับสนุน และอาจจะ มีงานบริการได้ในบางลักษณะ	ลักษณะของงานแบ่งออกเป็น ส่วนๆ ได้
การรวมศูนย์งบประมาณจะ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อ การทำงาน	ผสมผสาน	การกระจายงบประมาณ ออกไปในเขตพื้นที่ต่างๆ จะ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อ กิจกรรม
พื้นที่การให้บริการครอบคลุม ทั่วประเทศ	ไม่ครอบคลุมทั่วประเทศ และ กว้างขวางมากกว่าเขตจังหวัด	พื้นที่การให้บริการมี ลักษณะเฉพาะและจำกัด
ในกรณีที่ประชาชนจำเป็นต้อง รับบริการ จะมีลักษณะเป็น In-House and Mobile Services	ผสมผสาน	ประชาชนรับบริการแบบ Counter Service, In-House and Off-House Service

6.5 ข้อพิจารณาว่าด้วยลักษณะของการมอบอำนาจให้แก่ราชการส่วนภูมิภาค

6.5.1 การมอบอำนาจโดยหน่วยงาน

ลักษณะเด่นที่สำคัญประการหนึ่งของการบริหารราชการของประเทศไทย ซึ่งจะมีผลกระทบโดยตรงต่อการจัดแบ่งภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานรัฐบาล (ดังตารางที่แสดงไว้ในข้อ 6.4) และจะกระทบโดยตรงต่อการจัดแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้แก่

จำนวนกฎหมายชั้นพระราชบัญญัติที่หน่วยงานในระดับกรมถือครองในปัจจุบัน

กรมที่ไม่มีกฎหมาย หลักชั้น พระราชบัญญัติ	กรมที่ถือครอง กฎหมายจำนวน 1 ฉบับ	กรมที่ถือครอง กฎหมายจำนวน 2-4 ฉบับ	กรมที่ถือครอง กฎหมายจำนวน 5 ฉบับขึ้นไป
จำนวน 36 หน่วยงาน	จำนวน 19 หน่วยงาน	จำนวน 13 หน่วยงาน	จำนวน 57 หน่วยงาน
ตัวอย่างเช่น สำนัก นายกรัฐมนตรี, สำนัก เลขาธิการ นายกรัฐมนตรี, กรม อุดมศึกษา สำนักงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ฯลฯ	ตัวอย่างเช่น กรม ประชาสัมพันธ์, กรมทาง หลวงชนบท, กรม สอบสวนคดีพิเศษ, สำนักงานสถิติแห่งชาติ, สำนักงานคณะกรรมการ อ้อยและน้ำตาล, สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, สำนักงานปรมานฯ ฯลฯ	ตัวอย่าง เช่น กรมทาง หลวง, กรมราชทัณฑ์, กรมอุทยาน สัตว์ป่า และ พันธุ์พืช, สำนักงานกรอ งแห่งชาติ, สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา, กรมอนามัย, กรมควบคุม โรค, กรมการแพทย์ ฯลฯ	ตัวอย่าง เช่น กรมศลา การ, กรมธนารักษ์, กรมปศุสัตว์, กรมโรงงาน อุตสาหกรรม, สำนักงาน นโยบายและแผน พลังงานแห่งชาติ, กรมการค้าต่างประเทศ, กรมที่ดิน, กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น , กรมโยธาธิการและผัง เมือง, กรมป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย, สำนักงานกิจการ ยุติธรรม, กรมการ ประกันภัย ฯลฯ

หมายเหตุ: รวบรวมโดยคณะวิจัย และการแจกแจงข้างต้นยังไม่รวมกรณี ของกระทรวงการต่างประเทศ และ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ราชการส่วนภูมิภาคได้แก่ การที่หน่วยงานราชการของประเทศไทยในระดับกรม
ล้วนถือครองกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติไว้จำนวนหนึ่ง กล่าวคือ จำนวน 57 กรมถือครอง
กฎหมายไว้มากกว่ากรมละ 5 ฉบับ จำนวน 13 หน่วยงาน ถือครองกฎหมายไว้ประมาณ
หน่วยงานละ 2-4 ฉบับ จำนวน 19 หน่วยงานถือครองกฎหมายไว้หน่วยงานละ 1 ฉบับ และ
จำนวน 36 หน่วยงานไม่ได้ถือครองกฎหมายในชั้นพระราชบัญญัติไว้ แต่มีกฎหมายในระดับชั้น
กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ ซึ่งกระทบโดยตรงต่อการบริหารราชการของ
หน่วยงานในระดับกลุ่มจังหวัดและในส่วนภูมิภาค

ลักษณะเด่นดังกล่าวของระบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทย ซึ่งอาจ
เรียกได้ว่าเป็นการบริหาร “ฐานกรม” (Administration by Department) นับเป็นลักษณะเฉพาะ
ของวิวัฒนาการของระบบราชการในประเทศไทย และส่งผลอย่างสำคัญทำให้ระบบการมอบ
อำนาจในประเทศไทยมีลักษณะเด่นเป็นการมอบอำนาจโดยหน่วยงานราชการระดับกรม
(Department /Agency Delegated Functions)

องค์กรผู้มอบอำนาจ คือ กรมหรือสำนักงาน ซึ่งถือครองกฎหมายดังกล่าวอยู่ เป็นผู้ตัดสินใจมอบหมาย และแบ่งอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบไปให้แก่หน่วยงานของตนในระดับพื้นที่ จังหวัด และอาจจะมอบให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด กระนั้นก็ตาม การมอบ หรือไม่มอบอะไร อย่างไร ในขอบเขตอย่างไร มากหรือน้อยเพียงใด เห็นได้ชัดว่าผู้มอบจะมีบทบาทสำคัญมากกว่า และมีดุลยพินิจในเกือบทุกประการ เนื่องด้วยองค์กรฝ่ายผู้มอบเป็นผู้ที่มีสิทธิอำนาจตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้อย่างแท้จริง

องค์กรผู้รับมอบอำนาจ คงจะต้องดูขอบเขต ประเด็น และสาระของการมอบหมายอย่างละเอียดถี่ถ้วนด้วย ซึ่งโดยส่วนหลักของการมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในลักษณะนี้ มักจะเป็นการมอบหมายอำนาจให้ “ลงนาม” แทนฝ่ายผู้มอบอำนาจให้เป็นอย่างสำคัญเสียมากกว่าจะเป็นการมอบให้ตัดสินใจกระทำการแทน

ผลกระทบอย่างสำคัญของการมอบอำนาจโดยกรมดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่า ได้ส่งผลให้ฝ่ายผู้รับมอบอำนาจตกอยู่สภาวะที่มีความยุ่งยากและซับซ้อนเป็นอย่างยิ่ง ทั้งเนื่องด้วยมีการมอบหมายโดยหน่วยงานหลายสิบและหลายร้อยหน่วยงานประการหนึ่ง ฝ่ายผู้รับมอบอำนาจเองไม่ได้เป็นผู้ทรงสิทธิ ฉะนั้นการมอบอำนาจให้แก่บุคคลถัดต่อไป หรือการมอบช่วงอำนาจ จึงมักจะมีลักษณะที่คาบคุดคาบคอก เนื่องด้วย การมอบอำนาจนั้น มีลักษณะเป็นการมอบอำนาจเฉพาะตำแหน่ง ผู้รับมอบอำนาจหากจะมอบอำนาจช่วงถัดไป คงต้องพิจารณาดูให้ดีกว่ากฎหมายได้กำหนดการมอบช่วงอำนาจต่อไป หรือไม่

หากองค์กรผู้มีอำนาจ จะมอบอำนาจไปให้คนที่สาม หรือคนที่สี่ ก็ย่อมกระทำได้ ซึ่งองค์กรฝ่ายผู้มอบอำนาจ คงคิดพิจารณาที่จะมอบให้บุคคลที่สามและสี่ โดยตรง เสียมากกว่าที่จะมอบให้บุคคลที่สอง เพื่อให้บุคคลที่สองมอบช่วงอำนาจต่อไปเป็นทอดๆ

การรับมอบช่วงอำนาจ จะส่งผลอย่างสำคัญต่อการประเมินความรับผิดชอบและรับชอบขององค์กรในชั้นที่สามและชั้นที่สี่ ซึ่งไม่ได้รับมอบอำนาจโดยตรง แต่เป็นการรับมอบช่วงอำนาจต่อมามีอีกชั้นหนึ่ง และเรื่องความรับผิดชอบนี้ จะส่งผลโดยตรงทำให้การบริหารราชการส่วนภูมิภาคของประเทศไทยไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานเท่าที่ควร

6.5.2 การมอบอำนาจโดยรัฐและรัฐบาล

การมอบอำนาจในลักษณะที่สอง ซึ่งจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานรัฐบาลได้แก่ การมอบอำนาจโดยรัฐและโดยรัฐบาล (State-Delegated Functions)

การมอบอำนาจในลักษณะนี้ จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อประเทศนั้น มีระบบการบริหารราชการแผ่นดินและโครงสร้างอำนาจที่ถือว่า อำนาจในการบริหารประเทศเป็นของรัฐและรัฐบาลมากกว่าจะเป็นอำนาจของกรมและสำนักงาน หรือของกระทรวง

เมื่ออำนาจทั้งปวงเป็นของรัฐและรัฐบาลแล้ว รัฐและรัฐบาลย่อมจัดสรรอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบต่างๆ ไปให้แก่หน่วยงานต่างๆ ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงหลักการแบ่งงานกันทำและความชำนาญเฉพาะด้าน (Differentiation and Specialization) ในประการหนึ่ง คำนึงถึงหลักการแบ่งชั้นการบริหารการปกครอง หรือระดับขององค์กรปกครอง (Tiers/Level of Public Administration and Governance) รวมทั้งคงต้องคำนึงถึงหลักการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจในระหว่างองค์กรของรัฐ (Check and Balance of Power) ด้วยในอีกประการหนึ่ง

แน่นอนว่า ประเทศทุกประเทศคงต้องมีการจัดสรรอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานรัฐบาล ซึ่งคงจะมีจุดเน้นที่แตกต่างกันไปบ้าง กระนั้นก็ตาม หลักการสำคัญก็คือ องค์กรที่มีอำนาจอย่างสมบูรณ์และสูงสุดในการจัดแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ รวมทั้งมีอำนาจสูงสุดในการมอบอำนาจให้แก่หน่วยงานรัฐบาลได้แก่ รัฐและรัฐบาลเอง มิใช่เป็นกรณีดังที่เป็นอยู่ในประเทศไทยสมัยปัจจุบัน

อย่างไรก็ดี ระบบมอบอำนาจดังกล่าวในทางปฏิบัติ คงต้องเป็นอำนาจของรัฐบาล และตกเป็นอำนาจของฝ่ายบริหาร เสียยิ่งกว่าเป็นอำนาจของรัฐ ซึ่งมีลักษณะเป็นนามธรรม ดังนั้น มติคณะรัฐมนตรี และการใช้อำนาจของคณะรัฐมนตรี โดยความเป็นชอบของนายกรัฐมนตรี และโดยการกลั่นกรองขององค์กรที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีจะมีบทบาทอย่างเป็นอย่างยิ่ง

ข้อดีของการมอบอำนาจโดยรัฐและรัฐบาลได้แก่ ความเป็นเอกภาพของงานภาครัฐจะเกิดขึ้นเป็นอย่างสูง องค์กรผู้มอบอำนาจจะกลายเป็นองค์กรเดียว และองค์กรฝ่ายผู้รับมอบอำนาจจะมีเกียรติและทรงสิทธิ เพราะจะได้รับอำนาจไปจากรัฐและรัฐบาลโดยตรง

อย่างไรก็ดี ข้อเสีย หรือข้อวิจารณ์การมอบอำนาจในลักษณะดังกล่าวก็จะมีอยู่ด้วยเช่นกัน กล่าวคือ คณะรัฐมนตรีและฝ่ายอำนาจจะต้องใช้ดุลพินิจเป็นอย่างสูง และมีภาระงานมากในการพิจารณาตัดสินใจว่าจะมอบอำนาจใดให้แก่องค์กรใด และการใช้อำนาจในลักษณะดังกล่าวอาจจะไม่มีความคงทนถาวร เนื่องด้วยคณะรัฐมนตรีและฝ่ายบริหารมีลักษณะเป็นองค์กรทางการเมือง ฉะนั้น จึงอาจจะถูกพลังการเมืองและอำนาจทางการเมืองต่างๆ ต่อร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงการมอบอำนาจให้แก่ฝ่ายต่างๆ ได้เสมอ

6.5.3 การมอบอำนาจโดยกฎหมาย

การมอบอำนาจในลักษณะที่สาม เป็นพัฒนาการอีกขั้นหนึ่ง ซึ่งประเทศที่พัฒนาแล้ว และมีการปกครองโดยกฎหมาย (Rule of Law) ทั้งหลายมีแนวโน้มที่จะพัฒนาไปตามแนวทางดังกล่าวนี้ เรียกกันว่าเป็นระบบมอบอำนาจโดยกฎหมาย (Delegation by Law)

ระบบการมอบอำนาจโดยกฎหมาย จะช่วยคุ้มครองและป้องกันให้ฝ่ายบริหาร และคณะรัฐมนตรี รวมทั้งองค์กรที่เกี่ยวข้อง ไม่ให้มีดุลพินิจมากนักในการตัดสินใจว่าจะมอบอำนาจ

ให้องค์กรใด เรื่องใด และอย่างไร ซึ่งจะเป็นเกราะป้องกันให้กระบวนการตัดสินใจต่าง ๆ มีลักษณะเป็นการบริหารบ้านเมืองอย่างมีกฎกติกา มีความสม่ำเสมอ โปร่งใส และรับรู้ รวมทั้งเข้าใจได้โดยสาธารณชน เนื่องด้วยรัฐได้ตรากฎหมายการมอบอำนาจไว้ให้เป็นที่ยอมรับ

การตรากฎหมายดังกล่าว อาจจัดทำเป็นส่วนหนึ่ง หรือหมวดหนึ่งของกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดิน หรืออาจจัดทำเป็นกฎหมายเฉพาะที่ว่าด้วยการมอบอำนาจและการจัดแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานของรัฐ แยกออกเป็นอีกฉบับหนึ่งก็ได้

ลักษณะของการมอบอำนาจโดยกฎหมายนี้ สามารถจัดทำได้ใน 2 ลักษณะ

- (ก) โดยการกำหนดภารกิจหน้าที่ขององค์กรราชการส่วนภูมิภาคไว้ให้มีความชัดเจนว่ากระทำในเรื่องใดได้บ้าง และกระทำอย่างไร การเขียนกฎหมายในลักษณะนี้ ราชการส่วนภูมิภาคจะไม่มีอำนาจกระทำการใดๆ ที่กฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้เป็นเด็ดขาด
- (ข) โดยการกำหนดภารกิจหน้าที่ขององค์กรราชการส่วนกลางไว้ให้มีความชัดเจนว่ากระทำการใดเรื่องใดได้บ้าง และกระทำอย่างไร ส่งผลให้ราชการส่วนภูมิภาคมีความสามารถที่จะจัดทำหน้าที่และบริการที่กฎหมายไม่ได้ตราไว้ได้เกือบทั้งหมด แต่ทั้งนี้ จะต้องไม่ก้าวล่วงเข้าไปในเขตอำนาจขององค์กรปกครองท้องถิ่น ซึ่งกฎหมายจะต้องกำหนดไว้ให้มีความชัดเจนอีกส่วนหนึ่งด้วยเช่นกัน

การเขียนกฎหมายในลักษณะแรก เรียกได้ว่าเป็นการมอบอำนาจโดยกฎหมายให้ราชการส่วนภูมิภาคกระทำหน้าที่แทนรัฐและแทนรัฐบาล

ในขณะที่การเขียนกฎหมายในลักษณะที่สอง อาจจะเรียกได้ว่าเป็นการให้อำนาจ (Empower) แก่ราชการส่วนภูมิภาคโดยตรง เพราะว่ารรัฐได้กำหนดอำนาจให้แก่ราชการส่วนกลางไว้ก่อนเป็นปฐม ในขณะเดียวกันก็เขียนกฎหมายให้อำนาจแก่องค์กรปกครองท้องถิ่น และองค์กรสาธารณะอื่นๆ กระทำการแทนรัฐไว้อย่างชัดเจนในอีกส่วนหนึ่งด้วย ฉะนั้น อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของราชการส่วนภูมิภาค จึงอยู่ในเขตขององค์กรตรงกลาง (Intermediate tier) ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองท้องถิ่น รวมทั้งระหว่างรัฐกับองค์กรสาธารณะอื่นๆ

6.6 ข้อเสนอว่าด้วยการถ่ายโอนทรัพยากรสู่จังหวัด

6.6.1 แนวคิดว่าด้วยการถ่ายโอนทรัพยากรสู่จังหวัด

ในการดำเนินการให้บริการสาธารณะของภาครัฐนั้น หน่วยงานราชการมีความจำเป็นต้องได้รับการจัดสรรทรัพยากรในการดำเนินงาน อันประกอบด้วยเงินงบประมาณ บุคลากร และสินทรัพย์ดำเนินงานอย่างเพียงพอ ดังนั้น ในการมอบหมายภารกิจแก่หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาคระดับจังหวัดทำหน้าที่ให้บริการสาธารณะแทนหน่วยงานราชการส่วนกลาง

จึงมีความจำเป็นต้องมีการถ่ายโอนงบประมาณ บุคลากร และสินทรัพย์ดำเนินงานให้แก่หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาคระดับจังหวัดด้วย ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

6.6.1.1 การถ่ายโอนงบประมาณ

การถ่ายโอนงบประมาณจากหน่วยงานราชการส่วนกลางสู่หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาคระดับจังหวัด โดยหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาคระดับจังหวัดจะเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการตั้งงบประมาณฐานกิจกรรมของจังหวัดโดยตรง เพื่อให้หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาคระดับจังหวัดมีการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

6.6.1.2 การถ่ายโอนบุคลากร

การถ่ายโอนบุคลากรจากหน่วยงานราชการส่วนกลางสู่หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาคระดับจังหวัด ควรคำนึงถึงหลักการดังนี้

- ก. การพิจารณาความเพียงพอของบุคลากรที่จำเป็นในการดำเนินงาน โดยหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาคระดับจังหวัดอาจมีความจำเป็นต้องมีบุคลากรของตนเองเพื่อให้การดำเนินงานมีความคล่องตัวมากขึ้น นอกจากนี้ ยังคงต้องพิจารณาถึงปริมาณงานหรือภาระงานที่มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อจำนวนบุคลากร
- ข. การกำหนดคุณสมบัติของบุคลากรผู้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม โดยบุคลากรมีความเข้าใจในภาระงานหรือมีความสามารถเฉพาะด้านเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

6.6.1.3 การถ่ายโอนสินทรัพย์ดำเนินงาน

การพิจารณาการถ่ายโอนสินทรัพย์ในการดำเนินงานจากหน่วยงานราชการส่วนกลางสู่หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาคระดับจังหวัดต้องพิจารณาจากความจำเป็นในการใช้สินทรัพย์ของหน่วยงาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรูปแบบในการแบ่งภารกิจงาน ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

- ก. การถ่ายโอนหน่วยงานและสินทรัพย์ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินงานของหน่วยงานทั้งองค์กร เช่น การถ่ายโอนสำนักงานธนารักษ์พื้นที่ ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการส่วนกลางไปเป็นหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค จำเป็นจะต้องถ่ายโอนสินทรัพย์ดังกล่าวไปเป็นของหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาคระดับจังหวัด ซึ่งเป็นการถ่ายโอนหน่วยงานทั้งองค์กรที่มีบทบาทโดยตรงกับการให้บริการสาธารณะในระดับจังหวัด ซึ่งจะสามารถบริหารงานได้อย่างชัดเจนและโปร่งใส โดยหน่วยงานจะต้องมีการจัดทำทะเบียนสินทรัพย์เพื่อแสดงรายละเอียดสินทรัพย์ของหน่วยงานที่ดูแลอยู่ ซึ่งจะเป็นการง่ายต่อการรวบรวมในการจัดทำงบประมาณระดับจังหวัดต่อไป

- ข. การโอนกิจกรรมบางส่วนไปอยู่ภายใต้การดำเนินงานของหน่วยงานราชการ ภูมิภาคระดับจังหวัด จะต้องมีการแยกรายละเอียดสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการ ดำเนินกิจกรรมดังกล่าว และทำการถ่ายโอนสินทรัพย์ให้แก่หน่วยงานที่จะทำ หน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานระดับจังหวัด

เนื่องจากในปัจจุบันหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาคระดับจังหวัดส่วนใหญ่ยังไม่มี การจัดทำฐานข้อมูลสินทรัพย์ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งสะท้อนถึงการขาดความมีประสิทธิภาพ ในการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างหนึ่ง ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการสำรวจและ จัดเก็บข้อมูลสินทรัพย์ของหน่วยงานต่างๆ ไว้เป็นฐานข้อมูล เพื่อที่จะจัดทำแผนในการจัดหา สินทรัพย์มาทดแทนสินทรัพย์เดิมที่มีการเสื่อมสภาพ หรือสินทรัพย์ที่ยังไม่เพียงพอต่อความ ต้องการของหน่วยงาน ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดความมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งในการจัดทำ บประมาณจากหน่วยงานขึ้นไปสู่งบประมาณระดับจังหวัดจะต้องคำนึงถึงต้นทุนที่เกิดขึ้นอย่าง หลีกเลียงไม่ได้ นั่นก็คือค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ที่เกิดขึ้นตามอายุการใช้งาน ซึ่งจะทำให้ หน่วยงานนั้นมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลในการดำเนินงานต่อไปในภายภาคหน้า

6.7 ความรับผิดชอบ (Accountability) ของหน่วยงานในระดับพื้นที่และจังหวัด

คงไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า ภายใต้หลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และ แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐในแนวใหม่นั้น หลักการเรื่องความรับผิดชอบและความสามารถ ในการตรวจสอบได้ ได้กลายเป็นหลักการพื้นฐานที่สำคัญ หากได้พิจารณาถึงหลักความ รับผิดชอบของรัฐในระดับต่างๆแล้ว จะเห็นได้ว่ากลไกซึ่งทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายใน การบริหารประเทศ อย่างเช่น คณะรัฐมนตรี ก็จะต้องรับผิดชอบต่อรัฐสภาและประชาชน ส่วนใน กลไกระดับของผู้ปฏิบัติ อย่างเช่น ข้าราชการที่ปฏิบัติงานอยู่ในส่วนราชการต่างๆ ก็ต้อง รับผิดชอบต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เพราะหากว่าการปฏิบัติหน้าที่ของกลไกต่างๆ เหล่านี้ ปราศจากการตรวจสอบและไม่แสดงออกซึ่งความรับผิดชอบ ก็จะส่งผลทำให้โครงสร้างเหล่านั้น สูญเสียความชอบธรรม (Legitimacy) และไม่สามารถทำหน้าที่ต่อไปได้ในที่สุด

ด้วยเงื่อนไขที่จำเป็นพื้นฐานเช่นนี้เอง ที่ส่งผลทำให้ประเด็นเรื่องของความ รับผิดชอบและความสามารถในการตรวจสอบของหน่วยงานในระดับพื้นที่และจังหวัด ซึ่งถือได้ ว่าเป็นหน่วยปฏิบัติ (Operational Units) กลายเป็นประเด็นที่สำคัญและต้องมีการกล่าวถึง อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาของคณะผู้วิจัย ทำให้คณะผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าความรับผิดชอบ และความสามารถในการตรวจสอบของหน่วยงานในระดับพื้นที่และจังหวัด สามารถแยกประเด็น การพิจารณาได้ดังต่อไปนี้คือ

6.7.1 ความรับผิดชอบของหน่วยงานในระดับพื้นที่

ความรับผิดชอบของกลุ่มจังหวัด

การบริหารงานในระดับพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด นับได้ว่าเป็นแนวคิดที่เพิ่งได้มีการนำมาใช้ใหม่อีกครั้งหนึ่งในการบริหารราชการแผ่นดินของไทย โดยหลักการแล้ว แนวคิดเรื่องการบริหารงานในระดับกลุ่มจังหวัดนั้น ได้รับการนำมาใช้เนื่องมาจากการที่ในอดีตที่ผ่านมานั้นมีสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในหลายประเด็น ที่หน่วยการปกครองในระดับจังหวัดแต่เพียงลำพัง ไม่สามารถที่จะรับผิดชอบและแก้ไขปัญหาเหล่านั้นได้ เช่น ในบางกรณีประชาชนอาจต้องการให้เกิดการพัฒนาเส้นทางการคมนาคมที่สะดวก และเชื่อมโยงจังหวัดต่างๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งจังหวัดเพียงลำพังก็มิอาจที่จะดำเนินการในเรื่องเหล่านั้นได้ ด้วยเหตุนี้เอง รัฐบาลจึงได้เสนอแนวคิดให้จังหวัดที่มีพื้นที่ใกล้เคียงกัน ได้ร่วมกันกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาพื้นที่ ตลอดจนร่วมกันผลักดันให้ยุทธศาสตร์เหล่านั้นประสบผลสำเร็จในรูปของ “กลุ่มจังหวัด” ขึ้น

อย่างไรก็ตาม เท่าที่ผ่านมาการทำงานของกลุ่มจังหวัดยังคงไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เหตุผลที่สำคัญประการหนึ่ง ก็คือ การที่โครงสร้างการบริหารงานกลุ่มจังหวัดยังมีลักษณะที่ไม่เหมาะสมและขาดบุคลากรที่เข้ามาปฏิบัติงานในกลุ่มจังหวัดอย่างเต็มเวลา รวมทั้งจังหวัดต่างๆ ภายในกลุ่มจังหวัด ยังอาจไม่มีความเข้าใจในแนวคิดเรื่องกลุ่มจังหวัดอย่างจริงจัง ทำให้ในทางปฏิบัติแล้ว แต่ละจังหวัดมักคำนึงถึงผลประโยชน์เฉพาะของจังหวัด มากกว่าที่จะคำนึงถึงผลประโยชน์ร่วมกันของกลุ่มจังหวัด ด้วยเหตุนี้เอง การพัฒนาให้กลุ่มจังหวัดได้กลายเป็นหน่วยทางยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมและสามารถผลักดันนโยบายให้สัมฤทธิ์ผลได้นั้น นอกจากจำเป็นจะต้องมีการพัฒนาโครงสร้างของกลุ่มจังหวัดแล้ว ยังจำเป็นจะต้องสร้างกรอบความคิดในเรื่องหลักความรับผิดชอบของกลุ่มจังหวัดให้เป็นรูปธรรมและเป็นที่ยอมรับร่วมกันอีกด้วย

ในการกล่าวถึงหลักความรับผิดชอบของกลุ่มจังหวัดนั้น คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า ความรับผิดชอบของกลุ่มจังหวัด จะต้องเป็นไปในสองลักษณะ นั่นคือ **ความรับผิดชอบในแนวดิ่ง (Vertical Accountability)** และ **ความรับผิดชอบในแนวราบ (Horizontal Accountability)**

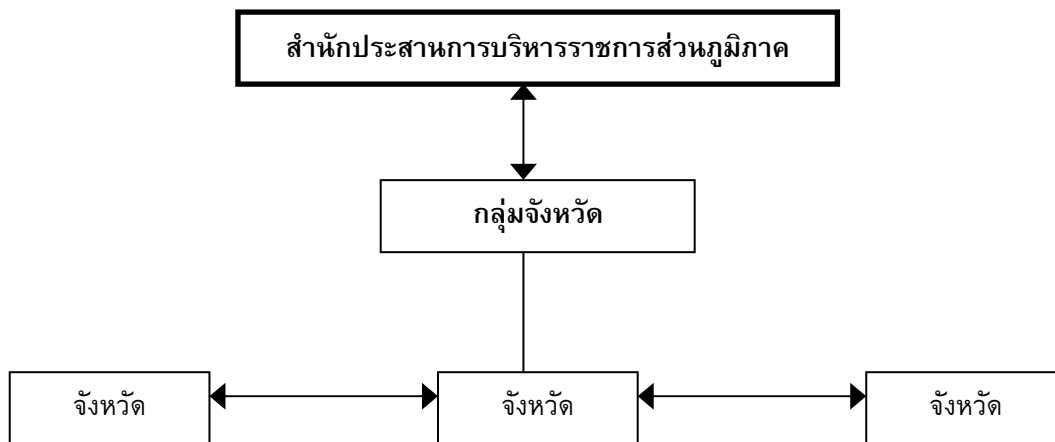
- **ความรับผิดชอบในแนวดิ่งของกลุ่มจังหวัด** ในฐานะที่กลุ่มจังหวัดมีสถานะเป็นหน่วยทางปฏิบัติ (Operational Unit) ซึ่งมีหน้าที่ในการขับเคลื่อนนโยบายหลักของรัฐ ดังนั้น กลุ่มจังหวัด จึงจำเป็นต้องมีความรับผิดชอบต่อรัฐ ดังนั้น หากในอนาคตรัฐบาลได้มีการปรับปรุงโครงสร้างของศูนย์ประสานงานคณะกรรมการกำกับติดตาม

การปฏิบัติราชการในส่วนภูมิภาค ให้มีโครงสร้างที่ชัดเจนมากขึ้น¹² โดยอาจมีการจัดตั้ง “สำนักประสานการบริหารราชการส่วนภูมิภาค” ขึ้น กลุ่มจังหวัดก็จำเป็นที่จะต้องมีความรับผิดชอบต่องานดังกล่าวในฐานะที่สำนักงานนี้เป็นตัวแทนของรัฐที่รับผิดชอบการบริหารงานในระดับภูมิภาค โดยในการรับผิดชอบของกลุ่มจังหวัด จำเป็นที่จะต้องมีการจัดทำข้อตกลงในการปฏิบัติราชการ (Performance Agreement) ร่วมกันระหว่างสำนักประสานการบริหารราชการส่วนภูมิภาค กับกลุ่มจังหวัด โดยกลุ่มจังหวัดจะต้องรับผิดชอบให้การปฏิบัติงานของกลุ่มจังหวัดเกิดผลสัมฤทธิ์ตามข้อตกลงนั้น หากกลุ่มจังหวัดไม่สามารถปฏิบัติตามข้อตกลงนั้นได้ สำนักประสานการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ก็ย่อมมีอำนาจในการจัดทำข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล เพื่อให้มีการพิจารณาและตัดสินใจดำเนินการบางอย่าง เพื่อเป็นการกระตุ้นให้กลุ่มจังหวัดนั้นๆ สามารถพัฒนาศักยภาพของตนให้มากยิ่งขึ้นได้ต่อไป

- **ความรับผิดชอบในแนวราบของกลุ่มจังหวัด** การที่กลุ่มจังหวัดเกิดจากการรวมตัวของจังหวัดต่าง ๆ โดยมีการกำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายร่วมกันตลอดจนในการผลักดันยุทธศาสตร์ที่กำหนดให้ประสบความสำเร็จนั้น ก็อาศัยงบประมาณของจังหวัดต่าง ๆ ที่จัดสรรให้แก่กลุ่มจังหวัดในอัตราร้อยละ 30 ของงบประมาณบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ เพราะฉะนั้น จึงสามารถกล่าวได้ว่าการบริหารงานของกลุ่มจังหวัด นอกจากจะต้องรับผิดชอบต่อรัฐแล้ว กลุ่มจังหวัดยังจำเป็นจะต้องรับผิดชอบต่อจังหวัดต่าง ๆ ภายในกลุ่ม ที่เป็นเจ้าของงบประมาณนั้นอีกด้วย โดยหากภายในกลุ่มจังหวัด มีจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง เป็นเจ้าภาพรับผิดชอบนโยบายบางด้านของกลุ่มจังหวัด จังหวัดนั้น ก็จะต้องเปิดโอกาสให้จังหวัดอื่นๆ สามารถตรวจสอบได้ว่าจังหวัดนั้น ได้ดำเนินการเพื่อผลักดันนโยบายนั้นๆ อย่างไร รวมถึงมีการใช้จ่ายงบประมาณไปอย่างเหมาะสมแล้วหรือไม่ ดังนั้นเป็นต้น ซึ่งการรับผิดชอบในลักษณะเช่นนี้ อาจเรียกได้ว่าเป็นความรับผิดชอบในแนวราบของกลุ่มจังหวัด

¹² ในปัจจุบัน โครงสร้างนี้ คือ ที่ประชุมของรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้กำกับเขตตรวจราชการต่าง ๆ.

แผนภาพที่ 6.2 : ความรับผิดชอบของกลุ่มจังหวัด

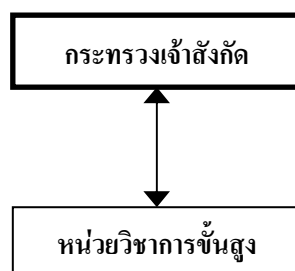

ความรับผิดชอบของเขตพื้นที่ทางวิชาการ

จากการที่งานศึกษานี้ ยอมรับให้มีการดำรงอยู่ของหน่วยงานทางวิชาการชั้นสูงในพื้นที่นอกเขตเมืองหลวง เพราะฉะนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีการสร้างกรอบแนวคิดเรื่องความรับผิดชอบและความสามารถในการตรวจสอบได้ให้กับหน่วยงานเหล่านี้เช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ลักษณะรูปแบบความรับผิดชอบของหน่วยงานวิชาการชั้นสูง ย่อมมีลักษณะที่แตกต่างไปจากความรับผิดชอบของกลุ่มจังหวัด ทั้งนี้ก็เพราะว่า หน่วยงานเหล่านี้มีบทบาทในการปฏิบัติงานเฉพาะด้าน (*Ad hoc Function*) เพื่อสนองตอบพันธกิจของส่วนราชการบางส่วนเป็นการเฉพาะ ดังนั้น ความรับผิดชอบของหน่วยงานวิชาการชั้นสูงเหล่านี้ จึงมีลักษณะเป็น “ความรับผิดชอบในแนวดิ่ง” ขึ้นต่อหน่วยงานต้นสังกัดที่ส่วนกลาง กล่าวคือ หากในอนาคต ส่วนราชการระดับกรมจะมีได้มีสถานะเป็นนิติบุคคลอีกต่อไป หน่วยงานวิชาการชั้นสูงนั้นๆ ก็จะต้องรับผิดชอบต่อกระทรวงเจ้าสังกัด ดังนี้ เป็นต้น

อย่างไรก็ดี หลักการเช่นนี้ จะไม่ส่งผลเสียต่อความเป็นเอกภาพของการบริหารในระดับพื้นที่อย่างเช่นจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ทั้งนี้ก็เพราะว่า รัฐบาลจะควบคุมให้หน่วยงานทางวิชาการชั้นสูงมีจำนวนจำกัดเท่าที่มีความจำเป็นเท่านั้น

แผนภาพที่ 6.3 : ความรับผิดชอบของหน่วยวิชาการชั้นสูง

ความรับผิดชอบของเขตบริหารทรัพยากรธรรมชาติและ การก่อสร้างขนาดใหญ่

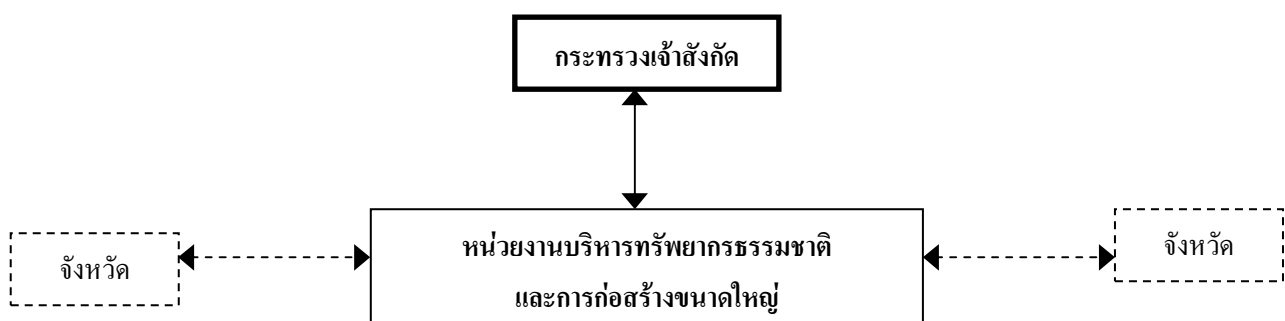
ใหญ่

นอกจากงานศึกษานี้ จะยอมรับการดำรงอยู่ของเขตพื้นที่ทางวิชาการชั้นสูงแล้ว งานศึกษานี้ ยังยอมรับถึงการดำรงอยู่ของเขตบริหารทรัพยากรธรรมชาติและ การก่อสร้างขนาดใหญ่อีกด้วย โดยเขตพื้นที่เหล่านี้ จะได้แก่ เขตชลประทาน เขตอุทยานแห่งชาติ แขวงทางหลวง เป็นต้น

เขตพื้นที่เหล่านี้จะมีลักษณะเป็นเขตพื้นที่ซึ่งมีการกิจเฉพาะด้าน (*Ad hoc Function*) เช่นเดียวกันกับเขตวิชาการ ด้วยเหตุนี้เองเขตพื้นที่ในประเภทนี้ จึงจำเป็นที่จะต้องมีความรับผิดชอบในแง่หนึ่ง ต่อหน่วยงานส่วนกลางซึ่งเป็นต้นสังกัดเช่นเดียวกันกับเขตพื้นที่ในทางวิชาการ

อย่างไรก็ตาม คงต้องกล่าวด้วยว่า เนื่องจากการที่หน่วยงานเหล่านี้ มิได้มีบทบาทในเชิงวิชาการ (*Academic-oriented Function*) เท่านั้น แต่ทว่าหน่วยงานเหล่านี้ ยังคงมีบทบาทเป็นหน่วยปฏิบัติการ (*Operational Function*) ซึ่งจัดทำบริการให้กับพื้นที่อีกด้วย เพราะฉะนั้น ในกรณีเช่นนี้ หากภารกิจของเขตพื้นที่ใดสามารถนิยามถึงกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ (*Stakeholders*) ได้อย่างชัดเจน ก็สมควรให้เขตพื้นที่เหล่านี้ จำเป็นต้องมี “ความรับผิดชอบในแนวราบ” ต่อพื้นที่นั้นๆ อาทิเช่น ในกรณีที่แขวงทางหลวง รับผิดชอบการก่อสร้างทางหลวง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อจังหวัดจำนวนหนึ่งโดยตรง จังหวัดที่มีส่วนได้เสียเหล่านั้น ย่อมสมควรที่จะมีบทบาทในการประเมินผลการปฏิบัติงานของแขวงทางหลวงนั้นด้วย ในอีกนัยหนึ่ง แขวงทางหลวงต้องรับผิดชอบต่อจังหวัดที่ได้รับผลกระทบต่อการดำเนินโครงการของแขวงทางหลวงนั่นเอง

แผนภาพที่ 6.4 : ความรับผิดชอบของหน่วยงานบริหารทรัพยากรธรรมชาติและ การก่อสร้างขนาดใหญ่

ความรับผิดชอบของหน่วยงานระดับจังหวัด

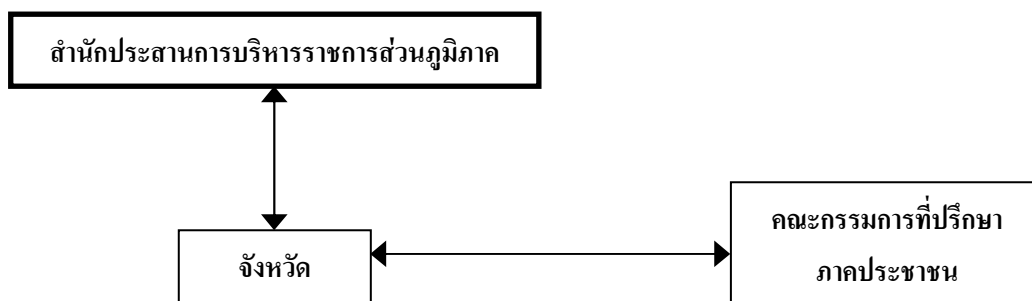
ในอนาคต จังหวัดจะกลายเป็นหน่วยทางยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่มีบทบาทในการจัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ ให้แก่ประชาชน โดยหลักการแล้ว จังหวัดถือเป็นหน่วยทางพื้นที่ (Area Unit) ซึ่งมีบทบาทหน้าที่หลายด้าน (General-purposed Unit) ซึ่งอำนาจหน้าที่เหล่านั้นเป็นอำนาจหน้าที่ซึ่งรับมอบมาจากหน่วยงานที่ส่วนกลาง ในขณะเดียวกัน การทำหน้าที่ของหน่วยงานระดับจังหวัด ก็มีความจำเป็นที่จะต้องสนองตอบต่อความต้องการ และรับฟังถึงสภาพปัญหาของประชาชนในพื้นที่ด้วย ดังนั้น กรอบแนวคิดในเรื่องความรับผิดชอบของจังหวัด อาจกล่าวได้โดยสรุปดังนี้คือ

- **ความรับผิดชอบในแนวดิ่งของจังหวัด** จากการที่จังหวัดถือเป็นหน่วยงานด้านบริการที่รับมอบอำนาจมาจากส่วนกลาง กับทั้งมีหน้าที่ในการผลักดันนโยบายหรือยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้สัมฤทธิ์ผลได้นั้น ดังนั้น จังหวัดจึงจำเป็นต้องอย่างยั้งที่จะต้องมีความรับผิดชอบต่อรัฐ อย่างไรก็ตาม ในอนาคตหากมีการจัดตั้งสำนักประสานการบริหารราชการส่วนภูมิภาคขึ้น เพื่อเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการบริหารกิจการทั้งปวงของราชการส่วนภูมิภาค จังหวัดจึงจำเป็นต้องอย่างยั้งที่จะต้องรับผิดชอบต่อหน่วยงานดังกล่าว ในฐานะที่หน่วยงานนั้นเป็นตัวแทนของรัฐที่รับผิดชอบต่อกิจการภูมิภาค ในการรับผิดชอบต่อสำนักประสานการบริหารราชการส่วนภูมิภาคนี้ ให้มีการจัดทำข้อตกลงในการปฏิบัติราชการ (Performance Agreement) ร่วมกันระหว่างสำนักและจังหวัด หากจังหวัดไม่สามารถทำให้ข้อตกลงนี้บรรลุผลสัมฤทธิ์ได้ สำนักก็ควรจะมีบทบาทในการจัดทำข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล เพื่อให้รัฐบาลดำเนินการบางประการต่อจังหวัด ซึ่งลักษณะความรับผิดชอบต่อประชาชนในที่นี้ จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับความรับผิดชอบต่อกลุ่มจังหวัด¹³
- **ความรับผิดชอบในแนวนอนของจังหวัด** นอกจากจังหวัด จะมีหน้าที่สำคัญในการผลักดันแนวนโยบายแห่งรัฐให้บรรลุเป้าหมายแล้ว ในอีกทางหนึ่ง จังหวัดยังจำเป็นต้องเป็นหน่วยงานที่สนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่อีกด้วย ด้วยสภาพเช่นนี้เอง ทำให้ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดย่อมจำเป็นที่จะต้องรับฟังถึงความต้องการของประชาชน หรือรับผิดชอบต่อประชาชน โดยลักษณะความรับผิดชอบต่อประชาชนในที่นี้ อาจเรียกได้ว่าเป็นความรับผิดชอบต่อประชาชนในแนวนอนของจังหวัดต่อประชาชนในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม ในอนาคต

¹³ ต่อประเด็นความรับผิดชอบในแนวดิ่งนี้ อาจเกิดข้อถกเถียงว่า จังหวัดควรต้องมีความรับผิดชอบต่อกลุ่มจังหวัดในแนวดิ่งหรือไม่ คณะผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากกลุ่มจังหวัดจะมีสถานะเป็นหน่วยเชิงยุทธศาสตร์มากกว่าจะเป็นหน่วยทางการปกครอง ดังนั้น จังหวัดจึงไม่ควรมีความรับผิดชอบต่อกลุ่มจังหวัด.

โครงสร้างการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการจะได้มีการปรับปรุง โดยมีการตั้ง คณะกรรมการที่ปรึกษาประชาชน (Citizen Advisory Board) ซึ่งประกอบไปด้วย ตัวแทนจากภาคส่วนภายในจังหวัดขึ้น ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้ที่จะให้โครงสร้าง ของคณะกรรมการนี้ เป็นตัวแทนของประชาชนในจังหวัด ที่มีหน้าที่ในการ ตรวจสอบการปฏิบัติงานของจังหวัด ความรับผิดชอบในแนวราบนี้ นอกจากจะเป็น มาตรการที่ทำให้จังหวัดรับฟังความต้องการของประชาชนภายในจังหวัดแล้ว ยังจะ เป็นสิ่งที่จะช่วยป้องกันการใช้อำนาจของบุคลากรในจังหวัดมิให้ใช้อำนาจไปในทางที่ ไม่เหมาะสมอีกด้วย

แผนภาพที่ 6.5 : ความรับผิดชอบของจังหวัด

6.8 เกณฑ์และตารางการแบ่งงานกรมและหน่วยราชการในจังหวัด

ประกอบกับที่ทางคณะผู้วิจัยได้กล่าวไว้ในบทนำ อันว่าด้วยเรื่องระเบียบวิธีและ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในข้างต้นนั้น ทางคณะผู้วิจัยได้ทำการ สัมภาษณ์ อีกทั้งได้ส่ง แบบสอบถามไปยังหน่วยงานราชการต่างๆ รวม 19 กระทรวง ยกเว้นกระทรวงกลาโหม และ หน่วยงานราชการต่างๆ ในจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนกลางในพื้นที่จังหวัด และ ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ที่เป็นกรณีศึกษา 5 จังหวัด อันประกอบด้วย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชลบุรี จังหวัดภูเก็ต จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดนนทบุรี

ทั้งนี้ดังที่ได้ปรากฏในตารางที่ 6.1 : ข้อเสนอว่าด้วยการจัดแบ่งภารกิจหน้าที่ระหว่าง หน่วยงานรัฐบาล : พิจารณาจากภารกิจหน้าที่กรมในปัจจุบัน ซึ่งเป็นการแบ่งหน้าที่ความ รับผิดชอบหน่วยงานราชการระดับกลุ่มภารกิจ กระทรวง และกรม รวมทั้ง ตารางที่ 6.2 : ข้อเสนอว่าด้วยการจัดแบ่งภารกิจหน้าที่ระหว่างหน่วยงานรัฐบาล : พิจารณาจากภารกิจหน้าที่ ในระดับจังหวัด ซึ่งเป็นการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานราชการที่เป็นราชการ บริหารส่วนกลางในพื้นที่จังหวัด และราชการบริหารส่วนภูมิภาค โดยตารางการแบ่งหน้าที่ความ

รับผิดชอบของหน่วยงานราชการนี้ ทางคณะผู้วิจัยได้มีการแบ่งความรับผิดชอบตามภารกิจของหน่วยงานราชการต่างๆ ออกเป็น 5 ประเภทด้วยกัน คือ

- 1) ภารกิจงานที่ควรจะทำโดยราชการบริหารส่วนกลาง
- 2) ภารกิจงานที่ควรจะทำโดยทำร่วมกันระหว่างราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาค
- 3) ภารกิจงานที่ควรจะทำโดยยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด
- 4) ภารกิจงานที่ควรจะทำโดยราชการบริหารส่วนภูมิภาค / จังหวัด
- 5) ภารกิจงานที่ควรจะทำโดยอื่นๆ อันประกอบด้วยสัญลักษณ์ A-B

A = ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542

B = ถ่ายโอนไปเป็นฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดของราชการบริหารส่วนภูมิภาคภายใต้สำนักงานปลัดกระทรวงของหน่วยงานนั้น

ตารางที่ 6.1 : ข้อเสนอว่าด้วยการจัดแบ่งภารกิจหน้าที่ระหว่างหน่วยงานรัฐบาล : พิจารณาจากภารกิจหน้าที่ของกรมในปัจจุบัน

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
สำนักนายกรัฐมนตรี						
1. สำนักงานปลัดสำนัก นายกรัฐมนตรี	1. กำหนดแนวทางและแผนปฏิบัติราชการของสำนักนายกรัฐมนตรีให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล และนายกรัฐมนตรี รวมทั้งติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี	/				
	2. การจัดงานเฉลิมพระเกียรติ งานกิจการพิเศษ	/				
	3. ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีประจำสำนัก นายกรัฐมนตรี หรือปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รักษาการหรืออยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี หรือสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นเจ้าของเรื่อง รวมทั้งกฎหมายและระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ กฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ	/				
	4. ตรวจราชการของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ตรวจสอบติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ ส่งเสริม พัฒนาการตรวจราชการ ประสานการตรวจราชการ และการจัดระบบข้อมูลการตรวจราชการ รวมทั้ง เร่งรัดและติดตามผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานกรณีเงินขาดบัญชีหรือเจ้าหน้าที่ทุจริตในทางการเงิน	/				
	5. เป็นศูนย์บริการประชาชน โดยรับเรื่องราวร้องทุกข์ ประมวลข้อเท็จจริง ติดตามผลและเสนอความเห็น เกี่ยวกับปัญหาที่ประชาชนร้องทุกข์หรือร้องเรียน ตลอดจนจนปัญหาความเดือดร้อนอื่นของประชาชนเพื่อ ประกอบการพิจารณาสั่งการของนายกรัฐมนตรี	/				
	6. งานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
2. สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี	1. เสนอแนะการกำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายการบริหารประเทศ รวมถึงเสนอแนะข้อมูลหรือแนวทางเกี่ยวกับนโยบาย ท้าที ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และวางแผนการเจรจาด้านการค้า	/				
	2. อำนวยการ และประสานงานกิจการทางการเมืองกับรัฐสภาและองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ประกอบกับติดตาม และรายงานผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล รับฟังความเห็นและประสานการให้ความช่วยเหลือประชาชน	/				
	3. เป็นศูนย์สารสนเทศเพื่อการบริหารราชการแผ่นดินของนายกรัฐมนตรี รวมทั้งเป็นศูนย์กลางประสานข้อสนเทศในระดับรัฐบาล รวมทั้ง เผยแพร่และประชาสัมพันธ์นโยบาย ยุทธศาสตร์ และผลงานของรัฐบาล	/				
	4. งานพิธีการและอำนวยการบริการต่างๆ เพื่อสนับสนุนภาพลักษณ์ผู้นำประเทศ	/				
	5. ต้อนรับประมุข ผู้นำ และบุคคลสำคัญต่างประเทศ รวมทั้งการเยือนต่างประเทศของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีและเสนอความเห็นเพื่อการสั่งการ รวมทั้งการช่วยอำนวยการในการติดตามและประสานงานการจัดเตรียมข้อมูล ประเด็นการประชุมหารือและคำกล่าวสุนทรพจน์	/				
3. สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี	1. เสนอและพิจารณาร่างกฎหมาย และเรื่องที่เกี่ยวข้องที่กำหนดให้ขอรับความยินยอมหรือความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา ตลอดจนเรื่องที่สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภาเสนอมายังคณะรัฐมนตรี	/				
	2. ประสานราชการกับส่วนราชการในพระองค์เกี่ยวกับภารกิจของนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีที่จะต้องขอพระราชทานพระมหากรุณาตามกฎหมายหรือตามระเบียบประเพณี	/				
	3. บริการและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของทางราชการเกี่ยวกับงานในอำนาจหน้าที่แก่ประชาชน	/				
4. สำนักงานสภาความ	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสภาความมั่นคงแห่งชาติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
มั่นคงแห่งชาติ						
	2. เสนอความเห็นต่อสภาความมั่นคงแห่งชาติหรือคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณากำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์หรือแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งชาติ กิจกรรมภายในประเทศและนอกประเทศ กิจกรรมชายแดนและการป้องกันประเทศ และ ปฏิบัติตามนโยบายและยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ กับหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิชาการ และสถาบันการศึกษาให้สอดคล้องกัน และมีบูรณาการพร้อมทั้ง ศึกษา วิจัย พัฒนา และติดตามสถานการณ์ความมั่นคงที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งประเมินผลและพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติทุกด้าน และยุทธศาสตร์สันติวิธี	/				
	3. เสนอแนะและจัดทำนโยบาย พัฒนา ประสานการจัดการ และติดตามประเมินผลด้านการข่าวกรอง การต่อต้านการข่าวกรอง การรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางในการพัฒนานโยบาย อำนวยการข่าวกรอง การพัฒนาองค์กรข่าวกรองและการต่อต้านการข่าวกรองและ การแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายสากล อาชญากรรมข้ามชาติ การบริหารวิกฤตการณ์ความมั่นคง การเตรียมความพร้อมแห่งชาติ และนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามความมั่นคงใหม่อื่นๆ	/				
5. สำนักงานข่าวกรอง แห่งชาติ	1. งานเกี่ยวกับกิจการการข่าวกรอง การต่อต้านข่าวกรอง การข่าวกรองทางการสื่อสารและการรักษาความปลอดภัยฝ่ายพลเรือน ติดตามสถานการณ์ภายในประเทศและต่างประเทศ ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติและรายงานต่อนายกรัฐมนตรีและสภาความมั่นคงแห่งชาติ และกระจายข่าวกรองที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติให้หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องใช้ประโยชน์ รวมถึงการเป็นศูนย์กลางประสานกิจการข่าวกรอง และการต่อต้านข่าวกรอง กับหน่วยงานอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	/				
	2. ศึกษา วิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับกิจการข่าวกรอง การต่อต้านข่าวกรอง และการรักษาความปลอดภัยฝ่าย	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	พลเรือน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานการข่าวกรองของภาครัฐ รวมทั้งการข่าวภาคประชาชน					
	3. เสนอแนะนโยบายและมาตรการ ตลอดจนให้คำแนะนำและคำปรึกษาด้านการข่าวกรอง การต่อต้านข่าวกรอง และการรักษาความปลอดภัยฝ่ายพลเรือนต่อนายกรัฐมนตรี และสภาความมั่นคงแห่งชาติ	/				
6. สำนักงาน คณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	1. ศึกษาและวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและสังคมเพื่อเสนอแนะจุดหมายและนโยบายแห่งการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และศึกษาเกี่ยวกับกำลังเงิน กำลังคน และทรัพยากรเพื่อประโยชน์ของรัฐ รวมถึงการศึกษาและวิเคราะห์รายจ่ายที่จ่ายจริงสำหรับการสร้างและการบำรุงรักษาสินทรัพย์ถาวรหลักที่ใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแก้ไขรายจ่าย ประกอบกับรายจ่ายที่จ่ายจริงสำหรับการจัดบริการทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแก้ไขรายจ่ายเหล่านั้น	/				
	2. พิจารณาแผนงานและโครงการพัฒนาของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ และพิจารณาให้คำแนะนำและกำหนดหลักการให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเพื่อทำแผนงานและโครงการพัฒนาที่จะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในทางวิชาการ การเงิน การกู้ยืม รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ รวมถึงการติดตามและประเมินผลการพัฒนาตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และรายงานผลต่อสาธารณะ พร้อมทั้งติดตามแผนงาน โครงการพัฒนาของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ โดยคำนึงถึงหลักการของผลผลิตและผลลัพธ์ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเร่งรัด ปรับปรุงหรือเลิกแผนงานและโครงการพัฒนา	/				
	3. จัดทำข้อเสนอ โดยหารือกับส่วนราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวกับงบประมาณแผ่นดินในเรื่องที่เกี่ยวกับรายจ่ายประจำปีของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ สำหรับสินทรัพย์ถาวรหลักที่เพิ่มขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนา รวมทั้งจำนวนเงินที่ใช้จ่ายเพื่อการนี้ไม่ว่าจ่ายจากงบประมาณแผ่นดิน เงินกู้ยืม เงินกำไรที่ได้สะสมไว้หรือเงินอื่นใดก็ตาม	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
7. สำนักงบประมาณ	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง	/				
	2. เสนอแนะนโยบายและแนวทางการจัดสรรงบประมาณ ให้เป็นไปตามแนวนโยบายของรัฐ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อคณะกรรมการนโยบายงบประมาณ และให้คำปรึกษา แนะนำในการจัดทำงบประมาณเชิงกลยุทธ์แก่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ	/				
	3. วิเคราะห์แผนงบประมาณเชิงกลยุทธ์ ผลผลิต ผลลัพธ์และตัวชี้วัดของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเพื่อการจัดสรรงบประมาณ และศึกษา วิเคราะห์ และจัดลำดับความสำคัญของการกำหนดเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ในการใช้งบประมาณของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายงบประมาณ และวิเคราะห์แผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายเงินของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจให้สอดคล้องและเป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแนวนโยบายของรัฐบาล	/				
	4. จัดสรรงบประมาณให้เกิดความเหมาะสม คำนวณ และจัดลำดับความสำคัญของโครงการ และจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายล่วงหน้าระยะปานกลาง รวมถึงการจัดทำร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี เสนอต่อคณะกรรมการนโยบายงบประมาณเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา	/				
	5. ติดตาม วิเคราะห์ และรายงานผลการปฏิบัติงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่อคณะกรรมการนโยบายงบประมาณ และเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวกับการงบประมาณต่อคณะกรรมการนโยบายงบประมาณและคณะรัฐมนตรี	/				
8. สำนักงาน ก.พ.	1. เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่ของ ก.พ. และดำเนินการตามที่ ก.พ.มอบหมาย พร้อมทั้งศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในราชการฝ่ายพลเรือน พัฒนาระบบข้อมูลและจัดทำแผนกำลังคนในราชการฝ่ายพลเรือน รวมทั้งส่งเสริม ประสานงาน เผยแพร่ ให้คำปรึกษา แนะนำการจัด	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	สวัสดิการสำหรับข้าราชการพลเรือน					
	2. งานทุนของรัฐบาลเพื่อสนองความต้องการกำลังคนของกระทรวง ทบวง กรม ฝ่ายพลเรือนและทุนเล่าเรียนหลวง ตลอดจนการจัดสรรผู้รับทุนของรัฐบาลที่สำเร็จการศึกษาแล้วเข้ารับราชการในส่วนราชการต่างๆ ตามนโยบายและระเบียบที่ ก.พ. กำหนด พร้อมทั้งดูแลนักศึกษาทุน	/				
	3. รับรองคุณสมบัติของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือคุณวุฒิอย่างอื่นเพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน และการกำหนดเงินเดือนที่ควรได้และระดับตำแหน่งที่ควรแต่งตั้ง และรักษาทะเบียนประวัติและการควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการพลเรือน	/				
	4. จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในราชการพลเรือนเสนอต่อ ก.พ.	/				
9. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	1. พิจารณาและจัดทำร่างกฎหมายตามที่คณะรัฐมนตรี หรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย และพิจารณาเสนอความเห็นให้มีการแก้ไข ปรับปรุง หรือยกเลิกกฎหมายรวมทั้งช่วยเหลือหน่วยงานของรัฐในการจัดทำร่างกฎหมาย	/				
	2. งานประสานการนิติบัญญัติ โดยการตรวจสอบ ดูแลงานกฎหมายของประเทศและแก้ไขปัญหาคัดข้องในการเสนอกฎหมาย รวมทั้งการช่วยเหลืองานด้านกฎหมายในชั้นรัฐสภา	/				
	3. จัดทำคำแปลกฎหมาย ให้ความเห็นทางกฎหมายเกี่ยวกับการกู้เงินและให้คำปรึกษาหรือปฏิบัติงานอื่นอันเกี่ยวกับกฎหมายให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือตามที่รัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันระหว่างประเทศร้องขอ	/				
	4. วิจัยและพัฒนากฎหมาย โดยตรวจสอบสภาพปัญหาของประเทศและของสังคมแล้วทำการศึกษาวิจัยเพื่อเสนอร่างกฎหมายใหม่หรือแก้ไขกฎหมายเดิม พร้อมทั้งพัฒนาหลักกฎหมายปกครองเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติราชการ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปฏิบัติราชการ รวมทั้ง	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	รับผิดชอบกฎหมายว่าด้วยวิธีการปฏิบัติราชการทางปกครอง และกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ประกอบกับทำหน้าที่เป็นศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง ให้บริการค้นคว้าแก่รัฐบาล รัฐสภา หน่วยงานของรัฐและประชาชน					
	5. พัฒนานักกฎหมายภาครัฐ เพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายมหาชน	/				
10. สำนักงาน ก.พ.ร.	1. ศึกษา วิเคราะห์ทางวิชาการเกี่ยวกับเรื่องที่เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.พ.ร. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 และ ศึกษา วิเคราะห์ เสนอความเห็นเกี่ยวกับการแบ่งส่วนราชการและการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ และตรวจสอบดูแลการปฏิบัติ	/				
	2. ชี้แจง ทำความเข้าใจ แนะนำ และฝึกอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการ และติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 ที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2545 เพื่อเสนอ ก.พ.ร.	/				
	3. จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการพัฒนา และจัดระบบราชการและงานของรัฐอย่างอื่นเสนอต่อ ก.พ.ร. เพื่อนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ต่อไป	/				
11. กรมประชาสัมพันธ์	1. ศึกษา วิเคราะห์ สืบค้นและตรวจสอบประชาคมติเพื่อเสนอแนะนโยบายและจัดทำแผนการประชาสัมพันธ์ของรัฐ รวมทั้งติดตามประเมินผลและรายงานการประชาสัมพันธ์ของรัฐ	/				
	2. ส่งเสริมและเผยแพร่ข่าวสาร ความรู้เกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ตลอดจนศิลปวัฒนธรรม ศีลธรรมและค่านิยมที่ดี ประกอบกับ การประชาสัมพันธ์นโยบายและการดำเนินงานของรัฐบาลเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดี ความมั่นคงของประเทศ และเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ และความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศ				/	

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	3. ให้คำปรึกษาและประสานการจัดทำแผนประชาสัมพันธ์ ตลอดจนสนับสนุนและให้การช่วยเหลือทางวิชาการเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์แก่หน่วยงานของภาครัฐและเอกชน				/	
	4. ผลิต เผยแพร่ ให้บริการเอกสาร และสื่อโสตทัศนศึกษา รวมทั้งจัดทำข้อมูลสารสนเทศและประสานความร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสื่อมวลชน				/	
	5. งานสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยและสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย		/			
12. สำนักงาน คณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค กฎหมายว่าด้วยการขายตรงและตลาดแบบตรง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	
	2. กำหนดนโยบาย และมาตรการในการคุ้มครองผู้บริโภคต่อคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคและคณะกรรมการขายตรงและตลาดแบบตรง	/				
	3. เป็นศูนย์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค				/	
กระทรวงการคลัง						
13. สำนักงาน ปลัดกระทรวง	1. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำนโยบายของกระทรวงเพื่อเสนอต่อรัฐมนตรี	/				
	2. เสนอแนะและกำหนดยุทธศาสตร์การบริหาร พร้อมทั้งการเสนอความเห็นเพื่อกำหนดนโยบาย และแผนการพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์และการใช้ประโยชน์ข้อมูลของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง และทำหน้าที่เป็นศูนย์ข้อมูลสารสนเทศของกระทรวง ประกอบกับการเสนอแนะนโยบาย และมาตรการตรวจสอบ และติดตามการกระทำความผิดเกี่ยวกับธุรกิจการเงินนอกระบบ และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายอาชญากรรมทางเศรษฐกิจการเงิน	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	3. ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการกระทรวงและเรื่องราวร้องทุกข์ ประกอบกับการบริหารและพัฒนาบุคลากรของกระทรวง รวมถึงการกำหนดนโยบายและวางแผน เพื่อบริหารและพัฒนาบุคลากรของกระทรวง	/				
14. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	1. เสนอแนะนโยบายและมาตรการ ตลอดจนวางแผนด้านการคลังและภาษีอากร ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล รวมถึงเสนอแนะนโยบายและมาตรการทางการเงิน ระบบการเงิน การออม การลงทุนและการพัฒนาตลาดทุน ตลอดจนวางแผนและงานความร่วมมือระหว่างประเทศ และเกี่ยวกับองค์การทางการเงินระหว่างประเทศ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และเป้าหมายในเชิงนโยบายเศรษฐกิจมหภาคและจุลภาคของประเทศ และระหว่างประเทศ ตลอดจนประสานความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ และการดำเนินการให้เป็นไปตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ โดยให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล	/				
กลุ่มภารกิจด้านทรัพย์สิน						
15. กรมธนารักษ์	1. ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง กฎหมายว่าด้วยเงินตรา กฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งการดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดราคาประเมินของอสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินอื่นตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง				/	
16. สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ	1. เสนอแนะนโยบาย แผนและมาตรการที่เกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาธุรกิจและหลักทรัพย์ของรัฐ และการบริหารหลักทรัพย์ของรัฐในรัฐวิสาหกิจที่รัฐถือหุ้นต่ำกว่าร้อยละห้าสิบของทุนทั้งหมด	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	2. กำกับ ดูแล ติดตาม ประเมินผล และพัฒนารัฐวิสาหกิจให้มีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับนโยบาย แผน และมาตรการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนารัฐวิสาหกิจ	/				
กลุ่มภารกิจด้านรายได้						
17. กรมศุลกากร	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีศุลกากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และ ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมการส่งออกโดยมาตรการทางภาษีอากร			/		
	2. เสนอแนะเพื่อกำหนดนโยบายการจัดเก็บอากรในทางศุลกากรต่อกระทรวงการคลัง	/				
18. กรมสรรพสามิต	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ กฎหมายว่าด้วยไฟ กฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสุรา กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	
	2. ตรวจสอบ ป้องกัน และปราบปรามการหลีกเลี่ยงภาษีที่กรมจัดเก็บ				/	
	3. เสนอแนะนโยบายการจัดเก็บและการพัฒนาระบบการจัดเก็บภาษีที่กรมจัดเก็บต่อกระทรวงการคลัง และ ประสานแผนงาน การกำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัด และ งานสารสนเทศของกรม	/				
	4. บริหารกิจการขององค์การสุรา และโรงงานไฟ		/			
19. กรมสรรพากร	1. จัดเก็บภาษีอากรตามประมวลกฎหมายรัษฎากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	
	2. ให้บริการและสร้างความสมัครใจในการเสียภาษี				/	
	3. เสนอแนะเพื่อกำหนดนโยบายการจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ต่อกระทรวงการคลัง	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
กลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน						
20. กรมบัญชีกลาง	1. ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งและหลักเกณฑ์ด้านการเงิน การคลังการบัญชี การพัสดุ และระบบการตรวจสอบภายในของส่วนราชการ เพื่อให้ส่วนราชการถือปฏิบัติ				/	
	2. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานและการบริหารด้านการคลังเพื่อประกอบการพิจารณาเสนอแนะนโยบายด้านการคลังของประเทศ	/				
	3. ควบคุม ดูแล และตรวจสอบการเบิกจ่ายเงิน การก่อหนี้ผูกพัน การนำเงินส่งคลัง และการถอนคืนเงินรายได้ของส่วนราชการ รวมทั้งพิจารณาความตกลงในการเบิกจ่ายเงินงบประมาณตามที่ส่วนราชการต่างๆ ขอทำความตกลง		/			
	4. การบริหารเงินคงคลัง รวมทั้งการบริหาร การกำกับ ดูแลการติดตามและการประเมินผลการใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณของส่วนราชการต่างๆ รวมถึงการวิเคราะห์และประมวลผลบัญชีการเงินแผ่นดิน	/				
	5. ควบคุม ดูแลเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกันรวมทั้งดูแลและพัฒนามาตรฐานค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ของกำลังคนภาครัฐ				/	
	6. การพัฒนาบุคลากรด้านการเงิน การคลัง การบัญชี การตรวจสอบภายในและระบบการพัสดุภาครัฐ รวมถึงการให้คำปรึกษา เสนอแนะ และให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการทางการเงิน การคลัง การบัญชี ระบบการพัสดุภาครัฐ การตรวจสอบภายในแก่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐและการปฏิบัติงานแก่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ	/				
21. สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ	1. เสนอแนะนโยบายและหลักเกณฑ์ รวมทั้งการจัดทำแผนการก่อหนี้ การค้าประกัน และการบริหารหนี้ภาครัฐ รวมถึงการกำกับและดำเนินการเกี่ยวกับการก่อหนี้ การค้าประกัน และการบริหารหนี้ของรัฐบาล หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ และจัดทำบขาระหนี้ของ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	รัฐบาล รวมทั้งการบริหารและดำเนินการชำระหนี้					
	2. ประสานการทำความตกลงในระดับนโยบาย รวมทั้งการจัดทำแผนความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการกับแหล่งเงินทุนต่างประเทศ ประกอบกับการประสานงานเกี่ยวกับการจัดทำอันดับความน่าเชื่อถือของประเทศ	/				
	3. ติดตามภาวะตลาดเงินและตลาดทุน รวมทั้งเทคนิคในการกู้เงิน การบริหารหนี้และการส่งเสริมการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฐานะการเงินการคลังของประเทศ ภาวะการค้า การลงทุน การเมืองในประเทศ และนโยบายเศรษฐกิจของประเทศผู้นำทางเศรษฐกิจ	/				
	4. พัฒนาระบบสารสนเทศ รวมทั้งจัดทำระบบข้อมูลหนี้สาธารณะ ระบบการบริหารความเสี่ยงและระบบเตือนภัยเกี่ยวกับหนี้สาธารณะ และระบบข้อมูลที่ปรึกษาไทย	/				
กระทรวงการต่างประเทศ						
22. สำนักงาน ปลัดกระทรวง	1. ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำข้อมูลเพื่อเสนอแนะรัฐมนตรี เพื่อใช้ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของกระทรวง	/				
	2. พัฒนาศาสตร์การบริหารของกระทรวง แปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนการปฏิบัติงาน ประกอบกับการประสานการปฏิบัติงาน รวมทั้งการกำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในสังกัดกระทรวง	/				
	3. ดูแลการปฏิบัติงานของสถานเอกอัครราชทูต คณะทูตถาวรประจำองค์การสหประชาชาติ และองค์การระหว่างประเทศ สถานกงสุล สำนักงาน และสถานกงสุลกิตติมศักดิ์ของประเทศไทยในต่างประเทศ	/				
	4. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อใช้ในการบริหารงานและการบริการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วนกลาง	ทำร่วมกัน	กลุ่มจังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
กลุ่มภารกิจความสัมพันธ์ทวิภาคี						
23. กรมยุโรป	1. วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ทางการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและสังคม รวมทั้งเสนอแนะแนวนโยบายในการดำเนินความสัมพันธ์ประกอบกับการเป็นสื่อกลางในการติดต่อระหว่างส่วนราชการไทยกับตัวแทนของประเทศกลุ่มประเทศในภูมิภาคยุโรป และองค์การระหว่างประเทศของภูมิภาคยุโรป	/				
24. กรมอเมริกา และแปซิฟิกใต้	1. วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ทางการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและสังคม รวมทั้งเสนอแนะแนวนโยบายในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ประกอบกับการเป็นสื่อกลางในการติดต่อระหว่างส่วนราชการไทยกับตัวแทนของประเทศ กลุ่มประเทศในภูมิภาคอเมริกาและแปซิฟิกใต้ และองค์การระหว่างประเทศของภูมิภาคอเมริกาและแปซิฟิกใต้	/				
25. กรมอาเซียนตะวันออก	1. วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ทางการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและสังคม รวมถึงเสนอแนะแนวนโยบาย และยุทธศาสตร์ในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศประกอบกับการเป็นสื่อกลางในการติดต่อระหว่างส่วนราชการไทยกับตัวแทนของประเทศ กลุ่มประเทศและดินแดนในภูมิภาคเอเชียตะวันออก และองค์การระหว่างประเทศของภูมิภาคเอเชียตะวันออก ยกเว้นสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	/				
26. กรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลางและแอฟริกา	1. วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ทางการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและสังคม รวมทั้งเสนอแนะแนวนโยบายในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ประกอบกับการเป็นสื่อกลางในการติดต่อระหว่างส่วนราชการไทยกับตัวแทนของประเทศ กลุ่มประเทศ ขบวนการทางการเมืองในภูมิภาคเอเชียใต้ ตะวันออกกลางและแอฟริกา และองค์การระหว่างประเทศของภูมิภาคเอเชียใต้ ตะวันออกและแอฟริกา	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
กลุ่มภารกิจความร่วมมือระหว่างประเทศ						
27. กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	1. ติดตาม ศึกษา ประมวล วิเคราะห์พัฒนาการและแนวโน้มเศรษฐกิจโลก เสนอแนะแนวทางในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศด้านการเงินการค้า การลงทุน เทคโนโลยีและการพัฒนา จนถึงการเสนอแนะนโยบาย ทำที่ และเข้าร่วมในการเจรจา ทำความตกลงและดำเนินการในกรอบความร่วมมือและความตกลงระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจ	/				
	2. ติดตาม ศึกษา ประมวล วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจของประเทศและต่างประเทศเพื่อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมและรักษาผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ และเผยแพร่ข้อมูลทางเศรษฐกิจและโอกาสทางการค้า การลงทุนในต่างประเทศให้แก่ภาคเอกชนของไทย เพื่อส่งเสริมและรักษาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจภาคเอกชนของไทย	/				
	3. ประสานกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชนในการดำเนินความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจในกรอบความร่วมมือและความตกลงทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	/				
28. กรมองค์การระหว่างประเทศ	1. กำหนดนโยบายและทำที่ของประเทศไทยต่อองค์การสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศ ที่มีได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมใดกรมหนึ่งโดยเฉพาะ	/				
	2. ประสานงานเกี่ยวกับกิจกรรมด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาขององค์การสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศ	/				
	3. กำกับและดูแลความสัมพันธ์กับองค์การสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศที่มีได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมใดกรมหนึ่งโดยเฉพาะ และองค์กรเอกชนต่างประเทศให้เป็นไปโดยถูกต้องตามพันธกรณีแห่งกฎบัตรสหประชาชาติ กฎหมายระหว่างประเทศ และความตกลงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและให้สอดคล้องกับนโยบายและผลประโยชน์ของประเทศไทย	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
29. กรมอาเซียน	1. ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนและระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาให้สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาลภายใต้กรอบความร่วมมือของอาเซียน	/				
30. สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ	1. จัดทำแผน ศึกษา วิเคราะห์นโยบาย ดำเนินโครงการ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานความร่วมมือ เพื่อการพัฒนา	/				
	2. ร่วมมือกับต่างประเทศในการพัฒนาทั้งในกรอบทวิภาคีและพหุภาคีในภูมิภาคต่าง ๆ รวมทั้งดำเนินงานตามข้อผูกพัน ภายใต้ความตกลงความร่วมมือเพื่อการพัฒนา	/				
	3. บริหารการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศตามนโยบายการต่างประเทศของรัฐบาล และบริหารความร่วมมือด้านทุนกับต่างประเทศเพื่อการพัฒนาบุคลากรจากภาครัฐภาคเอกชนและองค์กรต่าง ๆ	/				
กลุ่มภารกิจส่งเสริมกิจการต่างประเทศ						
31. กรมการกงสุล	1. เสนอความเห็นเพื่อกำหนดนโยบายและแผนด้านการกงสุล รวมทั้งกำหนดระเบียบด้านการกงสุล รวมทั้งการประสาน สนับสนุน และกำกับ ดูแลสถานอัครราชทูต สถานกงสุลใหญ่และสถานกงสุลกิตติมศักดิ์ของไทยในต่างประเทศ ตลอดจนประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยราชการของไทย ทั้งในประเทศและต่างประเทศในการดำเนินเกี่ยวกับการกงสุลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ทั้งนี้ โดยสอดคล้องกับอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางการกงสุล พ.ศ.2506 สนธิสัญญา ความตกลงระหว่างประเทศ และกฎเกณฑ์แห่งกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับงานด้านการกงสุล	/				
	2. งานหนังสือเดินทางและเอกสารการเดินทางให้แก่คนไทย และงานตรวจลงตราและเอกสารการเดินทางสำหรับคนต่างด้าว รวมถึงการคุ้มครอง ดูแล รักษาผลประโยชน์และช่วยเหลือคนไทยและ		/			

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	นิติบุคคลสัญชาติไทย รวมทั้งเรือและอากาศยานไทยในต่างประเทศ ตลอดจนงานสัญชาติ งานนิติกรณ งานทะเบียนราษฎร และทะเบียนครอบครัว คนไทยในต่างประเทศ และเรื่องอื่นๆ ตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตลอดจนการดำเนินการเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศในกระบวนการยุติธรรม					
	3. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ค่าทำการ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ในงานที่เกี่ยวข้องกับการกงสุล ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายและประกาศของกระทรวงการต่างประเทศ	/				
32. กรมพิธีการทูต	1. งานพิธีการ ระเบียบแบบแผน และประเพณีปฏิบัติทางการทูตและทางกงสุลในการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศ รวมถึงการไปเยือนต่างประเทศของพระบรมวงศ์และบุคคลสำคัญของประเทศไทย และการมาเยือนประเทศไทยของราชวงศ์ต่างประเทศและบุคคลสำคัญของต่างประเทศ และการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูตและทางกงสุล	/				
33. กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย	1. งานปัญหากฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการประมวล ศึกษา วิจัย ติดตาม และวิเคราะห์ทางวิชาการเกี่ยวกับแนวโน้มและพัฒนาการของกฎหมายระหว่างประเทศในกรอบของสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศ	/				
	2. ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องเขตแดนของประเทศไทย และสนธิสัญญา ตลอดจนถึงการแปล	/				
34. กรมสารนิเทศ	1. ประมวลและวิเคราะห์ข่าวต่างๆ ทั้งภายในและนอกประเทศ และเผยแพร่ ติดตาม และประสานงานในกิจการที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมด้านต่างๆ ทั้งในด้านศิลปะ การศึกษา ดนตรี การกีฬา วิทยาศาสตร์ ตลอดจนการประชาสัมพันธ์และชี้แจงนโยบายและทัศนะของประเทศไทยแก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์และสื่อมวลชนต่างๆ รวมทั้งติดตามข่าว บทความหนังสือพิมพ์ และข่าวสารต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ รวมถึงการจัดทำรายการข่าว สารคดี และบทความ และควบคุมและบริหารสถานีวิทยุต่างประเทศ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา						
35. สำนักงาน ปลัดกระทรวง	1. จัดทำและพัฒนายุทธศาสตร์อันเป็นแผนแม่บทของกระทรวงในการพัฒนาการท่องเที่ยว การกีฬา และ นันทนาการ ตามนโยบายของกระทรวง นโยบายรัฐบาลและนโยบายของรัฐมนตรี ประสานแผนปฏิบัติ งานและเสนอแนะนโยบายในการขอจัดตั้งและจัดสรรงบประมาณประจำปี รวมทั้งติดตามและประเมินผล การปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง ประกอบกับการแปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนการ ปฏิบัติราชการในระดับกระทรวง	/				
	2. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และเป็นศูนย์ข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการบริหารงานของกระทรวง และให้บริการค้นคว้าแก่หน่วยงานของรัฐและประชาชน	/				
	3. ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรม ตลอดจนผลงานของกระทรวง และงานความช่วยเหลือและความ ร่วมมือด้านการท่องเที่ยว การกีฬา และนันทนาการ				/	
36. สำนักงาน พัฒนาการท่องเที่ยว	1. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย รวบรวมข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยวและพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับ นโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และจัดทำแผนพัฒนาบริการการท่องเที่ยวรวมทั้งประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามแผนที่กำหนด ตลอดจนการจัดทำแผนพัฒนาทะเบียนธุรกิจนำ เที่ยวและมัคคุเทศก์ และการจัดทำแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	/				
	2. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการ ติดตามและประเมินผลงานด้านพัฒนาการท่องเที่ยว				/	
	3. ส่งเสริม สนับสนุนกิจการภาพยนตร์ ทั้งภาคการผลิต การบริการ และกิจการที่เกี่ยวข้อง				/	
37. สำนักงาน	1. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ปัญหาและแนวทางการดำเนินการด้านการกีฬาและนันทนาการให้สอดคล้องกับ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
พัฒนาการกีฬาและ นันทนาการ	นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ของกระทรวง ประกอบกับการจัดทำแผนปฏิบัติงานการกีฬาและนันทนาการ ในส่วนที่รับผิดชอบให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาและนันทนาการแห่งชาติ รวมถึงการ จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานและมาตรฐานการกีฬาในระบบการศึกษาและของประชาชน และแผนพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานและนันทนาการ และการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพและ มาตรฐานทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา					
	2. สนับสนุนกิจกรรมกีฬาและนันทนาการขององค์กรและหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน และดำเนินการ การศึกษาและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการ				/	
	3. ติดตามและประเมินผลงานด้านพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ		/			
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์						
38. สำนักงาน ปลัดกระทรวง	1. พัฒนายุทธศาสตร์การบริหารของกระทรวง และแปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนการปฏิบัติงาน รวมทั้งประสานงาน กำกับ เร่งรัด ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในสังกัด กระทรวง	/				
	2. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารงาน และการบริการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง และ พัฒนา ปรับปรุงกฎหมายและดำเนินการเกี่ยวกับงานกฎหมายในความรับผิดชอบของกระทรวงและ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	/				
	3. ประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ แลกเปลี่ยนความช่วยเหลือกับต่างประเทศ รวมทั้งประสาน แนวนโยบายด้านการพัฒนาสังคม สวัสดิการสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้สอดคล้องกับข้อตกลง ตามปฏิญญาและอนุสัญญา	/				
	4. ศึกษา วิเคราะห์ สภาพการณ์ทางสังคม การวิจัยเพื่อพัฒนางานวิชาการด้านการพัฒนาสังคมและความ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	มั่นคงของมนุษย์ การสร้างระบบเตือนภัยและการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม					
	5. กำหนดมาตรฐานการพัฒนาสังคม การสวัสดิการสังคมและการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิ	/				
	6. ส่งเสริมและพัฒนาระบบเครือข่ายความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการพัฒนาสังคม การจัดสวัสดิการสังคม และการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิ รวมถึงการบริหารจัดการกองทุนเพื่อการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตลอดจนการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์กิจกรรมและผลงานของกระทรวง				/	
39. กรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ	1. พัฒนารูปแบบและวิธีการในการให้บริการสวัสดิการ และการสังคมสงเคราะห์ในแต่ละกลุ่มเป้าหมายให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดและสนับสนุนด้านวิชาการ เทคโนโลยี ข้อมูลสารสนเทศ การให้คำปรึกษาแนะนำรวมทั้งการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสังคมและการจัดสวัสดิการสังคมแก่หน่วยงานให้บริการสวัสดิการสังคมและหน่วยงาน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	/				
	2. จัดบริการสวัสดิการสังคม ให้คำปรึกษาแนะนำ การให้ความช่วยเหลือการแก้ไขปัญหาแก่ผู้ประสบปัญหาทางสังคม กลุ่มเป้าหมายเฉพาะที่มีปัญหาทางสังคมรวมทั้งการประสานส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และส่งเสริม ประสานเครือข่ายบริการสวัสดิการสังคมของแต่ละกลุ่มเป้าหมายแต่ละพื้นที่				/	
	3. จัดและส่งเสริมการจัดกิจกรรมตามโครงการพิเศษต่างๆ โครงการตามพระราชดำริและกิจกรรมตามพันธสัญญา และข้อตกลงความร่วมมือระหว่างประเทศ	/				
40. สำนักงานกิจการ สตรี และสถาบัน ครอบครัว	1. พัฒนาและเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมศักยภาพ และเสริมสร้างและพัฒนามาตรการ กลไก ประกอบกับส่งเสริมและสนับสนุนทางวิชาการและทรัพยากรของเครือข่ายเพื่อส่งเสริมศักยภาพความเสมอภาคของหญิงและชายและความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัว เพื่อความมั่นคงในการดำรงชีวิต สร้างความเสมอภาคและความเป็นธรรมของหญิงและชาย และความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัว				/	B
	2. ส่งเสริม สนับสนุน และผลักดันให้มีการดำเนินการตามพันธกรณี ข้อตกลงและความร่วมมือระหว่าง	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	ประเทศ และประสานการดำเนินการเพื่อคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิสตรีตามกฎหมาย					
	3. วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมศักยภาพ ความเสมอภาคและความเป็นธรรมของหญิงและชายและความเป็นปึกแผ่นของครอบครัว รวมทั้งกำหนดมาตรฐาน กำกับดูแลและติดตามประเมินผลการดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและมาตรการที่กำหนด	/				
41. สำนักงานส่งเสริมและพิทักษ์ เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ	1. เสนอแนะแนวทางการส่งเสริมศักยภาพ การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็กเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ประกอบกับเสริมสร้างมาตรการและกลไกในการส่งเสริมศักยภาพ การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ	/				
	2. ส่งเสริมและสนับสนุนทางวิชาการและทรัพยากรของเครือข่ายเพื่อการพัฒนาศักยภาพ การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิตามกฎหมาย รวมถึงมาตรฐานการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพ การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก พันธกรณี หรือข้อตกลงระหว่างประเทศและกำกับดูแลให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด	/				
	3. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมศักยภาพและบทบาททางสังคมของเด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ				/	
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์						
42. สำนักงาน ปลัดกระทรวง	1. ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำข้อมูลเพื่อเสนอแนะรัฐมนตรีเพื่อใช้ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของกระทรวง	/				
	2. พัฒนาและกำหนดยุทธศาสตร์การบริหารของกระทรวง รวมถึงการแปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนการปฏิบัติงาน โครงการและโครงการพิเศษ	/				
	3. ประสานงานกับองค์กรหรือหน่วยงานเกี่ยวกับกิจการด้านการเกษตรต่างประเทศ และตรวจราชการของ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	กระทรวง					
	4. ฝึกอบรมบุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมถึงการให้คำปรึกษา และเสนอแนะในด้านกฎหมาย		/			
	5. การพัฒนาเกษตรที่สูงซึ่งเป็นโครงการหลวง		/			
	6. ทำฝนและพัฒนาเทคโนโลยีการทำฝนเพื่อการเกษตร การอุปโภคบริโภค และการเก็บกักน้ำ ปฏิบัติงานด้านการบินและการสื่อสาร เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการเกษตร	/				
	7. ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรม ข้อมูลข่าวสารทางการเกษตร				/	
43. สำนักงาน เศรษฐกิจการเกษตร	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยเศรษฐกิจการเกษตร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง	/				
	2. ศึกษา วิเคราะห์ ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร และเสนอแนะนโยบาย มาตรการและจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งวิเคราะห์แผนงาน โครงการ และงบประมาณของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	/				
	3. ศึกษา วิจัยระบบเศรษฐกิจการผลิต การตลาด ระบบการจัดการฟาร์ม การทำธุรกิจเกษตร และภาวะเศรษฐกิจสังคมครัวเรือนเกษตรและแรงงานภาคเกษตรตลอดจนศึกษา วิเคราะห์ จัดทำ และเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศการเกษตร ข้อมูลการเตือนภัยเศรษฐกิจการเกษตร รวมทั้งเป็นศูนย์กลางระบบเครือข่ายและระบบการเชื่อมโยงสารสนเทศการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์			/		
	4. ศึกษา วิเคราะห์ ติดตาม และประเมินผลความก้าวหน้า ความสำเร็จ ตลอดจนผลกระทบของการดำเนินงานตามมาตรการ แผนงาน โครงการ และงบประมาณ			/		
44. สำนักงานมาตรฐาน สินค้าเกษตร และ	1. กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป และอาหา	/				
	2. กำกับ ดูแล และเฝ้าระวังความปลอดภัยด้านอาหาร รวมถึงการออกใบอนุญาตและรับรองผู้รับรอง				/	

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
อาหารแห่งชาติ	มาตรฐานและผู้ประกอบการเกี่ยวกับมาตรฐานและฉลากคุณภาพสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป และอาหาร					
	3. เป็นศูนย์กลางข้อมูลสารสนเทศด้านมาตรฐานสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูปและอาหาร	/				
	4. ประสานงานและร่วมเจรจาแก้ไขปัญหาด้านเทคนิค มาตรการที่มีใช้ภายใน และการกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ พร้อมทั้งทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูปและอาหาร	/				
กลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการผลิต						
45. กรมประมง	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการประมง กฎหมายว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย กฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบกิจการแพปลา กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	
	2. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยง การปรับปรุงพันธุ์ การผลิตการขยายพันธุ์สัตว์น้ำ ปลาสวยงาม พรรณไม้น้ำ อาหารสัตว์น้ำ เครื่องมือประมงและวิชาการด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกำหนดและรับรองมาตรฐานแหล่งเพาะเลี้ยง และแหล่งผลิตให้มีคุณภาพและถูกสุขอนามัย ตลอดจนศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาเกี่ยวกับการเก็บรักษา การแปรรูปสัตว์น้ำ การวิเคราะห์ ตรวจสอบรับรองคุณภาพสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำให้ได้มาตรฐาน และถูกสุขอนามัยและถูกสุขลักษณะ รวมถึงศึกษา วิจัย และพัฒนาการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการประมง ส่งเสริม และพัฒนาอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การทำการประมง การแปรรูปอาหารสัตว์น้ำ และอาชีพที่เกี่ยวข้องให้มีความมั่นคงและเป็นความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศแก่ผู้ประกอบการ เกษตร และประชาชนที่สนใจ				/	
	3. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย รวมทั้งการสำรวจและวิจัยแหล่งทำการประมงทั้งในและนอกน่านน้ำไทยเพื่อเพิ่ม			/		

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	ความอุดมสมบูรณ์และบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรสัตว์น้ำ					
	4. งานประมงระหว่างประเทศในด้านวิชาการ สำรวจและวิจัยแหล่งทำการประมงนอกน่านน้ำไทย การลงทุนด้านการประมงระหว่างประเทศและกิจการด้านต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง	/				
	5. พัฒนาระบบข้อมูลด้านการประมง จัดระบบการสำรวจ การจัดเก็บและการใช้ประโยชน์ข้อมูล และบริการสารสนเทศแก่ผู้ประกอบการ เกษตร และผู้สนใจทั่วไป				/	
	6. กำหนดมาตรการในการทำการประมงและการใช้ประโยชน์จากสัตว์น้ำ	/				
	7. ควบคุมป้องกัน และปราบปรามการทำการประมงในแหล่งน้ำจืดและทะเล การค้าสัตว์น้ำให้เป็นไปตามกฎหมาย				/	
46. กรมปศุสัตว์	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ กฎหมายว่าด้วยการบำรุงพันธุ์สัตว์ กฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์ กฎหมายว่าด้วยโรคพิษสุนัขบ้า และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง				/	
	2. ศึกษา วิจัยด้านการผลิต การปรับปรุงพันธุ์และขยายพันธุ์สัตว์ อาหารสัตว์ เพื่อให้ได้สัตว์พันธุ์ดี ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งการอนุรักษ์พันธุกรรมและความหลากหลายทางชีวภาพด้านการปศุสัตว์และรักษาสีงแวดล้อมจากการปศุสัตว์				/	
	3. พัฒนา การตรวจสอบ รับรองคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ให้ได้มาตรฐานถูกสุขอนามัยและปลอดภัยต่อผู้บริโภค				/	
	4. ผลิตและจัดหาชีวภัณฑ์ และเวชภัณฑ์ รวมทั้งศึกษา วิจัยด้านระบาดวิทยา โรคระบาดสัตว์ กำจัดโรคสัตว์โรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน		/			
	5. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาการถ่ายทอดเทคโนโลยีขั้นสูงด้านการปศุสัตว์ทั้งด้านการผลิต	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	สุขศาสตร์ และสุขอนามัยสัตว์ที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ					
47. กรมวิชาการเกษตร	1. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย ทดลอง และพัฒนาวิชาการเกษตรด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับพืช	/				
	2. ให้บริการด้านการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบ รับรอง และให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องดิน น้ำ ปุ๋ย พืช วัสดุการเกษตร ผลผลิต และผลิตภัณฑ์พืช การบริการส่งออกสินค้าเกษตรและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจน การถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรแก่เจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ เกษตรกร และเอกชนที่เกี่ยวข้อง				/	
กลุ่มภารกิจด้านบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิต						
48. กรมชลประทาน	1. จัดให้ได้มาซึ่งน้ำ หรือกักเก็บ รักษา ควบคุม ส่ง ระบาย หรือแบ่งน้ำเพื่อเกษตรกรรมการพลังงาน การ สาธารณูปโภค หรือการอุตสาหกรรม		/			
	2. ป้องกันความเสียหายอันเกิดจากน้ำ ความปลอดภัยของเขื่อน และอาคารประกอบ และการคมนาคมทาง น้ำ ซึ่งอยู่ในเขตชลประทาน ตลอดจนดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมพิเศษต่างๆ ที่ไม่ได้เป็นแผนงาน ประจำปีของกรมชลประทาน		/			
	3. จัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	/				
49. กรมพัฒนาที่ดิน	1. ศึกษา สำรวจ จำแนก วิเคราะห์ และวิจัยดินและที่ดิน ทำสำมะโนที่ดิน ติดตามสถานการณ์ สภาพการใช้ ที่ดิน เพื่อกำหนดนโยบายและวางแผนการใช้ที่ดิน และเพื่อการพัฒนาที่ดิน		/			
	2. ให้บริการด้านการวิเคราะห์ ตรวจสอบ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับดิน น้ำ ปุ๋ย และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งถ่ายทอดผลการศึกษา ค้นคว้า วิจัย และให้บริการด้านการพัฒนาที่ดินแก่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และเกษตรกร				/	
50. สำนักงานปฏิรูป ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	
	2. จัดหาที่ดินเอกชน และที่ดินของรัฐมาดำเนินการปฏิรูป ตลอดจนจัดที่อยู่อาศัย จัดที่ดินให้เกษตรกรทำ		/			

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	ประโยชน์ เช่า ซื้อ การให้กรรมสิทธิ์และการใช้ประโยชน์ที่ดิน ประสานงานส่งเสริมการเกษตร รวมทั้ง การศึกษาค้นคว้าวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้านการปฏิรูปที่ดินและวิชาการอื่นที่เกี่ยวข้อง					
	3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกการใช้ประโยชน์ พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากร พื้นฟู สภาพแวดล้อม และรักษาพื้นที่เกษตรกรรม		/			
	4. บริหารกองทุนการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและค่าใช้จ่ายเพื่อการปฏิรูปที่ดิน การบริหารจัดการที่ดินของรัฐ การให้กู้ยืมเงินสำหรับการพัฒนาอาชีพ รายได้ รวมตลอดถึงการใช้ เงินกองทุนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร เพื่อมิให้สูญเสียสิทธิในที่ดิน รวมทั้งการจัดทำสารบบที่ดินเพื่อการ ปฏิรูปที่ดิน				/	
กลุ่มภารกิจด้านส่งเสริม และพัฒนาเกษตรกรและระบบสหกรณ์						
51. กรมตรวจบัญชี สหกรณ์	1. ตรวจสอบบัญชีสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับการให้คำปรึกษาแนะนำและให้ความรู้ด้านการบริหารการเงินและการบัญชีแก่สหกรณ์และ กลุ่มเกษตรกร รวมถึงการถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมให้สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรมีการจัดทำบัญชี				/	
	2. วางและพัฒนาระบบบัญชีให้เหมาะสมกับธุรกิจของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร	/				
	3. กำกับ ดูแลการสอบบัญชีสหกรณ์โดยผู้สอบบัญชีภาคเอกชน		/			
	4. จัดทำรายงานภาวะเศรษฐกิจของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร เพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดนโยบาย และ วางแผนพัฒนาสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร	/				
52. กรมส่งเสริม สหกรณ์	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ กฎหมายว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ เฉพาะในส่วนที่ เกี่ยวกับการนิคมสหกรณ์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	
	2. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนาระบบสหกรณ์ ตลอดจนศึกษา วิเคราะห์ความต้องการของตลาดสินค้า	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	สหกรณ์และสร้างเครือข่ายการเชื่อมโยงธุรกิจระหว่างสหกรณ์กับสหกรณ์ สหกรณ์กับเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ					
	3. ส่งเสริม เผยแพร่ และให้ความรู้เกี่ยวกับอุดมการณ์ หลักการ และวิธีการสหกรณ์ให้แก่บุคลากรสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และประชาชนทั่วไป รวมถึงการส่งเสริม สนับสนุน และคุ้มครองระบบสหกรณ์				/	
53. กรมส่งเสริม การเกษตร	1. ส่งเสริม และพัฒนาเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร ตลอดจนฝึกอาชีพเกษตรกร และให้บริการทางการเกษตร รวมถึงพัฒนา ส่งเสริม และประสานการถ่ายทอดความรู้ด้านการผลิต และการจัดการผลผลิต พืช ประมง และปศุสัตว์ แก่เกษตรกร				/	
กระทรวงคมนาคม						
54. สำนักงาน ปลัดกระทรวง	1. ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำข้อมูล เพื่อเสนอแนะรัฐมนตรีในการกำหนดนโยบายเป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของกระทรวง	/				
	2. พัฒนาศาสตร์การปกครองของกระทรวง และแปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนปฏิบัติการ	/				
	3. ติดต่อและประสานงานกับองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวกับการขนส่งและจราจรทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการกระทรวงและเรื่องราวร้องทุกข์พร้อมทั้งงานกฎหมายในความรับผิดชอบของกระทรวงและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งงานนิติกรรมสัญญา งานเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่ง อาญางานคดีปกครองและงานคดีอื่นที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง	/				
	4. ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรม ข้อมูลข่าวสารการขนส่งและจราจร				/	
55. สำนักงานนโยบาย และแผนการขนส่ง และจราจร	1. ศึกษา วิเคราะห์ เสนอแนะนโยบาย วางแผนและประสานแผนการขนส่งและจราจร รวมทั้งวิเคราะห์แผนงานโครงการและงบประมาณของกระทรวงคมนาคมให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล ตลอดจนศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแผนแม่บทด้านการขนส่งและจราจร และ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	ประสานแผนปฏิบัติการ รวมทั้งจัดทำนโยบายของกระทรวงเสนอต่อรัฐมนตรี					
	2. กำกับ เร่งรัด ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน โครงการ	/				
กลุ่มภารกิจการพัฒนาโครงสร้างการพื้นฐานด้านทางหลวง						
56. กรมทางหลวง	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงสัมปทาน รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง	/				
	2. วิจัยและพัฒนางานก่อสร้าง ทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงสัมปทาน รวมถึงการร่วมมือและประสานงานทางกับองค์กร และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ	/				
	3. บำรุง และบำรุงรักษาทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงสัมปทาน				/	
57. กรมทางหลวง ชนบท	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทางหลวงชนบท รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง	/				
	2. วิจัยและพัฒนางานก่อสร้าง บำรุง และบำรุงรักษาทางหลวงชนบท				/	
	3. จัดทำมาตรฐาน และข้อกำหนดทางหลวงชนบท ตลอดจนกำกับและตรวจสอบเพื่อให้มีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานและข้อกำหนด ตลอดจนร่วมมือและประสานงานกับองค์กรและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	/				
	4. ฝึกอบรมและจัดทำคู่มือ ตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับวิศวกรรมทาง				/	
กลุ่มภารกิจด้านการขนส่ง						
58. กรมการขนส่งทาง บก	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก กฎหมายว่าด้วยรถยนต์กฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อนและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วนกลาง	ทำร่วมกัน	กลุ่มจังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
	2. แก้ไข ป้องกันและส่งเสริมสวัสดิภาพ ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายระบบการขนส่งทางบก		/			
	3. จัดระเบียบการขนส่งทางบก				/	
	4. ร่วมมือและประสานงานกับองค์กรและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศในด้านการขนส่งทางบก และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญา และความตกลงระหว่างประเทศ	/				
59. กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย กฎหมายว่าด้วยเรือไทย กฎหมายว่าด้วยการป้องกันเรือโดนกัน กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพาณิชยนาวีและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง		/			
	2. ศึกษา วิเคราะห์ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีรวมถึงการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายระบบการขนส่งทางน้ำ	/				
	3. จัดระเบียบการขนส่งทางน้ำและกิจการพาณิชยนาวี				/	
	4. ร่วมมือและประสานงานกับองค์กรและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศในด้านการขนส่งทางน้ำ การพาณิชยนาวีและในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญา สนธิสัญญาและความตกลงระหว่างประเทศ	/				
60. กรมการขนส่งทางอากาศ	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ กฎหมายว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง	/				
	2. ศึกษา วิเคราะห์ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการบินพลเรือนของประเทศ รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายระบบการขนส่งทางอากาศ อุตสาหกรรมการบิน และการบินพลเรือน	/				
	3. จัดระเบียบการบินพลเรือน และกำหนดมาตรฐาน กำกับ ดูแลและตรวจสอบการบินพลเรือน	/				
	4. จัดให้มีและดำเนินกิจการท่าอากาศยานในสังกัดกรม	/				
	5. ร่วมมือและประสานงานกับองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศในด้านการ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	บินพลเรือน และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาและความตกลงระหว่างประเทศ					
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						
61. สำนักงาน ปลัดกระทรวง	1. ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำข้อมูลเพื่อเสนอแนะรัฐมนตรีเพื่อใช้ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และ ผลสัมฤทธิ์ของกระทรวง	/				
	2. พัฒนาศาสตร์การบริหารกระทรวง และแปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนการปฏิบัติงาน ตลอดจน การประสานการปฏิบัติงาน รวมทั้งกำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติของส่วนราชการใน สังกัดกระทรวง	/				
	3. กำหนดนโยบาย ท้าที่ และแนวทางความร่วมมือกับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศด้านการ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ ในการบริหารงาน และการบริการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง	/				
	4. ประสานงานและสนับสนุนราชการส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินสภาพการใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่				/	
	5. แก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ		/			
62. สำนักงานนโยบาย และแผน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	1. จัดทำนโยบายและแผนการอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจน ประสานและจัดทำแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบาย แผน และมาตรการและจัดทำรายงานสถานการณ์คุณภาพ สิ่งแวดล้อม	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	2. ศึกษา วิเคราะห์ ประสาน และกำหนดมาตรการเพื่อดำเนินการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการ หรือกิจกรรมของภาครัฐหรือเอกชน ซึ่งมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดผลเสียต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม	/				
	3. เสนอความเห็นประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย และแนวทางการบริหารที่ดิน การวางแผนการ ถือครองที่ดิน การสงวนและพัฒนาที่ดินเพื่อจัดให้แก่ประชาชน การสงวนหรือหวงห้ามที่ดินของรัฐ จนถึง การประสานความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศและต่างประเทศ ในการดำเนินการร่วมดำเนินนโยบาย และแผนการอนุรักษ์ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	/				
กลุ่มภารกิจด้านทรัพยากรธรรมชาติ						
63. กรมทรัพยากรทาง ทะเล และชายฝั่ง	1. เสนอความเห็นเพื่อจัดทำนโยบายและแผนเพื่อการบริหารจัดการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง ตลอดจนเสนอให้มีการปรับปรุง แก้ไขกฎ ระเบียบ มาตรการเกี่ยวกับการอนุรักษ์การฟื้นฟู การจัดการและใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเพื่อให้มีการใช้อย่างยั่งยืน จนถึงการกำกับดูแล ประเมิน และติดตาม ตรวจสอบให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ มาตรการ	/				
	2. ศึกษา วิจัย และพัฒนาการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง สัตว์ทะเลหายากและใกล้ สูญพันธุ์ ประกอบกับเสนอแนะแหล่งอันครอนุรักษ์เพื่อประโยชน์ในการสงวน รักษา คุ้มครอง ดูแล ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	/				
	3. สร้างความเข้าใจและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและ ชายฝั่ง รวมถึงการเป็นศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งของประเทศ				/	
	4. ประสานขอความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศและต่างประเทศในด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	/				
64. กรมทรัพยากร	1. เสนอความเห็นเพื่อกำหนดพื้นที่และการจัดทำนโยบายและแผนการสงวน การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
ธรณี	การบริหารจัดการด้านธรณีวิทยา และทรัพยากรธรณี					
	2. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยแร่ในส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการเสนอให้มีการปรับปรุง หรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ระเบียบ และมาตรการเกี่ยวกับการสงวน การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการบริหารจัดการด้านธรณีวิทยาและทรัพยากรธรณี รวมทั้งกำกับดูแล ประเมินผล และติดตามตรวจสอบให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และมาตรการ	/				
	3. สืบรวจ การตรวจสอบ การศึกษา การวิจัย การพัฒนาองค์ความรู้ การให้บริการข้อมูล การเผยแพร่ข้อมูล การบริการทางวิชาการ รวมทั้งประสานความร่วมมือกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศในด้านธรณีวิทยาและทรัพยากรแร่	/				
	4. กำหนดมาตรฐานทางธรณีวิทยาและทรัพยากรแร่ รวมทั้งรวบรวมจัดเก็บรักษาหลักฐานอ้างอิงทางธรณีวิทยาและทรัพยากรแร่ของประเทศ	/				
65. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	1. อนุรักษ์ คัดกรอง ดูแล รักษาทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชให้สมบูรณ์และสมดุลตามธรรมชาติโดยให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนและเกิดประโยชน์สูงสุด ตลอดจนฟื้นฟู แก้ไข ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ป้องกันไฟป่าและภัยธรรมชาติอื่นจะเกิดความเสียหายต่อระบบนิเวศในพื้นที่ป่าไม้				/	
	2. ควบคุม กำกับ ดูแล ป้องกัน การบุกรุก ทำลายป่า และการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง		/			
	3. ศึกษา วิจัย และพัฒนาวิธีการอนุรักษ์ การบริหารจัดการและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า พันธุ์พืชและความหลากหลายทางชีวภาพ	/				
	4. กำหนดมาตรการ และมาตรฐานเกี่ยวกับการอนุรักษ์ บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่า	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	ไม้และสัตว์ป่า					
	5. บริการข้อมูลสารสนเทศ และถ่ายทอดเทคโนโลยี				/	
66. กรมป่าไม้	1. ส่งเสริมการปลูกสร้างสวนป่าเชิงเศรษฐกิจในลักษณะสวนป่าเอกชน ป่าชุมชนและสวนป่าในรูปแบบอื่นที่เกี่ยวข้องกับป่าเศรษฐกิจ				/	
	2. ควบคุมและกำกับดูแลการอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่เศรษฐกิจตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยสวนป่า กฎหมายว่าด้วยเลื่อยยนต์ กฎหมายว่าด้วยป่าชุมชน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง		/			
	3. ศึกษา วิจัย วางแผน และประสานงานเกี่ยวกับการปลูกป่าเศรษฐกิจ ตลอดจนประเมินสถานการณ์ป่าเศรษฐกิจของตลาดในประเทศ และต่างประเทศ รวมถึงศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับผลิตผลป่าเศรษฐกิจ	/				
	4. บริการสารสนเทศ และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านป่าเศรษฐกิจ และผลิตผลป่าเศรษฐกิจ				/	
กลุ่มภารกิจด้านทรัพยากรน้ำในแผ่นดิน						
67. กรมทรัพยากรน้ำ	1. เสนอแนะนโยบาย แผนแม่บท และมาตรการในการบริหารจัดการ พัฒนาอนุรักษ์ ปั่นฟู การใช้ประโยชน์ และการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ รวมทั้งกำกับและประสานให้เกิดการนำไปสู่การปฏิบัติ ตลอดจนการกำหนดแนวทางในการจัดทำแผนปฏิบัติการในการบริหารจัดการ พัฒนา อนุรักษ์ ปั่นฟู ทรัพยากรน้ำ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมทั้งติดตามประเมินผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำตามนโยบาย แผนแม่บท แผนการปฏิบัติการและมาตรการที่ได้กำหนดไว้ทั้งในระดับประเทศและระดับลุ่มน้ำ	/				
	2. ศึกษา วิจัย สำรวจ พัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำ ประกอบกับการพัฒนาระบบฐานข้อมูล และ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	เครือข่ายข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ					
	3. ส่งเสริม เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และถ่ายทอดเทคโนโลยีเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำรวมทั้งรณรงค์ทำความเข้าใจกับองค์กรและผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย เพื่อปลูกจิตสำนึกให้ตระหนักถึงคุณค่าความสำคัญของทรัพยากรน้ำ				/	
	4. ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ	/				
	5. ส่งเสริม สนับสนุน และให้คำปรึกษาด้านเทคนิควิชาการ มาตรฐานและกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแก่หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น				/	
68. กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	1. เสนอนโยบาย แผน มาตรการบริหารจัดการ พัฒนา อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำบาดาล	/				
	2. ควบคุม กำกับ ดูแล เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำบาดาลให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล ตลอดจนการสำรวจ บริหารจัดการ พัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำบาดาล ประกอบกับการติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบ การบริหารจัดการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำบาดาล และผลกระทบที่เกิดจากการพัฒนาทรัพยากรน้ำบาดาล		/			
	3. ศึกษา วิจัย พัฒนาเพื่อบริหารจัดการ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำบาดาล รวมทั้ง ตรวจสอบ วิเคราะห์ คุณภาพน้ำบาดาลเพื่ออุปโภคบริโภคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม	/				
	4. เป็นศูนย์ข้อมูลสารสนเทศทรัพยากรน้ำบาดาล				/	
กลุ่มภารกิจด้านสิ่งแวดล้อม						
69. กรมควบคุมมลพิษ	1. เสนอความเห็นเพื่อจัดทำนโยบายและแผนการส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติด้านการควบคุมมลพิษ รวมทั้งการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม และมาตรการในการควบคุม ป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาภาวะมลพิษ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	2. เสนอแนะการกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมและมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด ประกอบกับการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม และจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษ				/	
	3. พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการที่เหมาะสมสำหรับระบบต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการกากของเสีย สารอันตราย คุณภาพน้ำ อากาศ ระดับเสียงและความสั่นสะเทือน	/				
	4. ฟื้นฟู หรือระงับเหตุที่อาจเป็นอันตรายจากมลพิษในพื้นที่ที่มีการปนเปื้อนมลพิษ และประเมินความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมรวมถึงการให้ความช่วยเหลือและคำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการจัดการมลพิษ ตลอดจนการรับเรื่องราวร้องทุกข์ด้านมลพิษ				/	
	5. ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศในด้านการจัดการมลพิษ	/				
	6. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ด้านการควบคุมมลพิษ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง	/				
70. กรมส่งเสริม คุณภาพสิ่งแวดล้อม	1. ส่งเสริม เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม รวมถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสงวน บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างสมดุลและยั่งยืน รวมทั้งเป็นศูนย์ป้องกันใกล้เกลี่ยกระณีพิพาทด้านสิ่งแวดล้อม ตลอดจนรวบรวม จัดทำ และให้บริการข้อมูล ข้อเสนอแนะด้านสิ่งแวดล้อมด้วยเทคโนโลยีต่างๆ ในฐานะศูนย์ข้อมูลข้อเสนอแนะด้านสิ่งแวดล้อม				/	
	2. ประสานและเสนอแนะแผน และมาตรการในการส่งเสริม เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		/			
	3. ศึกษา วิจัย พัฒนา ถ่ายทอดและส่งเสริมเทคโนโลยีและการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นศูนย์ เทคโนโลยีสะอาด และศูนย์ปฏิบัติการอ้างอิงด้านสิ่งแวดล้อม	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
กระทรวงพลังงาน						
71. สำนักงาน ปลัดกระทรวง	1. จัดทำข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบาย พัฒนายุทธศาสตร์การบริหาร และแปลงเป็นแนวทางและแผนปฏิบัติการ	/				
	2. กำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผล ด้านความปลอดภัยของสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งด้านคุณภาพในกิจการน้ำมันเชื้อเพลิงและก๊าซธรรมชาติ			/		
	3. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ดูผลงานประชาสัมพันธ์ การต่างประเทศ พัฒนาปรับปรุงระบบกฎหมาย	/				
72. กรมเชื้อเพลิง ธรรมชาติ	1. กำกับดูแลกิจการพลังงานในการให้สัมปทาน การสำรวจ การผลิต การเก็บรักษา การขนส่ง การขายและจำหน่ายปิโตรเลียม	/				
	2. จัดเก็บค่าภาคหลวงและผลประโยชน์อื่นใดจากปิโตรเลียม				/	
	3. สำรวจและประเมินศักยภาพถ่านหินและหินน้ำมัน รวมทั้งวิจัยพัฒนาเชื้อเพลิงธรรมชาติ พร้อมทั้งประสานความร่วมมือในการพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วมพื้นที่คาบเกี่ยวระหว่างประเทศ	/				
73. กรมธุรกิจพลังงาน	1. ควบคุมมาตรฐานคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิง	/				
	2. กำกับดูแลและการดำเนินการค้า และควบคุมการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิง อนุญาตหรือรับรองความปลอดภัยด้านน้ำมันเชื้อเพลิงและก๊าซ			/		
	3. กำกับดูแลการไฟฟ้าสัมปทาน โรงกลั่นน้ำมันให้เป็นไปตามสัญญาและข้อตกลง	/				
74. กรมพัฒนา พลังงานทดแทน และอนุรักษ์พลังงาน	1. ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับการอนุรักษ์พลังงาน วิจัย ค้นคว้าและพัฒนาพลังงานทดแทน	/				
	2. กำหนดระเบียบ มาตรฐาน และเผยแพร่ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต การแปรรูป การส่ง การใช้และการอนุรักษ์พลังงาน พร้อมทั้งการติดตามประเมินผลการพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วนกลาง	ทำร่วมกัน	กลุ่มจังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
75. สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน	1. เสนอแนะแผน และนโยบายการบริหารและพัฒนาการพลังงานของประเทศ กำหนดมาตรการด้านการอนุรักษ์พลังงาน และกำหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พร้อมทั้งประสาน ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายและแผนบริหาร และพัฒนาพลังงาน	/				
	2. กำหนดมาตรการแก้ไขป้องกันการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง	/				
กระทรวงพาณิชย์						
76. สำนักงานปลัดกระทรวง	1. สนับสนุนข้อมูลแก่รัฐมนตรีเพื่อกำหนดนโยบาย เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์ของกระทรวง	/				
	2. พัฒนายุทธศาสตร์การบริหารของกระทรวง และแปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนปฏิบัติงาน	/				
	3. ประสานการปฏิบัติงาน รวมทั้งกำกับเร่งรัด และประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในสังกัดกระทรวง ทั้งภูมิภาค				/	
	4. ดูแลงานประชาสัมพันธ์ การต่างประเทศ และพัฒนาปรับปรุงกฎหมาย	/				
	5. ศึกษากำหนดมาตรฐานและจัดทำดัชนีราคา ดัชนีปริมาณ ดัชนีการพาณิชย์ และดัชนีวัฏจักรเศรษฐกิจ พร้อมทั้งจัดทำและพัฒนาระบบข้อมูลเศรษฐกิจการค้า พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นศูนย์กลางข้อมูลของกระทรวง	/				
กลุ่มภารกิจด้านการค้าภายในประเทศ						
77. กรมการค้าภายใน	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ กฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า กฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า กฎหมายว่าด้วยการควบคุมโภคภัณฑ์ กฎหมายว่าด้วยการค้าข้าว กฎหมายว่าด้วยการสำรวจและห้ามกักกันข้าว กฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคและ				/	B

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	ของอื่นๆ ในภาวะคับขัน กฎหมายว่าด้วยมาตราซัง ตวง วัด กฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการ คลังสินค้าหรือกิจการอื่นที่มีสภาพคล้ายคลึงกัน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง					
	2. จัดทำและประสานแผนปฏิบัติงานของกรมให้เป็นไปตามนโยบาย แผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง รวมทั้งเร่งรัด ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการของกรมและดำเนินการเกี่ยวกับงาน สถิติและประมวลผล พัฒนาระบบและให้บริการข้อมูลสารสนเทศการค้าภายในประเทศ	/				
	3. จัดระบบ ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการตลาด และตลาดภายในประเทศให้เกิดความเป็นธรรม ส่งเสริม ระบบการค้าสินค้าเพื่อรักษาระดับราคาสินค้าเกษตร และส่งเสริมการแข่งขันทางการค้าอย่างเป็นธรรม รวมถึงป้องกันการผูกขาด ตัดตอนในทางเศรษฐกิจการค้าจัดระบบราคาและปริมาณสินค้าให้เกิดความ เป็นธรรม รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาผู้บริโภคให้มีบทบาทในการพิทักษ์ประโยชน์ของตนเอง จัดระบบและ พัฒนาการชั่งตวงวัด ในเชิงพาณิชย์ จัดระเบียบเกี่ยวกับการค้า การตลาด รวมทั้งกำกับ ตรวจสอบและ ควบคุมการประกอบธุรกิจ		/			
	4. พัฒนากฎหมาย กฎ ระเบียบและดำเนินการเกี่ยวกับมาตรการทางการค้าเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรม	/				
78. กรมการประกันภัย	1. ดำเนินตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต กฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย กฎหมายว่าด้วยการ คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	B
	2. ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัย เพื่อส่งเสริมและพัฒนากิจการประกันภัย	/				
	3. ดำเนินการ จัดการ รวมทั้งพัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับการประกันภัยในทาง แพ่งและพาณิชย์ด้วยวิธีการอนุญาโตตุลาการ	/				
79. กรมทรัพย์สินทาง ปัญญา	1. ปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร กฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า กฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ กฎหมายว่าด้วยแบบผังภูมิของวงจรรวม กฎหมายว่าด้วยความลับทางการค้า				/	B

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	2. พัฒนาการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ส่งเสริมการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานทรัพย์สินทางปัญญาใหม่ๆ และสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์จากทรัพย์สินทางปัญญา	/				
	3. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านทรัพย์สินทางปัญญา พร้อมทั้งการพัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา	/				
	4. สร้างกลไกและส่งเสริมในการปกป้องและพิทักษ์สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาไทย ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ประกอบกับการดำเนินการเพื่อไกล่เกลี่ยและระงับข้อพิพาทด้านทรัพย์สินทางปัญญา	/				
80. กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	1. พัฒนาผู้ประกอบการและสถาบันการค้า และส่งเสริมธุรกิจการค้าส่ง คำปลีก ธุรกิจบริการและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์		/			
	2. ปฏิบัติงานและดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับหุ้นส่วนและบริษัท กฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์ กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว กฎหมายว่าด้วยการบัญชี กฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชี กฎหมายว่าด้วยสมาคมการค้า กฎหมายว่าด้วยหอการค้า และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	B
	3. ให้บริการข้อมูล เอกสารทะเบียนธุรกิจและข้อมูลธุรกิจอื่น และรับรองรายงานทางทะเบียนธุรกิจ				/	B
กลุ่มภารกิจด้านการค้าต่างประเทศ						
81. กรมการค้าต่างประเทศ	1. ดำเนินการด้านกฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า กฎหมายว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าขาออก กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมสินค้าขาออก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำบางอย่างในการขนส่งสินค้าขาออกทางเรือ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	B
	2. จัดระเบียบและบริหารการนำเข้าและส่งออกสินค้า พร้อมทั้งการดำเนินมาตรการการป้องกันและตอบโต้ทางการค้าเพื่อรักษาผลประโยชน์ทางการค้า และแก้ไขปัญหา อุปสรรค ข้อกีดกันที่มีผลกระทบต่อการ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	นำเข้าส่งออก					
	3. ส่งเสริมและกำกับดูแลด้านคุณภาพและมาตรฐานสินค้านำเข้าและส่งออก				/	B
	4. พัฒนาการค้ารูปแบบใหม่ๆ เสริมการค้าปกติ ทำการค้าตามนโยบายรัฐบาลและข้อตกลงทางการค้าระหว่างประเทศ	/				
	5. รักษาสิทธิประโยชน์ทางการค้า ให้ภาคเอกชนและประเทศอื่นๆ ใช้สิทธิประโยชน์ทางการค้า				/	B
82. กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	1. วิเคราะห์ เสนอแนะ นโยบายและทำที่กลยุทธ รวมทั้งประสานนโยบายด้านการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	/				
	2. ประชุมเจรจาการค้าในระดับพหุภาคี ทวิภาคี รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศอื่นๆ ภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจการค้าภูมิภาค อนุภูมิภาค พร้อมทั้งประชุมเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรี	/				
	3. ศึกษา วิเคราะห์ นโยบายมาตรการทางเศรษฐกิจการค้าของประเทศคู่ค้า และผลกระทบของการเจรจาการค้าต่อไทย เสริมสร้างและเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลการเจรจาการค้า รวมทั้งเสนอแนะนโยบาย แนวทางปรับตัวและขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจ	/				
	4. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	/				
83. กรมส่งเสริมการค้าส่งออก	1. เสนอนโยบายและจัดทำเป้าหมายการส่งออกและแผนปฏิบัติการรวมทั้งเสนอแนะแนวทางและมาตรการด้านการค้าและการตลาด	/				
	2. ส่งเสริมการส่งออกสินค้าไทย และให้บริการข้อมูลทั้งในและต่างประเทศ ประกอบกับเผยแพร่และประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการของไทยเพื่อส่งเสริมการส่งออก			/		
	3. พัฒนาความรู้ความสามารถแก่ภาคเอกชนในด้านการค้าระหว่างประเทศ ตลอดจนประสานงานและให้ความร่วมมือแก่สถาบันและองค์กรต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ			/		

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	4. ส่งเสริมและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าไทย และให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดต่างประเทศ และส่งเสริมสนับสนุนให้มีการส่งออกธุรกิจบริการ	/				
กระทรวงอุตสาหกรรม						
84. สำนักงาน ปลัดกระทรวง	1. จัดทำข้อมูลเพื่อเสนอแนะรัฐมนตรี สำหรับใช้ในการกำหนดนโยบายเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของกระทรวง ประกอบกับการพัฒนาศาสตร์ของกระทรวง	/				
	2. กำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผล รวมทั้งประสานการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในสังกัดกระทรวง				/	
	3. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารงานและการบริหารของหน่วยงานในสังกัด	/				
	4. ส่งเสริม กำกับ ดูแลและให้บริการด้านการรับรองระบบงานด้านมาตรฐาน		/			
	5. กำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยพิกัตอัตราค่าหลวงแร่ กฎหมายว่าด้วยการควบคุมแร่ดีบุก กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และกฎหมายที่เกี่ยวข้องภายในเขตอำนาจ				/	
85. สำนักงาน คณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน (ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี)	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน			/		
	2. โฆษณาเผยแพร่บรรยากาศการลงทุน และชักจูงให้มีการลงทุนในกิจการที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ			/		
	3. จัดให้มีศูนย์บริการลงทุนสำหรับผู้สนใจลงทุนและผู้ลงทุน ในการจัดให้ได้มาซึ่งอนุญาตและการให้บริการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน ซึ่งรวมถึงการอำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สนใจลงทุนในการเตรียมโครงการลงทุน การหาผู้ร่วมลงทุน และการดำเนินการตามโครงการลงทุน			/		
	4. วิเคราะห์โครงการขอรับการส่งเสริมการลงทุน ตรวจสอบ และควบคุม ตลอดจนประเมินผลการลงทุนตาม	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วนกลาง	ทำร่วมกัน	กลุ่มจังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
	โครงการที่ได้รับการส่งเสริม					
	5. ศึกษา ค้นคว้าหาช่องทางในการลงทุน จัดทำรายงานความเหมาะสมของการลงทุนและวางแผนส่งเสริมการลงทุน และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุน	/				
กลุ่มภารกิจด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม						
86. สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	1. เสนอแนะการกำหนดนโยบาย แนวทาง และมาตรการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม รวมทั้งจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ ประกอบกับการกำหนดทำที่ แนวทางความร่วมมือและเข้าประชุมเจรจากับองค์กรหรือหน่วยงานต่างประเทศด้านอุตสาหกรรม	/				
	2. จัดทำรายงานภาวะอุตสาหกรรมสาขาต่างๆ และหาวิธีแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมสาขาต่างๆ	/				
	3. ประสาน เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาอุตสาหกรรม ประกอบกับการกำหนดนโยบายการสำรวจ การเก็บรักษา การใช้ประโยชน์ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม จัดทำดัชนีอุตสาหกรรม และทำหน้าที่เป็นศูนย์สารสนเทศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	/				
87. สำนักงานคณะกรรมการอ้อย และน้ำตาลทราย	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยอ้อยและน้ำตาลทราย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	B
	2. เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตอ้อยและน้ำตาลทราย รวมถึงการจัดทำแผนการปลูกและผลิตอ้อยเพื่อใช้ในการผลิตน้ำตาลทราย และแผนการผลิตน้ำตาลทรายเพื่อใช้บริโภคในราชอาณาจักรและส่งออก	/				
	3. จัดทะเบียนชาวไร่อ้อยและหัวหน้ากลุ่มชาวไร่อ้อย รวมถึงที่ดินที่ใช้ในการปลูกอ้อย				/	B
	4. ทดสอบคุณภาพอ้อยและน้ำตาลทราย วิจัยและพัฒนาการผลิตการใช้ประโยชน์จากอ้อยและน้ำตาลทราย	/				
	5. ส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการผลิต การใช้ การจำหน่ายอ้อยและน้ำตาลทราย				/	B

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	6. ประสานงานกับคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการบริหารกองทุน คณะกรรมการอ้อย และคณะกรรมการน้ำตาลทราย รวมถึงการประสานงานกับหน่วยงานต่างประเทศ	/				
กลุ่มภารกิจด้านกำกับตรวจสอบกระบวนการผลิต						
88. กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย กฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนเครื่องจักร ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์บริการเพื่อการลงทุน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	B
	2. ศึกษา พัฒนา และส่งเสริมการประกอบกิจการโรงงาน สถานประกอบการด้านความปลอดภัยในโรงงาน สถานประกอบการ สุขอนามัย ระบบการจัดการการใช้ประโยชน์และการกำจัดของเสีย ระบบการจัดการป้องกัน และการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการประกอบกิจการและสร้างสมดุลทางด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และพัฒนาคุณภาพชีวิตจากผลกระทบทางอุตสาหกรรม	/				
	3. ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลและสารสนเทศด้านโรงงานอุตสาหกรรม เครื่องจักร สารเคมีวัตถุอันตราย และสารระเหยของประเทศ	/				
89. กรมอุตสาหกรรม พื้นฐานและการ เหมืองแร่	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยแร่ในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ กฎหมายว่าด้วยการควบคุมแร่ดีบุก และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	B
	2. เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาในการกำหนดนโยบายการบริหารและการจัดการอุตสาหกรรม แร่ โลหการ และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่รับผิดชอบให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม	/				
	3. ศึกษา วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมแร่ โลหการ และอุตสาหกรรมพื้นฐาน รวมทั้งสนับสนุนและให้บริการทางวิชาการ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
กลุ่มภารกิจด้านส่งเสริมอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการ						
90. กรมส่งเสริม อุตสาหกรรม	1. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาสมรรถนะของผู้ประกอบการและอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม สาขาต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศ และนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม			/		
	2. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาเครือข่ายองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากร การบริหารจัดการ และการจัดบริการเพื่ออุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม อุตสาหกรรมชุมชน			/		
	3. เสนอความเห็นเพื่อการกำหนดนโยบายและมาตรการในการส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาด ย่อม และผู้ประกอบการ	/				
91. สำนักงาน มาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม	1. เสนอแนะนโยบาย แนวทาง และมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาการมาตรฐานของประเทศ	/				
	2. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	B
	3. ร่วมมือและประสานงานกับองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ และระหว่าง ประเทศในด้านการมาตรฐาน รวมทั้งการทำความตกลงเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง และ ดำเนินการเกี่ยวกับการรับรองระบบที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานและการรับรองความสามารถของ ห้องปฏิบัติการทดสอบและสอบเทียบ การจดทะเบียนบุคลากรหลักสูตรฝึกอบรมและองค์กรที่ให้การ ฝึกอบรมด้านมาตรฐาน	/				
	4. ข้อมูลและสารสนเทศด้านการมาตรฐานของประเทศ และส่งเสริมและพัฒนาองค์กรและบุคลากรทั้ง ภาครัฐและภาคเอกชนในด้านการมาตรฐาน	/				
กระทรวงมหาดไทย						
92. สำนักงาน	1. ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำข้อมูลเพื่อใช้ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ และพัฒนา	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
ปลัดกระทรวง	ยุทธศาสตร์การบริหารของกระทรวง รวมถึงการแปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการ ประกอบกับจัดสรรและบริหารทรัพยากรของกระทรวงเพื่อให้เกิดการประหยัดคุ้มค่า					
	2. ตรวจสอบราชการและตรวจสอบภายในราชการทั่วไปของกระทรวง พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสาร เพื่อใช้ในการบริหารงานและให้บริการด้านการสื่อสารแก่ส่วนราชการและจังหวัด	/				
	3. งานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารบุคคลส่วนท้องถิ่น	/				
	4. ประสานการแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติไปสู่การพัฒนาของจังหวัดแบบบูรณาการ ส่งเสริม สนับสนุนการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตลอดจนติดตามประเมินผลการพัฒนาจังหวัด และ สนับสนุนการปฏิบัติราชการส่วนภูมิภาค		/			
	5. การพัฒนาบุคลากรของสำนักงานปลัดกระทรวงและของกระทรวง และงานกฎหมายในความรับผิดชอบ ของกระทรวง รวมถึงงานความช่วยเหลือและความร่วมมือกับต่างประเทศ	/				
กลุ่มภารกิจด้านกิจการความมั่นคงภายใน						
93. กรมการปกครอง	1. เสนอแนะนโยบายและจัดทำแผน มาตรการติดตามและประเมินผลด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและ ความมั่นคงภายใน	/				
	2. รักษาความสงบเรียบร้อย สืบสวน สอบสวนคดีอาญาในหน้าที่พนักงานฝ่ายปกครอง และอำนวยความ เป็นธรรมให้ประชาชน				/	
	3. รักษาความมั่นคงภายใน งานการข่าว งานกิจการชายแดน งานควบคุมดูแลชาวเขาและชนกลุ่มน้อย ผู้อพยพและผู้หลบหนีเข้าเมือง งานสัญชาติและงานกิจการมวลชน และดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยกอง อาสารักษาดินแดน		/			
	4. พัฒนาและบริหารการปกครองท้องถิ่นในระดับอำเภอ กิ่งอำเภอ ตำบลและหมู่บ้านตามกฎหมายว่าด้วย				/	

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	ลักษณะปกครองท้องที่ และพัฒนาระบบงานทะเบียนราษฎร งานบัตรประจำตัวประชาชนและงานทะเบียนอื่น รวมทั้งการบริหารจัดการฐานข้อมูลกลางเพื่อการใช้ประโยชน์ร่วมกันทั้งภาครัฐและเอกชน					
	5. พัฒนาบุคลากรในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายใน รวมถึงการสื่อสารเพื่อการบริหารงาน การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายใน	/				
94. กรมที่ดิน	1. ดำเนินการตามประมวลกฎหมายที่ดิน กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน กฎหมายว่าด้วยช่วงรังวัดเอกชน กฎหมายว่าด้วยการเช่าอสังหาริมทรัพย์ เพื่อพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรมและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	
	2. ประสานแผนงานของกรมให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวง รวมทั้งกำกับเร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนของหน่วยงานในสังกัด และดำเนินการเกี่ยวกับงานสถิติและประมวลผล	/				
	3. พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการเกี่ยวกับการบริหารงานที่ดิน	/				
กลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชน และส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น						
95. กรมการพัฒนา ชุมชน	1. กำหนดนโยบาย แนวทาง แผน และมาตรการในการพัฒนาชุมชน	/				
	2. ส่งเสริมศักยภาพและกระบวนการเรียนรู้ของประชาชน ผู้นำชุมชน องค์กรชุมชน และเครือข่ายองค์กรชุมชน เพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาชุมชน				/	
	3. ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนเพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชน				/	
	4. พัฒนาระบบข้อมูลเพื่อการวางแผนและการบริหารการพัฒนา	/				
	5. วิจัยและพัฒนารูปแบบวิธีการพัฒนาชุมชน ให้สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ พร้อมทั้งการฝึกอบรมและพัฒนาชุมชน องค์กรชุมชน รวมทั้งให้ความร่วมมือในการฝึกอบรมด้านการพัฒนาชุมชนแก่	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	หน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ					
96. กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น	1. พัฒนาระบบและรูปแบบ และโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดทำ ประสาน และบูรณาการแผนพัฒนาท้องถิ่นและวางระบบในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งการจัดทำแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและระเบียบ	/				
	2. ส่งเสริม สนับสนุน และประสานการดำเนินงานด้านการเงิน การคลัง การงบประมาณ การพัสดุ การจัดเก็บรายได้ และการประกอบกิจการพาณิชย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงการจัดการบริการสาธารณะและการศึกษาในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น				/	
	3. กำหนดแนวทาง วางระบบ และสร้างตัวชี้วัดเพื่อเป็นมาตรฐานการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	/				
	4. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงการพัฒนาบุคลากร				/	
	5. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารและบุคลากรของกรม	/				
กลุ่มภารกิจด้านสาธารณะภัยและพัฒนาเมือง						
97. กรมโยธาธิการ และผังเมือง	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดิน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	
	2. วางและจัดทำผังเมืองประกอบกับการจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่		/			
	3. ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวางผัง วิจัย การติดตามประเมินผล และพัฒนามาตรฐานด้านการผังเมืองและโยธาธิการ รวมทั้งการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานและคู่มือด้านการผังเมืองและโยธาธิการ	/				
	4. การบูรณะเมืองหรืออาคารสิ่งก่อสร้างของรัฐ งานก่อสร้าง ควบคุมอาคาร				/	

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
98. กรมป้องกัน และ บรรเทาสาธารณภัย	1. จัดทำนโยบาย แนวทาง และวางมาตรการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	/				
	2. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาระบบป้องกัน เตือนภัย และบรรเทาสาธารณภัย รวมถึงระบบ สารสนเทศ	/				
	3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสร้างเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้มีการ เตรียมพร้อม รวมถึงการฝึกอบรมและฝึกปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบภัยและฟื้นฟูสภาพพื้นที่				/	
	4. อำนวยการและประสานการปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือ การบรรเทาและฟื้นฟูบูรณะสภาพพื้นที่ประสบ สาธารณภัยขนาดใหญ่			/		
	5. ประสานความช่วยเหลือในการป้องกัน การช่วยเหลือ การบรรเทาและฟื้นฟูกับหน่วยงานทั้งภายในและ ภายนอกประเทศ		/			
กระทรวงยุติธรรม						
99. สำนักงาน ปลัดกระทรวง	1. ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำข้อมูล เพื่อใช้ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของกระทรวง รวมทั้งพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการของกระทรวง ตลอดจนแปลงนโยบายของรัฐบาลและนโยบาย ของรัฐมนตรีเป็นแนวทางและแผนปฏิบัติการของกระทรวง รวมทั้งติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง	/				
	2. กำกับ เร่งรัด ติดตามและประเมินผล รวมทั้งประสานงานการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในสังกัด กระทรวง		/			
	3. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารงานและการบริการของหน่วยงานในสังกัด กระทรวง รวมถึงสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรในกระทรวง พร้อมทั้งดูแลงานประชาสัมพันธ์ การ ต่างประเทศ และพัฒนาปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องและเผยแพร่กิจกรรม ตลอดจนการข่าวของ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	กระทรวง					
100. สำนักงาน คณะกรรมการ ป้องกันและปราบ ปรามยาเสพติด (ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี)	1. ประเมินสถานการณ์และให้ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผน และงบประมาณ ในการ ดำเนินงานด้านป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	/				
	2. อำนวยการ เร่งรัด กำกับ ติดตาม การดำเนินงานด้านป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้เป็นไปตาม นโยบาย แผน และงบประมาณ	/				
	3. ให้ข้อเสนอแนะด้านยุทธศาสตร์และประสานความร่วมมือต่างประเทศ ด้านยาเสพติด	/				
	4. พัฒนาและสนับสนุนวิชาการด้านป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน		/			
	5. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านพัฒนาองค์กร ทรัพยากรบุคคล ข้อมูลสารสนเทศ กฎหมาย และระเบียบที่ เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	/				
	6. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการ ปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		/			
	7. รณรงค์และประชาสัมพันธ์ต่อต้านยาเสพติด				/	
101. สำนักงานกิจการ ยุติธรรม	1. ศึกษา วิเคราะห์นโยบาย แผนยุทธศาสตร์ และแนวทางการบริหารงานกระบวนการยุติธรรม เพื่อเสนอต่อ คณะกรรมการยุติธรรมแห่งชาติ ตลอดจนสนับสนุนและดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์กระบวนการ ยุติธรรม	/				
	2. ประสานและวิจัยด้านกฎหมาย ระบบงานยุติธรรม และทางด้านอาชญาวิทยา รวมทั้งติดตามและ ประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนา กฎหมายและระบบงานในกระบวนการยุติธรรม	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	3. สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	/				
	4. บริหารกองทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาการบริหารงานยุติธรรม	/				
102. กรมบังคับคดี	1. บังคับคดีแพ่ง คดีล้มละลาย และคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามคำสั่งศาล รวมถึงการตรวจสอบสิทธิทางบัญชีของผู้มีส่วนได้เสียเพื่อรับส่วนแบ่งจากคดีตรวจสอบค่าใช้จ่าย		/			
	2. การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการบังคับคดี ประกอบกับการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือนิติบุคคลในฐานะผู้ชำระบัญชีตามคำสั่งศาล				/	
	3. รับวางทรัพย์จากลูกหนี้หรือผู้มีสิทธิวางทรัพย์ และดำเนินการประเมินราคาทรัพย์				/	
	4. การเดินหมาย คำคู่ความ หนังสือ หรือประกาศของศาลหรือหน่วยงานในสังกัดกรม		/			
กลุ่มภารกิจด้านอำนาจความยุติธรรม						
103. กรมสอบสวนคดีพิเศษ	1. ป้องกัน ปราบปราม สืบสวน และสอบสวนคดีพิเศษตามกฎหมายและตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษประกาศกำหนดหรือตามมติของคณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ	/				
	2. ศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ	/				
	3. จัดให้มีการศึกษาอบรม พัฒนาระบบงานการสืบสวนและสอบสวน พัฒนาความรู้และการประเมินสมรรถภาพการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ และข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ	/				
	4. ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและตามกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาที่เป็นคดีพิเศษ และงานกฎหมายและระเบียบที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วนกลาง	ทำร่วมกัน	กลุ่มจังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
104. สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	1. รับเรื่องราวร้องทุกข์จากบุคคลซึ่งได้รับความเสียหายเพราะการประทุพติผิดหลักเกณฑ์มาตรฐาน หรือจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ รวมทั้งช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ของส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ				/	
	2. ปฏิบัติงานและให้บริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยดำเนินการเองหรือร่วมมือกับส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อขอรับการสนับสนุนด้านสถานที่ เครื่องมือหรือบุคลากรด้านนิติวิทยาศาสตร์ รวมทั้งการประสานงานและกำกับดูแลให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ และมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์	/				
	3. ศึกษา วิจัย สนับสนุน หรือทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์ร่วมกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรอื่น และพัฒนาบุคลากรด้านนิติวิทยาศาสตร์	/				
	4. งานด้านการพิสูจน์บุคคลสูญหาย		/			
กลุ่มภารกิจด้านเสริมสร้างความยุติธรรม						
105. กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	1. จัดระบบการบริหารจัดการด้านคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน	/				
	2. ส่งเสริมและพัฒนาการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ตลอดจนกลไกการระงับข้อพิพาทในสังคม				/	
	3. ประสานงานด้านคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพกับภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในและต่างประเทศ	/				
	4. พัฒนาระบบ มาตรการ และดำเนินการช่วยเหลือประชาชนที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม รวมทั้งจำเลยที่ถูกดำเนินคดีอาญาโดยมิได้เป็นผู้กระทำความผิดตามกฎหมาย รวมถึงการติดตามและประเมินผลการดำเนินการด้านการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	/				
	5. คุ้มครองพยานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
กลุ่มภารกิจด้านพัฒนาพฤตินิสัย						
106. กรมคุมประพฤติ	1. สืบเสาะและพินิจ ควบคุมและสอดส่อง แก้ไขฟื้นฟูและสงเคราะห์ผู้กระทำผิดในชั้นก่อนฟ้อง ชั้นพิจารณา คดีของศาล และภายหลังที่ศาลมีคำพิพากษาตามที่กฎหมายกำหนด	/				
	2. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับรักษาตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด				/	
	3. ส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับการดำเนินการแก้ไขฟื้นฟูและสงเคราะห์ผู้กระทำผิดในชุมชน ตลอดจนเสริมสร้าง สนับสนุน และประสานงานให้ชุมชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมและเป็นเครือข่ายในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด				/	
	4. พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในชุมชน	/				
	5. จัดทำและประสานแผนงานของกรมให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง รวมทั้งเร่งรัดติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัด	/				
107. กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน	1. พิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ส่งเสริมความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและชุมชน โดยใช้กระบวนการยุติธรรมทางเลือก กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ การหันเหคดีออกจากกระบวนการยุติธรรม และมาตรการอื่นๆ				/	
	2. ดำเนินการด้านคดีอาญา คดีอาญา กำกับการปกครอง และการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูป้องกัน พัฒนา และสงเคราะห์ ตลอดจนการติดตามประเมินผลเด็กและเยาวชน				/	
	3. ประสานความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อการมีส่วนร่วมและสนับสนุนกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน	/				
	4. ศึกษา วิเคราะห์ และพัฒนานโยบาย การพิทักษ์คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน รวมทั้งระบบ รูปแบบ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วนกลาง	ทำร่วมกัน	กลุ่มจังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
	วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับคดี และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน					
108. กรมราชทัณฑ์	1. ปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งตามกฎหมายโดยดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	
	2. กำหนดแนวทางปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับนโยบายของกระทรวงมหาดไทย และหลักทัณฑวิทยา ตลอดจนข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง และข้อเสนอแนะในเรื่องที่เกี่ยวข้องขององค์การสหประชาชาติ	/				
	3. งานสวัสดิการและการสงเคราะห์แก่ผู้ต้องขัง				/	
กระทรวงแรงงาน						
109. สำนักงานปลัดกระทรวง	1. กำหนดนโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของกระทรวง พัฒนายุทธศาสตร์ แปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง	/				
	2. กำกับ เร่งรัด ติดตาม ประเมินผล รวมทั้งประสานการปฏิบัติงานของส่วนราชการในสังกัดกระทรวง				/	
	3. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ดูแลงานประชาสัมพันธ์ การต่างประเทศ และพัฒนาปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	/				
	4. พัฒนาระบบรายได้และค่าจ้างขั้นต่ำ วิจัยและพัฒนาด้านแรงงาน รวมถึงการตรวจราชการและเรื่องราวร้องทุกข์	/				
กลุ่มภารกิจด้านส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ						
110. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	1. พัฒนาและส่งเสริมมาตรฐานฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล				/	
	2. จัดทำแผนความต้องการแรงงานฝีมือแห่งชาติ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	3. ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน				/	
	4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ประสานความเชื่อมโยง สร้างและพัฒนาเครือข่ายการพัฒนาศักยภาพกำลัง แรงงานทั้งในและต่างประเทศ		/			
111. กรมการจัดหา งาน	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน กฎหมายว่าด้วยการทำงานของคน ต่างด้าว และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง				/	
	2. วิเคราะห์สภาวะตลาดแรงงานและแนวโน้มความต้องการแรงงานและเป็นศูนย์ทะเบียนข้อมูลความ ต้องการของตลาดแรงงาน					
	3. พัฒนาระบบรูปแบบ มาตรการ และวิธีการจัดหางาน จัดทำประสานแผนการปฏิบัติราชการให้สอดคล้อง กับนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านแรงงาน	/				
	4. ให้คำปรึกษา ส่งเสริม และให้บริการแนะแนวการประกอบอาชีพตามแผนกนัดแก่ประชาชน				/	
กลุ่มภารกิจด้านประกันความมั่นคงในการทำงาน						
112. กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน	1. พัฒนามาตรฐานแรงงาน รวมทั้งส่งเสริม กำกับ ดูแลการรับรองสถานประกอบกิจการที่มีการบริหาร จัดการตามมาตรฐานแรงงานที่สอดคล้องกับมาตรฐานแรงงานสากล และคุ้มครองดูแลแรงงานทั้งในระบบ และนอกระบบให้ได้สิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด และมีคุณภาพชีวิตที่ดี				/	
	2. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง				/	
	3. ส่งเสริมและพัฒนาระบบความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมถึงการ เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจด้านมาตรฐานแรงงาน คุ้มครองแรงงาน ความปลอดภัยในการทำงาน แรงงาน สัมพันธ์ แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์และสวัสดิการแรงงาน ประกอบกับการส่งเสริมและดำเนินการให้มี				/	

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	การจัดสวัสดิการแรงงาน รวมถึงการป้องกันและแก้ไขปัญหาค่าความขัดแย้ง ข้อพิพาทแรงงานและความไม่สงบด้านแรงงาน					
	4. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จัดทำแผนงานและประสานแผนปฏิบัติราชการของกรมให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกระทรวง	/				
113. สำนักงาน ประกันสังคม	1. ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามเป้าหมายแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง	/				
	2. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	
	3. บริหารกองทุนประกันสังคมและกองทุนทดแทน		/			
	4. คุ้มครองดูแลผู้ประกันตนและลูกจ้างให้ได้สิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด				/	
	5. พัฒนาระบบ รูปแบบ มาตรการและวิธีการด้านการประกันสังคมและเงินทดแทน รวมทั้งประสานแผนการปฏิบัติงานของสำนักงาน	/				
กระทรวงวัฒนธรรม						
114. สำนักงาน ปลัดกระทรวง	1. จัดทำและพัฒนาแผนยุทธศาสตร์อันเป็นแผนแม่บทของกระทรวง ตามนโยบายของกระทรวง นโยบายของรัฐบาล และนโยบายของรัฐมนตรี ประสานแผนปฏิบัติงานและเสนอแนะนโยบายในการตั้งและจัดสรรงบประมาณประจำปี รวมทั้งติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานหน่วยงานในสังกัดกระทรวง รวมทั้งการแปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการในระดับกระทรวง ตลอดจนกำกับ เร่งรัด ติดตามและประเมินผล รวมทั้งการประสานการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในสังกัดกระทรวง	/				
	2. การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรมตลอดจนผลงานของกระทรวง				/	
	3. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและเป็นศูนย์ข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการบริหารงานของกระทรวง		/			

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	และให้บริการค้ำคว้าแก่หน่วยงานของรัฐและประชาชน					
	4. งานความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศด้านวัฒนธรรม และดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบในความรับผิดชอบของกระทรวง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง	/				
115. กรมการศาสนา	1. ทำนุบำรุง ส่งเสริม เพื่อพัฒนาความรู้คู่คุณธรรม และเสริมสร้างศีลธรรม ปลุกฝังคุณธรรมและจริยธรรม ประกอบกับการส่งเสริม ดูแล รักษา และทำนุรักษาศาสนสถาน และศาสนวัตถุ				/	
	2. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมกิจการฮัจญ์ รวมทั้งกฎหมายและระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้อง	/				
	3. ให้การอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นๆ ที่ทางราชการรับรอง และสนับสนุนการดำเนินการขององค์กรศาสนา				/	
116. กรมศิลปากร	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ รวมทั้งกฎหมายและระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้อง	/				
	2. บำรุงรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟู ส่งเสริม สร้างสรรค์ และเผยแพร่ศิลปวิทยาการ และมรดกทางวัฒนธรรมของชาติในด้านพิพิธภัณฑสถาน โบราณคดี โบราณสถาน ภาษาไทย วรรณกรรม ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี หอสมุดแห่งชาติ หอจดหมายเหตุแห่งชาติ นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ สถาปัตยกรรม และศิลปกรรม		/			
	3. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย และเป็นศูนย์ข้อมูลเพื่อสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมด้านการพิพิธภัณฑสถาน โบราณคดี โบราณสถาน ภาษาไทย วรรณกรรม ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี หอสมุดแห่งชาติ หอจดหมายเหตุแห่งชาติ นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ สถาปัตยกรรม และศิลปกรรม				/	
	4. กำกับดูแลการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติ	/				
117. สำนักงาน	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
คณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ	2. ศึกษา วิจัย และเผยแพร่องค์ความรู้ทางวัฒนธรรม ตลอดจนการพัฒนา ส่งเสริมคุณภาพทางวัฒนธรรม ของชาติ และเป็นศูนย์กลางในการศึกษา รวบรวม เผยแพร่ และให้บริการสารสนเทศ และกิจกรรมทาง วัฒนธรรม		/			
	3. ส่งเสริมกระบวนการถ่ายทอดและเรียนรู้คุณค่าทางวัฒนธรรม ตลอดจนสนับสนุน ส่งเสริม และประสาน การดำเนินงานวัฒนธรรม				/	
	4. จัดทำโครงการและแผนปฏิบัติงานส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาทางวัฒนธรรมด้านการพิพาทคดี โบราณคดี โบราณสถาน ภาษาไทย วรรณกรรม	/				
118. สำนักงาน ศิลปวัฒนธรรมร่วม สมัย	1. ส่งเสริม สนับสนุนและจัดให้มีหอศิลป์เพื่อเผยแพร่งานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยรวมถึงการจัดให้มีศูนย์ ข้อมูลสารสนเทศด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ตลอดจนการระดมทรัพยากรและจัดให้มีกองทุนหรือแหล่ง ทุนด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย				/	
	2. ประสานงานเครือข่ายองค์กรศิลปวัฒนธรรม ทั้งภาครัฐ และเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ	/				
	3. ศึกษา วิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ สติปัญญา และการประยุกต์ใช้งานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย	/				
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี						
119. สำนักงาน ปลัดกระทรวง	1. ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำข้อมูล เพื่อใช้ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของกระทรวง ตลอดจนการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารของกระทรวง รวมถึงการแปลงนโยบายเป็นแนวทางและ แผนการปฏิบัติงาน	/				
	2. กำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผล รวมทั้งการประสานการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในสังกัด กระทรวง	/				
	3. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อใช้ในการบริหารงานและบริการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วนกลาง	ทำร่วมกัน	กลุ่มจังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
	ตลอดจนการดูแลงานประชาสัมพันธ์ การต่างประเทศ และพัฒนาปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ทันสมัย					
120. กรมวิทยาศาสตร์บริการ	1. พัฒนาคุณภาพห้องปฏิบัติการ โดยการส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการรับรองระบบงานห้องปฏิบัติการด้านวิทยาศาสตร์เคมี ด้านฟิสิกส์ และด้านวิทยาศาสตร์ชีวภาพตามมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของห้องปฏิบัติการให้เป็นที่ยอมรับของนานาชาติ ทำให้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ ตลอดจนพัฒนาศักยภาพบุคลากรห้องปฏิบัติการ โดยการบริหารจัดการศึกษาและฝึกอบรมทางวิชาการ และเทคนิคปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะให้แก่บุคลากรห้องปฏิบัติการของภาครัฐ และภาคเอกชนให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ	/				
	2. พัฒนาหอสมุดและศูนย์สารสนเทศวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยจัดบริการสารสนเทศทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และดำเนินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเป็นแหล่งกลางของข้อมูลทางวิชาการและข้อมูลสารสนเทศวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ	/				
	3. วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชุมชน โดยการศึกษา วิจัย และพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	/				
	4. เป็นสถานปฏิบัติการกลางทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ โดยให้บริการวิเคราะห์ทดสอบ วัสดุดิบและผลิตภัณฑ์ทางด้านฟิสิกส์ เคมี เคมีเชิงฟิสิกส์และวิศวกรรมและวิทยาศาสตร์ชีวภาพ และวิเคราะห์ทดสอบมลพิษในสิ่งแวดล้อมทางด้านฟิสิกส์ เคมี เคมีเชิงฟิสิกส์ และฟิสิกส์เชิงกลและวิศวกรรม รวมทั้งสอบเทียบความถูกต้องเที่ยงตรงของเครื่องมือและอุปกรณ์วัดแก่หน่วยงานทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนประชาชนทั่วไป	/				
121. สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ	1. กำกับดูแลความปลอดภัยทางรังสี นิวเคลียร์ และวัสดุนิวเคลียร์ ตลอดจนปฏิบัติการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีนิวเคลียร์	/				
	2. เสนอแนะนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ของการพัฒนาและใช้พลังงานปรมาณู	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วนกลาง	ทำร่วมกัน	กลุ่มจังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
	3. ประสานงานและดำเนินการด้านความร่วมมือให้เป็นไปตามพันธกรณีกับองค์การระหว่างประเทศและหน่วยงานต่างประเทศ	/				
	4. ประสานงานและดำเนินการสนับสนุนแผนงานความมั่นคงแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยจากพลังงานปรมาณู	/				
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร						
122. สำนักงานปลัดกระทรวง	1. ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำข้อมูลเพื่อใช้ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของกระทรวง ตลอดจนพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารของกระทรวง รวมถึงการแปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนการปฏิบัติงาน	/				
	2. กำกับ เร่งรัด ติดตามและประเมินผล รวมทั้งประสานการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในสังกัดกระทรวง ตลอดจนการประสานงาน ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นๆ ในสังกัดกระทรวง	/				
	3. ดูแลงานประชาสัมพันธ์การต่างประเทศและพัฒนาปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ทันสมัย	/				
	4. ประสานงานเครือข่ายสารสนเทศระดับประเทศ เป็นศูนย์กลางเครือข่ายสารสนเทศระดับกระทรวง รวมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารงานและการบริการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง	/				
	5. เสนอแนวทางและแผนพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนประสานและปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์	/				
	6. เสนอแนวทางและแผนพัฒนากิจการอวกาศ ตลอดจนประสานและปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการอวกาศ รวมถึงการเสนอแนวทางและแผนพัฒนาการส่งเสริมอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	สื่อสาร ตลอดจนประสานและปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร					
	7. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์มาประยุกต์ใช้ในธุรกิจและอุตสาหกรรม ตลอดจนให้ความรู้ความเข้าใจให้ทั่วถึงทุกส่วนของสังคม				/	
123. กรมอุตุนิยมวิทยา	1. ตรวจ เฝ้าระวัง ติดตาม รายงานสภาวะอากาศและปรากฏการณ์ธรรมชาติ รวมทั้งการพยากรณ์อากาศ และเตือนภัยที่เกิดจากธรรมชาติอย่างเป็นสากล ตลอดจนให้บริการด้านอุตุนิยมวิทยาแก่กิจการต่างๆ โดยระบบเทคนิคที่ทันสมัย		/			
	2. ศึกษา วิจัย และพัฒนาด้านอุตุนิยมวิทยา ภูมิสารสนเทศอุตุนิยมวิทยา ภูมิฟิสิกส์และเทคนิควิศวกรรมที่เกี่ยวข้อง	/				
	3. ร่วมมือและประสานงานด้านอุตุนิยมวิทยากับประชาชน องค์กรและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ	/				
124. สำนักงานสถิติแห่งชาติ	1. รวบรวมสถิติจากหน่วยสถิติ รวมทั้งจัดทำวารสารสถิติและโฆษณาข้อมูลสถิติ ตลอดจนจัดให้มีห้องสมุดเก็บรักษาหนังสือและเอกสารวิชาการและเอกสารสถิติ				/	
	2. จัดวางผังสำมะโน และจัดทำสำมะโน รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนางานสถิติของรัฐและส่งเสริมงานสถิติเอกชน ตลอดจนร่วมและประสานงานกับหน่วยสถิติ ในการรวบรวม การประมวล และการวิเคราะห์สถิติ ประกอบกับการแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่หน่วยสถิติ เกี่ยวกับแผนงาน ระเบียบวิธี ใบแบบ ใบกำหนดคำถาม ตลอดจนเอกสารต่างๆ อันเป็นคู่มือคำอธิบายและคำชี้แจงประกอบใบแบบหรือใบกำหนดคำถาม ที่หน่วยสถิติทำขึ้นสำหรับใช้เกี่ยวกับสถิติ และจัดหรืออำนวยการสำรวจหรือเก็บ รวบรวม ทำข้อคัดย่อ				/	

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วนกลาง	ทำร่วมกัน	กลุ่มจังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
	ประมวลและวิเคราะห์สถิติเกี่ยวกับภาวะมูลฐานของประเทศจากสำมะโนและการสำรวจ					
	3. กำกับงานทางวิชาการที่เกี่ยวกับการจัดวางแผนสำรวจ หรือการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์สถิติของหน่วยสถิติ	/				
	4. จัดให้มีการศึกษาอบรมวิชาสถิติ	/				
	5. ร่วมและประสานงานสถิติกับรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ	/				
กระทรวงศึกษาธิการ						
125. สำนักงานปลัดกระทรวง	1. ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำข้อมูลเพื่อใช้ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของกระทรวง รวมถึงการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารของกระทรวงและแปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการ ตลอดจนจัดทำงบประมาณและแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง	/				
	2. ตรวจราชการและการตรวจสอบภายในราชการทั่วไปของกระทรวง	/				
	3. งานลูกเสือ ยุวกาชาดและกิจการนักเรียน				/	
	4. ส่งเสริมสนับสนุนงานการศึกษาของระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา				/	
	5. ประสานงานกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกกระทรวง รวมทั้งงานความช่วยเหลือและความร่วมมือกับต่างประเทศในส่วนที่มีได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการใดในสังกัดกระทรวง รวมทั้งการพัฒนา ระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของกระทรวง ตลอดจนดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งมีได้อยู่ในอำนาจของส่วนราชการใดในสังกัดกระทรวง	/				
126. สำนักงาน	1. จัดทำข้อเสนอนโยบาย แผนพัฒนาการศึกษา มาตรฐานการจัดการศึกษา และหลักสูตรแกนกลาง	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	การศึกษาขั้นพื้นฐาน ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ แนวทาง และสนับสนุนทรัพยากรการจัดตั้ง จัดสรร ทรัพยากร และบริหารงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
	2. พัฒนาระบบการบริหาร และส่งเสริมประสานงานเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ ไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งส่งเสริมการนิเทศการบริหารและการจัดการศึกษา	/				
	3. ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษา			/		
	4. พัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแล การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาเพื่อคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษและประสาน ส่งเสริมการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานของเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กร วิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นของเขตพื้นที่การศึกษา				/	A
127. สำนักงาน คณะกรรมการการ อุดมศึกษา	1. จัดทำข้อเสนอนโยบายและมาตรฐานการอุดมศึกษา และแผนพัฒนาการอุดมศึกษา รวมทั้งดำเนินด้าน ความสัมพันธ์ระดับอุดมศึกษากับต่างประเทศ รวมทั้งการจัดทำหลักเกณฑ์ และแนวทางสนับสนุน ทรัพยากร และการจัดตั้ง จัดสรรงบประมาณอุดหนุนสถาบันอุดมศึกษาและวิทยาลัยชุมชน	/				
	2. ประสานและส่งเสริมการดำเนินงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และศักยภาพนักศึกษา รวมทั้งผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ ในระดับอุดมศึกษา และประสานส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยเพื่อ สร้างองค์ความรู้ใหม่และสนับสนุนการพัฒนาประเทศ			/		
	3. เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดตั้ง ยุบ รวม ปรับปรุงและยกเลิกสถาบันอุดมศึกษาและวิทยาลัยชุมชน			/		
	4. ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอุดมศึกษาตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษามอบหมาย รวมทั้งการรวบรวมข้อมูลและจัดทำสารสนเทศด้านการอุดมศึกษา			/		
128. สำนักงาน	1. จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬากับการศึกษาทุกระดับ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
เลขาธิการสภา การศึกษา	รวมทั้งจัดทำข้อเสนอนโยบายและแผนในการสนับสนุนทรัพยากรด้านการศึกษาของชาติ พร้อมทั้ง ประสานการจัดทำข้อเสนอ นโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษาของชาติ					
	2. วิจัยและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษา การพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้และ ภูมิปัญญาของชาติ ตลอดจนรวบรวมและพัฒนาระบบเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนานโยบาย และแผนการศึกษาของชาติ	/				
	3. ประเมินผลการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งการให้ความเห็นหรือคำแนะนำในเรื่อง กฎหมายที่เกี่ยวกับการศึกษา	/				
129. สำนักงาน คณะกรรมการการ อาชีวศึกษา	1. จัดทำข้อเสนอแนวนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ พร้อมทั้ง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดงบประมาณและสนับสนุนทรัพยากร	/				
	2. ประสานงานเกี่ยวกับมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ			/		
	3. พัฒนาครูและบุคลากรการอาชีวศึกษา			/		
	4. ส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และรูปแบบ ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นและสถานประกอบการประกอบการติดตาม ประเมินผล และรายงานผล การจัดการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน				/	
	5. จัดระบบ ส่งเสริม และประสานงานเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารมาใช้ในการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ			/		
กระทรวงสาธารณสุข						
130. สำนักงาน ปลัดกระทรวง	1. ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำข้อมูลเพื่อใช้ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของกระทรวง รวมทั้งพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารของกระทรวง ประกอบกับการแปลงนโยบายเป็นแนวทางและ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	แผนการปฏิบัติงาน					
	2. กำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผล รวมทั้งประสานการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง		/			
	3. กำกับ ดูแล ประสานการบริหารและบริการด้านสาธารณสุข				/	
	4. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อใช้ในการบริหารงานและการบริการของหน่วยงานในสังกัด กระทรวง	/				
	5. ดูแลงานประชาสัมพันธ์ ความร่วมมือระหว่างประเทศ และพัฒนาปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ทันสมัย	/				
กลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการแพทย์						
131. กรมการแพทย์	1. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางการแพทย์และการแพทย์เฉพาะทาง รวมทั้งประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศในเรื่องดังกล่าว ตลอดจน กำหนดและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานในการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์และการแพทย์เฉพาะทาง	/				
	2. ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางการแพทย์และการแพทย์เฉพาะทางแก่สถานบริการสุขภาพ ทั้ง ภาครัฐและภาคเอกชน ประกอบกับการประเมินการใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ของสถานบริการสุขภาพ ทุกระดับให้เหมาะสมและคุ้มค่า		/			
	3. จัดให้มีบริการเพื่อรองรับการส่งต่อผู้ป่วยระดับตติยภูมิเฉพาะโรคหรือเฉพาะทาง		/			
	4. ให้การเพิ่มพูนความรู้และทักษะการปฏิบัติงานด้านการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องแก่แพทย์และบุคลากรทางด้านสุขภาพทั้งภาครัฐและภาคเอกชน	/				
132. กรมพัฒนา การแพทย์แผนไทย	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
และการแพทย์ ทางเลือก	2. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ถ่ายทอดและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการแพทย์แผนไทย การแพทย์ พื้นบ้านไทย และการแพทย์ทางเลือกอื่น		/			
	3. กำหนดและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานและเสนอแนะเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้านไทย และการแพทย์ทางเลือกอื่น รวมถึงการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการบริการด้าน การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้านไทย และการแพทย์ทางเลือกอื่นในระบบบริการสุขภาพ		/			
	4. พัฒนาระบบและกลไกเพื่อให้มีการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เกิดผลสำเร็จ แก่ราชการและประชาชนยิ่งขึ้น	/				
	5. รวบรวม อนุรักษ์ และคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้านไทยและสมุนไพร		/			
133. กรมสุขภาพจิต	1. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการส่งเสริมป้องกัน บำบัดรักษาและฟื้นฟู สมรรถภาพด้านสุขภาพจิตของประชาชน รวมทั้งการกำหนดและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานในการส่งเสริม ป้องกัน บำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพด้านสุขภาพจิตของประชาชน	/				
	2. ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านสุขภาพจิตให้แก่หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไป				/	B
	3. จัดให้มีบริการเพื่อรองรับการส่งต่อผู้ป่วยด้านสุขภาพจิตที่มีปัญหารุนแรงยุ่งยาก และซับซ้อน			/		
	4. ให้การเพิ่มพูนความรู้และทักษะการปฏิบัติงานด้านสุขภาพจิตและจิตเวชแก่บุคลากรทางการแพทย์และ สาธารณสุข รวมทั้งบุคลากรอื่นของภาครัฐและภาคเอกชน	/				
	5. พัฒนาระบบและกลไกการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ พร้อมทั้งการ ประสานงานและร่วมมือในด้านวิชาการสุขภาพจิตกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
กลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการสาธารณสุข						
134. กรมควบคุมโรค	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ อนุสัญญาหรือกฎข้อบังคับระหว่างประเทศและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง			/		
	2. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีในการเฝ้าระวังป้องกันและการควบคุมโรค และภัยที่คุกคามสุขภาพของประชาชน			/		
	3. กำหนดและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการดำเนินงานในการเฝ้าระวัง ป้องกันและการควบคุมโรคและภัยที่คุกคามสุขภาพของประชาชน	/				
	4. ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และการควบคุมโรคและภัยที่คุกคามสุขภาพให้แก่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน ประกอบกับการดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และการควบคุมโรคและภัยที่คุกคามสุขภาพ กรณีที่เป็นปัญหาวางกว้าง เกิดโรคระบาดรุนแรง หรือมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเป็นปัญหารุนแรง				/	B
	5. จัดและพัฒนาระบบ กลไก และเครือข่ายในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และการควบคุมโรคและภัยที่คุกคามสุขภาพ รวมทั้งสื่อสารข้อมูลเตือนภัยการระบาดของโรคแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน ประกอบกับการจัดให้มีบริการเพื่อรองรับการส่งต่อผู้ป่วยโรคติดต่อเฉพาะโรคติดต่อสำคัญและโรคติดต่อร้ายแรงในระดับตติยภูมิ และกักกันผู้ป่วยโรคติดต่ออันตรายตามข้อตกลงระหว่างประเทศ			/		
	6. ร่วมกับนานาประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศในการเฝ้าระวังป้องกันและการควบคุมโรค และปัญหาสุขภาพระหว่างประเทศ รวมถึงพัฒนาระบบและกลไกเพื่อให้มีการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
135. กรมอนามัย	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง			/		
	2. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีการสร้างเสริมสุขภาพและการจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อสุขภาพ ประกอบกับศึกษา วิเคราะห์วิจัยและพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานและกฎเกณฑ์ รวมทั้งการรับรองมาตรฐานการสร้างสุขภาพและการจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อสุขภาพ รวมทั้งกำหนดและพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานและกฎเกณฑ์ รวมทั้งการรับรองมาตรฐานการสร้างเสริมสุขภาพ และการจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อสุขภาพ	/				
	3. พัฒนาระบบกลไกเครือข่ายในการเฝ้าระวังและการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพทั้งในระดับชาติระดับท้องถิ่น ระดับโครงการหรือกิจการใดๆ			/		
	4. ถ่ายทอดและเผยแพร่องค์ความรู้และเทคโนโลยีการสร้างเสริมสุขภาพและการจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อสุขภาพและการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพแก่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถและการมีส่วนร่วมในการสร้างเสริมสุขภาพการจัดการสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ และการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน				/	B
กลุ่มภารกิจด้านสนับสนุนงานบริการสุขภาพ						
136. กรมวิทยาศาสตร์และการแพทย์	1. กำหนดและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของระบบและวิธีการตรวจวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์สุขภาพหรือที่เกี่ยวข้องกับอาหาร ยา ยาเสพติด วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท สารระเหย เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ รังสี และวัตถุอันตรายทางสาธารณสุข ชีววัตถุ สมุนไพร และการชันสูตรโรค	/				
	2. ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเชื้อโรคและพิษจากสัตว์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง	/				
	3. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีทางห้องปฏิบัติการด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ	/				

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	ชีววัตถุ สมุนไพร และการชันสูตรโรคเพื่อควบคุมคุณภาพ ประสิทธิภาพ และมาตรฐานให้เป็นไปตามกฎหมายและเป็นหลักฐานทางคดี					
	4. ให้บริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ เพื่อสนับสนุนการป้องกัน หรือการควบคุมโรคและภัยทางสุขภาพ การส่งเสริมสุขภาพ การคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพ และการบริการสุขภาพ ตลอดจนเป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ ชีววัตถุ สมุนไพร และการชันสูตรโรค			/		
	5. สนับสนุนและพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ ดำเนินการรับรองคุณภาพทางห้องปฏิบัติการด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ ชีววัตถุ สมุนไพร และการชันสูตรโรค ทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน	/				
137. กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง		/			
	2. ส่งเสริม สนับสนุน และประสานการพัฒนากระบวนการบริการสุขภาพ ตลอดจนพัฒนาระบบและกลไก เพื่อให้มีการดำเนินการบังคับใช้ตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เกิดผลสำเร็จแก่ราชการและประชาชน				/	B
	3. งานด้านความช่วยเหลือ ความร่วมมือ และการประสานงานกับหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	/				
	4. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านระบบบริการสุขภาพแก่องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	/				
138. สำนักงานคณะกรรมการอาหาร และยา	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร กฎหมายว่าด้วยยา กฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	

หน่วยงาน	ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
	2. เฝ้าระวัง กำกับ และตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ สถานประกอบการและการโฆษณา รวมทั้งผลอันไม่พึงประสงค์ของผลิตภัณฑ์ ตลอดจนมีการติดตามหรือเฝ้าระวังข้อมูลข่าวสารด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพจากภายในประเทศและภายนอกประเทศ	/				
	3. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และระบบงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	/				
	4. ส่งเสริม และพัฒนาผู้บริโภคให้มีศักยภาพในการเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ถูกต้องเหมาะสม ปลอดภัย และคุ้มค่า รวมทั้งเพื่อให้ผู้บริโภคนั้นมีการร้องเรียนเพื่อปกป้องสิทธิของตนได้ ตลอดจนการพัฒนาและส่งเสริมการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และเครือข่ายประชาคมสุขภาพ				/	

ตารางที่ 6.2 : ข้อเสนอว่าด้วยการจัดแบ่งภารกิจหน้าที่ระหว่างหน่วยงานรัฐบาล : พิจารณาจากภารกิจหน้าที่ในระดับจังหวัด

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
สำนักนายกรัฐมนตรี								
กรมประชาสัมพันธ์								
- สำนักประชาสัมพันธ์								
1. สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด		/	1. จัดทำแผนปฏิบัติการและดำเนินการ ประชาสัมพันธ์ของจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนประชาสัมพันธ์ของรัฐ				/	
			2. ประสานให้คำปรึกษา และให้ความช่วยเหลือด้านการประชาสัมพันธ์ แก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในจังหวัด				/	
			3. เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้ประชาชนในแต่ละกลุ่มเป้าหมายรับรู้อย่างเท่าเทียมกัน				/	
			4. วิเคราะห์ ติดตามประเมินสถานการณ์และรายงานความคิดเห็นของประชาชน แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง				/	
			5. ประสานและพัฒนาเครือข่ายการประชาสัมพันธ์ในจังหวัด				/	
			6. เป็นศูนย์กลางข้อมูลข่าวสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ของจังหวัด				/	
			7. ส่งเสริม สนับสนุน เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
กระทรวงการคลัง								
กรมธนารักษ์								
2. สำนักงานธนารักษ์พื้นที่	/		1. ดำเนินเกี่ยวกับการปกครอง ดูแล บำรุงรักษาและพัฒนาศักยภาพที่ ราชพัสดุ การประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ และทรัพย์สินอื่นตามที่ กฎหมายเกี่ยวข้อง				/	
			2. ดำเนินการและประสานเกี่ยวกับเงินคงคลังและตามที่เป็นอำนาจหน้าที่ ของกรม				/	
กรมศุลกากร								
3. สำนักงานศุลกากรท่าเรือแหลมฉบัง	/		1. ดำเนินการเกี่ยวกับการปฏิบัติพิธีการศุลกากร การจัดเก็บภาษีอากรและ รายได้อื่น การตรวจปล่อยสินค้าและเข้า ดำเนินการเกี่ยวกับคดีทาง ศุลกากร ให้เป็นไปตามกฎหมาย			/		
4. ด่านศุลกากรท่าอากาศยาน	/		1. ดำเนินการด้านพิธีการนำเข้า - ส่งออก จัดเก็บภาษีอากรและการตรวจ ปล่อยของให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบและข้อบังคับของกรม ศุลกากร			/		
			2. ดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมร้านค้าปลอดอากร และคลังเสรียั้งทัณฑ์ บนให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบและข้อบังคับของกรมศุลกากร			/		
			3. ดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาคืนค่าภาษีอากร			/		

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	เลข บ ค ย	เลข บ ค ย		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			4. ดำเนินการเกี่ยวกับการจ่ายและเรียกคืนชดเชยค่าภาษีอากรตาม พ.ร.บ. ชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ.2524			/		
			5. เก็บรักษาสินค้าที่นำเข้า - ส่งออก รวมตลอดถึงการเก็บรักษาและ จำหน่ายของกลาง และของตกค้างให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ			/		
			6. ดำเนินการเกี่ยวกับคดีและจ่ายเงินสินบนรางวัล			/		
			7. ป้องกันและปราบปรามการลักลอบหนีศุลกากร ภายในเขตอำนาจของ ด่านฯ หรือตามที่ได้รับมอบหมายจากสำนักงานศุลกากรหรือกรม ศุลกากร			/		
			8. เบิกจ่ายเงินตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลังจังหวัด และ นำส่งเงินรายได้ทุกประเภทส่งคลังจังหวัด ตามระเบียบข้อบังคับ			/		
			9. ร่วมมือประสานงานกับส่วนราชการอื่นๆ			/		
5. ด่านศุลกากร	/		1. ดำเนินการด้านพิธีการนำเข้า - ส่งออก จัดเก็บภาษีอากรและการตรวจ ปลดปล่อยของให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบและข้อบังคับ			/		
			2. นำเงินรายได้ทุกประเภทส่งคลังจังหวัดตามระเบียบข้อบังคับ			/		
			3. ทำหน้าที่เบิกจ่ายเงิน ตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลัง จังหวัด			/		
			4. ดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาคืนค่าภาษีอากร			/		

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			5. เก็บรักษาสินค้าที่นำเข้า - ส่งออก รวมตลอดถึงการเก็บรักษาและ จำหน่ายของกลาง และของตกค้างให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ			/		
			6. ดำเนินการเกี่ยวกับคดีและจ่ายเงินสินบนรางวัล			/		
			7. ทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามลักลอบหนีศุลกากรภายในเขตอำนาจ ของด่านฯ หรือตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกรมศุลกากร			/		
			8. ร่วมมือ ประสานงานกับส่วนราชการต่างๆ			/		
กรมสรรพสามิต								
6. สำนักงานสรรพสามิตภาค 1-9	/		1. จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการจัดเก็บภาษี การตรวจสอบ การป้องกัน และปราบปรามและประเมินผลการปฏิบัติงาน กำกับและดูแลการปฏิบัติ ของสรรพสามิตพื้นที่และสรรพสามิตพื้นที่สาขา			/		
7. สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่	/		1. ดำเนินการตามกฎหมายสรรพสามิต และที่กรมจัดเก็บ				/	
			2. ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข่าวสารและความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ ภาษีที่กรมจัดเก็บ				/	
8. สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา	/						/	
กรมสรรพากร								
9. สำนักงานสรรพากรภาค 1-12	/		1. วางแผนและบริหารงานจัดเก็บภาษีให้เป็นไปตามนโยบาย แผนงานและ เป้าหมายของกรมสรรพากร			/		

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	เลข บประมาณ	เลข ปีงบประมาณ		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
			2. ควบคุมและติดตามการปฏิบัติงานของสำนักงานสรรพากรพื้นที่และพื้นที่สาขา			/		
			3. ดำเนินการเกี่ยวกับงานคดี พิจารณาอุทธรณ์ภาษีและตอบข้อหารือทางภาษีอากร			/		
			4. บริหารงานบุคคล งานการเงิน บัญชี การงบประมาณ พัสดุ อาคารสถานที่และยานพาหนะ			/		
			5. ปฏิบัติงานด้านกรรมวิธีภาษี ด้านสารสนเทศ และเป็นศูนย์ข้อมูลการจัดเก็บภาษีอากร				/	
10. สำนักงานสรรพากรพื้นที่และพื้นที่สาขา	/		1. วางแผนปฏิบัติการและประเมินผล				/	
			2. กำกับดูแลผู้เสียภาษีเป็นรายผู้ประกอบการ				/	
			3. ดำเนินการเกี่ยวกับการเร่งรัดภาษีอากรค้าง และดำเนินคดีแก่ผู้เสียภาษีรวมทั้งตอบข้อหารือทางภาษีอากร				/	
			4. พิจารณาคืนเงินภาษีอากร				/	
			5. ปฏิบัติงานด้านกรรมวิธีภาษี				/	
กรมบัญชีกลาง								
11. สำนักงานคลังเขต 1-7	/		1. ส่งจ่ายบำเหน็จบำนาญของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ			/		

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			ในภูมิภาค ดำเนินการด้านความรับผิดชอบทางแพ่งของข้าราชการและส่วนราชการในภูมิภาค ฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรด้านการเงินการคลัง การบัญชี และการตรวจสอบภายใน ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของสำนักงานคลังจังหวัด					
12. สำนักงานคลังจังหวัด		/	1. ประชุมชี้แจงแก่หน่วยงานภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องบัญชีตรวจสอบภายใน กฎหมายและระเบียบการเงินการคลังและพัสดุ				/	
			2. จัดทำแผนงานที่ปรึกษาในเรื่องบัญชี ตรวจสอบภายใน กฎหมายและระเบียบการเงินการคลัง และการพัสดุแก่หน่วยงานภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น				/	
			3. ให้คำปรึกษา แนะนำการบันทึกข้อมูลในระบบ GFMIS ทั้งในกรณีที่มีส่วนราชการมีเครื่อง Terminal และไม่มีเครื่อง ซึ่งต้องดำเนินการผ่านระบบ Web Loader				/	
			4. อนุมัติการขอเบิกเงินของส่วนราชการในจังหวัด				/	
			5. กระทบยอดการเงินที่ส่วนราชการนำส่งหรือนำฝากเข้าบัญชีคลังจังหวัด				/	
			6. จัดทำรายงานการเงินจังหวัด				/	
			7. วิเคราะห์ เสนอแนะ และให้คำปรึกษาแก่ผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย แผนงานและแนวทางปฏิบัติ				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
			ตลอดจนแนวทางแก้ไขปัญหาในจังหวัดเรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนาการ คลังและเศรษฐกิจ					
			8. ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำรายงานการเงินของส่วนราชการและองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น รายงานภาวะการคลังและรายงานภาวะเศรษฐกิจ ของจังหวัด				/	
			9. จัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP)				/	
			10. รวบรวม จัดทำ และเป็นศูนย์ข้อมูลด้านการเงิน การคลัง การบัญชี งบประมาณ การพัสดุและเศรษฐกิจจังหวัด				/	
13. คลังจังหวัด ณ อำเภอก		/	1. ควบคุมตรวจสอบและอนุมัติการเบิกจ่ายเงินทุกประเภท ของส่วน ราชการและรัฐวิสาหกิจในจังหวัด				/	
			2. ให้คำปรึกษาแนะนำการบันทึกข้อมูลในระบบ GFMS แก่ส่วนราชการ				/	
			3. ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารเงินคงคลังในส่วนภูมิภาค				/	
			4. ตรวจสอบเหรียญกษาปณ์ปลอมแปลง และให้บริการจ่ายแลกเหรียญ กษาปณ์				/	
กระทรวงการต่างประเทศ								
			(ไม่มี)					

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา								
สำนักงานปลัดกระทรวง								
14. ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและ นันทนาการจังหวัด	/		1. ประสานนโยบายและดำเนินงานจัดทำตามแผนยุทธศาสตร์และ แผนปฏิบัติในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทของ กระทรวง ศึกษา วิเคราะห์ การจัดทำแผนงาน โครงการเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนากีฬาและนันทนาการใน ระดับจังหวัด				/	
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์								
สำนักงานปลัดกระทรวง								
15. สำนักงานพัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์จังหวัด		/	1. ศึกษา วิเคราะห์ รายงานสถานการณ์ต่อสังคมและเศรษฐกิจเพื่อกำหนด นโยบายในระดับจังหวัด ประสานและจัดทำแผนงาน โครงการและ กิจกรรมด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ของจังหวัด ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือ เป็นศูนย์ข้อมูลด้านการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ของจังหวัด				/	
กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ								
16. ศูนย์ฝึกอาชีพเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ครอบ	/				/			

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
36 พรรษา								
17. สถานสงเคราะห์เด็กชาย	/						/	
18. สถานสงเคราะห์คนชรา	/						/	
19. สถานสงเคราะห์คนพิการ	/						/	
20. สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพิการทาง สมองและปัญญา	/						/	
21. สถานสงเคราะห์เด็กพิการทาง สมองและปัญญา	/		1. การจัดการบริการพื้นฐานเพื่อการดำรงชีวิต ด้านการอุปการะเลี้ยงดูด้าน ปัจจัยสี่แก่เด็กพิการทางสมองและปัญญา ให้บริการด้านสังคมสงเคราะห์ และส่งเสริมสิทธิโอกาสแก่เด็ก บริการด้านฟื้นฟูและพัฒนา-บริการด้าน เวชศาสตร์ฟื้นฟู, การรักษาทางกายภาพบำบัด				/	
22. สถานสงเคราะห์เด็กพิการทาง สมองและปัญญาหู	/		1. ให้การเลี้ยงดูเด็กหูพิการทางสมองและปัญญา อายุระหว่าง 7-18 ปี ในกรณีถูกทอดทิ้งเร่ร่อน พลัดหลง หรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู				/	
			2. เป็นหน่วยงานรองรับเด็กหูพิการทางสมองและปัญญาทั่วประเทศ ที่ ประสบปัญหาความเดือดร้อน โดยการนำส่งของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรการกุศล ตลอดจนครอบครัวของผู้ประสบปัญหา โดยตรง				/	
			3. ให้เด็กได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ สติปัญญา				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			เพื่อให้เด็กได้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการด้านต่างๆ สมวัย สามารถใช้ศักยภาพภายในตนได้อย่างใกล้เคียงบุคคลอื่นในสังคม					
			4. ให้การส่งเสริมด้านการศึกษาเฉพาะทาง ส่งเสริมทักษะทางอาชีพ ตลอดจนช่วยจัดหาอาชีพและผู้อุปถัมภ์ที่เหมาะสมให้กับเด็กที่มีความพร้อม				/	
			5. ให้บริการงานสังคมสงเคราะห์ ปรับพฤติกรรมเด็ก ประสานงาน ติดตาม ครอบครัวเยี่ยมบ้านจัดกิจกรรมที่ก่อประโยชน์ให้เด็ก				/	
			6. ประชาสัมพันธ์ สร้างความเข้าใจกับประชาชน บุคคลทั่วไป ให้ยอมรับเด็กพิการทางสมองและปัญญาว่าเป็นส่วนหนึ่งในสังคม				/	
23. ศูนย์พัฒนาอาชีพคนพิการ	/		1. พัฒนาทักษะการทำงานแก่คนพิการอย่างมีประสิทธิภาพ				/	
			2. พัฒนาการจัดบริการการทำงานแก่คนพิการให้มีความหลากหลายและทั่วถึง				/	
			3. เสริมสร้างเครือข่ายการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง				/	
			4. พัฒนาและบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง				/	
24. สถานแรกรับเด็กชาย	/		1. ให้การช่วยเหลือ ดูแลเด็ก ทั้งเด็กไทยและต่างชาติ ซึ่งเป็นผู้เสียหายจาก				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			การตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ซึ่งเป็นการกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. มาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540					
			2. ให้การอุปการะ ดูแล และคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็ก ตาม พ.ร.บ. คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 โดย เป็นทั้งสถานแรกรับ คือ การอุปการะ ปกครอง ดูแลเป็นการชั่วคราว ไม่เกิน 3 เดือน และเป็นสถานคุ้มครองสวัสดิภาพ คือ ให้การอุปการะ ดูแล เพื่อแก้ไขความประพฤติ บำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ				/	
25. สถานสงเคราะห์เด็กอ่อน	/		1. ให้การอุปการะเลี้ยงดูเด็กอายุแรกเกิดถึง 5 ปี กรณีเด็กถูกทอดทิ้งตาม โรงพยาบาล หรือที่สาธารณะ เด็กจากครอบครัวที่มีปัญหา ไม่สามารถอุปการะเลี้ยงดูได้ ครอบครัวยากจน บุตรผู้รับการสงเคราะห์และเด็กเร่ร่อน พลัดหลง ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจนำส่ง				/	
			2. บริการที่จัดให้ได้ ได้แก่ บริการด้านการเลี้ยงดูเด็ก บริการด้านส่งเสริมพัฒนาการ บริการด้านสังคมสงเคราะห์ บริการด้านสุขภาพอนามัยและโภชนาการ และบริการด้านจิตวิทยา				/	
			3. จัดหาครอบครัวให้กับเด็กในรูปครอบครัวทดแทนให้แก่เด็ก รวมทั้ง จัดบริการด้านอื่นๆ เพื่อให้เด็กมีโอกาสใช้ชีวิตอยู่ในครอบครัว				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	เลข บประมาณ	เลข ปีงบประมาณ		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
26. สถานสงเคราะห์เด็กชาย	/		1. รับอุปการะเด็กชายอายุระหว่าง 7-18 ปี ซึ่งเป็นเด็กกำพร้าถูกทอดทิ้ง, เร่ร่อนไร้ที่พึ่งครอบครัวประสบปัญหาเดือดร้อน, บิดามารดาเลี้ยงดูไม่เหมาะสมหรือไม่สามารถอุปการะเลี้ยงดูได้ เป็นเด็กที่มีปัญหาด้านความประพฤติ ตลอดจนเป็นเด็กที่หน่วยงานหรือหน่วยงานอื่นขอความร่วมมือให้รับอุปการะไว้				/	
27. สถานสงเคราะห์เด็กพิการและทุพพลภาพ	/						/	
28. สถานแรกรับคนไร้ที่พึ่ง	/		1. ให้บริการสงเคราะห์คุ้มครองสวัสดิภาพแก่บุคคลเร่ร่อน ขอทาน ไร้ที่พึ่ง				/	
			2. ให้บริการด้านปัจจัย 4 แก่กลุ่มเป้าหมาย				/	
			3. ฟื้นฟูปรับสภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่กลุ่มเป้าหมาย				/	
29. ศูนย์สงเคราะห์และฝึกอาชีพสตรีภาค	/		1. ให้การฝึกอบรมวิชาชีพแก่สตรีที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาจากครอบครัวยากจนและประสบปัญหาความเดือดร้อน				/	
			2. ดำเนินการฝึกอบรมวิชาชีพ ทั้งภายในและกลุ่มผู้ว่างงานในชุมชนภายนอก				/	
			3. พัฒนาการฝึกอบรมวิชาชีพให้ได้มาตรฐาน ครบวงจร และสอดคล้องกับตลาดแรงงาน				/	
			4. ส่งเสริมการมีงานทำและสนับสนุนการรวมกลุ่มประกอบอาชีพในพื้นที่				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	เลข บ.ห.ช.	เลข บ.ป.ช.		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			5. จัดกิจกรรมภายในศูนย์ฯ เพื่อเพิ่มศักยภาพการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรีและมีความสุข				/	
			6. ปฏิบัติงานเชิงรุกในชุมชน โดยการประสานงานกับเครือข่ายในพื้นที่เพื่อพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง				/	
30. บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัด	/						/	
31. สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุน วิชาการ 1-12	/		1. วิเคราะห์และจัดทำแผนการให้บริการให้สอดคล้องกับพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งกำกับดูแลการปฏิบัติงานและติดตามประเมินผล หน่วยปฏิบัติ สนับสนุนความรู้ทางวิชาการ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดระบบเครือข่ายและประสานการดำเนินงานในพื้นที่			/		
32. สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ	/							
33. นิคมสร้างตนเอง	/		1. การบริหารจัดการที่ดิน การส่งเสริมอาชีพ การพัฒนาสังคมในนิคมสร้างตนเองลำตะคอง				/	
			2. โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ส่งเสริมและสนับสนุนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดสวัสดิการสังคมแก่ผู้ด้อยโอกาสและคนยากจน				/	
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์								

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์								
34. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด		/	1. ศึกษา วิเคราะห์ และจัดนโยบายพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ภายใน จังหวัด				/	
			2. กำกับดูแลควบคุมประสานติดตามการปฏิบัติงานตามแผนงานและ โครงการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด				/	
			3. กำกับ ดูแลหน่วยงานในสังกัดกระทรวงให้ดำเนินการเป็นไปตาม กฎหมาย				/	
สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร								
35. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 1-9	/		1. จัดทำและเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศการเกษตร			/		
			2. ติดตาม และประเมินผลความสำเร็จ และผลกระทบของการดำเนินงาน ตามแผนงาน โครงการที่สำคัญในพื้นที่			/		
			3. วิจัยเศรษฐกิจการเกษตรที่สำคัญในระดับท้องถิ่น			/		
			4. ศึกษา วิเคราะห์ความเชื่อมโยง และสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตร ในระดับกระทรวงและแผนพัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรในระดับภูมิภาค และจังหวัด			/		

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	เลข บประมาณ	เลข ปีงบประมาณ		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
กรมประมง								
36. ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด	/						/	
37. สถานีประมงน้ำจืดจังหวัด	/		1. ศึกษา ค้นคว้า ทดสอบ วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด และทรัพยากรประมงน้ำจืด โดยเน้นวิจัยที่เชื่อมโยงกับสถาบันต่างๆ ของสำนัก เพื่อนำเทคโนโลยีมาทดสอบขยายผลภายใต้ข้อจำกัดของสภาพพื้นที่จริง				/	
			2. วิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและพันธุ์สัตว์น้ำหายากหรือใกล้สูญพันธุ์ในท้องถิ่น เพื่อการอนุรักษ์ และงานวิจัยพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อพัฒนาให้เป็นสัตว์น้ำเศรษฐกิจ				/	
			3. ติดตามเฝ้าระวังการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำ และทรัพยากรประมงในแหล่งน้ำที่สำคัญๆ ในท้องถิ่นเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน				/	
			4. ตรวจสอบ และรับรองมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดในพื้นที่รับผิดชอบ				/	
			5. ผลิต แลกเปลี่ยนพันธุ์สัตว์น้ำจืดเพื่อเพิ่มผลผลิตประมงและเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ในแหล่งน้ำ				/	
			6. ให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแก่เกษตรกรและผู้สนใจ				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	เลข บประมาณ	เลข ปีงบประมาณ		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
- สำนักบริหารจัดการด้านการประมง								
38. ศูนย์ป้องกันและปราบปรามการ ประมงน้ำจืดภาค	/					/		
39. ดำเนินการสัตว์น้ำจังหวัด	/		1. ศึกษา วิเคราะห์ วางแผน ควบคุม ป้องกัน ปราบปราม และตรวจสอบ สัตว์น้ำ ซากสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่นำเข้า ส่งออก ให้เป็นไปตาม กฎหมาย			/		
40. สถาบันวิจัยอาหารสัตว์น้ำชายฝั่ง	/		1. ศึกษาค้นคว้าวิจัยทางด้านโภชนาการ ชนิดและรูปแบบของอาหารสัตว์ น้ำชายฝั่ง		/			
			2. ศึกษาวิจัยการผลิตอาหารสัตว์น้ำชายฝั่ง		/			
			3. ศึกษาค้นคว้าด้านเทคโนโลยีการเก็บเกี่ยวผลผลิตอาหาร การเก็บรักษา การแปรรูปอาหารมีชีวิต	/				
			4. ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์น้ำตามพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพ อาหารสัตว์น้ำ พ.ศ. 2525			/		
41. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ ภาค	/		1. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ด้านการวินิจฉัย ชันสูตรโรคสัตว์ และระบาดวิทยา ทางห้องปฏิบัติการในพื้นที่รับผิดชอบ	/				
			2. เป็นศูนย์ปฏิบัติการตรวจวินิจฉัยและชันสูตรโรคสัตว์			/		
42. ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง	/					/		

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	เลข บง.	เลข ญส.		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
43. ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลฝั่ง อันดามัน	/			/				
44. ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัด	/		1. การตรวจสอบการนำเข้า ส่งออก นำผ่านสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และ ปัจจัยการผลิต รวมถึงการควบคุมป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด กฎหมายที่เกี่ยวข้อง			/		
			2. การพิจารณาออกใบอนุญาตหรือใบรับรองให้นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่าน สัตว์น้ำ ตามที่ได้รับมอบอำนาจตามกฎหมาย			/		
			3. การคุ้มครองสัตว์น้ำนำเข้าตามยุทธศาสตร์ความปลอดภัยด้านอาหาร			/		
			4. การศึกษาวิจัย		/			
45. ด้านตรวจพืชทำอากาศยาน	/				/			
46. สถาบันวิจัยชีววิทยาและประมง ทะเล	/			/				
47. สำนักงานประมงจังหวัด		/	1. พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี แก่ผู้ประกอบการ				/	
			2. บริหารจัดการและฟื้นฟูทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อม				/	
			3. ส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานสินค้าประมงให้ได้มาตรฐานสากลเพื่อเพิ่ม ศักยภาพการแข่งขันในตลาดโลก				/	
กรมปศุสัตว์								

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	เลข บช	เลข บผ		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
48. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด		/	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ การบำรุงพันธุ์สัตว์ การควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ การสถานพยาบาลสัตว์ โรงพิษสุนัขบ้า และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง				/	
			2. ดำเนินการเกี่ยวกับสุขภาพสัตว์ สุขอนามัย สิ่งแวดล้อมด้านการปศุสัตว์				/	
			3. ศึกษาวิเคราะห์ วิจัย พัฒนา ประยุกต์ และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางวิชาการ ด้านปศุสัตว์ วางแผน มอบหมายงาน การติดต่อประสานงาน ตรวจสอบเร่งรัด การปฏิบัติงาน				/	
			3. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาด้านการผลิตสัตว์ อาหารสัตว์ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านสุขภาพสัตว์ และสุขอนามัยในพื้นที่ที่รับผิดชอบ เพื่อเป็นศูนย์สาริต และพัฒนาการปศุสัตว์				/	
			4. ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแผนปฏิบัติงานด้านสุขศาสตร์และสุขอนามัย รวมทั้งการติดตามการประเมินผลการปฏิบัติงาน ให้คำปรึกษา แนะนำ และควบคุมการดำเนินงานตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ สถานพยาบาลสัตว์ โรคพิษสุนัขบ้า การควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง แก่ปศุสัตว์จังหวัดในพื้นที่ที่รับผิดชอบ				/	
- กองบำรุงพันธุ์สัตว์								

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	เลข บประมาณ	เลข ปีงบประมาณ		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
49. ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์	/		1. วิจัยสร้างพันธุ์สัตว์ที่เป็นพันธุ์ดี ที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ให้สถานี วิจัยทดสอบพันธุ์สัตว์และเอกชนรับไปทดสอบ และกระจายพันธุ์สู่ เกษตรกร และวิจัยพัฒนาพันธุ์กรรมสัตว์พื้นเมือง			/		
			2. ศึกษาวิจัยเพื่อแก้ปัญหาประสิทธิภาพการผลิตปศุสัตว์ในภูมิภาค เพื่อ ปรับให้เหมาะสมกับสภาพภูมิศาสตร์และสภาพสังคมเศรษฐกิจของ เกษตรกร			/		
			3. กำกับ ดูแลการปฏิบัติงานของสถานีวิจัยทดสอบพันธุ์สัตว์ และให้ คำปรึกษาและแก้ไขปัญหาของศูนย์บำรุงพันธุ์ในอุปการะของกรมปศุสัตว์			/		
			4. ดำเนินการตรวจสอบและรวบรวมข้อมูล เพื่อการรับรองพันธุ์และจด ทะเบียนสัตว์ของเกษตรกร ตามกฎหมายว่าด้วยการบำรุงพันธุ์สัตว์			/		
50. ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์	/		1. วิจัยและทดสอบเทคโนโลยีอาหารสัตว์ เพื่อแก้ไขปัญหา และปรับให้ เหมาะสมกับเกษตรกรในพื้นที่รับผิดชอบ	/				
			2. วางแผนพัฒนาและปฏิบัติงาน วิเคราะห์คุณค่าทางอาหารสัตว์ ตรวจสอบ ควบคุมคุณภาพ การผลิตเมล็ดพันธุ์หลัก เมล็ดพันธุ์ขยาย เมล็ดพันธุ์ จำหน่ายและเลี้ยงสัตว์ให้เพียงพอ	/				
51. สำนักเทคโนโลยีชีวภัณฑ์สัตว์	/		1. ศึกษา ค้นคว้า วิจัยเกี่ยวกับการผลิตชีวภัณฑ์ และสารทดสอบโรคชนิด ต่างๆ สำหรับสัตว์ และติดตามประเมินผลคุณภาพชีวภัณฑ์สัตว์ เพื่อ	/				

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	เลข หมู่	เลข ตำแหน่ง		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			นำมาแก้ไข ปรับปรุงคุณภาพให้ได้มาตรฐานสากลอย่างต่อเนื่อง					
			2. ดำเนินการเกี่ยวกับการผลิต จัดหาชีวภัณฑ์และสารทดสอบโรคต่างๆ ให้ มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล	/				
52. กลุ่มตรวจสอบชีววัตถุสำหรับสัตว์	/			/				
53. ศูนย์วิจัยการผสมเทียมและ เทคโนโลยีชีวภาพ	/			/				
54. สถานีวิจัยทดสอบพันธุ์สัตว์	/		1. ดำเนินการทดสอบพันธุ์สัตว์ เพื่อประเมินพันธุ์กรรมสัตว์ต้นตระกูลและ กระจายพันธุ์สู่เกษตรกร เพื่อปรับปรุงพันธุ์ของประเทศ โดยผ่านศูนย์ ถ่ายทอดเทคโนโลยี		/			
			2. ศึกษา วิจัยและรวบรวมข้อมูลวิชาการต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจาก ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์ และร่วมกับศูนย์ฯ ติดตามตรวจสอบกำกับ ดูแลให้คำปรึกษา แนะนำและแก้ไขปัญหาให้แก่ศูนย์บำรุงพันธุ์สัตว์ใน อุปการะของกรมฯ		/			
55. ด่านกักกันสัตว์	/		1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วย พ.ร.บ.โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 ซึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2542 ในเขตพื้นที่ รับผิดชอบ			/		
			2. รับเรื่องขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์เข้าเขตปลอดโรคและดำเนินการตาม			/		

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			ขั้นตอนตามระเบียบของกรมปศุสัตว์ และตรวจรับรองสถานกักกันสัตว์ เพื่อการนำเข้า-ส่งออกราชอาณาจักรและเข้าเขตปลอดโรค					
56. ด้านกักกันสัตว์ระหว่างประเทศ	/					/		
57. ด้านตรวจสัตว์ป่าทำอากาศยาน	/					/		
58. ด้านตรวจสัตว์ป่าทำเรือน้ำเล็ก	/					/		
กรมชลประทาน								
59. สำนักชลประทานที่ 1-16	/		1. ควบคุมและดำเนินการก่อสร้างโครงการชลประทานขนาดกลาง-เล็ก โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และโครงการอื่นตามพื้นที่ลุ่มน้ำที่ กรมมอบหมาย ดำเนินการ กัก เก็บ รักษาควบคุม ส่ง ระบาย หรือแบ่ง น้ำ			/		
			2. แก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และป้องกันบรรเทาอุทกภัย ให้ความรู้และ เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการใช้น้ำ			/		
60. โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษา	/		1. รับผิดชอบงานด้านการวางแผน ควบคุมดูแลและดำเนินการส่งน้ำและ บำรุงรักษาในเขตพื้นที่ของโครงการฯ การปรับปรุงซ่อมแซมระบบการส่ง น้ำและระบายน้ำ ให้สามารถส่งน้ำแก่พื้นที่เพาะปลูกในเขตโครงการได้ อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งรวบรวมสถิติข้อมูลเกี่ยวกับน้ำท่า- น้ำฝน คุณภาพของน้ำ ลักษณะดินและการเพาะปลูกพืชต่างๆ				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
61. โครงการก่อสร้าง	/		1. วางแผนและพิจารณาจัดทำรายงานศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้นของการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก – กลาง			/		
			2. วางแผนควบคุมบริหารงานด้านก่อสร้าง			/		
			3. ดำเนินการก่อสร้างโครงการชลประทาน ขนาดกลาง-เล็ก				/	
62. โครงการชลประทานจังหวัด	/		1. วางแผน ควบคุม ตรวจสอบ การดำเนินการส่งน้ำและบำรุงรักษาของโครงการพิเศษที่ได้รับมอบหมาย				/	
			2. ควบคุมดำเนินงานของกรมชลประทานภายในเขตจังหวัดที่รับผิดชอบ				/	
			3. ติดต่อประสานงานกับส่วนราชการอื่นๆ เพื่อเร่งรัดการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก ส่งเสริมกิจกรรมในการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ การเกิดอุทกภัย				/	
			4. ติดตั้งเครื่องสูบน้ำขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้าควบคุม ให้คำแนะนำในการใช้เครื่องสูบน้ำ บำรุงรักษาเครื่องสูบน้ำ และระบบส่งน้ำตลอดจนการวางแผนงานส่งน้ำและบำรุงรักษาและระบายน้ำ				/	
			5. จัดทำสถิติข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณน้ำท่า น้ำฝนและปริมาณน้ำที่ส่งเข้าพื้นที่โครงการชลประทานขนาดเล็ก โครงการศูนย์บริการเกษตรกรเคลื่อนที่ โครงการขุดลอกหนองน้ำและคลองธรรมชาติ โครงการพิเศษอื่นๆ ประกอบด้วย โครงการตามพระราชดำริ โครงการขนาดกลาง				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			โครงการพัฒนาเพื่อความมั่นคงและงานก่อสร้างอื่นๆ ที่ผู้บังคับบัญชา มอบหมาย					
กรมพัฒนาที่ดิน								
63. สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 1-12	/		1. ศึกษา สำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลดินเพื่อวางแผนในการใช้ที่ดิน สำรวจ ออกแบบ ควบคุม การก่อสร้างระดับอนุรักษดินและน้ำในเขตพื้นที่ รับผิดชอบ ให้บริการวิเคราะห์ และตรวจสอบดินแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเกษตรกร			/		
64. สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด	/		1. ปฏิบัติการในด้านการพัฒนาที่ดิน การส่งเสริม การสาธิต เกี่ยวกับการ พัฒนาที่ดิน การฝึกอบรมและถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่หมอดินอาสา และเกษตรกรทั่วไป ให้บริการเกษตรกรตามแผนทรัพยากรที่ดิน และ แผนพัฒนาการเกษตร และร่วมจัดทำแผนพัฒนาทรัพยากรตำบล				/	
สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อ เกษตรกรรม								
65. สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัด		/	1. ดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามพระราชบัญญัติการปฏิรูป ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518				/	
			2. ปรับปรุงที่ดินและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน พัฒนาเปลี่ยนแปลง โครงสร้างทางการเกษตรเพื่อสนับสนุนกระบวนการผลิต รวมถึงการ				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			ส่งเสริมตลาดเพื่อเพิ่มรายได้โดยประสานกับส่วนราชการทั้งภายในและ ภายนอกกระทรวงเกษตรและสหกรณ์					
กรมตรวจบัญชีสหกรณ์								
66. สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 1-10	/		1. ดำเนินการตรวจสอบบัญชีของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรให้เป็นไปตาม กฎหมาย ระเบียบและมาตรฐานการสอบบัญชีที่รับรองทั่วไปในเขตพื้นที่ รับผิดชอบ			/		
			2. กำกับดูแล วางรูปแบบบัญชีของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรให้เหมาะสม กับธุรกิจ			/		
			3. ถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมให้สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรมีการจัดทำ บัญชี			/		
			4. จัดระบบงาน ประมวลผลข้อมูล และเป็นศูนย์ข้อมูลทางการเงินและการ บัญชีในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ			/		
67. สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์จังหวัด	/		1. ดำเนินการตรวจบัญชีของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรให้เหมาะสมกับ ธุรกิจ ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการเงินการบัญชีแก่บุคลากรของสหกรณ์ ดำเนินการตรวจสอบบัญชีให้เป็นไปตามกฎหมาย สอบทานรายงานการ สอบบัญชี และประมวลผล				/	
กรมส่งเสริมสหกรณ์								

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	เลข บประมาณ	เลข ปีงบประมาณ		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
68. ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการ สหกรณ์ที่ 1-20	/		1. ศึกษาวิเคราะห์ เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรในขบวนการสหกรณ์และ บุคคลทั่วไปในพื้นที่ความรับผิดชอบอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ศึกษา ความจำเป็นในการสร้างหลักสูตร การฝึกอบรม ดำเนินการถ่ายทอด เทคโนโลยีด้านบริหารองค์กร ด้านธุรกิจสหกรณ์			/		
69. สำนักงานสหกรณ์จังหวัด		/	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการสหกรณ์ การจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมและพัฒนางานสหกรณ์ทุก ประเภท และกลุ่มเกษตรกร ส่งเสริม เผยแพร่ และให้ความรู้				/	
กรมวิชาการเกษตร								
- สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรที่ 1-8								
70. ศูนย์บริการวิชาการด้านพืชและ ปัจจัยการผลิต	/		1. วิจัยพัฒนาและทดสอบเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมในพื้นที่				/	
			2. บริการวิชาการด้านพืชและปัจจัยการผลิต ให้แก่ เกษตรกร เจ้าหน้าที่ และประชาชนทั่วไป				/	
กรมส่งเสริมการเกษตร								
71. ศูนย์ขยายพันธุ์พืชที่ 19	/		1. ศึกษา วิเคราะห์และวางแผนการขยายเมล็ดพันธุ์ ให้คำแนะนำ คอบคุม กำกับการผลิตเมล็ดพันธุ์ชั้นพันธุ์ขยายและพันธุ์จำหน่าย			/		
72. ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ	/					/		

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
การเกษตรจังหวัด								
73. ศูนย์บริหารศัตรูพืชจังหวัด	/					/		
74. ศูนย์วิจัยพืชไร่	/					/		
75. ศูนย์บริการวิชาการด้านพืชและ ปัจจัยการผลิต (สถานีทดลองข้าว)	/					/		
76. ศูนย์วิจัยหม่อนไหม	/					/		
77. ด้านตรวจพืช	/					/		
78. ด้านตรวจพืชและวัสดุการเกษตร	/					/		
79. สำนักงานเกษตรจังหวัด		/	1. ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการผลิตการเกษตร ส่งเสริมและพัฒนา เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร ให้บริการและส่งเสริมอาชีพการเกษตร				/	
กระทรวงคมนาคม								
กรมทางหลวง								
80. สำนักทางหลวงที่ 1-15	/		1. วางแผน สํารวจ ออกแบบ ตรวจสอบ และวิเคราะห์ทางวิศวกรรมในงาน ปรับปรุงและบำรุงรักษาทางหลวงในความรับผิดชอบ			/		
			2. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินและงานนิติการ			/		
81. หมวดการทาง	/		1. ดูแลและบำรุงรักษาถนนที่ได้ก่อสร้างเสร็จให้คงสภาพดีดังเดิม เช่น การ ซ่อมผิวจราจรที่เป็นหลุม บ่อ งานติดตั้งป้ายจราจร การทำความสะอาด				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			ผิวทาง งานตัดหญ้าไหล่ทาง งานซ่อมบำรุงและบูรณะทางเดิน งานดูแล สาธารณูปโภคต่างๆ งานสะพานลอย งานศาลาทางหลวงและงานชี้แนว เขตที่ดินของกรมทางหลวงฯ และงานที่ประชาชนเดือดร้อน และร้องเรียน ต่างๆ					
82. แขวงการทาง	/		1. การวางแผนงาน งานบำรุงปกติ งานบำรุงพิเศษ งานบูรณะและอื่นๆ และดำเนินการตามแผนที่ได้รับอนุมัติ				/	
			2. กำหนดแผนการใช้เครื่องจักร/ยานพาหนะให้สอดคล้องกับแผนการ ดำเนินงาน				/	
			3. ควบคุม ตรวจสอบและบำรุงรักษา สะพาน ช่อหน้าและโครงสร้างอื่นๆ และรักษาเขตทาง ที่ดินนอกเขตทางและทรัพย์สินของกรมทางหลวง				/	
			4. จัดทำ จัดหา และติดตั้ง หลักโค้ง หลักเขตทาง หลัก กม. ป้าย ราวกัน อันตราย ฯลฯ				/	
83. สำนักงานบำรุงทางหลวงพิเศษ ระหว่างเมือง	/			/				
กรมทางหลวงชนบท								
84. สำนักทางหลวงชนบทที่ 1-12	/		1. วางแผน สำรวจ ตรวจสอบ ออกแบบและวิเคราะห์ทางวิศวกรรมในงาน ปรับปรุงและบำรุงรักษาทางหลวงชนบทในความรับผิดชอบ ให้บริการใน			/		

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			การวิเคราะห์ วิจัย ให้กรรมสิทธิ์ที่ดินและงานนิติการ บำรุงรักษาและซ่อม เครื่องจักรกลและยานพาหนะในเขตรับผิดชอบ					
85. สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัด	/		1. บำรุงและบำรุงรักษาโครงข่ายทางหลวงชนบทในเขตจังหวัด				/	
			2. ก่อสร้างถนนเข้าแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาพื้นที่เฉพาะ				/	
			3. ก่อสร้างถนนในเขตเมืองและชนบท				/	
			4. ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานด้านงานทางแก้อปท.				/	
			5. กำกับดูแล ตาม พ.ร.บ.ทางหลวง พ.ศ. 2535				/	
			6. แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน เช่น การแจกจ่ายน้ำ การซ่อม ถนนที่เกิดอุทกภัย				/	
กรมการขนส่งทางบก								
86. สำนักงานขนส่งจังหวัด		/	1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก รถยนต์ ล้อเลื่อน และ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง วางแผนการขนส่งทางบกและส่งเสริมสวัสดิภาพ การขนส่งทางบกภายในจังหวัด กำกับ ดูแล และสนับสนุนการปฏิบัติงาน ของสำนักงานขนส่งจังหวัดสาขาและสถานีขนส่ง				/	
กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี								
87. สำนักงานการขนส่งทางน้ำที่ 1-7	/		1. ตรวจสอบและควบคุมการเดินเรือ การจราจรทางน้ำ การขนส่งทางน้ำ สอบความรู้ผู้ควบคุมเรือ, ทำสัญญาลูกเรือ, สอบสวนและพิจารณา			/		

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			ความผิดปกติเกิดอุบัติเหตุทางน้ำ ตรวจตราและปราบปรามตลอดจน พิจารณาสอบสวนดำเนินคดีแก่ผู้ละเมิดกฎหมาย 3 ฉบับ และการทำนิติ กรรมทางทะเบียนเรือ การจดทะเบียนเรือ การออกใบอนุญาตใช้เรือต่อ อายุเรือ					
88. ศูนย์ควบคุมการจราจรและความ ปลอดภัยทางทะเล (ชลบุรี)	/				/			
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม								
สำนักงานปลัดกระทรวง								
89. สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 1-16	/		1. จัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม			/		
			2. ประสานการดำเนินงาน ตลอดจนถึงติดตาม ประเมินผลและมาตรการ จัดการสิ่งแวดล้อมในระดับภาคและจังหวัด			/		
			3. ติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม			/		
90. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด		/	1. จัดทำแผนจัดการสิ่งแวดล้อมของจังหวัด แผนปฏิบัติการเพื่อจัดการ คุณภาพสิ่งแวดล้อม ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่า ด้วยป่าสงวน กฎหมายว่าด้วยสวนป่า เฝ้าระวัง ตรวจสอบ กำกับดูแล ส่งเสริมเผยแพร่ บำรุงรักษา และระบบเตือนภัยเกี่ยวกับน้ำ กำกับดูแล การประกอบกิจการน้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาลและกิจการ				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			ประปา					
กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง								
91. สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเล ชายฝั่งทะเล และป่าชายเลน	/		1. ศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง สำรวจและประเมินสภาวะทรัพยากร และผลิตชีวภาพ ศึกษาและติดตาม สภาพแวดล้อม ปัจจัยมลภาวะ และผลกระทบต่อทรัพยากรทางทะเล			/		
92. ส่วนบริหารจัดการทรัพยากรป่าชายเลนภาค	/		1. ส่งเสริมและพัฒนา อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าชายเลน วางแผน กำหนดมาตรการในการบริหารจัดการ			/		
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช								
93. สำนักบริหารจัดการในพื้นที่อนุรักษ์ที่ 1-16	/		1. จัดทำแผนบริหารจัดการในเขตพื้นที่อนุรักษ์ให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติ การหลักและนโยบายของกรม			/		
			2. สนับสนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษาและวิจัย เพื่ออนุรักษ์และ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ			/		
94. สำนักงานอนุรักษ์และพัฒนาสวนป่า	/						/	
95. อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่	/					/		
96. สำนักงานศูนย์การจัดการอุทยานแห่งชาติ	/				/			

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
97. สถานีวิจัยและฝึกอบรมการปลูก สร้างสวนป่า	/					/		
98. ศูนย์วิจัยผลผลิตป่าไม้จังหวัด กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	/					/		
99. ศูนย์ทรัพยากรน้ำบาดาลภาค 1-12 กรมทรัพยากรน้ำ	/					/		
100. สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 1-8	/		1. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งองค์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในระดับลุ่ม น้ำ และท้องถิ่น			/		
			2. พัฒนาเสริมสร้างขีดความสามารถ รวมทั้งเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรน้ำ แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย			/		
			3. พัฒนาระบบฐานข้อมูล และเป็นศูนย์เครือข่ายข้อมูล จัดทำแผนปฏิบัติ การบริหารจัดการ สํารวจออกแบบพัฒนา อนุรักษ์ฟื้นฟูการใช้ประโยชน์ และการแก้ไขปัญหาของลุ่มน้ำ			/		
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร								
กรมอุตุนิยมวิทยา								
101. สถานีอุตุนิยมวิทยาจังหวัด	/		1. ตรวจอากาศผิวพื้นทุก 3 ชม.		/			
			2. บริการข้อมูลแก่ประชาชน และแจ้งเตือนภัยธรรมชาติ			/		

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
102. สถานีตรวจสอบและเฝ้าฟังวิทยุ	/					/		
สำนักงานสถิติแห่งชาติ								
103. สำนักงานสถิติจังหวัด		/	1. ดำเนินการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลสถิติ ตามโครงการของสำนักงานและ ของจังหวัด				/	
			2. เป็นศูนย์ข้อมูลสถิติของจังหวัด				/	
			3. ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ จัดทำรายงานสถิติ และจัดทำ ข้อเสนอแนะในระดับจังหวัด				/	
			4. ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ ให้คำแนะนำทางด้านวิชาการ และพัฒนา ระบบข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัด				/	
กระทรวงพลังงาน								
กรมธุรกิจพลังงาน / สำนักงาน ปลัดกระทรวง								
104. สำนักงานพลังงานภูมิภาคที่ 1-12	/					/		
(อยู่ระหว่างการปรับโครงสร้างของ สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน)			1. กำกับดูแลด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมของกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง และก๊าซ	/				
			2. ส่งเสริมและพัฒนาการอนุรักษ์พลังงานและพลังงานทดแทน ประสาน และอำนวยความสะดวกในการสำรวจและผลิตเชื้อเพลิงธรรมชาติ และ			/		

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			กำกับดูแลคุณภาพ การค้าและการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิง					
กรมพัฒนาพลังงานทดแทน								
105. สำนักงานพัฒนาพลังงานทดแทน และอนุรักษ์พลังงานพื้นที่ (เปลี่ยนเป็นสำนักงานพลังงาน ภูมิภาคที่ 1-12 ของสำนักงาน ปลัดกระทรวงพลังงาน)	/		1. กำหนดมาตรการและแผนงานการอนุรักษ์พลังงาน และส่งเสริม ประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและ ขนาดเล็ก อาคารและที่อยู่อาศัยภาคคมนาคมและภาคเกษตรที่กฎหมาย มิได้กำหนดควบคุม		/			
<u>กระทรวงพาณิชย์</u>								
สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์								
106. สำนักงานพาณิชย์จังหวัด		/	1. การบริหารงานพาณิชย์จังหวัดเป็นหัวหน้าส่วนราชการและเป็นผู้แทน กระทรวงพาณิชย์ ติดตามและสอดส่องสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของ จังหวัด วางแผนพัฒนาและส่งเสริมพาณิชย์กรรมของจังหวัด				/	
กรมการประกันภัย								
107. สำนักงานประกันภัยจังหวัด	/		1. งานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจากรถ งานคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้ เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ และผู้มีสิทธิตามกรมธรรม์ประกันภัยต่างๆ				/	B
			2. งานตรวจสอบและกำกับ การดำเนินงานของสาขา สำนักงานตัวแทนฯ				/	
			3. งานส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจประกันภัย ด้านต่ออายุใบอนุญาตตัวแทน				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			และนายหน้าประกันภัย การจัดสอบความรู้สำหรับนายหน้าประกันภัย					
			4. งานออกเครื่องหมายแทนเครื่องหมายแสดงการเอาประกันภัย				/	
กรมการค้าภายใน								
108. สำนักงานการค้าภายในจังหวัด	/		1. ปฏิบัติงานและดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ กฎหมายว่าด้วยการควบคุมโรคภัยไข้เจ็บ กฎหมายว่าด้วยการควบคุม กิจการคลังสินค้า หรือกิจการอื่นที่มีสภาพคล้ายคลึงกัน และกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้อง				/	B
			2. ส่งเสริมและพัฒนาการค้า การตลาด และตลาดภายในประเทศให้เกิด ความเป็นธรรม				/	
			3. ส่งเสริมระบบการค้าสินค้าเพื่อรักษาระดับราคาสินค้าเกษตร				/	
			4. ส่งเสริมการแข่งขันทางการค้าอย่างเป็นธรรม รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนา ผู้บริโภคให้มีบทบาทพิทักษ์ประโยชน์ของตนเอง				/	
			5. จัดระเบียบเกี่ยวกับการค้า การตลาด รวมทั้งกำกับตรวจสอบและควบคุม การประกอบธุรกิจ				/	
109. สำนักงานสาขาจังหวัด 19 สาขา	/		1. ตรวจสอบให้คำรับรองเครื่องชั่งตวงวัดที่ผู้ครอบครอง ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ ซ่อม ผู้ขาย ยื่นคำขอตรวจสอบให้คำรับรอง ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ				/	B
			2. ตรวจสอบเครื่องชั่งตวงวัดขณะใช้งานให้ถูกต้องตามกฎหมาย ในเขต				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
			พื้นที่ที่รับผิดชอบ					
			3. พิจารณาออกหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจ / ใบแทนหนังสือประกอบ ธุรกิจในการขายเครื่องซักรีด เครื่องตวง และเครื่องวัด ในเขตพื้นที่ที่ รับผิดชอบ				/	
กรมพัฒนาธุรกิจการค้า								
110. สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า จังหวัด	/		1. จัดทะเบียนพาณิชย์ ทะเบียนสมาคมการค้าและหอการค้าจังหวัด จัด ทะเบียนห้างหุ้นส่วนและบริษัทจำกัดที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในเขต จังหวัด				/	B
			2. ตรวจสอบเบื้องต้นคำขอจดทะเบียนบริษัทมหาชนจำกัดและคำขอ อนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว				/	
			3. บริการตรวจค้น คัดสำเนา และรับรองรายการทางทะเบียนห้างหุ้นส่วน บริษัทและทะเบียนพาณิชย์				/	
			4. ถอนทะเบียนบริษัทที่มีได้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการให้เป็น บริษัทร้าง				/	
กรมการค้าต่างประเทศ								
111. สำนักงานการค้าต่างประเทศเขต 1-6	/		1. ตรวจสอบและพิจารณาดำเนินการออกใบอนุญาตและหนังสือรับรองการ นำเข้าส่งออกสินค้าที่มีการจัดระเบียบการนำเข้าส่งออก รวบรวมข้อมูล			/		B

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
			และสถิติการนำเข้าส่งออกสินค้าที่มีการอนุญาตและออกหนังสือรับรอง ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้า พ.ศ. 2503 ประสานงาน ให้การสนับสนุนและข้อเสนอแนะกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหา อุปสรรคและขยายการค้าชายแดนและผ่านแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามที่ได้รับมอบหมาย					
กระทรวงมหาดไทย								
สำนักงานปลัดกระทรวง								
- ส่วนส่งเสริมและประสานภูมิภาค								
112. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร เขต 1-12	/		1. เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงเครือข่ายสารสนเทศและสื่อสารระหว่าง ส่วนกลางกับจังหวัดและระหว่างจังหวัดภายในเครือข่ายรับผิดชอบและ ตามที่ร้องขอ ศูนย์กลางข้อมูลของกระทรวงมหาดไทยในส่วนภูมิภาคและ สนับสนุนศูนย์ข้อมูลจังหวัดภายในเครือข่ายรับผิดชอบ			/		
			2. ให้คำแนะนำปรึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสารแก่จังหวัด ภายในเครือข่าย ติดตามและประเมินผลและเสนอแนวทางในการ ปรับปรุงปฏิบัติงานของทีมบริหารการสื่อสารจังหวัดภายในเครือข่าย รับผิดชอบ				/	
113. สำนักงานจังหวัด		/	1. แปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติไปเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนา				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			จังหวัดในพื้นที่ เป็นศูนย์สารสนเทศของจังหวัด เพื่อการบริหารและวางแผนพัฒนาจังหวัด จัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด อำนาจการประสาน และปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด และพัฒนาระบบบริหารราชการและการบริหารงานบุคคลของจังหวัด					
กรมการปกครอง								
114. ศูนย์บริหารการทะเบียนภาค 1-12	/						/	
115. ที่ทำการปกครองจังหวัด		/	1. ดำเนินการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของกรมในเขตพื้นที่จังหวัด กำกับ ดูแล และสนับสนุนการปฏิบัติงานของที่ทำการปกครองอำเภอ และที่ทำการปกครองกิ่งอำเภอ				/	
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น								
116. สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด	/						/	
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย								
117. ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 1-12	/		1. อำนาจการปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยและพื้นที่เกิดภัยขนาดใหญ่			/		
			2. สนับสนุน ให้ความรู้ คำแนะนำ ติดตามและประเมินผล ให้มีการฝึกอบรม การปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ช่วยเหลือผู้ประสบภัย และฟื้นฟูสภาพพื้นที่			/		

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
118. สำนักงานป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัด (75 จังหวัด)	/						/	
กรมการพัฒนาชุมชน								
119. ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนา ชุมชนเขตที่ 1-12	/		1. ให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการและสนับสนุนการปฏิบัติงานแก่ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดและสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ .ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเนื้อหา รูปแบบ และวิธีการพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับ ความต้องการของประชาชนและสภาพพื้นที่ เทศ ติดตาม ประเมินผลการ ปฏิบัติงานของสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด กำหนดแผนการตรวจ ราชการประจำปี และประสานการตรวจราชการ			/		
120. สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด		/	1. บริหารงานพัฒนาชุมชน และการบริหารการพัฒนาตามนโยบายกรมการ พัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทยและรัฐบาลและในระดับจังหวัด				/	
			2. ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนในระดับจังหวัด แก้อำเภอ/กิ่งอำเภอ ผู้นำชุมชน และองค์กรต่างๆ				/	
กรมที่ดิน								
121. สำนักงานที่ดินจังหวัดและสาขา		/	1. ดำเนินการตามประมวลกฎหมายที่ดิน กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด กฎหมายว่าด้วยการจัดสรร ที่ดิน กฎหมายว่าด้วยช่างรังวัดเอกชน และ กฎหมายว่าด้วยการเช่าสังหาริมทรัพย์เพื่อพาณิชยกรรมและ				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
			อุตสาหกรรมในจังหวัด ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน สอบเขตตรวจสอบเนื้อที่ จัดเก็บค่าธรรมเนียมค่าใช้จ่าย และภาษีอากรเกี่ยวกับการดำเนินการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมหรือทำธุรกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์					
กรมโยธาธิการและผังเมือง								
122. สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัด (75 จังหวัด)		/	1. วางและจัดทำผังต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากกรม หรือตามที่จังหวัดหรือท้องถิ่นร้องขอ วิเคราะห์ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ของโครงการ ตามหลักวิชาการ ออกแบบควบคุมการก่อสร้าง บุรณะซ่อมแซมอาคารและสิ่งก่อสร้างของหน่วยงานของรัฐแก่ส่วนราชการอื่นในจังหวัด วิเคราะห์ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ของโครงการ ตามหลักวิชาการ ออกแบบควบคุมการก่อสร้าง บุรณะซ่อมแซมอาคารและสิ่งก่อสร้างของหน่วยงานของรัฐแก่ส่วนราชการอื่นในจังหวัด				/	
กระทรวงยุติธรรม								
กรมราชทัณฑ์								
123. เรือนจำกลาง	/		1. ควบคุมนักโทษเด็ดขาดที่มีกำหนดโทษ ดำเนินการทัณฑปฏิบัติแก่	/				

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			ผู้ต้องขัง จัดการศึกษา อบรม พัฒนา ปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรม จัด สวัสดิการ ให้การสงเคราะห์ และพัฒนาสุขภาพอนามัย					
124. ทักษสถานหญิง	/		1. ปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดหญิงให้เป็นไปตามคำพิพากษา หรือคำสั่งชอด้วย กฎหมาย จัดสวัสดิการและให้การสงเคราะห์ผู้ต้องขังหญิง			/		
125. ทักษสถานบำบัดพิเศษ	/			/				
126. ทักษสถานเกษตรอุตสาหกรรม	/			/				
127. เรือนจำพิเศษ	/		1. ควบคุมผู้ต้องขังชาย-หญิงคดีระหว่างการสอบสวน พิจารณาไต่สวนและ อุทธรณ์ฎีกาในเขตอำนาจศาลพญา ควบคุมผู้ต้องขังเด็ดขาดและหญิง ที่กำหนดโทษไม่เกิน 7 ปี พัฒนาผู้ต้องขังเพื่อแก้ไขพฤติกรรม ดำเนินการด้านทัณฑ์ปฏิบัติตลอดจนให้การสงเคราะห์และพัฒนาสุขภาพ อนามัย				/	
128. เรือนจำจังหวัด		/	1. ควบคุมผู้ต้องขังอย่างมืออาชีพ				/	
			2. บำบัด ฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมเสียของผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ				/	
			3. เสริมสร้างและสนับสนุนกระบวนการยุติธรรมไทย				/	
			4. ป้องกันสังคมให้ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน				/	
			5. มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาคนและสังคมกับทุกภาคส่วน				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
กรมคุมประพฤติ								
129. สำนักงานคุมประพฤติภาค 1-9	/		1. ดำเนินการสืบเสาะและพินิจผู้กระทำผิดในชั้นก่อนฟ้อง ชั้นพิจารณาคดีของศาลและภายหลังที่ศาลมีคำพิพากษา ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ควบคุมและสอดส่อง ตรวจพิสูจน์และแก้ไขฟื้นฟูสงเคราะห์ผู้กระทำผิดในชั้นก่อนฟ้อง ชั้นพิจารณาคดีของศาล และภายหลังที่ศาลมีคำพิพากษาในเขตพื้นที่รับผิดชอบ สรรหาและพัฒนาอาสาสมัครคุมประพฤติเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัด			/		
130. สำนักงานคุมประพฤติจังหวัด	/		1. ดำเนินการสืบเสาะและพินิจ ควบคุมและสอดส่อง แก้ไขฟื้นฟูและสงเคราะห์ผู้กระทำผิด ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับรักษาตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับการดำเนินการแก้ไขฟื้นฟูและสงเคราะห์ผู้กระทำผิดในชุมชน				/	
131. สำนักงานคุมประพฤติประจำศาล	/		1. งานด้านการสืบเสาะและพินิจ ควบคุมและสอดส่อง แก้ไขฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และสงเคราะห์ผู้กระทำผิดระหว่างคุมความประพฤติและภายหลังพ้นการคุมความประพฤติ				/	
กรมบังคับคดี								
132. สำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์	/		1. ให้บริการด้านการบังคับคดีแพ่ง, ล้มละลาย และการวางทรัพย์ อย่างมี			/		

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	เลข บประมาณ	เลข ปีงบประมาณ		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
ภูมิภาคที่ 1-9			ประสิทธิภาพ เสมอภาคเป็นธรรมและรวดเร็ว					
133. สำนักงานบังคับคดีจังหวัด (84 แห่ง)	/		1. ดำเนินการเกี่ยวกับคดีแพ่ง คดีล้มละลาย คดีวางทรัพย์ การฟื้นฟูกิจการ ทรัพย์สิน การชำระบัญชี				/	
กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและ เยาวชน								
134. สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ เยาวชนจังหวัด	/		1. พินิจคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพเด็ก เยาวชน ผู้เยาว์และครอบครัวที่ เข้าสู่กระบวนการยุติ ดำเนินการด้านคดี ด้านการป้องกัน บำบัดแก้ไข ฟื้นฟู พัฒนาและสงเคราะห์และติดตามประเมินผล ประสานความร่วมมือ และสร้างเครือข่ายกับชุมชน องค์กรภาครัฐ เอกชน ทั้งภายในและ ต่างประเทศ				/	
135. ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนเขต 1-9	/		1. ให้การอภิบาลในเรื่องการกินอยู่หลักนอนของเด็กและเยาวชน จำแนก เด็กและเยาวชน กำหนดแนวทางและการดำเนินการบำบัดแก้ไขฟื้นฟู โดยจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชน รวมทั้งพัฒนาเสริมสร้างสุขภาพ พลานามัยของเด็กและเยาวชน			/		
กระทรวงแรงงาน								
สำนักงานปลัดกระทรวง								
136. สำนักงานแรงงานจังหวัด		/	1. กำกับ ดูแล ติดตามและประเมินผลแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
			ในความรับผิดชอบของส่วนราชการสังกัดกระทรวงในเขตจังหวัด ดำเนินการเกี่ยวกับงานยุทธศาสตร์ งานนโยบายและแผนงานพัฒนาเป็น ศูนย์สารสนเทศด้านแรงงานในเขตพื้นที่จังหวัด ประสานและดำเนินการ โครงการพิเศษด้านแรงงานในเขตพื้นที่จังหวัด					
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน								
137. สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค 1-12	/		1. ดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน เพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานและศักยภาพ แรงงาน ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและดำเนินการแข่งขัน ฝีมือแรงงาน			/		
138. ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด (64 แห่ง)	/		1. ดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน เพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานและศักยภาพ แรงงาน				/	
			2. ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและดำเนินการแข่งขันฝีมือ แรงงาน				/	
			3. ส่งเสริมประสานการสร้างเครือข่ายการพัฒนาฝีมือแรงงานและศักยภาพ แรงงาน				/	
			4. ส่งเสริมและสนับสนุนภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงาน				/	
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน								
139. ศูนย์ความปลอดภัยในการทำงาน	/		1. มีภารกิจเรื่องดูแลความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน ทั้งทางด้านเสียง ไฟ				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
พื้นที่ 1-12			น้ำ ฯลฯ ว่ามีความปลอดภัยสำหรับลูกจ้างหรือไม่					
สำนักงานประกันสังคม								
140. สำนักงานประกันสังคมจังหวัด		/	1. ให้ความคุ้มครองและหลักประกันในชีวิตแก่ผู้ประกันตนที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือทุพพลภาพ หรือตาย รวมทั้งการคลอดบุตร การสงเคราะห์บุตร ชราภาพ และการว่างงาน การคุ้มครองผู้ประกันตนอิสระตามกฎหมายประกันสังคม และการให้ความคุ้มครองและหลักประกันในชีวิตแก่ลูกจ้าง ดำเนินงานทะเบียนและงานจัดเก็บเงินสมทบของกองทุนประกันสังคมและกองทุนเงินทดแทน รวมทั้งกิจกรรมอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย				/	
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน								
141. สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด		/	1. คุ้มครองแรงงาน ดูแลแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบให้ได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายกำหนดและมีคุณภาพชีวิตที่ดี ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ข้อพิพาทแรงงานและความไม่สงบด้านแรงงาน				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
กรมการจัดหางาน								
142. สำนักงานจัดหางานจังหวัด (75 จังหวัด)		/	1. ปฏิบัติงานและประสานงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมในเขตพื้นที่ จังหวัด				/	
			2. รายงานการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผนงานและโครงการต่อกรมการ จัดหางานและสำนักงานจังหวัด				/	
กระทรวงวัฒนธรรม								
สำนักงานปลัดกระทรวง								
143. สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด	/						/	
กรมศิลปากร								
- สำนักโบราณคดี								
144. สำนักงานศิลปากรที่ 1-15	/		1. ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย สืบค้น ทางวิชาการ โบราณคดี ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ			/		
			2. ดำเนินการศึกษาโบราณสถานและในแหล่งที่จะดำเนินการอนุรักษ์แหล่ง โบราณคดี ตามกระบวนการทางวิชาการโบราณคดี				/	
			3. สืบค้น ศึกษา จัดทำผัง และกำหนดขอบเขตโบราณสถาน เพื่อการขึ้น ทะเบียน โบราณสถานในเขตพื้นที่รับผิดชอบ รวมทั้งจัดทำบัญชีโบราณ สถานที่มีอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
			4. ควบคุม ดูแลรักษา โบราณสถาน เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติในเขตพื้นที่รับผิดชอบ			/		
			5. ควบคุมการสงวนรักษา และบูรณะโบราณสถาน				/	
			6. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และบริการให้ความรู้ทางด้านโบราณคดีและวิชาการที่เกี่ยวข้องแก่สาธารณชน				/	
145. อุทยานประวัติศาสตร์	/		1. อนุรักษ์พัฒนาและบำรุงรักษา ให้ข้อมูล แหล่งมรดกทางศิลปวัฒนธรรม			/		
			2. ประสานงานความร่วมมือในการดูแลรักษาโบราณสถานกับองค์กรในท้องถิ่น			/		
			3. บริหารจัดการโบราณสถาน จัดเก็บรายได้ให้แก่กรมศิลปากร เพื่อประโยชน์ในการทำนุบำรุงรักษามรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชาติ			/		
			4. ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504			/		
- สำนักหอสมุดแห่งชาติ								
146. หอสมุดแห่งชาติจังหวัด	/		1. จัดหาและรวบรวมทรัพยากรสารสนเทศทางปัญญาของชาติ ตามข้อกำหนดในพระราชบัญญัติการพิมพ์ เป็นศูนย์กลางในการให้บริการการอ่าน ศึกษา ค้นคว้าและวิจัยและเพื่อเป็นแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทำหน้าที่รวบรวมและเชื่อมโยงเครือข่ายกับห้องสมุดสถานศึกษาในภูมิภาค ด้วย				/	

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			ระบบคอมพิวเตอร์ออนไลน์และระบบอินเทอร์เน็ต					
			2. อนุรักษ์และสงวนรักษาทหัตถ์ทางปัญญาของท้องถิ่น				/	
- สำนักพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ								
147. พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ	/		1. สำรวจ รวบรวมโบราณวัตถุ สงวนรักษาและอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมของชาติด้านกายภาพและด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์				/	
			2. ศึกษา ค้นคว้า วิจัยเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์และสิ่งแวดล้อม จากหลักฐานที่เป็นโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และวัตถุทางชาติพันธุ์				/	
			3. นำเสนอข้อมูลทางวิชาการ โดยการจัดแสดงโบราณวัตถุทั้งนิทรรศการถาวรและนิทรรศการชั่วคราว เพื่อความรู้และความเพลิดเพลินแก่สาธารณชนทุกเพศ ทุกวัย ทุกระดับการศึกษา				/	
			4. ส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ จัดกิจกรรมและบริการด้านการศึกษา				/	
			5. เป็นองค์กรเพื่อการอนุรักษ์ เป็นสถาบันการศึกษานอกระบบ แหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม และศูนย์กลางชุมชน				/	
			6. ส่งเสริม พัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ประสานความร่วมมือกับชุมชนในท้องถิ่นเพื่อการอนุรักษ์และสืบทอดมรดกทางศิลปวัฒนธรรม				/	
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี								

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			(ไม่มี)					
<u>กระทรวงศึกษาธิการ</u>								
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ								
- สำนักบริหารงานการศึกษา นอกโรงเรียน	/					/		
148. ศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียน จังหวัด	/		1. กำหนดนโยบาย วางแผนการศึกษานอกโรงเรียนระดับจังหวัด ส่งเสริม ประสานงาน และพัฒนาเครือข่ายการบริหารการศึกษานอกโรงเรียนทั้ง ภาครัฐและเอกชน ดำเนินการเกี่ยวกับคลังข้อสอบ เพื่อสนับสนุนการ วัดผลประเมินผลของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ และ กำกับดูแลสถานศึกษาในความดูแลของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัด				/	
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน								
149. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	/		1. จัดทำนโยบาย แผนพัฒนาและมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่ การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายมาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่น					A
			2. วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และ					

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			หน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษา และแจ้งจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้ หน่วยงานข้างต้นรับทราบและกำกับ ตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่าย งบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว					
			3. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาใน เขตพื้นที่การศึกษา					
			4. กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและในเขต พื้นที่การศึกษา					
			5. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขต พื้นที่การศึกษา					
			6. ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา					
			7. จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษาใน เขตพื้นที่การศึกษา					
			8. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาของเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดรูปแบบที่ หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา					

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			9. ดำเนินการและประสานงาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา การศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา					
			10. ประสาน ส่งเสริมการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน ด้านการศึกษา					
			11. ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กร หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะสำนักงานผู้แทน กระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่การศึกษา					
150. ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต การศึกษา 1-12	/					/		
สำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา								
151. สถาบันการอาชีวศึกษาภาค	/							
152. วิทยาลัยเทคนิค	/		1. ผลิตกำลังคนในสายอาชีพ บริการชุมชนในตำนานอุตสาหกรรม ผลิต กำลังคนตั้งแต่ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยีให้มีคุณภาพ มาตรฐานสากล				/	
153. วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการ ท่องเที่ยว	/					/		

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
154. วิทยาลัยสารพัดช่าง	/		1. จัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ สัมมนาบุคลากรให้มีคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ที่ทันโลกทันเหตุการณ์ ผลิต และพัฒนา กำลังคนทางวิชาชีพในระดับต่างๆ นำระบบ เทคโนโลยี สารสนเทศ มาใช้บริหารจัดการอาชีวศึกษา วิจัย พัฒนาสิ่งแวดลอม สร้าง บรรยายการเรียนรู้ให้เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน			/		
155. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี	/				/			
156. วิทยาลัยการอาชีพ	/		1. จัดการศึกษาหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)				/	
			2. จัดการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)				/	
			3. จัดการศึกษาหลักสูตรระยะสั้น (ฝึกอาชีพระยะสั้นให้ประชาชนผู้สนใจ ทั่วไป)				/	
สำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา								
- สำนักบริหารวิทยาลัยชุมชน								
157. วิทยาลัยชุมชน	/			/				
158. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะ เกษตรศาสตร์	/			/				
159. ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพเกษตร	/			/				

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	เลข บประมาณ	เลข บัญชี		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
กรม								
160. สถานีวิทยุปากช่อง สถาบัน อินทรีจันทร์สถิตย์เพื่อการ ค้นคว้าและพัฒนาพืชศาสตร์	/			/				
161. สถานีฝึกอบรมและวิจัยอนามัย ชนบท คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล	/			/				
162. มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขา วิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา	/			/				
163. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	/		1. ผลิตและพัฒนากำลังคนระดับสูงทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	/				
			2. วิจัยและค้นคว้าเพื่อสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ					
			3. ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม					
			4. ให้บริการทางวิชาการแก่ประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและ ภาคเอกชน					
			5. ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติและของท้องถิ่น					
164. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร	/			/				

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
ศาสตร์ (นิด้า)								
165. บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏ สวนดุสิต โครงการความร่วมมือ ระหว่างสถาบันราชภัฏสวนดุสิต กับสถาบันราชภัฏนครราชสีมา	/			/				
166. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา	/			/				
167. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล	/			/				
168. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	/			/				
169. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อีสาน วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียง เหนือ นครราชสีมา	/			/				
170. ศูนย์วิจัยข้าวโพดและข้าวฟ่าง แห่งชาติ สถานีวิจัยพืชไร่สุวรรณ วากกกลกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	/		1. วิจัยและพัฒนาการผลิตข้าวโพด ข้าวฟ่าง และพืชไร่เศรษฐกิจแบบครบ วงจร ให้บริการวิชาการด้านพืชไร่และถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านสื่อต่างๆ ผลิตขยายเมล็ดพันธุ์ ท่อนพันธุ์ และส่วนขยายพันธุ์รวมทั้งตรวจสอบ คุณภาพเมล็ดพันธุ์	/				

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วนกลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
กระทรวงสาธารณสุข								
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข								
171. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด		/	1. จัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพในเขตพื้นที่จังหวัด				/	
			2. ดำเนินการ และประสานงานเกี่ยวกับงานสาธารณสุขจังหวัดในเขตพื้นที่จังหวัด				/	
			3. กำกับ ดูแล ประเมินผลและสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานสาธารณสุขในเขตพื้นที่จังหวัด				/	
172. โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา	/		1. บริการสาธารณสุข การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันควบคุมโรค การรักษาพยาบาลและการฟื้นฟูสภาพ	/				
			2. เป็นศูนย์รับส่งต่อผู้ป่วย เพื่อรักษาต่อในระดับ ทุติยภูมิ และตติยภูมิ	/				
			3. ร่วมผลิตและฝึกอบรมบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข และเพื่อแก้ปัญหาสาธารณสุขในท้องถิ่น รวมทั้งการร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ตลอดจนชุมชนในการแก้ปัญหา	/				
173. วิทยาลัยพยาบาล	/			/				
174. โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต	/		1. ให้บริการสาธารณสุขแบบองค์รวม เป็นศูนย์รับผู้ป่วยในระดับทุติยภูมิ ตติยภูมิ และขยายความร่วมมือตลาดธุรกิจกับเครือข่ายพันธมิตรทุกภาคส่วน โดยมีระบบการจัดการแบบบูรณาการอย่างมีมาตรฐานและ	/				

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			ผลสัมฤทธิ์ของงานที่มีประสิทธิภาพ นำคุณภาพชีวิตที่ดีสู่ผู้รับและผู้ให้บริการ					
175. โรงพยาบาลกลาง	/						/	
176. โรงพยาบาลปาดอง	/						/	
177. โรงพยาบาลชลบุรี	/		1. ดำเนินงานสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าในพื้นที่รับผิดชอบ และให้บริการสาธารณสุขในระดับทุติยภูมิและตติยภูมิ	/				
			2. เป็นศูนย์รับผู้ป่วยเพื่อรักษาต่อในระดับทุติยภูมิและตติยภูมิในเขตรับผิดชอบ	/				
			3. เป็น Excellent Center ได้แก่ ศูนย์โรคหัวใจ ศูนย์มะเร็ง ศูนย์อุบัติเหตุ	/				
			4. ให้บริการชั้นสูตรสาธารณสุขทั้งภายในโรงพยาบาลและแก่งหน่วยบริการสาธารณสุขทุกแห่งภายในจังหวัดและจังหวัดอื่นๆ ในเขตรับผิดชอบ	/				
			5. เป็นสถาบันร่วมผลิตและฝึกอบรมบุคลากรทางด้านการแพทย์และสาธารณสุข	/				
			6. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย รวบรวมสถิติข้อมูลต่างๆ และจัดทำเป็นรายงาน	/				
178. วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร	/			/				
กรมสุขภาพจิต								

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
179. โรงพยาบาลจิตเวช	/		1. ศึกษาวิเคราะห์ วิจัย รวมทั้งรูปแบบการให้บริการเฉพาะทางด้านสุขภาพจิตและจิตเวช	/				
			2. ส่งเสริม พัฒนา ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี ทางด้านสุขภาพจิตและจิตเวชแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน	/				
			3. ให้บริการตรวจ วินิจฉัย บำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้มีปัญหาด้านสุขภาพจิตที่รุนแรงอย่างใกล้ชิด	/				
180. ศูนย์สุขภาพจิตที่ 1-12	/		1. ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานด้านสุขภาพจิตชุมชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ พัฒนาวิชาการด้านส่งเสริมและป้องกันปัญหาด้านสุขภาพจิต บริหารการพัฒนาและร่วมจัดทำแผนแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพจิต นิเทศและติดตามผลการปฏิบัติงาน			/		
กรมการแพทย์								
181. ศูนย์มะเร็ง 6 แห่ง	/		1. รวบรวมข้อมูล สถิติโรคมะเร็ง จัดทำทะเบียนโรคมะเร็ง และศึกษาการระบาดของวิทยาของโรคมะเร็งในเขตรับผิดชอบ สนับสนุนส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชน			/		
			2. บริการตรวจ วินิจฉัย ค้นหาโรคมะเร็ง วิจัยทางวิทยาศาสตร์พื้นฐานและทางคลินิก พัฒนาและส่งเสริมสมรรถนะบุคลากรทางการแพทย์			/		
กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ								

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	เลข บ ค ส	เลข ค บ ค ส		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
182. ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาสุขภาพ ภาคประชาชน 5 ภาค	/		1. พัฒนารูปแบบและการดำเนินงานสาธารณสุขมูลฐาน เพื่อพัฒนาสุขภาพ ภาคประชาชน พัฒนาศักยภาพ ส่งเสริม พัฒนาอาสาสมัคร และ สนับสนุนการมีส่วนร่วม			/		
183. ศูนย์วิศวกรรมการแพทย์ที่ 1-9	/					/		
กรมอนามัย								
184. ศูนย์อนามัยที่ 1-12	/		1. ให้บริการส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมโดยเฉพาะแม่และเด็ก ส่งเสริม สุขภาพและพัฒนาอนามัยสิ่งแวดล้อม ศึกษาวิจัยและพัฒนาระบบกลไก มาตรฐาน มาตรการ รูปแบบ และวิธีการจัดการองค์ความรู้ และ เทคโนโลยี บริหารจัดการระบบแผนงาน และติดตามประเมินผล งบประมาณ ข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศ			/		
กรมควบคุมโรค								
185. สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 1- 12	/		1. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเฝ้าระวัง ป้องกัน และการควบคุมโรคและภัยที่คุกคามสุขภาพให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ที่ รับผิดชอบ ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการเฝ้าระวัง ป้องกัน และการควบคุมโรค สนับสนุนการเฝ้าระวัง ป้องกัน และการควบคุมโรค บริเวณชายแดนเพื่อการป้องกันโรคระหว่างประเทศ			/		

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
185. ศูนย์ควบคุมโรคติดต่อฯ โดย แมลง	/					/		
186. ด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่าง ประเทศ ท่าอากาศยาน	/		1. ฝ้าระวังโรคติดต่อแก่ผู้ผ่านแดน ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร			/		
			2. ตรวจตราด้านสุขาภิบาลอาหาร ณ ท่าอากาศยาน			/		
			3. ดูแลด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมบริเวณท่าขนส่ง			/		
			4. บริการให้ภูมิคุ้มกันโรคแก่ผู้ผ่านแดนจากเขตติดโรคและเดินทางเข้าไป ในเขตติดโรค					
			5. ปฐมพยาบาลแก่ผู้ผ่านแดนเข้ามาในราชอาณาจักร			/		
			6. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง			/		
			7. งานให้สุศึกษาและประชาสัมพันธ์การป้องกันโรคแก่นักท่องเที่ยวและ ผู้ผ่านแดน			/		
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์								
188. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์	/		1. พัฒนาระบบการตรวจวิเคราะห์และให้บริการตรวจวิเคราะห์ทาง ห้องปฏิบัติการด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ สมุนไพร และการชันสูตรโรค ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีทาง ห้องปฏิบัติการ ผนวกคุณภาพห้องปฏิบัติการ สนับสนุนด้านวิชาการและ	/				

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วน กลาง	ส่วน ภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			ถ่ายทอดเทคโนโลยี					
กระทรวงอุตสาหกรรม								
สำนักปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม								
189. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด		/	1. กำกับ ควบคุม ดูแล และดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานฯ แร่ พิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ การควบคุมแร่ดีบุก มาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง จัดทำ เสนอ และประสาน แผนพัฒนา และส่งเสริมอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด				/	
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม								
190. ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1-11	/		1. กำหนดแผนปฏิบัติการเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมใน ภูมิภาค ส่งเสริม สนับสนุน จัดกิจกรรม ให้บริการ และประสานการ ดำเนินงานตามนโยบาย แนวทางทางมาตรการส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม อุตสาหกรรมชุมชน และ ผู้ประกอบการ			/		B
191. ศูนย์พัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมราย สาขา	/		1. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมตามยุทธศาสตร์การรวมกลุ่ม อุตสาหกรรม (Cluster) ส่งเสริมและพัฒนา SMEs และพัฒนา ผู้ประกอบการและบุคลากรภาคอุตสาหกรรม			/		B
สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและ								

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	ส่วนกลาง	ส่วนภูมิภาค		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่นๆ
น้ำตาลทราย								
192. ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมอ้อยและ น้ำตาลทราย เขต 1-4	/					/		B
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการ ลงทุน								
193. ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุน (7 แห่ง)	/		1. การตรวจสอบการดำเนินงานประจำปีของผู้ที่ได้รับการส่งเสริม การตรวจ ทำเลที่ตั้งโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เฉพาะโรงงาน ที่ไม่มีน้ำเสีย จากกระบวนการผลิต การตรวจสอบการขออนุญาต ประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เฉพาะ โรงงานที่ไม่มีน้ำเสียจากกระบวนการผลิต การมอบบัตรส่งเสริมให้แก่ผู้ ได้รับการส่งเสริม			/		B
กรมโรงงานอุตสาหกรรม								
- สำนักวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อม โรงงาน								
194. ศูนย์วิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อม โรงงาน (6 ภาค)	/		1. ให้บริการวิเคราะห์ทดสอบมลพิษอุตสาหกรรมและวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจาก โรงงานอุตสาหกรรม การกำหนดหลักเกณฑ์ขึ้นทะเบียนและกำกับดูแล ห้องปฏิบัติการวิเคราะห์เอกชน การศึกษา วิจัย รวบรวม และประมวลผล			/		B

หน่วยงาน	ราชการ บริหาร		ภารกิจ	ลักษณะภารกิจกับการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบส่วนราชการ				
	เลข บ.ห.ช.	เลข บ.บ.ช.		ส่วน กลาง	ทำ ร่วมกัน	กลุ่ม จังหวัด	จังหวัด	อื่น ๆ
			ข้อมูลมลพิษอุตสาหกรรม					
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการ เหมืองแร่								
195. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่เขต 1-4	/		1. การตรวจสอบกำกับดูแลการทำเหมืองแร่ โรงแต่งแร่ และโรงโม่หิน ใน ด้านกฎหมายวิศวกรรมความปลอดภัย การป้องกัน ผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม			/		B
			2. การส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรม พื้นฐาน ได้แก่ การให้คำปรึกษา แนะนำให้ความช่วยเหลือ และให้บริการ ทางวิชาการต่อทั้งภาครัฐและเอกชน			/		
			3. ศึกษาวิเคราะห์ วิจัย และเพิ่มผลผลิตมูลค้ำแร่ และการใช้ประโยชน์แร่			/		

6.8.1 ลักษณะของภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก

จากการลงพื้นที่ภาคสนามประกอบกับการศึกษาลักษณะภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานราชการต่างๆ ทั้งในระดับกรมส่วนกลางและระดับภูมิภาค ไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนกลางที่ตั้งสำนักงานในพื้นที่จังหวัด และราชการบริหารส่วนภูมิภาค ทางคณะผู้วิจัยได้ประมวลความเห็นโดยศึกษาภารกิจหน้าที่ต่างๆ ของหน่วยงานทั้งในทางกฎหมาย ในรูปแบบของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการของหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งภารกิจหน้าที่ที่หน่วยงานนั้นๆ ปฏิบัติงานจริง พบว่าภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบบางประการจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก คือ

1. ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่เป็นไปเพื่อการบริการประชาชนโดยตรงในลักษณะงานที่จำต้องเน้นความรวดเร็ว นับว่า ในการเข้าสู่การให้บริการสาธารณะแก่มวลชน (Mass people)
2. ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบทางด้านการกำกับดูแลให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดการลงไปควบคุม ตรวจสอบ กำกับดูแล การปฏิบัติงานในพื้นที่สนามที่มีพื้นที่การให้บริการในลักษณะเฉพาะและจำกัดให้แก่ผู้รับบริการ
3. ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบอันซึ่งเป็นการส่งเสริม สนับสนุน แก่ประชาชนทางด้านสุขภาพอนามัย ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ รวมทั้งการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ
4. ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีลักษณะส่งเสริมศักยภาพจังหวัด โดยตรงเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ในระดับภูมิภาค

ดังนั้นเมื่อพิจารณาภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบทั้ง 4 ประการนี้เป็นหลัก จะพบว่าภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่จำต้องมีการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก มักเป็นหน่วยงานราชการระดับกรมที่ไปตั้งหน่วยงานในพื้นที่จังหวัด ดังที่ทางคณะผู้วิจัยเรียกว่า “ราชการบริหารส่วนกลางในพื้นที่จังหวัด” ให้เป็นหน่วยงานราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งจะมีหน่วยงานราชการส่วนกลางในพื้นที่จังหวัดจำนวน 37 หน่วยงาน ที่มีภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ในการเปลี่ยนแปลงหน่วยงานไปสู่ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6.3 : การกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก

กระทรวง	กรม	หน่วยงานที่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก
กระทรวงการคลัง	กรมธนารักษ์	1.สำนักงานธนารักษ์พื้นที่ 75 จังหวัด
	กรมสรรพสามิต	2.สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ 75 พื้นที่
		3.สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา 124 พื้นที่สาขา
		4.สำนักงานสรรพากรพื้นที่
	กรมสรรพากร	5.สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	สำนักงานปลัดกระทรวง	6.ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการ จังหวัด 75 จังหวัด
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	7.สถานสงเคราะห์เด็ก...
		8.สถานสงเคราะห์คนชรา...
		9.สถานสงเคราะห์คนพิการ...
		10.บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัด
		11.นิคมสร้างตนเอง...
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรมชลประทาน	12.สำนักงานชลประทานจังหวัด
	กรมพัฒนาที่ดิน	13.สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด
กระทรวงคมนาคม	กรมทางหลวง	14.แขวงทางหลวง...
	กรมทางหลวงชนบท	15.สำนักทางหลวงชนบทที่ 1-12
		16.สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัด
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	กรมอุตุนิยมวิทยา	17.สถานีอุตุนิยมวิทยา
กระทรวงพาณิชย์	กรมการค้าภายใน	18.สำนักงานการค้าภายในจังหวัด 75 จังหวัด
		19.สำนักงานชั่ง ตวง วัด สาขา
		20.ศูนย์ชั่ง ตวง วัด
	กรมการประกันภัย	21.สำนักงานประกันภัยจังหวัด 75 จังหวัด
	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	22.สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัด 75 จังหวัด
กระทรวงมหาดไทย	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	23.สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัด 75 จังหวัด
	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	24.สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด 75 จังหวัด
กระทรวงยุติธรรม	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	25.สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัด 75 จังหวัด

กระทรวง	กรม	หน่วยงานที่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก
		26.ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกรุณา บ้านมุกิตา บ้านอุเบกขา บ้านปราณี สิรินคร
		27.ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 1-9
	กรมราชทัณฑ์	28.เรือนจำกลาง...
		29.ทัณฑสถาน...
	กรมคุมประพฤติ	30.สำนักงานคุมประพฤติจังหวัด
	กรมบังคับคดี	31.สำนักงานบังคับคดีจังหวัด
กระทรวงแรงงาน	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	32.ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน
	กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน	33.ศูนย์ความปลอดภัยในการทำงานพื้นที่ 1-12
กระทรวงวัฒนธรรม	สำนักปลัดกระทรวง	34.สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด
	กรมศิลปากร	35.หอสมุดแห่งชาติ
		36.พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ
	สำนักงาน ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย	37.ศูนย์หอศิลป์

ประกอบกับทางคณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าไม่เพียงแต่หน่วยงานราชการบริหารส่วนกลางในพื้นที่จังหวัดทั้ง 37 หน่วยงานที่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นหน่วยงานราชการบริหารส่วนภูมิภาคแล้ว ยังมีบางภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบในอีก 2 ประเภทที่จำเป็นต้องเคลื่อนหน่วยงานไปสู่ภูมิภาค นั่นคือ

(1) ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่เป็นงานวิจัยภาคสนามที่จักทำกันในพื้นที่ของจังหวัดนั้นๆ เป็นส่วนมาก โดยทำการวิจัยในพื้นที่และส่งมอบองค์ความรู้กลับไปยังพื้นที่นั้นๆ ให้แก่ประชาชนโดยตรง ดังตัวอย่างเช่น ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด กรมประมง ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์ และ ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(2) ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่เป็นด้านการกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมาย หน่วยงานประเภทนี้มักมีลักษณะเป็นด้าน อันประกอบด้วย ด้านตรวจสัตว์น้ำ กรมประมง และ ด้านกักกันสัตว์ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งด้านเหล่านี้จะเป็นการตรวจสอบและกำกับดูแล การเคลื่อนย้ายของสัตว์น้ำและสัตว์บก เพื่อไม่ให้เกิดการแพร่เชื้อกระจายสู่คน ซึ่งถ้ากระทำภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบให้เป็นหน่วยงานราชการบริหารส่วนภูมิภาคย่อมเกิดความคล่องตัวในการสอดส่องดูแลในเขตพื้นที่ได้มากขึ้น

6.8.2 วิเคราะห์ลักษณะของภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลางและในระดับน้อย

สำหรับในหัวข้อนี้ที่ว่าด้วยเรื่องการวิเคราะห์ลักษณะของภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลางและในระดับน้อย ทางคณะผู้วิจัยจึงทำการแบ่งการอธิบายออกเป็น 2 ส่วนคือ ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลางและภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับน้อย

ส่วนที่หนึ่งว่าด้วย ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลางนั้น ทางคณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า ควรจะเป็นหน่วยงานราชการบริหารส่วนกลางที่จัดรูปแบบการดูแลออกเป็นเขตพื้นที่ต่างๆ ดังลักษณะต่างกรม ต่างกระทรวง นั้นมีรูปแบบการจัดพื้นที่ในการดูแลภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานของตน ที่แตกต่างกันออกเป็นให้เป็นเขตการทำงานภายใต้เขตปกครอง เขตเศรษฐกิจ และเขตสังคมเดียวกัน นั่นคือ ตามการแบ่งเขตของกลุ่มจังหวัดยุทธศาสตร์ เขตพื้นที่ของงานวิจัยขั้นสูง และเขตพื้นที่ตามภูมิศาสตร์

ดังตารางข้างล่างดังต่อไปนี้ จะพบว่ามีหน่วยงานจำนวน 38 หน่วยงาน ที่หน่วยงานจะมีผลกระทบในระดับปานกลางของการจัดรูปแบบภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบ เพราะหน่วยงานเหล่านี้ยังคงรูปของการเป็นหน่วยงานราชการบริหารส่วนกลางในพื้นที่จังหวัดตามเดิม ไม่จำเป็นต้องกลายเป็นหน่วยงานราชการบริหารส่วนภูมิภาค เพียงแต่ต้องจัดรูปแบบเขตใหม่ โดยให้อยู่กับเขตของกลุ่มจังหวัดยุทธศาสตร์ หรือเขตพื้นที่ของงานวิจัยขั้นสูง และ/หรือเขตพื้นที่ตามภูมิศาสตร์ ประการใดประการหนึ่ง เพื่อให้พื้นที่ในการดูแลทางด้านการปกครอง เศรษฐกิจ และสังคม เป็นรูปแบบพื้นที่เดียวกันที่ง่ายต่อการประสานงานในลักษณะพื้นที่ขนาดใหญ่กว่าของพื้นที่จังหวัด และง่ายต่อการติดต่อของประชาชนที่จะรับบริการ หรือง่ายต่อการประสานงานในหน่วยงานราชการกระทรวงเดียวกัน หรือราชการต่างกระทรวงด้วยกันเอง

ตารางที่ 6.4 : ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง

กระทรวง	กรม	หน่วยงานที่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง
กระทรวงการคลัง	กรมศุลกากร	1.สำนักงานศุลกากรภาคที่ 1-4
	กรมสรรพสามิต	2.สำนักงานสรรพสามิตภาค 9 ภาค
	กรมสรรพากร	3.สำนักงานสรรพากร ภาค 1-12
	กรมบัญชีกลาง	4.สำนักงานคลังเขต 1-7
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	5.สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 1-12
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรมชลประทาน	6.สำนักชลประทานที่ 1-16

กระทรวง	กรม	หน่วยงานที่มีการเปลี่ยนแปลง ในระดับปานกลาง
	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	7.สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 1-10
	กรมปศุสัตว์	8.สำนักสุขศาสตร์สัตว์ที่ 1-9
	กรมพัฒนาที่ดิน	9.สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 1-12
	กรมวิชาการเกษตร	10.สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 1-8
	กรมส่งเสริมการเกษตร	11.สำนักส่งเสริมและพัฒนา การเกษตรเขตที่ 1-6
	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	12.สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 1-9
กระทรวงคมนาคม	กรมการขนส่งทางน้ำและ พาณิชยนาวี	13.สำนักงานการขนส่งทางน้ำที่ 1-7
	กรมทางหลวง	14.สำนักก่อสร้างทางที่ 1-3
		15.สำนักทางหลวงที่ 1-15
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	สำนักงานปลัดกระทรวง	16.สำนักสิ่งแวดล้อมภาคที่ 1-16
	กรมทรัพยากรน้ำ	17.สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 1-6
	กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	18.ศูนย์ทรัพยากรน้ำบาดาลภาค
	กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า และพันธุ์พืช	19.สำนักบริหารในพื้นที่อนุรักษ์
กระทรวงพลังงาน	สำนักปลัดกระทรวง	20.สำนักงานพลังงานภูมิภาคที่ 1-12
กระทรวงพาณิชย์	กรมการค้าต่างประเทศ	21.สำนักงานการค้าต่างประเทศเขต 1-6
	กรมส่งเสริมการส่งออก	22.ศูนย์ส่งเสริมการส่งออก 1-5
กระทรวงมหาดไทย	สำนักงานปลัดกระทรวง	23.ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเขต 1-12
	กรมการปกครอง	24.ศูนย์บริหารการทะเบียนภาค 1-9
	กรมการพัฒนาชุมชน	25.ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนา ชุมชนเขตที่ 1-9
	กรมป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย	26.ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขตที่ 1-12
กระทรวงยุติธรรม	กรมบังคับคดี	27.สำนักงานบังคับคดีและ วางทรัพย์ภูมิภาคที่ 1-9
กระทรวงแรงงาน	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	28.สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค 12 แห่ง
กระทรวงสาธารณสุข	กรมควบคุมโรค	29.สำนักงานป้องกันและควบคุมโรคที่ 1-12
	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	30.ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ 1-12
	กรมสุขภาพจิต	31.ศูนย์สุขภาพจิตที่ 1-12

กระทรวง	กรม	หน่วยงานที่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง
	กรมอนามัย	32.ศูนย์อนามัยที่ 1-12
	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	33.ด้านอาหารและยา
กระทรวงอุตสาหกรรม	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	34.ศูนย์วิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมโรงงานภาค 6 ภาค
	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	35.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1-11
	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	36.สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต 1-3
	สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย	37.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย 4 เขต
	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	38.ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุน 7 ศูนย์

ต่อมาสำหรับในส่วนที่สองที่ว่าด้วยลักษณะภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับน้อย ทางคณะผู้วิจัยได้แบ่งแยกหน่วยงานออกเป็น 3 ส่วน คือ (1) ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการอำนวยความสะดวกต่อราชการบริหารส่วนกลางในระดับบน อันประกอบไปด้วยภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

- ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ อันได้แก่ หน่วยงานกระทรวงกลาโหม สำนักงานข่าวกรองแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ฯลฯ
- ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับการต่างประเทศ อันได้แก่ หน่วยงานในกระทรวงการต่างประเทศทั้งหมด รวมถึง กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ฯลฯ
- ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับการวางแผนและนโยบายระดับประเทศ อันได้แก่ สำนักงานประมาณ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงาน ก.พ.ร. ฯลฯ
- ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่จำเป็นต้องใช้เงินงบประมาณจำนวนมาก ประกอบกับต้องใช้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง อันได้แก่ สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน กรมการแพทย์ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ฯลฯ

(1) ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานรัฐบาลเหล่านี้ทางคณะผู้วิจัยมีอาจแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบได้ แม้บางหน่วยงานจะมีการตั้งหน่วยงานของตนเองลงในพื้นที่จังหวัด ดังตัวอย่างเช่น สำนักงานข่าวกรองแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรีที่มีหน่วยงานในภูมิภาคจำนวน 15 กอง หรือ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม เพราะเป็นภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่อิงกับความมั่นคงของประเทศ ซึ่งจำเป็นต้องเก็บข้อมูลต่างๆ ไว้เป็นความลับทางราชการ

(2) การกิจหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานราชการในระดับกรมที่มีหน่วยงานในพื้นที่จังหวัด ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคอยู่แต่เดิมแล้ว อันประกอบเพียง 24 หน่วยงาน

(3) การกิจหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานรัฐบาล อันจักต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 อันประกอบไปด้วยหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้น

ตารางที่ 6.5 : การกิจหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับน้อย

หน่วยงานที่จำต้องเอื้อประโยชน์ให้แก่ราชการบริหารส่วนกลางระดับบน	หน่วยงานที่เป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาค
สำนักนายกรัฐมนตรี	
<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานปลัดนายกรัฐมนตรี ● สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ● สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ● สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ ● สำนักงานช่างทรงแห่งชาติ (กอง 1-15) ● สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ● สำนักงานประมาณ ● สำนักงาน ก.พ. ● สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ● สำนักงาน ก.พ.ร. ● สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประชาสัมพันธ์ (สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด 75 จังหวัด)
กระทรวงการคลัง	
<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ● สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ● สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมบัญชีกลาง (สำนักงานคลังจังหวัด / สำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ)
กระทรวงการต่างประเทศ (ทุกกรม)	
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	
	<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานปลัดกระทรวง (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด)

หน่วยงานที่จำต้องเอื้อประโยชน์ให้แก่ราชการ บริหารส่วนกลางระดับบน	หน่วยงานที่เป็นราชการบริหารส่วน ภูมิภาค
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	
<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ 	<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานปลัดกระทรวง (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด) ● กรมประมง (สำนักงานประมงจังหวัด) ● กรมปศุสัตว์ (สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด) ● กรมส่งเสริมการเกษตร (สำนักงานเกษตรจังหวัด) ● กรมส่งเสริมสหกรณ์ (สำนักงานสหกรณ์จังหวัด) ● สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัด)
กระทรวงคมนาคม	
<ul style="list-style-type: none"> ● กรมการขนส่งทางอากาศ ● สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร 	
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
<ul style="list-style-type: none"> ● กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ● กรมทรัพยากรธรณี ● กรมป่าไม้ ● สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ● กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ● กรมควบคุมมลพิษ 	<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานปลัดกระทรวง (สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด)
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	
	<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สำนักงานสถิติจังหวัด)
กระทรวงพลังงาน	
<ul style="list-style-type: none"> ● กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ● กรมธุรกิจพลังงาน ● กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์ 	

หน่วยงานที่จำต้องเอื้อประโยชน์ให้แก่ราชการ บริหารส่วนกลางระดับบน	หน่วยงานที่เป็นราชการบริหารส่วน ภูมิภาค
<p>พลังงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน 	
กระทรวงพาณิชย์	
<ul style="list-style-type: none"> กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กรมทรัพย์สินทางปัญญา 	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานปลัดกระทรวง (สำนักงานพาณิชย์จังหวัด)
กระทรวงมหาดไทย	
	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานปลัดกระทรวง (สำนักงานจังหวัด) กรมการปกครอง (ที่ทำการปกครองจังหวัด) กรมพัฒนาชุมชน (สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด) กรมที่ดิน (สำนักงานที่ดินจังหวัดและสาขา) กรมโยธาธิการและผังเมือง (สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด)
กระทรวงยุติธรรม	
<ul style="list-style-type: none"> กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานกิจการยุติธรรม สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด 	<ul style="list-style-type: none"> กรมราชทัณฑ์ (เรือนจำจังหวัด)
กระทรวงแรงงาน	
	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานปลัดกระทรวง (สำนักงานแรงงานจังหวัด 75 จังหวัด) กรมการจัดหางาน (สำนักงานจัดหางานจังหวัด 75 จังหวัด) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด 75 จังหวัด) สำนักงานประกันสังคม (สำนักงานประกันสังคมจังหวัด 75 จังหวัด)

หน่วยงานที่จำต้องเอื้อประโยชน์ให้แก่ราชการ บริหารส่วนกลางระดับบน	หน่วยงานที่เป็นราชการบริหารส่วน ภูมิภาค
กระทรวงวัฒนธรรม	
<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ 	
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
<ul style="list-style-type: none"> กรมวิทยาศาสตร์บริการ สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ 	
กระทรวงศึกษาธิการ	
<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา 	
กระทรวงสาธารณสุข	
<ul style="list-style-type: none"> กรมการแพทย์ กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานปลัดกระทรวง (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด)
กระทรวงอุตสาหกรรม	
<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม 	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานปลัดกระทรวง (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด)